

THEODORI
GRAMMATICAÆ
Introductionis Li-
bri IIII.

PARISIJS
Apud Petrum Gaudou
et Petrum Gromors

- 1529

Ἐκ παραδοσῆς αἱ σεγίδες 63-66
ωαριντίδησαν μενεάνι λινή 78-79 σεγί-
δων, ναι αἱ σεγίδες 267-288, ^{οὐδὲ} λινή τοι
τετράδιον ΓΓ, ορούλαχθνοαν λινή σεγί-
δων 237-268, ^{οὐδὲ} λινή τετραδίον ΔΔΕΕ
ναι ΤΤ. Ησοὶ δὲ λινή κυνήσιν λεπτότη-
χίασσαν αἱ σεγίδες 291-300 ἵστως.

Σενοφῶν Α. Σιδηρίδης
1917 Αθῆναι.

Τὸ τετράδιον Γ γέραμιν 6 σεγίδες.
Οἱ Legrand ἀραιοτελεῖς 4, εὔραιες, οὐδὲ
ζομεγών λινήσφαγγείνοντας θυσί-
ωνται τὰν στονχήν την διῆς τετραδίον
ΓΓ ναι ΔΔ, οὐδὲ

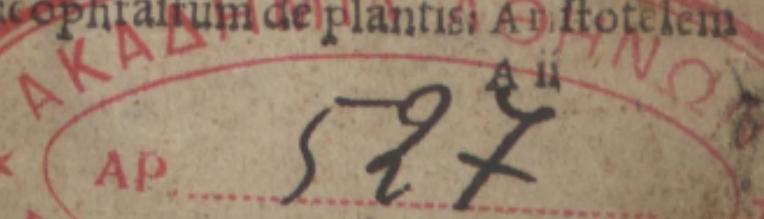
in 8° de 150 feuillets non chiffrés.
divisés en 25 cahiers. Signatures:
A, 2 feuillets; autre A, 8 feuillets;
B, 4 feuillets; C, 8 feuillets; D, 4
feuillets; E, 8 feuillets; F, G, H, 4
feuillets chacune; I, 10 feuillets;
aa, 8 feuillets; BB, 4 feuillets; jj,
8 feuillets; dd, ee, 8 feuillets cha-
cune; S, 4 feuillets; n, 8 feuil-
lets; AA, 4 feuillets; BB, 8 feuil-
lets; CC, DD, EE, 4 feuillets chacu-
ne; FF, GG, 8 feuillets chacune;
HH, 6 feuillets. Titre dans une
bordure. Édition d'une insigne
rare. Texte Grec.

En tête du volume avis au
lecteur, daté de Paris 3 avant
les calendes du Février (30 Janvier).
Il est suivi d'une courte note sur
Théodore Gaza et de son épitaphe.

Biblioth. du Musée Britannique, G,
1463. (incomplet du dernier feuillet)
LEGRAND, Bill. Hist. des XVe, XVIe s.
t. III, Paris, 1903, № 300, p. 324.

VITĀ THEODORI GAZAE

THEODORUS cognomēto GAZA
patria Thessalonicensis: seden-
te Sixto quarto huius nomis:
Rome vixit: in sua lingua: id est
grēca: non solum omniū sui temporis
doctissimus: verum in latina quoq; cū
vetustate ipsa plausibiliter conferendus.
Quamobrem rogatus letus Pom-
ponius: ecquis esset in grēca līgua mer-
taliū suo quo doctissimus: THEODO-
RUS: inquit: GAZA. ecquis in latina: id ē
ipse: respondit. vt de quo non vere mi-
nus: quam elegāter dici potuerit: quod
& APOLLONIUS ille de Cicerone olim di-
xisse fertur: ademptam ab hoc grēcis e-
loquentiē laudem: illum hanc contra:
Graii sanguinis hominem: latinis ade-
misse. Extat prēclarum THEODORI elo-
giū: quo ab HERMOLAO BARBARO in pre-
fatione in THEMISTIUM IMMORTALITATI
consecratur: homo ut cultus corporis
non negligens: ita animi: ac verborum
castitate conspicuus. De grāmatica scri-
psit ad libros quatuor: in qua vix di-
gnoscas: vtrum arte: an elegantia ex-
cellat magis. Scripsit & librum de men-
sibus: epistolas item: & orationes. Trā-
tulit e latino ī grēcum CICEROIS librum
de Senectute. E grēco vero ī latinum
THEOPHRASTUM de plantis: ARISTOTELEM

* AP.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ

de animalibus: problemata ejusdem: &
Alexandri Aphrodisiensis. Aphorismos
Hippocratis. & Helianum de in-
struendis aciebus. Habuit & suos theo-
doromaстigas. a quibus & si interdum
pungitur. non multum tamen laceratur.
nempe ille preter iam dictam vtriusq;
lingue peritiam. nulli in ceteris scien-
tiis suo tempore secundus. ceterum non
respondente meritis illius amplissimis
fortuna. que plerumq; & doctis solet
illudere. ex urbe pauper in Apuliam se
recepit. Vbi & pauper obiit iam quo
gravis anno salutis Millefimo Qua-
dringentesimo septuagesimo octavo.
a Maru illo hoc sequenti epitaphio do-
natus.

EPITAPHIUM.

HIC GAZES iacet. & GAZAE sophia
addita mater.

Alterutrum quoniam mors rapere
haud potuit.

5

Θεοδόρου Γραμματικῆς Ἰσαγωγῆς
Τῶν οὐστίων τὰ.

TΩΝ τεωρῶν καὶ ἔικοσι γραμμάτων. φωνήν τακτικὴν εἰστήσει. α.ε.η.ι.
ο.ω.υ. Σύμφωνα δὲ τὰ λοιπά. εἰστάκει μέντοι. Τῶν διφωνιέντων, μετά
κράτημέν. ι.ω. βραχέα δι.ε.ο. διχρονα δέ. α.ι.
υ. Εξών διφθοργοί κυριως μέν. σι.αυ.ει.ευ.οι.
ου. καταχρισικῶς δέ. α.η.ω.υ. Τῶν δέ συμ-
φώνων. τὰ μέν. ήμιφωνα. οἶον. ξ.ξ.ψ.λ.μ.ψ
ρ.σ. ὡν διστάχτη μέν. ρ.ξ.ψ. Αμετάβολα δέ καὶ
ὑγρά. λ. μ.ν.ρ. Τὰ δέ. ὑφωνα, οἶον. β.γ.δ.η.
δ.τ.θ.φ.χ.σύρ.ψιλάδε μέν. η.π.π.τ.δασίαδί.θ.φ.
χ. Μίσα δι.β.γ.δ. Εκ δέ τῶν οὐρημένων τῶν
διγραμμάτων. αἱ συλλαβαι. ὅθεν ἀιλέξεις. ἐξ
ῶν ὄλογος Θετός δέ λόγου μέρη μέν. ὄνομα ρή
μα. μετοχή. Ἀρθρον. ἀντωνυμία. πρόθεσις, ἐ-
πιρρήμα σύνθεσμος.

περὶ προσφθιῶν.

προσφθιδία δέ. ὅξεις "βαριῖς" περιστώμενη
δασία ψιλή διπτόσροφος Θετός. ὑφίη διατάλα.

περὶ ἀρθρου.

Αρθρον δέ. τὸ μὲν τοι προτάκτικόν, οἶον δέ
τὸ δέ υποτάκτικόν. οἶον θετόν τὸ μέν ἀρσε
νικόν. οἶον δέ τὸ διθιλυκόν. οἶον δέ τὸ δέ
περον. οἶον τὸ ἔχει δέ καὶ ἀριθμόν. καὶ πτῶ

σιν ἐπόμενα. ἀριθμὸν μὲν ἐνικόν. συγκόν.
πλιθυντικόν. πτῶσιν δί. ἐνθεῖαν. γενικήν
δοτικήν. ἀιτιατικήν. κλίσις δὲ τὸ μὲν προταξ
κτικῶν τοιάντι. Ηὕθεῖα. ὁ ἀγενικὴ τόν. ἀδοτική
τῷ. ἀαιτιατικὴ τόν. Ηὕθεῖα καὶ ἀιτιατική
καὶ τῷ. ἀγενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Ηὕθεῖα οἱ
ἀγενικὴ τῷν. ἀδοτικὴ τοῖς. ἀαιτιατικὴ τοῖς. Εν
αὐτὰ θέλουμέν. ἡ ἐνθεῖα ἡ. ἀγενικὴ τῆς. ἀδοτικὴ
τῇ. ἀαιτιατικὴ τῷ. δ. ἡ οὐθεῖα καὶ ἀαιτιατικὴ
τῷ. ἀγενικὴ καὶ δοτικὴ τῷν. π. ἡ ἐνθεῖα ἀλι. ἀγ
ενικὴ τῷν. ἀδοτικὴ τοῖς. ἀαιτιατικὴ τῷ. Ε. φ
σίτερα. Ηὕθεῖα τῷ. ἀγενικὴ τὸ ἀδοτικὴ τῷ.
ἀαιτιατικὴ τῷ. δ. Ηὕθεῖα καὶ ἀαιτιατικὴ τῷ
ἀγενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. π. Ηὕθεῖα τῷ, ἀ^{γενικὴ τῷν. ἀδοτικὴ τοῖς. ἀαιτιατικὴ τῷ:}
κλιτικὴν δίσουθεῖν. δύο μεμισηράχ. τὸ πάρω
δύο κάρθρον, ἀλλ' ἵπποι μα κλιτικόν. τὸ δὲ
ὑποτακτικοῦ κλίσις τοιάντι. Αρσενικὲ ἐν
αὐτ. δε. δε. π. δ. ὁ. οἶν. π. οῖ. π. οῖς. δε. θη
λυκά. Ε. ἡ. ἡ. η.
Ε. δυδέτερο. δ. δε. π. δ. ω. οἶν. π. α. π. οῖς. α.
περι ὄνοματό. ὄνομα

δὲ τὸ μὲν κύριον. οἶον σωκράτης. τὸ δὲ προσ
πορ. κόν, οἶον ἀνθρώπος. τὸ δὲ ἐπιθετορ. οἶον
ἀγαθός. τὸ δὲ ἀναφορικόν, οἶον, οἶον, οἶον
τιματικὸν οἶον πάσιος. τὸ δὲ ἀριθμητικόν. οἶ
οντικός, δύο. τρεῖς. πάρε πόμενα διέχει. γένος. εἴ

Θο, οχημα, αριθμον, ταταστη. τροσωσον.
πεντο μηδενικον οιον λόγο, θηλυκον
οιον επισημη. ιν δέ τερονοίον ἀγαθον. εἰδος
δέ πρωτότυσον, οίον πάσ. παράγωγον,
οιον θέων. σχημαδί ἀσλούν, οίον ἡ πατρού
σύνθετον, οίον φίλιππον. Αριθμον δέ ενι
κον, οίον θεος. δ. οίον θεά. π. οίον θεοι. πτώσιν
δέ ευθεῖχρ, γενικήν, δοτικήν. ἀγιατικήν κού
κλιτικήν. προσωπαδί, τρίτον, οίον σωκρά
τησ. διάτερον, οίον Σώκρατες.

περι κλισεως.

κλινετοιδί, ήτοι ίσοσυλλάβως. αἰνείας αἰνείσ.
Η παριτζοσυλλάβως. αἴσις αἴσιντο. καὶ ίσο
συλλάβως μηδετεράχῶς παριτζοσυλλάβως
σ' ει μοναχῶς. διδ καί κλίσις τῦδον δικάτος, ή μηδε
πρώτη καλείσθω. ή δ. διπέρα. ή δέ τρίτη, ή
δέ τετάρτη. ή δέ πέμπτη, παριτζοσυλλάβως
πρώτη μηδὲ δύρη ή τῶν ίεσας, ή εἰς ης λιγότ
των ἀρσενικῶν. δύρη ή γενικήφου, ή δοτικήφου.
ή φεκ. ή ἀγιατικήφ, ν, μετάτο φωνήντος τῆς
ευθείας λήξει. Η ευθεία δεινέιας. ή γενική το
αἰνείσ. ή δοτική τῷ αἰνείσ. ή ἀγιατική τῷ
ἀγείσ. ή κλιτική δικίνεια, καθά δικίνεια. Η εύ
θεία καὶ ή ἀγιατική τῷ αἰνείσ, γενική καθά
τική τοῖν αἰνείσιν. ή κλιτική δικίνεια. ή δοτική τῷ
αἰνείσ. ή γενική τῶν αἰνείσ. ή δοτική τῷ

εσαίνεισις. ἡ αἰτιατικὴ τῆς αἰνέισης. ἡ λαζήικὴ
ω̄ ἀινεῖσι. ὁ χρύσοις. τὸ χρύσου, τῷ λαζήσῃ τὸν χρύ-
σον. ὁ χρύσοις καὶ ὁ χρύσοις. Τὰ χρύσα. τοῖν
χρύσαιρ. ὁ χρύσα. ὁ χρύσαι. τῶν χρυσῶν. τοῖς
χρύσαις τῆς χρύσας. ὁ χρύσαι. διπτέρα δὲ
ἡ τῶν εἰς αἱ εἰς π. λιγόντων θηλυκῶν. ὡν
ἀγανικὴ εἰς ας. ἡ εἰς ις. ὑ μοτική, οὐδεὶς. Η εἰς μ. ἡ
αἰτιατικὴ φεν, μετὰ τὸ φωνήεντ^Θ τῆς εὐθ-
είας λήγει. Ή μαία. τῆς μάιας. τῇ μαίᾳ τὸν
μαίαν. ὁ μαία. τὰ μαία. τοῖν μαίαιν. ὁ μά-
ια. Αἱ μαίαι. τῶν μαίων. ταῖς μάιαις. τὰς μά-
ιες μαίαι. Η μᾶσα. τῆς μᾶσης. τῇ μᾶσῃ τὸν
μᾶσαν. ὁ μᾶσα. Τὰ μᾶσα. τοῖν μᾶσαιν. ὁ μᾶ-
σα. Αἱ μᾶσαι. τῶν μουσῶν. ταῖς μᾶσαι. τὰς
μᾶσας. ὁ μᾶσαι. Η τιμὴ. τῆς τιμῆς. τῇ τι-
μῇ. πώτιμήρ, ὁ τιμή. Τὰ τιμέ, τοῖν τιμαῖν,
ὁ τιμέ, Αἱ τιμαῖ, τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς,
πὼς τιμὰς, ὁ τιμαῖ. Ισεον δ, τι μόνα ταῖς, χ
καθχρόν, Η εἰς ρχ, Η εἰς σχ, Η εἰς θα, λιγόντα, Τὰ
λιγτικὸν ἀντόφα. φυλάκωντα κλινετοι. μαία
μαίας, ή μέρα ή μέρχε. λιθός λιθαῖς, κιωαΐδα
κιωαΐθας. Τρίτη δὲ τῶν ισ ος λιγόντων
ἀρσενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς ον δι-
τέρων. πλὴν τῶν συγκριτικῶν, ὡν ἡ γεν-
κὴ εἰς δ. ἡ μοτικὴ εἰς δ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, με-
τὰ το φωνήεντ^Θ τῆς εὐθείας λήγει.
Η θεός. τῆς θεός, τῷ θεῷ. τὸν θεόν, ὁ θεός καὶ

9
θι. Τῷ Θεῷ Τοῖν Θεοῖν. ὁ Θεός οἱ Θεοί. τῷν θεῶν,
τοῖς Θεοῖς. τὸς Θεός. ὁ Θεός. Ηδέμης. τῆς οδύσσ.
τῇ οδύσσ., πώς οδύσσ. ὁ ιδός. καὶ ωρί. Τὰ οδύσσ.
ταιν οδύσσ. ωρίσσ. Αἱ οδοί τῶν οδύσσ. ταῖς. ο
δοῖς. ταῖς οδύσσ. ωρίσσ. Τὸν οκλόρ. τον οκλό. τῷ
οκλό. τὸν οκλόρ. ωρίσσ. Τῷ οκλά. τοῖν οκ
λοῖς. τῷ οκλά. ωρίσσ. Τετάρτη ηλισις
ἡ τῶν εἰς ωρίσσ. λιγόντων, ἀρσενικῶντε, καὶ θυ
λικῶν, καὶ εἰς ανθρύψ. τέρων. ωρίσσ. ηγενική φύ
ω, ήδοτική, φύω, ή αίτιατική φύω, μετὰ τοῦφω
νκεντος τῆς έσθειας λίκει. ο μενέλεως. τῷ μενέ
λεω. τῷ μενέλεω. τὸν μενέλεων, ωρίσσ. μενέλεως.
Τῷ μενέλεω τοῖν μενέλεων. ωρίσσ. μενέλεως. οι με
νέλεω. τῷ μενέλεων. τοῖς μενέλεως. τὸς μενέ
λεως, ωρίσσ. μενέλεω. Η ἄλως. τῆς ἄλω. τῇ ἄ
λω. τῷ ἄλων. ωρίσσ. Τῷ ἄλω. τοῖν ἄλων
ωρίσσ. Αἱ ἄλω. τῷ μενέλεων ταῖς ἄλωστεσ ἄ
λως. ωρίσσ. Τὸ ξύγεων. τῷ ξύγεω. τῷ ξύ
γεω, τῷ ξύγεων, ωρίσσ. Τῷ ξύγεω, τοῖν ξύ
γεων, ωρίσσ. τῷ ξύγεω, τῷ ξύγεων. τοῖς ξύ
γεως, τῷ ξύγεω, ωρίσσ. Τετάρτη ηλισις
ἡ τῶν αρσενικῶντε καὶ θυλικῶν, καὶ ουδὲ τέ
ρων. ωρίσσ. ηγενική εἰς ορ, ή δοτική φύω, αίτια
τική εἰσα, σλην τῶν έσθετέρων, ο ἀιας
τῷ άιαντο, τῷ άιαντο. Τὸν άιαντα, ωρίσ
σα, καὶ ωρίσσ. Τῷ άιαντο, τοῖν άιαντοιν ω

αἰσχυντε. οἱ ἄγιοι αἰσχυντες. τῶν ἀγίων τῶν. τοῖς ἀισθέ-
τούσι ἀγίων ταξ. ὁ ἀγίων τες.

Η τρυγών. τῆς τρυγόν Θ. τῇ τρυγόνι. τῷ
τρυγόνι. ὁ τρυγών. τὰ τρυγόνε, ταῖν τρυγόνοιν
ὅτρυγόνε, Αἱ τρυγόνεις, τῶν τρυγόνων, ταῖς
τρυγόσι, τὰς τρυγόνχς, ὁ τρυγόνεις
Τὸ βήμα τῷ βήματῷ, τῷ βήματι, τῷ βή-
μα, ὁ βήμα. Τῷ βήματε, τοῖν βημάτοιν, ὁ
βήματα, τὰ βήματα, τῶν βημάτων, τοῖς βή-
μασι, τὰ βήματα, ὁ βήματα,

Τῆς ιερέματος. ταυτισικλισεως δῖν, ἄγρε
συναίρεσιν πάσχε, τὰ μὲν μᾶλλων, τὰ δὲ ἄτ-
τον, διδ καὶ τὰ μὲν πτολυπαθῆ. τὰ δὲ ὄλυγο
παθῆ καλφω.

Εσω δὲ καὶ τῷν μὲν πτολυπαθῶν τὰ μὲν ί.
ε.ο.καλόυμενα. οἶον τὰ τοιαῦτα. διμοθίγνη.
ἀληθεῖς. τεῖχος. τὰ δὲ ί. ὄφις σίνη πτ. τὰ δὲ α. κρί-
ας. Τῶν δὲ ὄλυγοπαθῶν. τὰ μὲν, εν. βασιλεύς
παίου. βῆσ. τὰ δὲ ω. λιτώ. αἰδώς. τὰ δὲ πρῶτο
ν, ἡδύς. ἀσυ. τὰ δὲ δεύτερον ι, βότρυς.

πτῶς δὲ καὶ πτῆ τούτων ἔκαστα μεταβάλλει
θεωρείσθω ἐν τούτοις. λαβόντι πρῶτον
πάντων τῶν σμετέρων, καὶ πάντων τῶν
μνηῶν τῷν ἀυτῶν εἴναι εὔθετον καὶ ἀπτιατι
κὴν, καὶ κλή τικην. καὶ πάντων τῶν πλη-
θυντικῶν, τῶν αὐτῶν εἴναι ἵσθετον καὶ κλη-
τικὴν.

πάθη τῶν. Ι. ε. ο. εο, σ. εγ. ει. εο. ι. φ. εε, η, φ. εοι. σι,
εω, ω. τὰ διμοδένεις Θους. τῷ διμοδένει, ει-
τὸν διμοδένεις, η. τῷ διμοδένεις, η. τοῖρις διμο-
δένεις οἰραιν. οἱ διμοδένεις, φι. τῶν διμοδένεις
ων ἄν. τούς διμοδένεις, φι. τὰ τείχεα, η.

πάθη τῶν Ι. ΙΙ, Ι. ΙΕ, Ι. ΙΑ, Ι. τῷ ὄφι, Ι. οἱ ὄφιες Ις.
τούς ὄφιας Ις. τὰ σινήσια Ι. Τούτων δὲ καὶ
τὸ ο, τῆς χνικῆς εἰς ω, μεταβάλλει καὶ τὸ Ι. φι
ε. ὄφι Θεος. ὄφισιν εων καὶ ὄλως παραλῆ-
γον Ι, εἰς ε μεταβάλλει. ὥστε καὶ πάλιν συναθ-
ρίσεις γινεθαί ταῖς τῶν. Ι. ε. ο. ὄμοιας. ὄφει ει-
όφεες φι. θφεας φι. σινήσια Ι.

πάθη τῶν α, αο, ω. αι, φ. αε, αι αοιη, ω. αο, α.
εω, ω. τῷ κρία Θεος. τῷ κρία η. τῷ κρία, ο. τῷ κρία, οε
τοῖριν κρέασιν ἄν. τὰ κρία, α. τῷριν κρέαρ,
ἄν. πάθη τῷ ευ. εῃ, ει. εε, ει, εά, ει. τῷ βασιλεῖ,
ει. οἱ βασιλέες, εῖς. τὸν βασιλέας, εῖς. τούτων
δὲ καὶ τὸ ο τῆς χνικῆς οἰς ω, μεταβάλλει ἀτ
τικῶς. βασιλεί Θεος. καὶ πάλιν τὸ. εἰς Ι, Τρε
πεῖται ἵφει εκάσις τῷ πατέρεων ιωνικῶς.
βασιλέος, Η Θεος. βασιλεῖ, Η.

πάθη τῶν ου. οε, ου. οα, ου. οι βόες. σι. τῷ βόες
σι. πάθη τῶν ω. οο, ου. οῃ, οι. οα, ω τῆς λιτό Θεος.
τῷ λιτό, οι. τῷ λιτό, φ. τούτων τὰ δυϊ
καὶ καὶ τὰ πλινθυντικὰ τῆς τρίτης γίνεται
κλισεως. τὰ λιτό. ταῖρι λιτόιν. ἀι λιτοι, τῷ λιτῷ.

καθάδη τῶν πρώτερον. Εἰ, εἰ. εε, ει. εα, ει τῷ ἡ
δεῖ, ει. οἱ ἡδεῖς, εῖς. πόνος ἡδεῖσις εῖς.

καθάδη τῶν δευτέρων. υε, υ. υα, υ. οἱ βότρυες,
υς, τούς βότρυας, υς.

γινίσθω μὲν καὶ τῶν ἐνικῶν αἵτιατικὴ τῶν
τε ευ, καὶ ἀμφοτέρων τῶν ν, ἀπὸ Τῆς ἐνθείας
τριπλῆ τῶν εἰς ν. Βῶς, Βοῦν. βότρυς, βότρυν
ἡδύς, ἡδύν. καὶ λίτων, λίτων. πλάκη μη
λονότι. τῶν ὄντες τέρων. ὄφις, ὄφιν. ὄνοματ
καὶ μέν μήκλινόθως ὡς ἔιρηται, πενταχῶς,
ἔνικῶς μὲν ὡς ἀπὸ γένους εἰς γένος, μεταβο
ματισμός. ὁ σίκαιος. ἡδικαίο. τεθικαίον. ὁν
θύς. ἡ ἡδικαία. τὸν ἡδύ. τῶν δ' ἀριτμητικῶν, τὰ
μέντην συμάινοντα, ἐνικῶς αἴκλινεται. τὰ
φέδυο, φυτικῶς. τὰ δὲ πλεῖστα, πληθυντικῶς ὁ
φε. Εἶς. ἐνδε. ἐνι. ἐνα. Μια. μιᾶς. μιᾷ. μιση. Εν.
ἐνδεῖν. Υπ. δύο δυσῖν. Τρεῖς τριῶν. τρισι. Τρεῖς
Τρια, τριῶν. τρισὶ τρια. Τίωαρις. τιωάρων.
τίωαρι. τίωαρις, Τίωαρα. τιωάρων. τιωάρ
οι. τέωαρα. Α πὸ δὲ τῶν Τιωάρων μέχρι τῶν
ἐκατὸν, ἀριθμός οὐ μὲν εἰς κλίνεται. Τῶν δὲ
παρεπομένων Τῷ ὄνοματι παραγάγων,
Τῷ μὲν πατρώνυμοι δὲ, τὸ δὲ συγκριτικὸν Τὸ
δὲ ὑπερθετικὸν. Τὸ δὲ ὑποκοριστικὸν. Τὸ κτιτ
ικὸν, Τὸ δὲ παράνυμον. Τὸ δὲ φύματικὸν.
Εσι δὲ Τῷ μὲν, ἀριθμοῖς πατρώνυμοι δὲ, καὶ
Τοι, εἰς δις οἷον περιάμος. περιάμιδης, κατιθε

ηλιάδης. πέλοντ. πέλοντα. πέλοντα. πέλοντα. οὐ
Τρεύς, ἀπίστως, ἀπίρρημος. οὐ εἰς ωρ. ἀπρεύς, ως, ἀ
Τρεῖσιν.

Τὸ δὲ θηλυκὸν μῆτοι εἰς ισ. οἶον περιαμίδης.
περιαμίς, οὐ εἰς ας. οἶον ηλιάδης, ηλιάδης.
Συγκριτικὸν σὲ Τὸ μέν εἰς ερθ. οἶον πλούσ
οιθ. πλουσιάτερθ. πλουσιώτερος, πλου-
σιώτερον. Τὸ δέ εἰς ωρ. οἶον καλός, καλλιστόν.
καλλιόπη. Ιπτίρθετικὸν σὲ , Τὸ μέν εἰς τατθ.,
πλουσιώτατθ. πλουσιώτατη, πλουσιώτα-
την. Τὸ δέ εἰς σθ. οἶον καλλισθ. καλλιστήν. κα-
λλιστον. Ιπτοκοριστικὸν σὲ , Τὸ μέν εἰς κθ. οἶον
κανθρωπιστικθ. νεανισκθ. Τὸ δέ εἰς ιορ. οἶον
κανθρώπιον. τὸ δέ εἰς αδρ. οἶον κραδιον.
Τὸ δέ εἰς υδριον. οἶον λαζάριον. Τὸ δέ εἰς υλλι-
ον, οἶον μέρακολλιον. τὸ δέ εἰς υφιον, οἶον ξε-
καφιον. Τὸ δέ εἰς αριον. οἶον ποάριον. Τὸ δέ εἰς
αξ. οἶον λιθαξ. Τὸ δέ εἰς ισ, επιθηλυκόν. οἶον υη-
σίον. κτητικὸν σὲ Τό μέν εἰς κθ. απτικθ. μάρι-
κός. μάρική. μάρικόν. Τὸ δέ εἰς ειθ. οἶον αἰάθ-
τειθ. αἰαντίαια. αἰαντίφορ. παράνυμον σὲ, θε-
ωρ αἴσθο Τὸ θεός. βιματικόν σὲ φιλάκμων αἴσθο
Τὸ πεφίλιμαι.

περί ρήματθ.

Εἶμαστι. τὸ μέν οὐεργητικὸν οἶον Τὸ πετθ., τὸ
οὐεργητικόν. οἶον Τὸ πετθομαι. Τὸ δέ μέσορ-

ἴτ' ὅση κοινὸν, οἷον βιβλοματί. Τὸ δὲ ὃ σεῖς τετέφον
οἶον ὑγιαίνω. τὸ δὲ αὐτοενεργητικὸν, οἶον μὲν
χομαι. τὸ δὲ αὐτοπαθητικόν, οἶον πάθω, ἐ^π
ξῆι τὸ μὲν ὡς ω, βαρύτονον. οἶον Τέρπω.
τὸ δὲ εἰς ω περιπτώμενον ἐκ συναίρεσεως,
οἶον ποιῶ. Τὸ δὲ εἰς μι, οἶον Τίθιμι.

πάρεστί μεν ω δ' ἔχει, εἶδος. χῆμα. ἀριθμόν:
περόσω πον. χόνον. ὕγκλισιν. Εἶδος μὲν
περιτοτυπον. οἶον ἄρδω. παράγωγον, οἶον
ἀρδεύω. Σχῆμα διὰ πλάνην. οἶον φρονῶ. σὺν
θετον. οἶον καταφρονῶ. Αριθμὸν ἐνικόν. οἶον
λέγω. δυϊκόν. οἶον λίγετον. πλιθυντικόν. οἶ
ον λίγουσιν. περόσω πον δὲ περῶτον, οἶον
γράφω. δύτερον. οἶον γράφεις. Τρίτον. οἶον
γράφεις. Ηρόνον δὲ ἔιτ' ὅση πρώτην ἐνετῶται
παρατατικόν. μέλλοντα. ἀόρισον. παρακεί
μενον. ὑπερίσυντέλικον. Εγκλισιν δὲ, δρι
σικήν. περοσακτικήν. δίκτικήν. ὑποτακτικήν
ἢ παρέμφατον. Κλίσις δὲ σύμμαχος ἔιτο
ὑπεριζυγίαι ἐσωσαν πλέντε. τέωσες μὲν Τῷν
ἐις ὁ, λιγὸν Τῷν. μία δέ, Τῷν ἐις μι.
κλισις ηρονική.

περῶτη μὲν ὅση. ἡ Τῷν διατέτσβ. Η. π. Η.
πτ. οἶον λείβω. Τέρπω γράφω τύπτω. ὡν
οἱ μὲν μέλλων. διὰ τοῦ το. οἱ δὲ παρακείμενοι
διὰ τῆς φόρεντως, Τύπτω. οἱ παρατατικοὶ ἔτι
πτον. οἱ μέλλων τύπτω. οἱ ἀόριστοι ἔτι τα.

παραχνεί μήνις Τετραφεβρουάριος ὁ πέμπτης τελικός εἰς
Τύφειν. ὁ ἀρριστός β., ἐπιστολή μέλλων β. Τυ-
πώ.

Μίσα. ο ἔνεσθε. Τύπομαι. ὁ παραχτατικός, ἐ^τ
Τυπόμην. ὁ μέλλων Τύπομαι. ὁ ἀρριστός α-
ἴτυφάμην. ὁ παραχνεί μήνις Τετραφεβρουάριος. ἐπιστολή μέλλων β. Τυ-
πομην. ὁ μέλλων β. τυπώ μαι.

παθητικά. ὁ ἔνεσθε. τύπομαι. ὁ παραχτατι-
κός. ἐπιστολή μην. ὁ παραχνεί μήνος. τύπομαι.
ὁ πέμπτης τελικός. ἐπιστολή μην. ὁ ἀρριστός α. ἐ^τ
Τύφειν. ὁ μέλλων αἴτυφήσομαι. ὁ β. ἀρριστός
ἐπιστολή. ὁ β. μέλλων. τυπήσομαι. ὁ μετ' ὁλί-
γον μέλλων. τετύπομαι.

Δευτέρα δὲ ἡ τῶν διὰ τοῦ γ. ἡ η. ἡ χ. ἡ η. ἡ ω. ἡ
τ. ἡ ρ. ἡ ιον λέγω. πλέκω. ἔχω. τικτο. ὄρυτω
παράκω. ἐπὶ ὁ μὴ μέλλων διὰ τοῦ Λ. ὁ δὲ πα-
ραχνεί μήνις Τετραφεβρουάριος διὰ τὸ χ.

Ενεργητικά. ο ἔνεσθε. πλέκω. ὁ παραχτατι-
κός. ἐπλεκον. ὁ μέλλων. πλέξω. ὁ ἀρριστός
ἐπλέξα. ὁ παραχνεί μήνις Τετραφεβρουάριος. ἐπιστολή
τελικός, ἐπεπλέξφη. ὁ β. ἀρριστός. ἐπλα-
κον, ὁ μέλλων, πλάκω,

Μίσα. ὁ ἔνεσθε, πλέκομαι. ὁ παραχτατικός,
πλεκόμην. ὁ μέλλων πλέξομαι. ὁ ἀρριστός
ἐπλέξαμην. ὁ παραχνεί μήνις Τετραφεβρουάριος, πλέξομαι.
ὑπερσυντελικός, ἐπεπλέξη. ὁ β. ἀρριστός

Ἐπλακόμιν. ὁ β μέλων, πλακόματι.
παθητικά. ὁ ἐνεσώς, πλείοματι. ὁ παραπτή-
κός, ἐπλεκόμιν ὁ παρακείμενος, πέπλε-
ματι. ὁ ὑπερσυντελικός, ἐπεπλέγμιν. ὁ ἀόρι-
στος, ἐπλέχθιν. ὁ μέλων, πλεχθίσοματι. ὁ β
ἀόριστος, ἐπλάκην. ὁ β μέλων πλακίσοματι.
ὁ μετ' ὁ λίγον μέλων, πεπλέξοματι.

Τρίτη δὲ ἡ τῶν σιάτερος θ. Η. Β. Η. Τ. Η. Ζ. Η. τῆς
καθαρόν, οὗτον ἄδω, πλεύθω, ἀνύτω, φράξω,
πλάττω, ἀκόσω. ἐν ὁ μὲν μέλων, σιάτη σ. ὁ
σιάταρακείμενος σιάτη τη η. ὁ ἐνεσώς, ἀκούω
ὁ παραπτήκος, ἀκούσον. ὁ μέλων, ἀκούσω. ὁ ἀό-
ριστος, ἀκούσος. ὁ παρακείμενος, ἀκουικα. ὁ
ὑπερσυντελικός, ἀκούσκειν. ὁ β ἀόριστος, ἀκούση-
ε β μέλων, ἀκούσω. Μέσα. ὁ ἐνεσώς, ἀκούσοματι.
ὁ παραπτήκος, ἀκούσμιν. ὁ μέλων, ἀκούσο-
ματι. ὁ ἀόριστος, ἀκούσμην. ὁ παρακείμενος,
ἀκούσα. ὁ ὑπερσυντελικός, ἀκούσμην. ὁ β ἀόριστος
ἀκούσμιν. ὁ β μέλων, ἀκούσματι.

παθητικά. ὁ ἐνεσώς, ὀκουοματι. ὁ παραπτή-
κός ἀκούσμιν. ὁ παρακείμενος, ἀκούσματι. ὁ
ὑπερσυντελικός, ἀκούσμιν. ὁ ἀόριστος, ἀκούσ-
θιν. ὁ μέλων, ἀκούσθισθοματι. ὁ β ἀόριστος, ἀκού-
θην. ὁ β μέλων, ἀκούσματι. ὁ μετ' ὁ λίγον, μέλ-
ων, ἀκούσματι.

Τετάρτη δὲ ἡ σιάτη τῶν τεωδρων ἀμεταβό

λων, λ. μ. ν. ρ. οῖον τάκτων, νέμω, κρίνω, πειρώ.
Ἐν δὲ ὁ μὲν μέλων διὰ τὸ αὐτοῦ ἀμετάβο-
λου περιστάμενος μετάσυσολῆς τῆς πο-
ραλιγόσης, ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ.
Εὐεργετικά. ὁ ἐνεσάς. πειρώ, ὁ παρακτικός
ἢ παρόν. ὁ μέλων, πειρῶ. ὁ ἀόρισος, ἐσπε-
ρα. ὁ παρακείμενος. ἐπαρκα. ὁ μέτερσυντε-
λικός, ἐπάρκηφν. ὁ βαόριστος, ἐπαρόν. ὁ β
μέλων. πειρῶ.

Μίσα. ὁ Ενεσάς. πειρομάτι. ὁ παρακτικός,
παρόμητρ, ὁ μέλων, περοῦματι. ὁ ἀόριστος
ἢ παράμητρ. ὁ παρακείμενος, ἐπαρκα. ὁ
πειρσυντελικός, ἐπόρειν. ὁ βαόριστος, ἐπα-
ράμητρ. ὁ β μέλων παροῦματι.

παθητικά. ὁ ἐνεσάς, πειρομάτι. ὁ παρακτι-
κός, ἐπαρόμητρ. ὁ παρακείμενος, ἐπαρκα.
ὁ μέτερσυντελικός, ἐπάρμητρ. ὁ ἀόριστος, ἐσ-
πάρετηρ. ὁ μέλων, παρεθήσοματι. ὁ β αόρισ-
τος, ἐσπάρειν. ὁ β μέλων, παρεθήσοματι.
μετ' ὄλιγόν μέλων, ἐπαρσοματι.

πειρωτής διὰ τῶν οὐ μι λιγόντων ἀπόν-
των οἶον ισιμι, τέλιμι, λεύχημι, δέρ σκάπε
τῶν εἰς ω η αθαρέν λιγόντων παραχόμενων
τὸ μὲν από τῶν διὰ τοῦ καργίνεται, οἶον δε
ισιμι τὸ δὲ ἀπό τῶν διὰ τοῦ εω τιθέσαι

τιθιμι. Τὸ δὲ ἀπόγονον διὰ τὸ οὐρανὸν διδόω,
δίδωμι. τὸ δὲ ἀπό τῶν διὰ ταῦτα οὐρανὸν γεν
γνυμι, γένυνυμι. καὶ ἵστι τοῦ παθητικὸν καὶ μέ
σον, καὶ φυῖνδ, καὶ πλιθυντικὸν, Τὸς παραλι
πόσαρην ἐκάστον ἔχει συστελλομένην ἵστατης ἀρ
χῆς παραλικήν δικὴν διθερόν, παραρέγεται. ὕστημι
γένεμαι. Τιθιμι, τιθεμαι. δίδωμι, δίδομαι. γέν
γνυμι, γένυνυμαι. καὶ διλωσάται ἀνέξθιστος καὶ μη
ώσθις ἴνασοις ἀπότελε παύινθου μέτρον ἀρχικὸ
φωνήντο, καὶ εἰς αὐτὸν γίνονται ἀναλόγως.
γενητικός, ισαντο, ισάμην. μέλλων δὲ τοῦ
Τῶν ἰδιοῦ δίεις, διπτεμήν παρακείμενο
δέκτης. ὁ παρατάτηκός δὲ καὶ ἀόριστος βείσν, με
τὰ τοῦ παραλιγοντο, διπτῶν ἵνεστη φωνήντο
γο. Ενεργητικός. ὁ ἵνεσάς, τιθιμι. ὁ παρατάτη
κός ἵτιθιμην. ὁ βαόριστος ἔθημην.

πάθητικός. ὁ ἵνεσάς, τιθεμαι. ὁ παρατάτηκός,
πιθεμην. ὁ παρακείμενο, τιθεμαι. ὁ ὑπερ
συντελικός, ἐτεθίμην. ὁ ἀόριστος, ἐπεθήν. ὁ
μέλλων, πεθήσομαι.

Ενεργητικός. ὁ ἵνεσάς, ισημη. ὁ παρατάτηκός
ἴσημη. ὁ βαόριστος, δικήμη.

Μίσα. ὁ ἵνεσάς, ισαμαι. ὁ παρατάτηκός, ισά
μην. ὁ βαόριστος, ισάμην.

παθητικά. ὁ ἐνεσώς, ισαμαι. ὁ παρατατικός,
ισάμην. ὁ παρακείμην, ισαμαι. ὁ πατέρου
Τελικός, ισάμην. ὁ αόριστος, ισάθην. ὁ μέλλων
σαδήσομαι.

Ενεργητικά. ὁ ἐνεσάς, σίδωμαι. ὁ παρατατικός,
ιδίσην. ὁ βαόριστος, ἔδων.

Μίσα. ὁ νεσώς, σίδομαι. ὁ παρατατικός, ιδίση
σόμην. ὁ βαόριστος, ιδόμην.

παθητικά. ὁ ἐνεσώς, δύσμαι. ὁ παρατατικός
ιδίσθημην, ὁ παρακείμην, σίδυμαι. ὁ πατέρ
συτελικός, ιδεῖσθημην. ὁ αόριστος, ιδούθην ὁ
μέλλων, σοθήσομαι.

Ενεργητικά. ὁ ἐνεσώς, ζευγνυμι. ὁ παρατατικός.
κός. ζευγνυν.

Μίσα καὶ παθητικά. ὁ ἐνεσώς, ζευγνυμαι. ὁ
παρατατικός, ζευνύμην,
Σύμφωνα, τοῦ μέλλοντος. η.ξ.σ. ἀμετάβολα
Ισέον δῆτον. α.ε. ο. ἀρκτικὰ ρήματα. ὅντας
χειτεναθ' αὐτά, εἴτε ιδιφθόργω, χεονικῶς ἐφ'
ἐκάστου τῶν παραχνημάτων ἀντέται ὡδε. α.
η.αι, η.αυ, ιη.ε, η.φ.ευ, ιη.ο, ω.οι, ω.ηλέτισ μέλ
δη χεονική ἀυτή ρήματων

Εσω δὲ καὶ σιαθετικά κλίσις φυματικομένη
σιαθετικῶς ἀδε. τύπτω, τύπτομαι. ἔτυπ
τον, ἔτυπτίμην. Τύπω, Τύπο μαι. ἔτυπα, Τύπ
α μην. καὶ τὰ ἄλλα ὄμοιως. ἀπόρχησμηλα
νότι τὸ ινεργητικῶν ἀφ' ἵκαστην τῶν ὄμων

μων πλάνην τοῦ ὑπερσυντελικοῦ, καὶ τοῦ
ἀριστου, καὶ τῶν μελόντων τοῦ παθητικοῦ.
τὸ γε μήρος σύνολον φύματικὴ προσαγορεύ-
εται.

Εσώ δὲ καὶ κλίσις ἡγκλιτικὴ καὶ ἵτερας
προσωπικὴ ὄνται.

Ἐνεργητικὰ, ἴνεσαις. Τὸ δρισικόν, τὸ ποτῶ
τὸ ποτῆς τὸ ποτό. τὸ ποτέτον τὸ ποτέτον, τὸ πο-
τόμφυτον ποτέτε τὸ ποτούσιν. παρατατικός,
τὸ ποτόν ἔτυπος ἔτυπος. τὸ ποτέτον ἐπιπο-
τήτην, ἐπιποτόμφυτον ποτέτον ἔτυπον. Τὸ
προσαντικόν. τὸ ποτέτον ποτέτω. τὸ ποτέτον
τὸ ποτίτων. τὸ ποτέτον ποτίτωσαν. Τὸ υπτι-
κόν, τὸ ποτούμφυτον ποτέτον ποτούσιν.
τὸ ποτούίτην. τὸ ποτούμφυτον ποτέτον ποτούσιν
τὸ υποτατικόν. ἐάρ τὸ ποτόν ποτέτον ποτέτον
ποτή. τὸ ποτίτον ποτήτον. τὸ ποτώμφυτον ποτή-
τε ποτώσιν. Τὸ ἀπρέμφατον ποτέτειν.
Μίλων. Τὸ δρισικόν, τὸ ποτέτον ποτέτον ποτέτον.
ποτέτον ποτέτον ποτέτον ποτέτον ποτέτον.
Τὸ ὕπκτικόν, τὸ ποτούμφυτον ποτέτον ποτέτον
ποτέτον ποτέτον ποτέτον ποτέτον ποτέτον.
Τὸ ἀπρέμφατον, ποτέτον ποτέτον ποτέτον ποτέτον.
Αριστός. Τὸ δρισικόν, ἔτυπα ἔτυπα ἔτυ-
πα, ἐπιποτάτον ποτέτον ποτέτον ποτέτον ποτέτον.
Τὸ ποτούμφυτον ποτέτον ποτέτον ποτέτον ποτέτον.
τὸ ποτούμφυτον ποτέτον ποτέτον ποτέτον ποτέτον.

Τὸ ἐντικὸν, τὸ φαιμίτυφαίς τύφαι. τύπ
σαίτον τυφάσιτην. τὸ φαιμόν τυφαίτε τύπ
σαίρ. Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύφω τύφετον
φῇ. τυφίτον τύφιτον. τύφω μέν τυφίτε τύ
φωσιν. Τὸ ἀσταρίμφατον, τύφαι.

ἀσαροκείμψι, Τὸ ὄρισικὸν, τέτυφα τέτυ
φας τέτυφε. τέτυφατον τετύφατον, τέτυφα
μέν τέτυφατε τέτυφασιν. Τὸ προστακτικὸν
τέτυφε τέτυφέτω. τετύφετον τέτυφέτων. τε
τύφετε τέτυφέτωσαν. Τὸ ἐντικόν, τετύφοιμε
τετύφοις τετύφοιτετύφοιτην. τε
τύφοιμῷ τέτυφοιτε τετύφοιεν. Τὸ ὑποτακτικό
κὸν, ἐὰν τετύφω τέτυφῆς τετύφῃ. τέτυφιτον
τετύφοκτον, τετύφω μέν τετύφιτε τέτυφωσιν.
Τὸ ἀσταρίμφατον, τέτυφ. υχι.

Ιπτροσύντελικόν. Τὸ ὄρισικὸν, ἐτετύφδην ἐτετύ
φῆς ἐτετυφφ. ἐτετύφδητον ἐτετυφείτην. ἐτετύφε
μέν ἐτετύφδητε ἐτετυφφσαν.

Αἵρις Β τὸ ὄρισικὸν, ἐτετυφν ἐτετυφες ἐτε
τυφ. ἐτετυφετον ἐτετυφέτην. ἐτετυφμῷ ἐτετυφέτε
τετυφων. Τὸ προσακτικὸν τυπέ τυφίτω.
Τὸ προτακτικόν, τυπέ τυφίτωσαν. Τὸ
ἐντικόν, τύποιμι τύποις τύποι. τύποιτον
τυποῦ. Πιροτύποιμόν τύποιτε τύποιεν. Τὸ ὑπο
τακτικόν, ἐάν τυπωτικῆς τική. τύπω
τον τυποκτων. τικωμένον τυπητε τυπω
σιν. Τὸ ἀσταρίμφατον, τυπεῖν.

Μέλων β' τὸ ὄρισικὸν, τοῦτον τοὺς εἰς τὸ
πρῶτον, τοὺς εἰς τὸν. Τοὺς οὐ μεῖτον πάσαις
τε τοὺς οὖσιν. Τὸ σύντικόν, τοὺς οἵματα τοὺς
τοὺς πάσαις. τοὺς οἴτην τοὺς οἴτην. Τοὺς οἵματα
τε τοὺς οἴτην. τὸ ἀσταρέμφατον τοὺς εἰς.

Εὐεσάς. Μίσα.

Τὸ ὄρισικόν τοῦτο ματαί τοῦτο τοῦτο τοῖς.
τοῦ πρώτου μεθοντού τοῦτο εθοντού. τοῦ πρώτου
μεθατοστιώδε τοῦτον τοῖς.

πολέμωντα γινός, ἵτοτε θόμην ἐγένετο εἶτα τοῦ
τοῦ. ἵτοτε μεθοντού ἵτοτε εθοντού ἵτοτε θοντού.
ἵτοτε μεθατοστιώδε ἵτοτε εθοντού τοῦτο.

Τὸ προστακτικόν, τοῦτο τοῦτον τοῦτον τοῦτον.
τοῦ πρώτου μεθοντού τοῦτον τοῦτον ματαί.
Τὸ ἀντικόν τοῦτοι ματαί τοῦτοι τοῦτοι ποιον.
Τοῦτοι μεθοντού τοῦτον τοῦτον ματαί. τοῦτον
τοῦτον ματαί. τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον.

Τὸ υποτακτικόν, ἔαν τοῦτα ματαί τοῦτο τοῦτο
τοῦτο τοῖς. τοῦ πρώτου μεθοντού τοῦτον τοῦτον
τοῦτον. τοῦ πρώτου μεθοντού τοῦτον τοῦτον τοῦτον
τοῦτον. τοῦ πρώτου μεθοντού τοῦτον τοῦτον τοῦτον.

Τοῦτον. κ. Τὸ ὄρισικόν. τοῦ φοική τοῦ φοική
τοῖς. τοῦ φοική μεθοντού τοῦ φεδοντού τοῦ φεδοντού. τοῦ φοική
τοῦ φεδοντού τοῖς. Τὸ ἑντικόν, τοῦ φοικήν τοῦ
φοική τοῦ φοική. τοῦ φοική μεθοντού τοῦ φοικήσοντον τοῦ φοική
ματαί. τοῦ φοική μεθοντού τοῦ φοική τοῦ φοική. τὸ ἀσταρέμφατον,
τοῦ φεδοντού.

Αἱρισθ. ἀ. Τὸ δρισικὸν, ἐπιφέμιν, ἐτύφω ἐτύ
 φάτο. ἐτυφάμεθον ἐτύφαθον ἐτυφάθην. ἐτυ
 φάμεθα ἐτύφαθε ἐτύφαντο. τὸ προσάκτι
 κὸν τύφαι τυφάθω. τύφαθον τυφάθων. Τύ
 φαθετυφάθωσαν. Τὸ ἵνκτικὸν, τυφάίμιν
 τύφαιο τύφαίτο. τυφάίμεθον τυφάίθον τυφ
 αθην. τυφάίμεθα τύφαθε τύφαντο. τὸ
 προσάκτικὸν, ἐσντύφω μα, τύφη τύφηται. τυ
 φάμεθον τύφηθον τύφηθον, τυφάμεθα, τύ
 φηθετύφωνται. Τὸ ἀπρόμφατον τύφαθ
 θαι.

πρόραχειμψίθ. Τὸ δρισικὸν, τέτυπατίτυ
 πας τέτυπε. τετύπατον τετύπατον. τετύπα
 μεν τετύπατε τετύπασιν. τὸ προσάκτικὸν,
 τέτυπε τετύπατω. τετύπετον τετυπάτων
 τετύπετε τετυπάτωσιν. τὸ ἵνκτικὸν, τετύπα
 μι τετύποις τετύπαι. τετύποιτον τετύποιται
 τετύποιμι τετύποιτε τετύποιεν. τὸ ὑπό^τ
 τάκτικὸν, ἐάν τετύπω τετιπάτης τετιπάτη, τε
 τύπετον τετύπατον. τετύπωμψ τετύπητε
 τετύπωσιν. Τὸ ἀπρόμφατον, τετυπάται.
 Ιπερσυντελικὸς. τὸ δρισικὸν, ἐτετύπεψιν ἐτετύ
 πεψέτετύπφ. ἐτετίπφτον ετετίπεψτήν. ἐ^τ
 τετύπφμψ ἐτετύπφτε ἐτετύπφσαν.

Αἱρισθ. β. ἐτυπόμιν ἐτύπσο ἐτύπετο. ἐτυπ
 μεθον ἐτύπεθον ἐτυπάθην. ἐτυπόμεθα ἐτύ
 πεψέτετύποντο. τὸ προσάκτικὸν, τυπώ τυ

πείθω. τὸ πείθειν τοπείθων. τὸ πείθει το
πείθωσαν. Τὸ ἐκτίκην, τοπομην τὸ ποιῶν
ποιο. τοπομεθον τοποιον τοποιον.
Τοπομεθα τὸ ποιων τὸ ποιντο. τὸ υποτακτ
ην. ἐλεν. τοπωμαι τὸ ποιτοπιται. ἐλεν το
πωμεθον τοποιον τοποιον, ἐλεν τοπω
μεθα τοπωθε τοπωνται. Τὸ απαριμφα
τον τοπειδαι.

Μέλων. β. Τὸ ὄρισικην τοπούμαι τοπη Το
πειται. τοπομεθον Τοπειθον Τοπειθον, Το
πούμεθα τοπειθε τοπηται. τὸ ἐκτικην,
τοπομην τοποιο τοποιο. τοποιοιον
τοποιον τοποιον. τοποιμεθα τοποι
θε τοποιντο. Τὸ απαριμφατον, τοπειδαι
παθιτικα. Ενεσώς. Τὸ ὄρισικην, ἐνικα. τὸ π
τομαι τοπη τοπειται. μυηκα. τοπημεθον
τοπηθον τοπηθε. πληθυντικα. το
πημεθα τοπηθε τοπηται. παρατη
κός ἐτοπομην ἐτοπητου ἐτοπηθε. ἐτοπ
πημεθον ἐτοπηθε ἐτοπηθε. ἐτοπη
μεθα ἐτοπηθε ἐτοπητου. Τὸ προσακτη
κην. τοποτου τοπηθω. τοπηθον τοπη
θων. τοπηθε τοπηθωσαν. Τὸ ἐκτικην,
τοπημην τοπητοιο τοποτοιο. τοποιμε
θον τοπηθον τοπηθε. τοποιοιον, τοποιμεθο
τοπηθε τοπητοιντο. Τὸ υποτακτικην. ἐλεν

Τὸν πατέρα τοῦ πατέρων τοῖς οὐρανοῖς. ἐπειδὴ τὸν πατέρα μὲν
τοντὸν πατέρα ποντὸν πατέρα ποντούς. ἐπειδὴ τὸν πατέρα μὲν
θάτο πατέρα ποντούς τὸν πατέρα ποντούς. Τὸν πατέρα μὲν
ποντόν, τὸν πατέρα ποντούς.

παραχειώμενο, Τὸ δρισικὸν, Τέτυμμαι τέτω
φαί τέτυπται. τετύμμεσον τέτυφθετέτυφ
θον. Τέτυμμεθατέτυφθε τέτυφται. Ιπτερουντέ
λικός. Τὸ δρισικὸν, Τέτυμμεν. ἐτέτυφο ιπτετύφ
το. Τέτυμμεθετέτυφθοντέτυφθην. Τέτυρ
μεθατέτυφθε. Τέτυφται. Τὸ προσαντίκὸν, τέ
τυφοτετυφθω. τέτυφθον τέτυφθων. τέτυφ
θετετυφθωσαρ. Τὸ ἀπαρέμφατον. τετυφθα
λόρισθο & Τὸ δρισικὸν. Ενικὰ ιτυφθην ιτυφ
θης ιτυφθη. μυηκὰ, ιτυφθητον ιτυφθητικ.
πλιθητικὰ, ιτυφθημὲν ιτυφθητε ιτυφθη
σαρ. Τὸ προσαντίκὸν. Ενικὰ τυφθητιτυφ
θητω. μυηκὰ. τυφθητον τυφθητων. πλιθη
τικὰ. τυφθητε τυφθητωσαρ. Τὸ ινκτικὸν,
Ενικὰ. τυφθειν τυφθειν τυφθειν. μυηκὰ. τυφ
θειητον τυφθειητηρ. πλιθητικὰ, τυφθημὲν
μὲν τυφθειητε τυφθεισαρ, καὶ τυφθειεν.
Τὸ οὐποτακτίκον. Ενικὰ, οὖν τυφθῶ τυφθῆσ
τυφθῆ. μυηκὰ, οὖν τυφθητον τυφθητον, πλι
θητικὸν, οὖν τυφθῶ μὲν τυφθητε τυφθῶσι;
Τὸ ἀπαρέμφατον. τυφθηναι. Μέλωρ. &
Τὸ δρισικὸν. Ενικὰ, τυφθησομαιτυφθῆσι τυφ
θῆσεται. μυηκὰ, Τυφθησόμεθον τυφθῆσεθον

τυφθήσεοθον. πλιθυντικά. τυφθησόμεθα Το
φθήσισθε τυφθήσονται. Τὸ ίσητικὸν. Ενικά τυφ
θησοίμην τυφθήσοιο τυφθησοίτο. θυηκά. τυφ
θησοίμεθον τυφθήσοισθον τυφθησοίσθην.

πλιθυρτικά. τυφθησοίμηδα τυφθήσοισθετη
φθήσοιντο. Τὸ ἀπαρέμφατον. τυφθήσισθαι.

Αἱρισθο. β. Τὸ δρισικὸν. Ενικά. ίτύπηντη

πλιθυντικά. ίτύπηντη ίτύπηντε ίτυπη

εαρ. τὸ προσακτικὸν. Ενικά. τύπητι τυπη

τω. θυηκά. τύπητον τυπήτων. πλιθυντι

κά. τύπητε τυπήτωσαρ. τὸ δικτικὸν. Ενι

κά. τυπεῖν τυπεῖν τυπεῖν. θυηκά. τυ

πεῖτον τυπεικτην. πλιθυντικά. τυπεῖν

μὴ τυπεῖτε τυπεῖνσαρ. καὶ τυπεῖεν. Τὸ

προσακτικὸν. Ενικά ίὰρ τυπῶ τυπῆς το

πῆ. θυηκά. ίὰρ τυπῆτον τυπῆτον. πλι

θυντικὸν. ίὰρ τυπῶ μὴ τυπῆτε τυπῶσιν

Τὸ ἀπαρέμφατον τυπῆναι.

Μίλων β. Τὸ δρισικὸν. ίνικά. τυπήσομαι Το

πῆση τυπήσεται. θυηκά. τυπήσομεθον τι

πῆσθον Τυπήσεοθον. πλιθυντικά. τυπη

σόμεθα τυπήσεσθε τυπήσονται. τὸ ίσητικὸν

Ενικά τυπησοίμην. τυπήσοιο τυπήσοιτο.

θυηκά τυπησοίμεθον τυπήσοισθον τυπη

σοίσθην. πλιθυντικά τυπησοίμεθα τυπη

σοίσθετηπήσοιντο. Τὸ ἀπαρέμφατον. τυπῶ

ΘΕΩΣΑΙ. ΜΕΤ' ὀλιγών μέλλων. Τὸ ὄρισικδν. ἐνικὰ
 τετύφομαι. τετύψῃ τετύφεται. δυῖηκα. τετύψ
 θμεθορ τετύψεθον τετύψεθον. πληθυντι
 κα. τετύψθμεθα τετύψεσθε τετύψουται. Τὸ ἴν
 κτίκδν. ἐνικὰ τετύψοιμιν τετύψοιο τετύψ
 θειτο. δυῖηκα. τετύψοιμεθορ τετύψοισθον τε
 τυψοισθηρ. πληθυντικα. τετύψοιμεθατετύψ
 ψοισθε τετύψοιντο. Τὸ ἀπαρίμφατον. τετύψ
 θειται. ἐνεργίτικα ἵνεσθ. Τὸ ὄρισικδν. τίθις
 μιτίθης τιθησι. τίθετον τίθετον. τίθεμεν τί²
 θετε τιθέσιν. πλαρχτατικδ. ἵτιθηντίθης
 ήτίθη. ἵτιθετον ἱθίτην. ἵτιθεμφι ἵτιθητίθη
 θεσαρ. τὸ προσαντικδν. τίθετε τιθέτω. τί²
 θετον τιθέτων. τίθετε τιθέτωσαν. τὸ ἔνητε
 κδν. τίθεμην τιθείην. τίθείητον τιθείη
 την. τίθείημφι τιθείητε τιθείησαν. Τὸ ὑπότα
 κτικδν. ἵλην τιθῶ ἕάρ τιθῆς ἕάρ τιθῆ. ἵλην τε
 θῆτον ἕάρ τιθῆτον. ἵλην τιθῶμφι. ἵλην τιθῆτε
 ἕάρ τιθῶσιν. τὸ ἀπαρίμφατον. τιθέναι. Αό
 ΡΙΣΘ. Β. τὸ ὄρισικδν. ἔθην ἔθης ἔθη. ἔθετον
 ἔθητην. ἔθεμδμ ἔθετε ἔθησαν. τὸ προσαντ
 κδν. Τίθικδι θέσ τίθω. θέτον θέτων. θέτεθε
 τωσαν. τὸ ὥνκτικδν. θείην θείης θείη. θείητον
 θείητην. θείημφι θείητε θείησαν. τὸ ὑπότακ
 κδν. ἵλην θῶ θῆς θῆ. ἵληρ θῆτον ἕάρ θῆτον. ἵληρ
 θῶμφι ἕάρ θῆτε ἵλην θῶσι. τὸ ἀπαρίμφατον
 θείναι. μίσα. ἐνεργε. Τὸ ὄρισικδν. Τίθεμαι θίθεσσα
 τιθεται. Τίθεμεθον Τίθεσθον Τίθεσθον. Τίθεμεθε
 τιθεστιθεται.

Εκτατικός, ἔτιθέμιν, ἔτιθεσο, καὶ ἔτιθετιθε-
το, ἔτιθέμεθον ἔτιθεθον, ἔτιθέθην. ἔτιθέμε-
θα, ἔτιθεθε, ἔτιθεντο. Τὸν προσακτικόν, τίθε-
σο, καὶ τίθου τίθέθω. τίθεθον τίθέθων. τί-
θεθε, τίθέθωσαν. τὸ ἵντικὸν, τίθέμιν, τὰ
θειο τίθειτο. τίθειμεθον τίθειθον τίθειθην.
τίθειμεθα, τίθεται τίθετο. Τὸν προσακτικὸν,
ἴαν τίθεμαχι ἴαν τίθη, ἴαν τίθηται. ἴαν τίθε-
μεθον, ἴαν τίθηθον, ἴαν τίθηθον. ἴαν τίθε-
μεθα, ἴαν τίθηθε, ἴαν τίθενται, Τὸν προσαρίμ
φατον, τίθεθαι.

Αἱρισθ. Β. Τὸν ὄρισικὸν, ἔθέμιν, ἔθεσο, καὶ τὰ
λοιπὰ τοῖς τα ἔτιθέμιν ὁμοίως.

προσακτικά ἐνεστούσ. Τὸν ὄρισικὸν, τίθεμαχι, τίθε-
σαι τίθεται. τίθειμεθον, τίθεθον, τίθεθον. τί-
θειμεθα, τίθεθε, τίθενται.

προσακτικός, ἔτιθέμιν, ἔτιθεσο, καὶ ἔτιθου
ἔτιθετο. ἔτιθέμεθον, ἔτιθεθον, ἔτιθέθην. ἔτιθέ-
μεθα, ἔτιθεθε, ἔτιθεντο. Τὸν προσακτικὸν, τί-
θεσο, καὶ τίθου τίθέθω. τίθεσον τίθέθων.
τίθεθετιθέθωσαν. Τὸν ἵντικὸν, τίθέμιν
τίθεται τίθετο. τίθειμεθον τίθεθον τίθειθην.
τίθειμεθα τίθεθε τίθετο. Τὸν προσακτικὸν,
ἴαν τίθεμαχι ἴαν τίθη ἴαν τίθηται. ἴαν τίθε-
μεθον, ἴαν τίθηθον ἴαν τίθηθον. ἴαν τίθε-
μεθα, ἴαν τίθηθε ἴαν τίθενται. Τὸν προσαρίμ
φατον, τίθεθαι

29

πάραντι μέμθο, Τὸ ὄρισικὸν, τίθημαι τέρει
σαι τίθηται. τεθεῖμεθον τίθηθον τίθηθον.
τίθειμεθα τίθηθε τίθηνται. Τὸ ἵντικὸν τε
θέμην τεθεῖο τεθεῖτο. τιθεῖμεθον τεθεῖθον
τεθεῖθην, τεθεῖμεθα τεθεῖθε τεθεῖντο. Τὸ ὑπό^τ
τακτικὸν, ἵλη τιθῶ ἵλη τεθῆ ἵλη τεθῆ
ται. ἵλη τεθῶμεθον ἵλη τεθῆθον. ἵλη τεθῆ
θον. ἵλη τεθῶμεθα. ἵλη τεθῆθε ἵλη τεθῶν
ται. Τὸ ἀσταρέμφατον, τεθεῖθα.

Ιωροσυντελικός. Τὸ ὄρισικόν. ἐτεθέμην ἐτέ
θεῖο ἐτέθητο. ἐτεθέμεθον ἐτέθεθον ἐτέθεθην
ἐτέθεμεθα ἐτέθεθε ἐτέθεντο. Τὸ προσακτι
κὸν. τίθεσι τεθίθω, τεθέθον τιθέθων. τίθε
θε τεθίθωσαν. Αόριστον. Τὸ ὄρισικὸν,
ἐτέθην ἐτέθησ ἐτέθη ἐτέθητον ἐτέθητην. ἐτέ
θημὴν ἐτέθητε ἐτέθησαν. Τὸ προσακτικὸν,
τίθητι τέθητο. τέθητον τεθῆτων. τέθητε τεθῆ
τωσαν. Τὸ ἵντικὸν, τεθεῖην τεθεῖης τιθεῖη,
τεθεῖητον τεθεῖηθην. τεθεῖημὴν τεθεῖητε τε
θεῖησαν. Τὸ ὑπότακτικὸν, ἵλη τεθῶ ἵλη τεθῆς
ἵλη τεθῆ. ἵλη τεθῆτον ἵλη τεθῆτον. ἵλη τεθῆ
μὴν ἵλη τεθῆτε ἵλη τεθῶσιν. Τὸ ἀσταρέμφα
τον, τεθῆναι.

Μίλων. Τὸ ὄρισικὸν τεθῆσομαι τεθῆσκή
θῆσεται. τεθισόμεθον τεθῆσεθον τεθῆσεθον.
τιθησόμεθα τεθῆσεθε τεθῆσουνται. Τὸ ἵντι
κὸν, τεθησοίμην τιθῆσοιο τεθῆσιτο, τεθησού

μεθον τεθήσοιαθον τεθησοίσθηρ, τεθησοίμιθα
τεθήσοισθε τεθήσοιντο. τὸ ἀπάριμφατον τε
θήσεοθαί. Εὐεργυτικά. ἐνεσάς. τὸ ὄρισικόν. ἵσι
μι. πάρατατικός. ἵσιν. τὸ προσακτικόν. ἵσα
θι. τὸ δύκτικόν. ἵσαιν. τὸ ὑποτατικόν. ἵλη
ἵσθ. τὸ ἀπάριμφατον. ἵσαναι. Αόριστο. β. τὸ
ὄρισικόν. ἵσιν. τὸ προσακτικόν. σθάθι. τὸ ἴν
ητικόν. σαῖν. τὸ ὑποτατικόν. ἵλησ. τὸ
ἀπάριμφατον. ἵσαναι. μίσα καὶ παθητικά
ἐνεσάς. τὸ ὄρισικόν. ἵσαμαι. πάρατατικός. ἵσ
μην. τὸ προσακτικόν. ἵσασο. τὸ δύκτικόν. ἵσαι
μην. τὸ ὑποτατικόν. ἵλην ἰστῶμαι. τὸ ἀπά
ριμφάτον. ἵσασθαί. πάρακηείμι. τὸ ὄρισι
κόν. ἵσαμαι. τὸ δύκτικόν. ἵσαιμην τὸ ὑποτα
τικόν. ἵλην ἵσθμαι. τὸ ἀπάριμφατον. ἵσα
θαί. Ιπερσυντελικός. τὸ ὄρισικόν. ἵσαμην. τὸ
προσακτικόν. ἵσασο. Αόριστο. α. τὸ ὄρισικόν
ἵσαθιν. τὸ προσακτικόν. σθάθιτι. τὸ δύκτι
κόν. σατείν. τὸ ὑποτατικόν. ἵλησαθῶ. τὸ
ἀπάριμφατον. σαθῆναι. Μέλωμ. δὲ τὸ ὄρισι
κόν. σαθήσομαι. τὸ δύκτικόν. στάθησοίμην. τὸ
ἀπάριμφατον. σαθήσεοθαί. Εὐεργυτικά. ἐνεσ
τάς. τὸ ὄρισικόν. δίδωμι. πάρατατικός. ἐδί^τ
δωμ. τὸ προσακτικόν. δίδοθι. τὸ δύκτικόν.
δίδοιν. τὸ ὑποτατικόν. ἵληρ δίδαι. τὸ ἀπά
ριμφατον. δίδοναι. Αόριστο. β. τὸ ὄρισικόν. ἐ^τ
δωμ. τὸ προσακτικόν. δίδ. τὸ δύκτικόν. δοίνο

τό οὐσιοτάκτικόν. ἐλεύθαιρό. τό ἀπαρίμφατον
 σῶναι. μέσαι. καὶ παθητικὰ ἔνεσθες. Τὸ δὲ οὐρισθ
 κόν. σίδομαι. παρατάτικός. εἰδίδυμιν. Τὸ παρο
 τακτικόν. σίδοσο. καὶ σίδο. τό διάκτικόν. σίδοι
 μην. τό οὐσιοτάκτικόν. ἐλεύθαιροι. παραχειμών. Τὸ οὐρισθ
 κόν. σίδομαι. τό διάκτικόν. σίδοιμιν. Τὸ οὐσιο
 πακτικόν. εἰδίδυμαι. τό ἀπαρίμφατον.
 εἰδίδυσαι. Ιπερσυντελικός. Τὸ διάκτικόν. εἰδίδυ
 μιν. τό παροτακτικόν. σίδυσο. Αἱρισθαι. ἀ. Τὸ
 διάκτικόν. εἰδίδυμην. τό παροτακτικόν. σίδυντι,
 Τὸ διάκτικόν. σοθείην. τό οὐσιοτάκτικόν. ἐλεύθαι
 ρό. τό ἀπαρίμφατον. σοθηναι. μέλων. Τὸ
 διάκτικόν. σοθήσομαι. τό διάκτικόν. σοθησοίμιν,
 Τὸ ἀπαρίμφατον. σοθήσεσαι. Αἱρασθαι. β. τὸ
 διάκτικόν. εἰδίδυμην τό παροτακτικόν. σίδοσο. καὶ
 σίδη. Τὸ διάκτικόν. σοίμιν. τό οὐσιοτάκτικόν. ἐλεύ
 θαιροι. τό ἀπαρίμφατον. σίδησι. Ενεργητικὰ
 ἔνεσθες, Τὸ διάκτικόν. Ρεύγνυμι. παρατακτικός.
 Ρεύγνυρ. τό παροτακτικόν. Ρεύγνυθι. τό ἀπαρ
 ίμφατον. Ρεύγνυσσαι. Μέσαι. καὶ παθητικά.
 Τὸ διάκτικόν. Ρεύγνυμαι. παρατακτικός, Ρεύγνυ
 μην. Τὸ παροτακτικόν. Ρεύγνυσσο. τὸ ἀπαρίμφα
 φατον. Ρεύγνυσθαι.

Ενηέρη έργη λιτικᾶς. καὶ χωρίς ἄστε. τὸ διάκτικόν
 Τύπω. παρατακτικός. ἔτυπτον. Τὸ παροτα
 κτικόν. Τύπτε. Τὸ διάκτικόν Τύπτοιμι. Τὸ οὐσιοτα

κατικόρ, ἐλέν τύπω. Τὸ διπορίμφατον, τὸ
πτήφη, καὶ τὰ ἀλλὰ ὅμοιως. Ισίον δὲ τι τῶν
εἰς μίτα τῷ ω παραλίγοντα διὰ τοῦ ἀυτοῦ
ἔχει τὰ τῷ ἐνεργεῖται, καὶ ἀόριστον ὑπεστάντε
καὶ, ἐλέν διδῶσι διδῶσι. ἐλέν δῶσι δῶρα.
ὅτι τέλη εἰς, μίτα τῷ, υποπαραλιγόμενα, ἔγ
κλισιν δύτε ἵντικόν, δύτε ὑπεστάντην
κείανται αὐτοῖς ἔχει.

ἔτι τὰ τῆς τρίτης κλισεως ἕντε, λήζουνται
θαρόν, καὶ τὸ αἱ, Τδ, ε, Η, Τδ, ο. παραλίγου
ταῦτα, γίον βοάω, ποιέω, λευσθω, ἀσύναν
μένης χρονικῶς τῆς παραλιγόμενης, Τὸν μέλ
λωντα ως ἐπτέτοπλίσον πόνῳ ἀδει, ποιήσω,
βοήσω, φυσάσω, πάρηψε καὶ συναιρίσθετο
τείνισεται, καὶ παραπλακτικοῦ τοῖος δίτε
καὶ τοσάδει.

καλεισθω δὲ καὶ Τδ μῆν. αἱ Τδ δι. ε. τδ δι. ο.
πολέμη τῶν. αἱ, αἱ, ω. αἱ, ε. αἱ, ε. αἱ, ε. αἱ, ε. αἱ
αἱ, αἱ, αἱ, αἱ.

Βοάω, ὥ. Βοάφη, φέ. Βοάετον. ἄτομ. Βοάομήν, ἔ
μήν. Βοάουσι, ἔσι. Βοάη, φή. Βοάοιμι, φήμι.
πάθη τῶν, ε, εω, ω. ε. ει, ει. εε, ει. εου, θ. ει, Η. εοι. ει-
ποιέω. ει, ποιέει, εις, ποιέετον. ειτον. ποιέο
μήν. οῦμήν, ποιέουσι. οῦσι. ποιέη, Η. ποιέοιμι.
ειμι.

πολέμη τῶν ο. οω, ω. οε. ου. οο. ου, οου. ου. οη, ω, ο
οιη, ε, ἐν διηθόγγω, κτινιοῦν. πλήν τοῦ ἀπα

Εμφάτοι.

Χρυσόω, ἦ. χρυσόεις σῖς. χρυσόετον οὖτον. χρυσός
μὴν οὖτις μὲν χρυσόμενος, οὖτις. χρυσόοιμι σῖμι. χρυ-
σόησι. χρυσόντε. ὅτε, οὖτε χρυσόειρ οὖρ. Τοῦ
τῶν δὲ παντων, καὶ οὐκέτι εἰς συναιρίσεως ἵπκτε
κοιτένεργητικοί εὐεργέτες; τῷ λικτικοῦ μι. εἰς
ην, τρεπόμενον. προφέρονται, ποιθίμι ποι-
οῖνται. ὅτερ δή καὶ τὰ τῶν πληθυντικῶν
Τριτα πρόσω παύσι μόνον εἰς εν λήγουντα ἔχει
σιρι, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτούς προσοιησαρι. Ιδία δὲ τὰ
εἰκόνεις συναιρεσιν τῶν πρώτων προσώπων
ἔνδινδον, προσῆγει δισύλλαβον οντα.

Κλινετοί δὲ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα. Τὸν, προσ-
λαμβάνονται ως εἰπειταπλείσον, πλέον
πλεύσω,

ὅτι εἰπειτῶν παθητικῶν παρακείμενον
ἔντι διπλού ἀκολούθῳ, ποιητή. γοτρίτον πρό-
σωπον, τῶν πληθυντικῶν, ἔχοντι, τῷ Τρι-
του τῶν ἐνικᾶν τὰν λήγουσαν διάκονη φα-
νων δυστίν, οἴον, τέτυπται, πιπλείται, διὰ
καὶ ἡτοι τῷ ιωνικῷ χράμεθα, τετύφαται λέ-
γοντες, καὶ πεπλεχαται, ή εἰς μετοχήν, καὶ
φέμενος παρητικόν. ἀναλυομένον, τετυμένον
εἴσι λέγοντες, καὶ πεπλεγμένοις εἰσιν. Τὸ δέ
ὑπαρκτικόν, ἀδε, τυχόνδη κλινόμενον, καὶ
προσφόμενον.

Ενεργητικά, οὐεταῖς. Τὸ ὄρισικόν, οἱ μι, εἶ, διπλο-

Ἐσὸν ἐσθν. ἐσμέν. ἐισὶ ἐισιν. πολεμάτικος ἐν τῷ
ἐπ. ἐτον ἀτην. ἐμέντε μαρ. Τό προσακτις
μόν. ἰσθι. καὶ ἐσο. ἐσω. ἐσὸν ἐσων. ἐισὶ ἐσωσαν
Τό δύκτικον. ἔιντον ἔιντον. ἔιντον ἔιντον. ἔι
μέντοντε ἔινσαν. καὶ ἔιερ. τό υποτακτικόν
μέντον. ἐὰν ἦσ. ἐὰν ἦ. ἐὰν ἀτον. ἐὰν ἀτον μέντον
μέντον. ἐὰν ἀτε. ἐὰν ποι.

Τό όπωρι μφατον ἔνας. μέλλων.

Τὸ δριτικόν. οὐομαι ἔση ἔσεται. καὶ ἔσαι
πούμενον γένεσθον ἔσεσθον. ἐσόμενα γένεσθε ἔσου
ται. τὸ εὐκτικόν. ἰσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο. ἐσοίμε
θον ἔσοισθον ἰσοισθη. ἰσοίμενα γένεσθε ἔσοιν
το. τὸ ἀσταρέμφατον. γένεσθαι. περὶ μετοχῆς.
Μετοχὴν δὲ σικιρετέον μὲν ὡς τὸ ρήμα καὶ
τέον δὲ ὡς τόσνομα. καὶ ὅλως. τῇ μὲν τῷ ὄνο
ματι. τῇ δὲ τῷ ρήματι μετέχειν θετέον.
πάντα ταῦτα παρασέμματα ἴχθυ. τῷ τε ἐνδιμάτῳ
τῷ τε ρήματι. θιωρεισθω δ' εν τῷ τοις. Ενερ
γητικὰ ἐνεργά. Τυπῶ. παρατατικός. ἐτυπ
τον. τὸ ἀργενικόν ὅτυπτων. τὸ θηλυκόν
τὸ πτυπτούσα. τὸ βιδέτερον. τύπτον. Μελλων. δὲ
τύπτω. ὁ Τύπτων. ἡ τύπτοσσα. τὸ τύπτον. Αἰ
ριστό. ἀ. ἐτυπτα. ὁ τύπτας. ἡ τύπτα. τὸ τύ
πτον. παρακειμένος. καὶ ὑπερσύντελικός. τέ
τυπτα. ὁ τετυφός. ἡ τετυφια. τὸ τετυφτό. Αἰ
ριστό. β. ἐτυπτον. ὁ τυπτών. ἡ τυπτοσσα. τὸ
τυπτόν. Μελλον. β. τυπτώ. ὁ τυπτών. ἡ τυ
πτοσσα. τότυπτον.

Τύπτομαι. ὁ τυπόμενος. ἡ τυπητόμενη. Τὸ
τυπήματος.

Μέλων. ἀ. τυπομαι. ὁ τυπόμενος. ἡ τυπη-
μένη. τό τυπόμενον. Αόριστος. ἀ. ἐτυπάμην.
ἐτυπάμενος. ἡ τυπαμένη τό τυπάμφων.
παρακείμενος. τέτυπα. ὁ τετυπασ. ἡ Τύπ-
τουσια. τό τετυπασ. Αόριστος. β. ἐτυπώμην. ὁ Τύ-
πομενος. ἡ τυπομένη. τό τυπομενον. Μέλ-
ων. β. Τυπόματος. ὁ τυπούμενος. ἡ τυπού-
μένη. τό τυπούμενον. παθητικά. ἐνεσθε. Τύ-
πτομαι. ὁ τυπήμενος. ἡ τυπητόμενη. τό Τύ-
πτομενον. ἡ παρακείμενος. τέτυπαμαι. ὁ τε-
πημένος. ἡ Τύπημένη. Τό Τύπημένον. Αόρισος
ἀ. ἐτυφθην. ὁ τυφθείσ. ἡ τυφθείσα. τό τυφθέν,
Μέλων. ἀ. τυφθήσομαι. ὁ τυφθησόμενος. ἡ
τυφθησόμενη. τό τυφθησόμενον. Αόριστος. β.
ἐτύπην. ὁ τυπείσ. ἡ τυπείσα. Τό τυπείρ.
Μέλων. β. Τυπήσομαι. ὁ τυπησόμενος. ἡ
τυπησόμενη. τό τυπησόμενον. Μετέλιγόν
Μέλων. τετύπομαι. ὁ τετυπόμενος. ἡ Τύπ-
τομένη. τό τετυπόμενον. Ενεργητικά. ἐνεσθε
Τίθημι. ἐτίθην. ὁ τιθείσ. ἡ τιθείσα. Τό τιθέν.
Αόρισως. β. έθην, ὁ θείσ. ἡ θείσα τό θέν, Ενε-
θε. ἐσθημι. ἐτίθην. ὁ ισάσ. ἡ ισάσα. τό ισάρ. Αόρι-
στος. β. έτην. ὁ σάσ. ἡ σάσα. τό σάρ. Ενηκάς. δι-
σωμιδισων. ὁ διδούσ. ἡ διδύσα. τό διδύρη.
Αόριστος. β. έδων. ὁ δρός. ἡ δύρα. τό δόν.

Ενεσθές. Σεύγνυμι. Ρεύγνυμι. Ρευγνύσ. Η Ρευ
γνύσα. Τὸ. ξευγνύρ. Ενεσθές. ίμι, ἄρ. ὁ,
ἄρ. ἄδυσα. τὸ ὅρ. Μίλων ζεοματ. ὁ ισό^τ
μλθ. ἡ ισόμφι. Τὸ ισόμφιον.

κλίνεται δὲ τὰ μὲν θηλυκὰ πάντα καὶ τὰ
διυτίραν τοῦ ἐνδιμέτθου κλίσιν. Τῶν δὲ ἀρ
ενικῶν τε καὶ οὐδετέρων, τὰ μὲν ἐνεργήτε
καὶ φέντε πίμπτη. τὰ δὲ παθητικά, ὡς ἡ
τρίτη, πλὴν τῶν ἀορίσων τῆς πίμπτης
ἢ καὶ ἀυτῶν ὄντων. τὰ δὲ μίσα, οἷς τὸν Τρί^{την},
καὶ ἀυτὰ ἀνάγεται, πλὴν τῶν το πάχ
ρακινών, τὰς πίμπτης δὲ καὶ ἀυτῶν
ὄντων

πλειάντων μίσας.

Αντωνυμίας, ἡ μὲν πρωτότυπος. ἡ δὲ ιτι
τική, ἡ δὲ ἀναφορική, ἡ δὲ σύνθετη. Εχει δὲ
καὶ γένη. καὶ ἀρ. θμούς, καὶ πατέσφο, καὶ πρό^σ
σω πα παρεπόμφο. πρωτότυποι μὲν οὖν
τρεῖς ἰγώ, σύ. δέ. κλίσεις δὲ τούτων θετική,
ἄνται. Εντική. Η δύθετική. ή χρική. ή μό^ν
δοτική, ἔμοι, ἡ ἀιτιατική. εἰμί. δυτική. Η
δύθετική, καὶ ἀιτιατική νά. ἡ χρική, καὶ δοτι
κή νάρη. πλιθυντική, ἡ δύθετική μετές, ἡ χρ
ική ἡ μᾶρη. ἡ δοτική τιμήρ. ἡ ἀιτιατική ἡ μᾶς
Εντική, σθ, σθ, σοί, σε. δυτική. Σφέσι σφῶν. πλι
θυντική, ύμεις ύμων, ύμηρ ύμᾶς. Εντική. δεογ
οζ, η. δυτική, σφέσι, σφῖν. πλιθυντική, σφετές

Θφᾶν, σφίσι, σφᾶς. Κτιζούσαι δὲ ἐπειδὴ τῶν
 πρωτοτύπων παραγόμενοι. ἐπειδὴ μὲν θεοὶ,
 οἵτινες νωίτεροι, σφωτέροι, μέτιεροι, υμένειοι,
 τεροι, σφέτεροι, ὅτι δὲ εἰκαστά τριγενῆς λίγες
 ταῖς, οἵτινες εἰμήνειοι, νωίτεροι νωτίρα νωίτε-
 ροι. καὶ δικαιολογοῦσθαι δῆλον. σφικτινοί.
 Σφικτινοί δὲ μόνοι τριγενῆς, καὶ οὐταὶ λεγόμενοι
 οὔτεροι, αὐτοὶ, πατέρες οὐτείνοι, οὐδὲ
 κλινόμενοι, οὐδὲ Ενικά. οὔτεροι τούτου, τούτων
 πατόντων δούτεροι. συνικά. Τούτων τούτοιν
 δὲ τούτων. πληθυντικά, οὔτοι, τούτων, τούτων
 ταύταις παύτας. δὲ οὐταὶ, Ενικά. περὶ τούτου
 τούτων. περὶ τούτο. δυνικά Τούτων
 τοιν. δὲ τούτων. πληθυντικά, παύτα τού-
 των τούτοις παύτα. δὲ παύτα. Εκείνος οὐκεί-
 νος. οὐκείνη, οὐκείνης. οὐκείνοι οὐκείνοις ἀλλὰ τῶν δι-
 νομάτων καὶ λισθεών. Αναφορικὴ διτοιμία. πριγε-
 νῶν καὶ αὐτοὶ λεγομένοι, αὐτοὶ αὐτοὶ αὐτοὶ
 Ιδίοι δὲ παύταις, καὶ τριτερόσωποι συμασίαι,
 αὐτοὶς ταῦταις αὐτοὶ τούτοις εἶναι, καὶ οὐκείνοι.

Σύνθετοι.

Σύνθετοι, διτρεῖς, έψειας, δική εχθροί, εμαυτοί
 ουαυτοί, καὶ οὐαυτοί λιγόμενοι τριγενῆς. καὶ αὐ-
 τοὶ τὸ τετράτοις καὶ δύο τέτρα προσωπῶσι, εἴπει-

τοσσῆτον κλινόμενοι. ἐμάυτοῖς μαυτῷ ἐμάυτῷ
καυτῷ. σαυτῷ σαυτὸν. ἀιδὲ το τρίτος εφ' ὅλον
ἄιδὲ καὶ ὁ μένον συνθέτως. ἀλλὰ καὶ σιηρή^τ
μένως κλίνονται ὑπέταν πλυθυντικῶν οἵον
βαυτῶν καὶ σφῶν αὐτῶν. οἰαυτοῖς. καὶ σφίσιν
αὐτοῖς. οἰαυτούς. καὶ σφᾶς αὐτούς. περὶ προ-
φέσεως. πρόθεσις δὲ ἡ μὲν μονοσύλλαβη Θρ
ἡ δὲ σύστατη. προεπόμενα δὲ ἔχει. Τὸ δὲ ξένον
ψεοθαί. εἰς επιμέχεται τὸν. Τὸ φιλοσοφεῖ.
πλὴν τῶν ἀπό τοῦ. οἱ ἀρχομένων. Τὸ βραχὺ^τ
κατελικτεῖν. πλὴν μυοῖν θεωρεωρεισθω δι-
ἐν τούτοις. εν. εἰς. εἰς. σὲν πρόθεσι. πρόθεσι.
διά. μετὰ. προφά. ἀντί, ὑπέ. περὶ. ἀμφί. ἀπό.
ἴστο. οὐ πέρ. περὶ. ματῇ Θρ.

Επιφέρει μάδει τὸ μὲν γρονινόν. οἶον νῦν. Τὸ τέ
ποτε. Καὶ οἱ. Αρτι. ἀνθιστέτως. Εἰς. Εἰς. Εἰς.
μετέτετα. σύμμετον. οὔριον. χθές. πάλαι. ἀετόν.
Τὸ δὲ. Τὸ ποτοῖον ἄνω. κάτω. εἰς. Εἰς. πάρε-
πτω. εγγύς. εναντίως. χαμαὶ ἐνθά. οὐδεν, επει-
νέψα. μακράν.

Τὸ δὲ ποιεῖται Θρ. οἶον εὖ. καλῶς. οἰδίως. εσ-
φᾶς ἀστικὴ μεσότητῇ Θρ. Εἰναι λίγεται κον-
τέρ. Βοτρυδόν. ἀγελιμόρ.

Τὸ δὲ μεσότητῇ Θρ. οἶον ἀποτάξει. δις. Τρις, πλα-
τάκη. ζ. ὀλιγάκις.

Τὸ δὲ ἀπροσειωτό. οἶον ἀμά. ὀμῦ. σύλλαβον
ἀπρόσωτό.

Tὸ δὲ σιατίπερεώς οὖτον ἀγέλη. χωρὶς σιατί-

Τὸ δὲ ἔχειρέσεως. οὗτον πελάγη.

Τὸ δέ τὰξ εως, οἵν τε ἔγινοι, ἐφεξῆς. Ιερός. Ιερὸς.
Ιεροίρυντος. αὐτίκα. παραχθῆμε.

Τὸ δὲ ὅμοιόσεως. οἵον τοι. καὶ τοι. καθά. κα
τακτέρ. Τὸ δὲ ἀποστόλοςέως. οἵον τοι.

Tὸ δὲ σογιαρίσεως.σῖον.μᾶλλον.ἼΤΤΟΝ.

Τὸ δὲ οὐσιώσεως οἶον σίαρ. ἀγαρ. μάλ
τόννον οφελέρχ.

Tò dì ἀνέσεως.οἵτον ἡρέμα.ἡσυχή.μέγις.

Τὸ δὲ βεβαιώσεως. οὗτον φιλαδέλφην
πάσιν Γεως. ὅν Γεως. ἐ-

Tο δὲ καταμβοτωσο θον νην. vol.

Τὸ δικατὰ φάσεως οἶον ναῖ.

Tὸ δὲ ἀπωμόσεως οἶον μᾶ-

Tὸ δὲ ἀρνήσεως. οἵον δυ. εὐθαμῶς θεισα.

Τὸ διὰ τοῦτο μετεώραστον μηδαμῶς, μή-

Το δὲ ἐπασμός οἶον ἵσως. Τάχα. Τυχόν.

Το δέ εἰρω Τίτος οἰον πόθεν. τόποι. τόποι. τόποι.
τόποι.

Το δέ οὐδείς τις οἶτον ιδού· ἥντι. Καὶ δέ. Εἰπεῖ. Ινθάδε
Το δέ οὐδείς τις οἶτον ιδού· ἥντι. Καὶ δέ. Εἰπεῖ. Ινθάδε

Το σὲ κλήσεως οἶον ὅ.

Το διασαφήσεως οἶον πῆσμα οἶον Τουτίσιμο
ἔπουν.

To δέ Σίσεως, οἷον αὐτογνωμός τοις γραπτάς τοις

Το δι' Ευχής. ο Γεν Ειθε. Θεφελορ.

Τοσδέκατην αστράφει τον θάλασσαν. Οι μοι φεύγουν.

Τὸ δὲ Θάυμασμόν, οἶον δέ, φεῦ.

Τὸ δέ εἰκαστη λίγεως οἶον δέ, ἡράκλειον.

Τὸ δέ Θάυμασμόν οἶον ἐνθή, δύναρι.

Εχεῖ δέ παρεπόμβων. Εἰδίθο, καὶ σχῆμα, Τὸ
μὲν τούτο πρωτότυπον οἶον γένεται, Τὸ δέ παρεπόμβων
τούτον οἶον ἔτερον θέτειν, καὶ τὸ μὲν ἀπότιον
τούτον πάλαι. Τὸ δέ, σύνθετον, οἶον πρώτη
λαξ. πατέρι συνδέσμου.

Σύνδεσμος δέ. ὁ μὲν συμπλεκτικός οἶον, μὲν
δέ, τέ, καὶ, ἀλλά, ἀπάρ, αὐτάρ.

• δέ διαριψητικός οἶον καὶ τοι.

ὁ δέ συναπτικός οἶον ἐι, ἐιπερ, ἐιδή, ἐιδήπερ
ὁ δέ παρασυναπτικός οἶον, ἐπει, ἐπειδή.
ὁ δέ ἄλλοι λογικός, οἶον, ἵνα, διπλωσις, ταῦτα, διότι,
ὁ δέ, ἀπορηματικός, οἶον ἄρα, ἀλλά, ἀλλαμήν,
ὁ δέ συλλογισμός, οἶον ἄρα, ἀλλά, ἀλλαμήν,
οὖν τοινυν, τοι, κάρτοι, τοι ταῦροῦν.

ὁ δέ παραπληρωματικός, οἶον δή, πᾶν, τοι,
δικτα, περι, πᾶν, μηρ, οὖν, γε.

ὁ δέ μνητικός, οἶον, ἄρ. ὁ δέ διακριτικός
τοι, οὖν ἐπιπλεκτικός, οἶον καὶ. ὁ δέ ἐλαττω
τικός, οἶον, γοῦν γέ, ὁ δέ ἐναντιωματικός,
οἶον, ὅμως, καὶ τοι, καὶ περι.

Ἐχεῖ δέ παρεπόμβων σχῆμα. ὁ μὲν τούτο ἀπότιον
τούτο, οἶον ἐπει. ὁ δέ σύνθετος, οἶον ἐπειδή.
περι μὲν οὖν τῶν δικτῶν, Τὸ λόγος μερῶν παντού
φιαρίσθω τὰ πρῶτα. Τίλθο πα πρῶτο.

Ειοδώρος Γραμματίκης έις αγωγῆς τῶν
έιστέ ωστε πάτερα Τὸ δεύτερον.

44

Ἐ τὰ δὶ τὰ
ταπελινά ἀ
πότων πρό
των ἀρξάμε
νοι, λέγω μὲν
περὶ τῶν ὅυ
τῶν, ὡσπέρ
τινας τόπους

τῶν ἐιρημένων τιθέντες καὶ πάλεῖσθαι τοις
τῶν καθ' ἄνακτον ἀνάγοντες οὐσιά.

Τῶν τοῖνυν φωνηέντων τὰ μὲν α.η.ε.ο.ω.
προτακτικά. τὰ δὲ, ι.υ. ὑποτακτικά. θύτω γάρ
τοι εἰσπάλεικό μηδια, συνίσιτάς μιφθόγγος
ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ ι. προτακτικὸν, ὡς ἐν τῷ
ὑιός. ἀρπαγια μῆια. διφθογγοί γάρ, καὶ ἀ.η.ω
ιη.α.υ.ι.ματαχρισικῶς. ἡ δὲ. ωυ. ιώνων.

Εἴ τι τῶν φωνηέντων, τὰ μὲν α.η.ε.ο.μεταβολα
κά. μεταβάλλεται διατάξει τοις τῶν παραφραμένων
Τὸ μὲν ακούει. ε. Εις. η. ἀθενᾶ, ἡθένηση. Εθέλω,
Ἄθελον. Τὸ δὲ ο. Εις. ω. ὄφειλω, ὄφειλον.

Τὰ δὲ ι. υ. ω. ἀμετάβολα, ὡς μή μεταβάλλον
τα. ἡγεμονεύω γάρ, ἡγεμόνευσον. ιξεύω, ιξευον.
ὑβρίζω, ὑβριζον. ὄφειλαι, ὄφειλον.

D

Μεταβάλλει τοι γυαρόν ἐσθι. Τὸς σπουδαχθού
αληντῶν τεωρων καὶ μέκα τινῶν. οὐ πόλη
Τὸν. οὐροσλαμβάνει.

Τῶν δὲ συμφώνων τὰ μέν. ξ. η. οἱ παλαιοί
συμφώνων μυστήν σύγκριται. Τὸς. η. εκ τούτων. καὶ
εἰ. Τὸς δὲ ξ. εκ τούτων. καὶ. Τὸς δὲ αὐτός. εκ τούτων. καὶ.
Τὰ δέ. λ. μ. ν. ρ. οὐ μεταβολα. οὐτε γάρ οὐδιτῶν
φυματίην οὐκ ματίσμαν μεταβάλλει. "οὐτού
τού οὐδιτῶν δυοματίην οὐλίσεων. φάλω,
φαλω, νέμω, νεμώ. ικρίνω, ικρίνω. σπειρω,
σπειρω. νίσωρ. νίσωρ. ικλήρ. ικλήρ.

Τὰ δέ φιλά. καὶ μασία. καὶ μέσα. οὐτω πᾶς
εχει. μετετόθε μέν. β. μέσον πο. π. καὶ. φ. εῖναι
τὴν φωνὴν. Τό δέ. γ. μέσον πο. κ. καὶ. χ. Τὸς δέ.
μέσον. πο. ρ. καὶ. τ.

σπειρί συλλαβῆς.

Συλλαβῆς δέ. Τὸς μέντοι μακρὸν. Τὸς δὲ βραχὺ^ο.
Τὸς δὲ κοινόν. καὶ πο μακρό. Τὸς μέν. φύσις οὐρά^ο
Τὸς δὲ θεσμός. οὐρά. συνίσιτος δὲ πάντας μέντοι λέξιν
συλλαβή. οὐσιώτατον δέ τις αὖτις εραμμέ
των οὐσιώτατον. Τὸν δὲ λόγον. οὐ λέξις.

Λόγοι δέ τῇ μέντοι, οὐτε γνόμων οὐρά^ο, τῇ δέ, οὐτε έμε^ο
οὐρά^ο, τοις καλυμμέναις προσφοτίαις Τυγχάνει.
σπειρί προσφοτίων.

Τῶν δὲ προσφοτίων. οὐ μέντοι οὔτε οὐρά^ο, καὶ οὐ βορεῖα
καὶ οὐ σπειρίσσω μέντοι, Τόνοι. οὐ δέ μαστία, καὶ οὐ
φιλή, πνεύματα. οὐ δέ οὐσιώτατον οὐρά^ο, καὶ οὐ οὐφία.

ରୂପ ମହିମାମାତ୍ର, କାନ୍ଦିତ

Τόποι Τῆς μὴν ἔξεισι, καὶ λήπθεσσι. Θεεν Τὸ δέκατον
τοῖς, ἀγαθοῖς καὶ αρεταλήπτοσσι, θεεν Τὸ παροξύτε-
τον, καὶ βαρύτονον, λόγον, καὶ προπαραλήπτο-
να, θεεν Τὸ προπαροξύτονον, σίκαιον.

Τῆς δὲ βαρείας Τόπο, ωάσαις ὁ μαλαῖς
ἀναγινωσκόμεναι συλλαβαι· διὸ καὶ συλλαβή
κός ἐνομάξεται τόν Θεόν· Τιθεται δὲ ἵδη μόμων
Τοῦ Νέστονομένων, ὅταν κατὰ συνέπειαν ἀ-
ναγινώσκωμεν ὁ μαλά. οἶον Τούς περί Τόπον
ἀρχοντα. Τῆς δὲ περιστώματος τοῦ Θεοῦ
ἡλήχουσα. ὅθεν τὸ περιστώματον, ποιῶ
καὶ τὸ παραχλήχουσα, διῃρεῖ τὸ περιστώμα-
τον. ποιοῦμαι. Τῆς δὲ μάκρειας τοῦ κατὰ
ψιλῆς. τὰ ἀρκτικὰ φωνήντα. ἐνθρωποῦ
μηροῦ, κατῶν συμφώνων τὸ. ε. β. μα.
Τῆς δὲ ἀποστρόφου ἐνθάτι ἴκελιθεται. ἄρχει
τοῦ, ἀρ. ὃν τοῦ.

Τῆς δὲ υφέρει μάθητοις ἡ μυστὴ τινῶν καὶ κράτους
πλειόνων σενθέτοις. οἵον παταξιμέλουσα.
Τῆς δὲ σιασολῆς ὑφ. ἀτὰν σύντιθεμένων μίσθιον
κρισίν τιναδεῖ, ἐμποιεῖν, ὅτι. περὶ τῶν
το λόγου μερῶν. περὶ ὄνοματος. Τὰν δέ
τοῦ λόγου μερῶν τούνομος μή παρὰ τὰ πρό-
τερον ἐπικείνα καὶ ἐθνικόντι βούλοισι φρέσκα
καὶ ἀδρίσοντα ποσιός τις καὶ περιληπτικός
εἶμος. καὶ εἰπειρίζεμένον τέτερον. ἐκάτερον

Ἐπος Θ. ἀλλ Θ., καὶ περιεκτικὸν, ἀμπελόφ
καὶ πεποιημένον. φλοίσβ Θ., καὶ τακτικὸν
πρῶτον, διύτιον Θ. καὶ πρόσι, πάτηρ, καὶ
ἔσ πρόσι. νῦν θάνατον Θ. Τὰ μὲν δὴ κύριοι
ἀεὶ μονογενῆ δέ. καὶ γὰρ, ἀρσενικὸν μόνον, οὐ
θηλυκὸν οἶον ὅμινον Θ. καλλιόπη.

Τῶν προσιγορικῶν δοκιμαντικὰ λάθαν,
κοινὰ τῷ γένει ὡς ἐπιτοπλεῖσόν δέ, ἔνιοις
μὲν τοικοι επικονια

Τὰ δὲ κύριως ἐπιθετὰ τριγενῆ πάντα. σοφός
σοφή, σοφόν. τὰ δὲ ἐπαμφοτερίζοντα, καὶ νῦν
μὲν ὡς ἐπιθετὰ λαμβανόμενα, νῦν διάδεις
προσιγορικά, οἶον Τὸν ἐνεργέτην. καὶ πολὺ^{τις}. καὶ βασιλεὺς. καὶ τὰ τοικοντα, διγενῆ δέ.
Τοιστοῦ δὲ καὶ Τὸ τρίτον, καὶ πτέρα.

Τὰ μὲν δὲ νῦν εἰς, αἱ. καθαρὸν, ἀπλάτη τριγενῆ
εἰς. αἱ Τὸ θηλυκὸν παραχρηματίζει. δίκαιος
δίκαια. ἀσάντως δὲ καὶ εἰ τῷ, ρ. συλλαβίζει
μὲν δὲ τὸν λίγον παρ. ἀνθηρὸς, ἀνθηρᾶ. Τὸ
δὲ εἰλαβίη, καὶ τὰ τοσαῦτα ιωνικά.

Τὰ δὲ εἰς μή καθαρὸν λίγοντα, εἰς. η. Τὸ θηλυ
κὸν ἔχει ματικόν μνον. οἶον ἔριμον Θ., ἐρήμη
φρένιμον Θ., φρονίμη.

Τὰ δὲ ἐρωτηματικά. οὐτὸν πεποιητρικ
νῆ καὶ οὖτα δέ, τίς, τί, ποιοί Θ., ποια, ποιον
κλιτικήν τείσικ ἔχει. λαμβάνεται δὲ γὰρ
δισταρ. οἶον Τὸ τίς, η κατὰ ποιόν. οἶον ποι-

ος. Η κατὰ προσθήν, οὗ οὐ τὸ πόσον. καὶ πηλί^η
κον, καὶ πόσον, καὶ πότερον. Η κατὰ τὸ πόσον
ποσάκεσ. ὀσάμτως δὲ καὶ τὰ ἀστιγχ τρίγε
νη δέ, καὶ γεκχαῖφ' ἐκάσων τῶν πευσικῶν
χιματίζεται. προσθέσει το.ο. πειθό, διπειθό^η
πειθό, διπειθό.

Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ ἀναφορικά, καὶ η κατὰ τὸ
πόσον, η κατὰ τὸ προσθήν λαμβανόμενα. ποιε
τθοιος τιλικότον κλίκορ. τόπον, δσον.

Τὰ δὲ περιλιπτήτα ἔιτ' οὖν συσηματικά,
μονογενῆ, δημθό; πελκήθό.

Τὰ χειρὶς πιμερικόμενα τριγενῆ. Επειρθό;
τέρη, επερον. ἄλλο, ἄλλο. Τετραχῶς δὲ τὰ
πιμερικόμενα. Η χάρη ἐν μυστην. οἰον Τετέ
ρον, η μύοκαθηρη, οἰον Τεκατέρον. Η ἐν τῷ πολ
λῶν. οἰον τὸ ἄλλο, η πολλὰ καθηρη, οἰον τὸ
πολλασερ. Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ πακτήτα. πρῶ
τθο, πρώτη, πρώτον. καὶ τὰ μετουσιασικά.
λίθινθο, λιθίνη, λιθινον. παῦτε δὲ καὶ ἀπὸ^η
μόνων Τῶν ὁμοιομερῶν χιματίζεται, δύλον
δούρ καὶ δέσην καὶ σάρξ Τῶν ὁμοιομερῶν. δεύτερη
Τεξύλινον καὶ δισίνον. καὶ σερκίνον. ὀσάτως
δὲ καὶ επι τῶν ἄλλων, εἰς μύο δὲ μάλισσαν
παλλέδης ἀναμερίζεται. Η τοι χάρη εἰς, ινον. πει
λινον. Η εἰς. αδισει πειλᾶδες. καῶθες.

Τῶν χειρὶς η μεταλλων ίδια κατάλιξεις εἰς
εον. καὶ. ση. κατὰ συναίρεσιν χύσεον σιδήριον

Δάλιεον ἀρχύρεον. οἵς καὶ τὸ Κέραμεῖν ἡκό^η
λούθησεν.

Μαθόλου δὲ τῷ ὄνοματι ἐσται τὸ πρότερον
ἐιριμένα σέντε. ὅν τὸ γένος, καταχειρικῶς
καὶ κοιτόντι καὶ ἀδικοινορ ἔσαι. τὸ μὲν ἡχό^η
ἀρσενικῷ μόνως ὑπότακο μένον ἀρθρῷ ἀρσε^η
νικόν. τὸ δὲ Θιλυκῷ μόνον Θιλυκόν. τὸ δὲ δι^η
δετέρῳ, οὐδέτερον. τὸ δὲ ἀμφοῖρ, ἀρσενικῷ τὸ
καὶ θιλυκῷ. κοινόν. τὸ δὲ συνθατίρῳ. ἀμφω^η
τὰ γένη συμαῖνον, ἀδικοινον. οἶον ἀετός. χελ^η
δών, Εἴδομεν δὲ τὸ μὲν πρωτότυπον οἶον
πᾶς. τὸ δὲ παράγωγον. οἶον λόγοι. παρά^η
γόν δὲ ἐστὰ μάλιστα ἔιμι τὸ πρότερον
ἐιρεμένα. ὅν τοῦ συγκριτικοῦ τε καὶ ὑπερθετή^η
κου χιματισμοῖσισθε.

Συγκριτισμοὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν
Τὰ ἔις. οἱ. λήγοντα τῶν ἴστιστων τριζενῶν
ὄνομάτων μεταβολῆ. τοῦσ. ἔις. τ. καὶ προσλή^{ψη}. τ. ερθετικ. συγκριτικὰ γίνεται. οἶον ἔνδο^η
ὗθετο, ἐνδοξότερο. προσλήψη δὲ τ. ατθετικ. οὐ^η
περθετικὰ. ἐνδοξότερο, ἐνδοξότατο. παλαιός,
παλαιότατο. πλήν τοι καλός, καὶ κακός.
καὶ ἵτερων τινῶν, καλλιών, ἡχός καλλισθετικ.
κακιών, κάκισθετο. βελτιών, βέλτισθετο. ἀμεί^η
σων κρείττων. ἀρισθετο. χείρων. ἐλάττων. ἡ^η
σων. μείων. ἐλάχισθετο. μείρων. μίγισθετο. φέ^η
ών, φέτισθετο. Εἰ δὲ ἔις. ις. τὸ θετικὸν διὰ το^η
το. τυγχάνει κλινόμενον. ἀπότο. εις. διδετί

Ἐθεός τὸ συγκριτικὸν καὶ μέτερθετικὸν γίνεται.
μεταβολῆς καὶ προσλήψης αἰς ἐπιντάς. Εὐχενίς
ἐπιχενίς. ἐπιγενίς εἰς εργά. Εὐχενίσατε. ἀλιθής. ἀ-
λιθίς. ἀλιθίσετε. ἀλιθίσατε.

Εἰ δὲ εἰς. υἱούς. ἐπι τριγενίς. μῆλον ὅτι καὶ τὸ τοῦ
ἀπό τη ἐμετέρου ὁμοιως. βραχὺς. βραχύ. βρα-
χύτερο. βραχύτατο. πλάνη το ἄδης. πλα-
νής. πλαχύς. ἄδης ἡδίσ. καὶ πλεῖων.
πλεῖσ. καὶ πλεῖων πλαχίσ. Η καὶ πλατε-
πλομέση ἔτι το. τερο. καὶ πλατο. εἰς ἄν-
θρωποισα. πλάνη το πλολύς. ἄδητερο. ἄδη-
τατο. πλαχύτερο. πλαχύτατο. Τῶν εἰς. υἱούς.
ἄρχα τὰ μὲν ἀπλοῦν τὸ συγκριτικὸν. καὶ μέ-
τερθετικὸν πλοιεῖται. τὰ δὲ μέτερθετοῦν ἀπλο-
ῦν μὲν τὸ ἐυρύς. ἐυρύτερο. ταῦτα τοτερο. τούτοις.
μόγον. μέτερθετοῦν δὲ τὸ ἄδης. καὶ γλυκύς. καὶ
ἄκυς. πλατεῖα ταῦτα μόνον εἰς. τερος. καὶ πλοε-
πλάκα καὶ εἰς ἄν καλισ. γλυκιον γλυκισος. ἀκι-
σον γλισος. δι μοιως δι τοις. καὶ ἀπλοφος. καὶ
ἐχθρος. εἰ δὲ καὶ τὸ βράσων. καὶ θάσων. καὶ
πλάσων εἰς πλαταλιστεῖν δίοι. εἰηδη ὄντων.
καὶ ἀπταὶ ἀν τριπλάσην. τὸ χῆμα πλαρέχοιτο.
ἀπό τὸ το βραδύς. καὶ βραχύς. τὸ βράσων
συγκριτικὸν. καὶ ἀπό το πλαχύς. τὸ θάσων
καὶ ἀπό το πλαχύς. τὸ πλάσων. Τὰ δὲ εἰς.
ἀλότι λιγον τατο ειερος. καὶ. ειατος. ως ἀδιτο-
πλεῖσον εἰς συγκριτικὸν μεταχυματίζεται.

Ἐλε. σέβφρων, σέβφρον Θ. σωφρονίσερ Θ., 88
φρονέσα. Θ. λαχρίδες, λαχρίεν Θ., λαχρίσερ Θ.,
λαχρίσατ Θ. καὶ λαχρίδες δὲ πα. ε. βύνους, δύνου
τιρ Θ., δύνουσατ Θ., ἐν μόνον δὲ αὐτῷ δύνομά
των συγκριτικά, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ μετοχῶν. Εἰ
ρώμενός εἶται αὐτῷ προθέσεων. πρό^{τη}
τερ Θ., καὶ ὑπέρτερος. καὶ αὐτῷ εἰς τιμήριν μά-
των. ιγγύτερ Θ. πορρώτερ Θ. ἀνώτερ Θ.

Σχηματισμοὶ πατρωνυμικῶν.

πατρωνυμικοῦ δὲ χηματισμοῖ τοιστοι. δοθ
εὶ τῷ πρῶνομά των ἐισος, παθαρὸν λίγει ἐις
αδην, μεταχηματικόμνα. Τὸ ἀρσενικὸν πα-
τρωνυμικὸν ποσεῖ. ἄλι Θ. ἄλιαδην. δοκ δὲ μὴ
ἐσπαθαρόν, ἐισιδην, πρόν Θ. προνιδην. τοῖς
τεμήν πλίσεως δύσι πέμπτης, αὐτῷ τῷ π
τενικῶν ὁ χηματισμὸς ἐισιδην. ἔνθα δὲ καὶ
συναίρεσις γίνεται. ἐφ' ὅπερ τό. ε. παραλίγει,
καὶ χηματισμὸς ἔτερος. ἐισιδην, πρόν, ιδηνων πε-
λοῦ πελοπ Θ. πελοπιδην. πιλεύς πε-
λίως πιλεΐδην καὶ πιλεΐδην. πατασυνα-
ρεσιν. καὶ πιλεΐων.

Τῆς δὲ περάτης ἐισιδην. αδην. ἀινείδην, ἀινιδην.
ιφίτην, ιφιτάδην.

περιθηλυκῶν πατρωνυμικῶν
χηματισμῶν.

Τὰ δὲ θηλυκὰ πατρωνυμικὰ αὐτῷ τῷ ποσεῖ
πρόν ἀρσενικῶν ἐπι βολῆ τῷ δη. ἄλιαδην ἄλιαδην

149

πειρίδης νειρίς. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικόν
εἶως πρώτης. τὸ δὲ θηλυκόν πρίμης.
πριαμίδης, πριαμίδος, πριαμίδης. πριαμίδη
θέτο. ὅτι δὲ καὶ ἔτερός πατρῶις μηδὲν οὐτοῦ
καταχεισθῆσθαι μὴ μὲν ἀρσενικόν οὐτοῦ. θέτο. οὗτος
οὐ πρόσδεδητο. οὐδὲ θηλυκόν οὐτοῦ. οὗτος δέ
προσίνι καὶ κατιώνι ὡδὸν οὐτω. τριχῶς ἄρ
τον τότε ἀρσενικόν καὶ τὸ θηλυκόν.

Σχηματισμοὶ ὑποκορισμῶν.

Τὰ δὲ ὑποκορισμὰ ἀπόκυριων τε καὶ
προσηγορικῶν σχηματίζεται οὗτον ἀπό μὲν
ταρινόδωρού. ταρινάς ἀπό δὲ τοῦ ἀνθρώπου
ἀνθρώπωσιν.

Εἴδη δὲ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, ἐξ, εἰς, ων,
μίστηλάβως βάνχων ὁ βάνχυλιδης, εἰς. ων.
παραλήγων τῷ. ι. μωρίων. ὁ μωρός, εἰς, αξ.
φόδαξ. ὁ φόδητος. εἰς, ας, ταρινάς. μιτρᾶς. οὐς. καὶ
ἀντρώπικος. οὐς. λαθος. ναυτίλος ὄντας.

Τῶν δὲ θηλυκῶν τρία εἰς. ων. ὕψων, ἡ ψή
ψιθύλη. οὐς. ις. θεραπονίνις ἡ θεράπονινα. οὐς
κι. παχιδισκι. ἡ παῖς.

Τῶν δὲ ὄυδετέρων οὐς, εἰς. ων. μέρονύχιον.

Σχηματισμοὶ κατικῶν.

καὶ τὰ κατικὰ δὲ ἀπό κυριων, καὶ προ
σηγορικῶν παράγεται, καὶ εἰς. φον. μὲν ἀπό
τῶν εἰς. εὺς. νηλεύς, νηλέως, νηλφον. ἀλλάζο
μενων, ἀπό τοῦ ἀνθρώπου γερό τὸ ἀνθρώπ
πον

E. L.

Τὰς οἰστικάς καὶ τὰς αὐθικάς. ἀλλά τὰν εἰς τούς
λογικάς. λογικός. ἀλλά τούς μόνον βασιλείως τούς
βασιλικόν. καὶ δημόσια. δημοπληρόν. γραμμά
τικόν δή τούς ταῦθα μιθίν υπό τον ἀρχέτονον
παρακαλεῖνον. φίδαις ἀμφοτεῖς τὰς εἰδης ἀφ
ἔκδεσου καὶ τῶν εἰρημένων παραγενέσαι τὸν
ὄνοματων ὡς τούς ἀλλά τον ἀνθρώπον. ἀν
θητικόν. καὶ ἀνθρώπον. δυτικόν καὶ ἀνθρώπον.
τὸ τοῦ ὄμηρου ὄμηριν καὶ ὄμηρον. καὶ
ἀπό τοῦ ἄναυτοῦ. ἀπό τοῦ τοῦτον καὶ ἀναυτόν.
καὶ ἀπό τοῦ πλατωνικοῦ. πλατωνικόν καὶ
πλατανόν. εὐτοις δὲ καὶ τὰ παρανύμων ἀλλά
τὸ τόπου λεγόμενον κατητικά. ὑπό ματικά
ἔνοματους. οἶον τὸ ὄντανι. καὶ θαλάσσια
ος. καὶ τὰ θυματα. θυματα. Καὶ ἀν δυτικά τὰ κτίτι
καὶ τριχῶς. Η τούς διηγομάτικάς. ὄντανιον. Η
συνενφαντικάς γράμματικόν. Η μετουσιαστ
κάς λιθῶμες. Σχηματισμοὶ παρανύμου,
παρανύμου δὲ τοῖς οχυματικοῖς. Οσα
καὶ εἴδη διομάτης. καὶ εἴτι ἀν ιφέκδεσου τῶν
ὄνοματων. παραγενέρτερον δὲ εἰσιον. καὶ οἱ
μονογενές. φίλοι. φίλων. Θιλικόν δὲ εἰς οἶον
μονογενές. φιλότις. διμέτερον δὲ εἰσιον. καὶ οἱ
λωτές. ον. τριγενές. φίλιον. φιλικόν δυχίας
λόν καὶ τοι τριγενές ἀλλά τοι τὰ τῶν εἰδῶν λι
κτικά. Τε καὶ παραλικτικά. ἀνθρώποι
; ἐρηκαὶ ἀνθρώπον. καὶ ἀνθρώπων. καὶ

θάλινοι, καὶ ἀνθηρόν, καὶ ὑλωδοκτὸν τὸν
 ἀσθμοθέντα χυματίσμον τῶν ιδῶν τὸ ὄντο
 κατ^Θ. σκοτεῖν δὲ καὶ οὐδεκτικὸν τριγ-
 νεῖσθαι τὸ εἰδ^Θ. διὰ τοῦτο τὰς ισχυρούσια
 τερα, τριγνή. Ρωσφιον γῆν καὶ μυρανύλιον
 καὶ λεβάντιον, καὶ ὄλωτας τὰς ἀποκορισικὰ. μη-
 νογενή. Θεωριτέον δικαῖος λοιπούς τῶν πεπο-
 ρωνύμων χυματίσμοντας κατὰ τὰς διαφορὰς
 τῶν ιδῶν, οἷον οὐδὲ μέτρον ἀποκορισικόν / 15
 θαξ. ἀνθρωπίσκος. μηνᾶς. οὐδὲ δὲ τῷ πάτρῷ
 νομίσθαις φίλος. Σχηματίσμοι ρηματικοί.
 Τὰς δὲ ρηματικὰς οὐδὲ καθέλουνται πάντας
 παχιτινούς, παρεκκιψένους, ἢ τοι περβάτου
 περοσώπου. Ημετέρου, ητρίου. τὰ μὲν δὲ
 πεπλάτα τῶν ρηματικῶν. ἀπό τοι περβάτου
 πεποίημαι. πεποίημαι λεζέργισμα. λογισμός
 Τὰς δὲ οἱ ιεροί. θηλικά: ἀπό τοι μητέρου λίλιος
 σοι, λύσιος. τὰ δὲ εἰοτ^Θ. τριγνή. ἀπό τοι τρί-
 του μηνούσοι, ἀκουστοί. καὶ περβάτους τούτου τὰς εἰς
 ιριον. περοσιγορικά τοι εποτάι. πεποτίριον.
 Σχηματίσματα περιπέτερον εἰριμένα.
 καὶ τὰ παρασύνετορά τοῖον ἀπό τοι συνε-
 δίτου περαγόμενον. φίλιππ^Θ, φίλιππ
 πεποίησ. Εἴ φ' αὖταν οὐλίσεων ζητασον τῶν
 νομάτων ἀνάγκηται. Εἰς πάντας τὸν διόμεικόν
 μηριρόμηνον οὐλίσθε ως εἰρηταίστησας ἀνάγκαιον
 τὸ άρέφενάσης καὶ κοινῆτε καὶ ιδίαθεωρον
 πολλάρισθε.

Ε. II.

ὅσα ἡδί τὸν περάτην.

Τὰ μὲν γῆν ἔις. αἱ. καθαρὸν ὑπέρ μόσ σολ
λαβάς ἀπλὰ βαρύτονα ἴνδιματα, ἀνάγεται
ἡδί τὸν περάτην ἀνείσθι.

Ἐτί τὰ ἔις. οἱ. βαρύτονα ἀπλὰ μονοχενή
πεπονδόματα. ποτέσιν ὅσα δὴ καὶ τὸν ποστός
λίγοσαρ ἔχει μακρὰν, χρύσις. καὶ μὴ ἀπλὰ
δὲ. οὐ μή ἐξ ὄυδετέρου ἔις. οἱ. λίγονται συγ-
κένται. τελεόνις. ὀλυμπιονίκις.

Ἐτί τὰ ἔις. οἱ. ἐργαματισμένα, ἔιτε πάτρω
αυμικὰ, ἔιτε κύρια. περιάμιδης, περιάμιδου·
παλαμίδης, παλαμίδου. πλὴν τῶν ἀπό-
τῶν ἐς διό. ὄυδετέρου συνθέτων. τὸ δὲ ὑπε-
ριδης καὶ ἀρισείδης, καὶ οὐτερ' ἀττάτοις πε-
τρωνυμικοῖς ἀκολουτοῦντα τυγχάνει.

Ἐτί τὰ ἔις. οἱ. τις. ιαμβονατάλινητα. τετόπι-
τὰ βραχεῖα παραλίγοντα οἶον διεσθότις,
διεσθότα. πλὴν τῷ κράτης, κράτηται τοῖς

ὅσα ἡδί τὸν δευτέραν.

Τὰ δὲ ἔις. οἱ. ἔις. οἱ. θιλυνὰ, μαῖα. τιμῆ-
ἡδί τὸν δευτέραν.

ὅσα ἡδί τὸν τρίτῳ

Τὰ δὲ ἔις. οἱ. ἀρσενικὰ καὶ θιλυνὰ καὶ τὰ
οἱ. οἱ. ὄυδετέρα, ἡδί τὸν τρίτῳ θεὸς ἀρχόν.

ὅσα ἡδί τὸν τετάρτῳ

Τὰ δὲ ἔις. οἱ. ἀρσενικὰ καὶ θιλυνὰ ἀττικ-
αῖς, καὶ τὰ ἔις. οἱ. ὄυδετέρα ἡδί τὸν τετάρ-

53

Τὸν ἀφαιρέσθαι τῷ λοιπῷ σημφῶνῳ
κλίνεται. μενέλεως. μενέλεω. ἔυχων ἔυχω.
ἀνάγοιτο δὲ ἄντας ἡδὶ ταῖς καὶ τὰς λινέ-
κλινα. διαρικῆς ἀφαιρέσθαι τῷ σ. λάκας, λάκα. τῷ
σῆς, ποδᾶ.

ὅσα ἡδὶ τὰς πέμπτας.

Τὰ δὲ πάρα τὰ ἐρυμένα δὴ πάντα χιμα-
τίζει μέματα ἀρσενικά τε καὶ θηλυκά, καὶ ὄυδέ τε
το. ἡδὶ τὰς πέμπτας, τὰς τῷ κανικήρ,
πάντα ταῦτα ἔχει εἰς. ος. πιαφόρως μέρη τοι. ἦ.
τὰ μέμ. εἰς καθαρὸν, τὰ δὲ μ. μ. ἀλλὰ συνόντι
συμφώνου. Η φιλο. Η δασί. Η ἀμεταβόλου.
Η μέσου. Τῷρ μὲν ὅπη φωνηέντων τελικὲ
τῷρ τοιούτων δυομάτων. α. ι. ω. τῷρ δὲ
συμφάνων. σ. ν. σ. λε. ξ. φ. ν. ρ. καὶ δὴ τὰ μὲν
εἰς. α λίγοντα ἀπάρθη τῷ. τ. Κλίνεται. βῆμα,
βῆματ. πλάκη ἔτι ἀπό. ἀρσενικὸν πάρεστ
χιματισμένον δῇ. τὸ τῷρ τοιούτον. τὰς τῷ
ἀρσενικὸν κλίσιν ἔχει δυεν πάρηκται. μέγα.
μεγάλου, ὅτι μέγας, μεγάλου καὶ πλάκη τῷρ
ἡδὶ γραμμάτων. ἀλφα. βῆτα. ἀντίτα τῷρ.
Τὰ δὲ εἰς. ι. ἐλληνικὰ μὲν ὄντα. τῷ. τ. μέλι, μὲ
λιτ. πλάκη τῷρ ἀπό ἀρσενικὸν πάρεστ
ματισμένων. ταῦτα τῷρ τὰς τῷ ἀρσενικού
κλίσιν φύλαττο δυεν πάρηκται. τι. τινός. ὅτι
τις. τινός. ἔυχαρι, ἔυχαριτ. π. ὅτι ἔυχαρις. ἔυ-
χαριτ. βάρεβαρα δὲ, τῷ καθαρῷ. σίνηται,

E. III,

57

ειναις Θ. Τὰ δὲ οὐσ. οὐ τό, καθαρῶ. γόνυ,
γόνυ Θ., καὶ μακραν τὸν σταχαλήγουσαν ἐ^τ
χοντα. Η Τριγυνὴ δύτα Τροπῆ το οὐ οὐσ. τού,
τούς Θ., οὐδέ, οὐδέ Θ., οὐδέ. θέτε Θ. Τὰ δὲ οὐσ. ω.
Τῷ καθαρῶ. λιτό, λιτί Θ. πάλιν δὲ τὰ οὐσ
σ, λίγοντα. Τῇ μέρῃ τῷ καθαρῶ κλίνεται, Τῇ δὲ
Τῷ, Τῷ ιλῶ. Η Τῷ. θ. δασεῖ. Η Τῷ. θ. μέσω. Τὰ
μέρη γαρ οὐσ. Εἰς Τῷ καθαρῶ. ἀλιθίος. οὐκιθί Θ.
Εἴτε τὰ οὐσ. εὐθ. οὐ οὐσ. ἀπό βάλλοντα Τὸ μέσο
τωτικὸν αὐτῶν φωνήν. Βασιλεὺς, βασιλέως
ναῦς, ναός. Εἴτε τὰ οὐσ. οὐσ. οὐμοιώσ. βασις, βασις.
πλάνη το πούς, πούς οὐσ. καὶ οὐσ. οὐδεν ΤΘ.
Εἴκοναριστεος χειρὶ οὐτα, οὐτι τὸν Τριτὸν
ἀνάγεται. νῦν, νῦν, νῦν. δη μέρῃ τοι καὶ πᾶς ἀπόστολος
θῇ κλίνεται τῷ Τακτῷ. νῦν, νῦν. Συντέταξ
θω δὲ τοις Τοιούτοις, καὶ τὰ οὐσ. οὐσ. κατὰ συναίσ
τεσιν, οἵτις γαρ οὐδε. καὶ φθοῖς, φθοῖς. Εἴτε
οὐσ. οὐσ. οὐδέ Τιρα. θέτε Θ., θέτε Θ. φάτε Θ., φάτε Θ.
καὶ οὐσική τούτων σύγκριται οὐσ. οὐσ. διμοδίς
νης, διμοδίς οὐτε Θ. καὶ οὐλως τὰ οὐσ. οὐ. λίγοντα
ἔρηδε τερον τοκρεσχιματισμένον. ετούτοις ετούτοις
θέτε οὐδέ θέτε Θ. Τούτοις δ' οὐκολούθισε, καὶ Τὸ θέτε
ρης. Εἴτε τὰ οὐσ. οὐσ. ἀφσεν μὰ μακρῷ σταχα
λήγοντα. μίνως, μίνω Θ. οὐρα, οὐρα Θ. κοι,
νᾶς μηλονότι. ἀττικᾶς τούτη τούτης ηγεται
κλίσιας. μίνως, μίνω.

Ε"Τι τὰ ἐις ως. μονοσύλλαγβα ἀπάρτη. Θεός, εἰς
ὅς. σμένει, σμενεῖ. Τὸς ξεῖρ ἐκ συναιρίσεως Τῶ. Τ.
κλίνεται. φῶς, φωτὸς ἐ φ' ἄσθναν αφέρει Τἄρ
και Τὸ ὅντις, ως Τός. καὶ ἄλλως πάλιν. ως μονοσύλ
λαγβα, ἔχοντα μὲν Τὸ. δ. Η. Θ. ΗΤ. Τῶ καθαρῷ
κλίνεται σμένει. Θώς. Τρώς. ἄλλο δὲ Τὶ ἔχονται
σύμφωνον Τῶ. Τχάς, φάς. συντετάχθωσι Τοῖς
ὑριμένοις, καὶ Τὸ λᾶς μονοσύλλαβον, λάζ
Ξεῖρ. Ε"Τι τὰ ἐις ως. Θηλυκὴ ὁξύ Τοναῖνται. ἀπ
μένει, απέδοθε, καθει, κόπο. βαρύ Τοναῖνται. ὄνται ιδί^α
τὴν Τετάρτην ἀνάγεται. κιών, κιώ. ἑάσι, ἑω.
Ε"Τι τὰ ἐις υδ. περιστορικὰ βαρύ Τοναὶ μή φέ
σι ὄνται μηκρονατάλικα. ὄφις, ὄφιθε. οὐβρίς,
οὐβρίθε, πελέκη. πελέκη. ὡσαντῶς δὲ ιαζ
ὑξύ Τοναὶ ὄνται μονογενῆ. Ήρ μακρὸν ἔχη Τὸ. υ.
πελιθύς. πελιθύθε. ἀχλύς, ἀχλιθε. διρύς, διρ
ύθε δαρισύς, δαρισύθε. Τριγενῆ δὲ ὄνται καὶ
Τριπάτη τὸ. υ. ἐις. ε. κλίνεται. ἐθύς, κόπο. Τὰ δὲ
ἐις. ως. οὐδετέρα. Τῶ. Τ. κλίνεται ιρέας, ιρέαθε
ιρέας, οὐσατθε,

Ε"Τι τὰ ἐις. υδ. βαρύ Τονα. βιτρύς, βότρυθε!
πελίκη τὸ ιόρυς, ιόρυθος, Του Τεντροῦ ἔνια καὶ
μεταβολῆ τὸ. υ. ἐις. εκλίνεται. πετήχυς, πετή^α
χεθε. πελέκης, πελέκηθε. ὡσαντῶς δὲ ιαζ
ὑξύ Τοναὶ ὄνται μονογενῆ. Ήρ μακρὸν ἔχη Τὸ. υ.
πελιθύς. πελιθύθε. ἀχλύς, ἀχλιθε. διρύς, διρ
ύθε δαρισύς, δαρισύθε. Τριγενῆ δὲ ὄνται καὶ
Τριπάτη τὸ. υ. ἐις. ε. κλίνεται. ἐθύς, κόπο. Τὰ δὲ
ἐις. ως. οὐδετέρα. Τῶ. Τ. κλίνεται ιρέας, ιρέαθε
ιρέας, οὐσατθε,

Εἴ τι τὰ ἐισ. ας. ὀρθευμάτιστολλαβα βαρύ
τονα, μακρονα τάλικτα ἂ δή καὶ Τό. ν. περ
πα. τ. περοσλαμβάνει. ἄιας, ἔιαντ Θ. κάλχας
κάλχαντ Θ. πλήν τῶν ἔχοντων θιλικά
ἐισ. αινα. μεταχιματικόμηνα. μέλας ξάρ. μέ
λαν Θ. ὅτι μέλαινα. καὶ ὑπέρ εἰρ δύο δὲ σολα
βάς ὄντα, ἐι ἀπὸ μισθωμάτου τοιούτου τυχε
νίσσογκει μῆνα, ὄντων κλίνεται πολυδάμας,
πολιδάμαντ Θ.

παραπλισίως δὲ τούτοις, καὶ τὰ ἐισ. ας.
εξύτονα, καὶ μή καθαρὰ ὀρθευμάτιστολλαντα το
μέντονα, καὶ τὸ πᾶς δὲ περιστάμενον ὁ
μοίως. περιντὸς ξάρ. καὶ τὸ ἀπὸ ποτὸς ὑπέρ
περον, παῖν.

Εἴ τι τὰ ἐισ. φε καθαρὸν, ἀπὸ βάλλοντα τὸ
μεταπτικὸν ἀντῶν φωνῆν. χαρίφε, χαρίεν
Θ. συμβαίνει δ' ξάρ. καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων
παρεχιματισμένοις. ἐισ. ἦν. δυδετέροις καὶ
γεθαι ὅμοιως. τὸ ξάρ. ν. ὀμετάβολον. χαρίφε,
χαρίεν, χαρίεντ Θ. ἕξαριτέω τὸ μείσ, οὐλι
κόν. μηνὸς ξάρ.

καὶ τὰ ἐισ. ος. δὲ συνηριμένα, τῶν ἴντελῶν
ἔχει. τίς καὶ οὐλι. πλακόφε, πλακόεντ Θ.
πλακός, πλακόντ Θ,

Εἴ τι τὰ ἐισ. ις. βαρύτονα, ιαμβικὰ τοτέσ
τὰ βραχεῖα παραλιγοντα μή ἔχατο σολλα
βεντατῷ, ταλάχης, λάχιτ Θ.

Ε" τι πάντας. τῆς θηλυκὰ ἵσμον κατάλιπται
φιλότης, φιλότητ^Θ.

Ε" Τι πάντας. ως. δέξιον α. υπερίρ μίαν συλλα
βήν οἱ μράς, οἱ μράς τ^Θ.

Ε" τι πάντας. ως. ἀρσενικά, βαρύτονα, βραχεῖα
παραλήγοντα. γέλως, γέλωτ^Θ.

Ε" τι πάντας αἰσ. ἀπαθή. οἶον μάτις, μαίτος. σας
ἰσ, σαίτος. τὸ γαϊρ παῖς, παίδος. ἐκ συναίρε-
σεως.

Ε" τι πάντας. αἰσ. δέξιον α. παλλάς, παλλάς
θ^Θ. τριάς, τριάδ^Θ, ἄρηάς, ἄρηάδος. πλάκη
τοιηράς, ιρατός γαϊρ.

Τὰ δίξια. ίσ. κύρια τῶ. δ. κ λίνεται κοινῶς.
πάρις, πάριδ^Θ.

Ε" τι πάντας. ίσ. θηλυκὰ μακρονατάλικτα.
μῆνις, μῆνιδ^Θ, νεένις, νεένιδ^Θ.

Ε" τι πάντας. ίσ. ξέντονα μονονατάλικτα.
πριαμίς, πριαμίδ^Θ.

Ε" τι πάντας. ίσ. μή ναθαρά. κλείς, κλεψός, ἀν
τηρός. ἀντηρόδ^Θ.

Ε" τι πάντας. ίσ. θηλυκὰ δέξιον α. βραχυνα-
τάλικτα. χλαμύς, χλαμύδ^Θ. καὶ προπάρο
ξύτονα. τὸ ἔπιλυς, ἔπιλυδ^Θ γαϊρ.

Τὰ δίξια. ίσ. προσηγορία, βαρύτονα, μος
κροκατάλικτα. τῶ. θ. ὥρνις, ὥρνιδ^Θ. ὁμοίως
μὲν καὶ τὰ ίσα. ίσ. ἐλμίνς, ἐλμίνδ^Θ.

Τὰ γεμικρά. ίσ. ἐκ βολῆς πα. τῶ. υπάρχει

Τι ἀκεπαβόλω καὶ λίγηται ἄλε, ἄλεσο?
Τὰ δὲ οὐκέτι. Τῷ μὲν Τῷ. Καὶ λῶ παλινεπεῖται. Τῷ δὲ
Τῷ. χρόνος εἰ. Η τῷ γ. μέσω. Βαρύτονα μὲν γούρ
διντας αἱς Τύπωφεις τοῦτον Τῷ. Καὶ θάραξ, θάραξ
καὶ. τολμήτων ἔχοντων Τὸ φῆμακίσ, Ρω. Η
εἰς. γω. ταῦτα γούρτῳ. γ. ἀρσαξ, ἀρσαζθ,
δῃ, ἀρσαζθ. Τ. Τῇστε Τῇσθ. οἵτις Τῇσθ. σέλ
σειζ, σέλαζ, γράζ. θῇσαλαζίζω. λίλιξ, λίλε
ζθ, οἵτις λίγω. καὶ τολμήτης αἱς, άνακτο
γούρτινα μή συ νεματείσητω ἄνακτο,

εξετοναθείσιντα, Τῷ. γ. βουτολήξ, βουτολήξ
γθ. αἴξ, αἴρός, φώξ, φωγός, καὶ τολμήτης τοβάζ
βυχός. τοταί, τοτωκός, καὶ τολμήτων τορ
ποξ. σύμφωνον ἔχοντων, ηπερόντει το. γ. οἰον
σάρξ, σάρκος γούρτ, σάριβετον μετά τὰ ισαξ. Τῷ
κ. οὐθραξ, οὐθρακθ, Τράξ, Τρακός, τολμήτης το
ἄρσαξ. καὶ άνακτης καὶ Τὸ εἰσ. ιξ. ἀτολμήτης το
πατώ. Κ. μυρμιξ. μυρμικθ, σύνθετος δὲ τῷ
γ. βοτολήξ, βοτοληγθ. καὶ τὰ ισ. ιξ. δὲ τῷ
τολμήτης το τέττιξ, τέττιος, τὸ θριξ τριχός γούρ

Ε"τι τὰ ισ. ιξ. φύσει μακράς τοραλήγοντα,
καὶ οὐσιοῦση συμφώνοιν τοροφέρεται, ὥση
θάτερον τῆς τορατης συργίαστῷ. Κ. δοϊδυς
κθ. βέβρυκθ. ἀμτυκθ. τὰ δὲ μή γυτωρ
ἔχοντα τῷ. γ. οὐτοξ, οὐτογθ.

Ε"τι τὰ ισ. οξ. ἀτολμήτης τοτολήξ

Τὰ δὲ εἰς τὸν κλίνεται φέντε πλαγαῖς
σον. κύκλων, κύκλος οὐδὲ μέντοι, ἔρχεται
περὶ λαυρίου, λαυρίου θεοῦ, λιβύης θεοῦ. φλέβας.
καὶ πυρός. καὶ πυρός.

Τὰ δὲ εἰς τὸν κλίνεται φέντε πλαγαῖς
βόλων. οὐλην, οὐλην θεοῦ. γέωρ, γέωρ θεοῦ. τρίπολες
ταῖσι καὶ τῷν εἰς ιππούροις τόνων αὐτοῖς.
εἰς εἰς. πάσας πατούσι μόνον εἰς μετέτιστον εἰς οὐρανού
τέρην, τέρεν θεοῦ, τέρεν οὐρανού. καὶ τῷν δύο τούτοις
μίνων. οἵτις τὸ μακρινόν. πάσι μήνιν, πάσι μήνιν
θεοῦ, πάλαι τῷ μήνι, μηνὸν. καὶ τῷν μήνιχδον
τῷν δὲ τῷ μακρινόν. οὐρανού. καὶ φρήνας τῶν
των κλίνεται. αὐχένι θεοῦ. φρενὸς. ὅμοιως δὲ καὶ
τῷν εἰς ιππούροις μεταβεβλαφτῷ. τῷ ιππούρῳ βόλω
ρύτονας ὄντα μακράν εἰχε τὸν παραλίγοναν
πάλην, πάλην θεοῦ. καὶ τῷν εἰς τῷρα. μέσην, πάσας
τῷρα. μέτιρα. θύρατιρα. καὶ τῷν εἰς θύρα. μέσην
Τὰ δὲ εἰς. ιππούροις τροπή. ἔτι τῷν εἰς. εἰς. εἰς.
θυλακτέται. οὐτέν καὶ σικατάλιντα ὄνόματα
σαι. τῇ γεράνην λίσφια μίνει τῇ αυτῇ. οὐδὲ πάρ
οὐλαφτήν, οὐλαφτήν θεοῦ. οὐτών, καὶ φλαρίδα, φλαρίδα θεοῦ
ώσεται οἷς, θυνόσ. καὶ σαλαμίς, σαλαμίς θεοῦ.
καὶ οὐδὲ τῷν δύο τούτοις ὅμοιως. τούτοις δὲ καὶ
τῷτις μενοκατάλικτον παρακολούθει, τοῖς
νόσοις πάρ. Τὸ δικτεῖς επαρμφιτερίζει. οὐδὲ πάρ
οὐδὲ οὐδὲ. λίγον, καίνωνεῖ τοῖς σικατάλιντα
τοῖς. οὐδὲ τῷν εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς.
εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς. εἰς.

Τῶν δὲ οἰς. ωρένια, καὶ τὸ τ. προσλαμβάνειν
τοῦ οἶον. τὰ περιπτώματα ξενοφῶν, ξενοφῶν
τοῦ πλήν το πόσιδῶν, ποσιδῶν τούτοις εἰσίν
καὶ τὰ ἔχοντα θηλυκὰ οἰς. αἰνα. μεταχωματί^{τη}
ρὸ μῆνα. λέων τούτοις λέοντούτοις οὐτι λίστα, καὶ
θράκην, θράκην τούτοις οὐτι θράκαινα. καθόλου
δέ δι τότο λάκων τούτοις λάκαινούτοις. καὶ τοι
τὸ θηλυκὸν ὑπέρχον τὸ λάκαινα.

Αριθμητικὴ.

Αὐτοῖς δὲ τῷ ποιεῖται. οἷς, οὐδεῖς, τρεῖς, τριάν, τρι-
σι. τέσσαρες, τεσάρων, τέσσαρες. πλήν πολὺ^{νό}
δυσσίν. τρίτης τούτη τοιστοῦ θημα. οἶον τούτη
τὸ ἄμφω, ἀμφοῖν. δύο δὲ δύο μόνον οὐδὲ ἀτι.^{τη}
τικῆς λέγεται. ἀλλὰ καὶ ιδίκενικῆς καὶ δοτ-
ικῆς. . . . ποιεῖται καλίσεων ἀποσῶν.

καὶ νόρ δὲ ποιεῖται τῷ ποιεῖται. τὸ τὸν
τενικάρτων πληθυντικῶν ἔχειν λέγεσσαν
οἰς αρ. καὶ τὸ τὸν αυτὸν ἔχειν οὐθεῖσεν καὶ
κλιτικὸν οὐδὲ ποιεῖται αριθμός πλήν δύον
ιδίκενικῆς ἀτικῆς. οὐδὲ δέ μοι καὶ πλη-
θυντικους γλωσ

ποιεῖται ισοσυλλάβων.

Τῶν δὲ ισοσυλλάβων καὶ νόρ, τὸ τὸν δοτι-
κῆν ἔχειν οἰς. Ι. οὐνειφώνιτον λέγεσσαν, μετὰ
το φωνήνειτούτοις οὐθεῖσες, οὐδὲ μετὰ μετρού-
τούτοις οὐθεῖσες, οὐθεῖσες, οὐθεῖσες. λόγούτοις, λόγῳ-

61

καὶ τὸ τὸν ἀιτιατικὸν οὐσ.ν. λόγων μετὰ τῷ
φωνήντῳ τῆς ἐνθείας. ἀινείαρ. λόγον. σεσις
μέσος ωἱ τῷ τετάρτον λίτων. ἄθω. καὶ
τιώ. λαζώ. ἀιτιατικολογουμένα ἀνευ το.ν.
ἀττικῶς κοινάτης. ἀ. καὶ .β.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ διευτίρας κοινὸν. τὸ τὸν
δοτικὸν, τῷ τῷ εὐηκόν λόγοσσον μὲν οὐσ.α. ὁ μός
φωνον ἐκατῇ ἔχει τὸν ἐνθείαν καὶ ἀιτιατι-
κὸν, τῷ τῷ δυτικῷ. τῷ ἀινείᾳ. τῷ ἀπεικ. τῷ
μαίᾳ, τῷ μαίᾳ. λόγοσσον μὲν οὐσ.η. μεταβολῆ, τῷ
η. οἰσ.α, καὶ ἀφαιρέσθι τῷ ἀνεκφωνήτῳ. i. γίνε-
θαι πών ἐνθείαν καὶ ἀιτιατικὸν τῷ τῷ δυτι-
κῷ. τῷ χρύσῃ, τῷ χρύσᾳ. τῇ μούσῃ, τῷ μούσαι-
κοινὰ πρώτης καὶ διευτίρας καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ διευτίρας καὶ τετάρ-
της κοινὸν τὸ τὸν ἐνθείαν καὶ ἀιτιατικὸν,
τῷ τῷ δυτικῷ προσιλήψθι μὴ το.ι. καὶ ν.γί-
νεθαι γενικὸν, καὶ δοτικὸν, τῷ τῷ δυτικῷ, η
ἀινεία, τοῖν ἀινείαρ. τῷ μούσαι, τοῖν μούσαιν.
Τῷ μηνίλεω, τοῖν μηνίλεων. προσιλήψθι μὲν
το.ι. μόνον γίνεθαι ἐνθείαν τῷ τῷ πλιθυντι-
κῷ. τῷ ἀινείᾳ, οἱ ἀινείαι. τῷ μούσαι, οἱ μούσαι
τῷ μηνίλεω. οἱ μηνίλεω. ΕἼτι τὸ τὸν ἐνθείαν
τῷ τῷ πλιθυντικῷ, προσιλήψθι μὴ το.σ. δο-
τικὸν γίνεθαι τῷ τῷ πλιθυντικῷ. οἱ ἀινεί-
αι, τοῖς ἀινείαις. οἱ μούσαι, τοῖς μούσαις. οἱ με-
νίλεω, τοῖς μηνίλεως. οἱ βολῆ μὲν το.ι. καὶ το

b5

ροσλήντε. σ. ἀιτιατικήν. οἱ ἀινεῖαι. τοὺς δὲ
νείσαι. οἱ μῆσαι, τὰς μουσας. οἱ μενέλεω, τοὺς
μενέλεως. Κοινὰ πρώτις καὶ τρίτης.
Τῆς δὲ πρώτης καὶ τρίτης κοινὸν. τὸ τροπ
οῦ τῆς ἔχατης εἰς. σ. κλινεθεῖ. ἀινεῖας, ἀε
νεῖσ. λόγοι, λόγοι.

Κοινὰ πρώτης καὶ πρίματης.

Τῆς δὲ πρώτης, καὶ μέχρι τῆς πρίματης
κοινὸν, τὸ ὅμοφωνον γλως ἔχει τὸν κλιτι
κὴν, τὴν ἴνθεία. ἡ μαῖα, ὁ μαῖα. ὁ λάχης, ὁ λά
χης. | Κοινὰ τρίτης καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινόν, τὸ τῶ
μοτικήν, τῷν ἴνθεῖν ὅμοφωνεῖν. τῇ ἐυθείᾳ
καὶ ἀιτιατικῇ. τῷν δυῖκαν. τῷ λόγῳ, τῷ λό
γῳ. τῷ μενέλεω, τῷ μενέλεῳ.

Εἴ τι τῶν ἴνθεῖσαν τῷν πληθυντικῷ προ
λήντε. π. σ. γίνεσθαι μοτικήν τῷν πληθυ
ντικῷ. οἱ λόγοι, τῆς λόγοις. οἱ μενέλεω, τῆς με
νελεως.

Κοινὰ τρίτης καὶ πρίματης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ πρίματης, τὸ ἀπεπτός
ἐνθείας καὶ ἀιτιατικῆς, τῷν δυῖκαν γίνεσθαι
εἰς. σειρ. τὸν χειρικήν καὶ μοτικήν, τῷν δυῖς
κῶν. τῷ λόγῳ, τοῖν λόγοιν. τῷ ἀισθαντε. τοῖν
ἀισθαντοῖν.

Ι"διον τῆς πρώτης.

Ι"διον δὲ τῆς μὲν πρώτης, τὸ τῶν κλιτικήρ
γίνεσθαι ἄδι τῷν ἴχόντων, τὸ τ. ἡ ἐθνικῶν
ἔντων, ἢν μόνον ἀφαιρέσῃ π. σ. ἀλλὰ καὶ το

ΘΗΣ ΤΟΥ ΕΙΣ. Ο. ου προφήτης, ου προφήται. ου πείρων, ου πείρων. Της αὐτῆς δὲ καλήσκειν
χειρὶς τοῦ ἑνίκατο λέγεται εἰς εώ. ἔθριψιν ωρ
δικέτω, δικέτεω πυλιάδα, πυλείδα. ὅθεν
παρενθίσει, τού. α πυλάδα.

I^η μίον τῆς δευτέρας.

Τῆς δὲ δευτέρας, τὸ προσλήψει το. σ. κλίνει
φά. μοτα, μαίας. τιμή, τιμής. καὶ σάρξιν
δὲ τὸ. α. καὶ μὴ γενικῆς καθαρόν ὄρ. Η μετὰ
το. σ. ἡ το. θ. ἡ το. ρ. μηδέτω δ' ἔχοντρέστε
θαί εἰς. η μόσα, μούσις.

I^η μίον τῆς τρίτης.

Τῆς δὲ τρίτης, τὸ πώ ποτικήν τῷ ἑνίκαι
ἀπετῆς χειρίκης γίνεθαι εἰς. ω. λόγο. λόγω.
Ε" τι τὸ πώ καντικηνή εἰς. ε. λέγειν, ου λόγο.
Ε" τι τὸ εἰκ τῆς ισθείας, καὶ αἰτιατικῆς τῶν
μοικέν γίνεθαι εἰς. σι. σ. φθοράς τῶν οὐθείαν.
τῷ πλιθυντικῶν. τῷ λόγῳ, οι λόγοι.
Ε" τι τὸ εἰκ τῆς οὐθείας τῶν πλιθυντικῶν
προσλήψει μὴ το. σ. τὼ ποτικήν γίνεθαι
τῷ πλιθυντικῶν. λόγοι, λόγοις. εἰς. ους. δὲ
τὼ αἰτιατικήν.

II^η μίον τῆς τετάρτης.

Τοῦς δὲ τετάρτης ιδίον, ξέκαρπει, το. σ.
κλίνεθαι. μενέλεως, μενέλεω. καὶ τὸ πώ ισ
θείαν, τῷ πλιθυντικῶν ὁμοφωνεῖν, τῷ
θετικῇ, τῷ ἑνίκαι.

Τῆς δὲ πείματος ιδίου, τὸ πών χειρόν τον
χειρῶν εἰς. ος. ἔχει. οιας, θέαντο.

Εἴ τι τὸ πών μοτικόν, ἀπό τῆς χειρὸς γίνεσθαι
θάνατος. οιαντο. οιαντι. Εἴ τι τὸ πών θάνατος
τικόν, ἀπό τῆς μοτικῆς εἰς α. οιαντι, οιαντα.
Τὸ δὲ περιφέλλει καὶ κυκεῖ. καὶ οἱ μέρες οὗτοι
κοστῆς. οἶον καὶ τὸ θάνατον.

Εἴ τι τὸ πών κλιτικόν ἀδί μὲν τῷρις τοῦ
υτ. κλινομένων ἀπαθῶν. ἀφαίρεσθαι τῆς οἵης
τῆς χειρὸς ἐχάτις σολλαβῆς γίνεθαι. οιαντο
το. φέαρ. χαριεντο. φέαριεν. το χειρόν
πλακιδος, καὶ σιμός, καὶ τῷρις δμοιων, ἀφαί
ρετον. καὶ τὸ τῆς παραλιγούσης. ν. σιμόνη
το. φέαριεν. οὗτοι τὸ θάνατον μία
πούρ τουτο γε κλιτική ήστι οὐθείσι
Εἴ ποτε τῷρις το. ο. Κλινομένων καὶ συ
ναίρεσμένων. σο. ἀπό τῆς οὐθείσης, τροπή το
ν. εἰς. ε. σιμόθίνης, φέαριμόθενες.

Εἴ ποτε τῷρις εἰς. ω. Η. ως. θιλυκών. ἀπό τῆς
οὐθείσης τροπή το λικτικό. ω. εἰς. σι. ή λιτό^φ
φέαροι. καὶ ἀφαίρεσθαι το. σ. φέαρ Η. ή. οἰσθεῖς, φέ
αίσθει. Εἴ ποτε τῷρις εἰς ιη. Η, εἰς. λιγόντων.
Ἐν διαδέτερον παρεσχιματισμένον εἰς. εη.
πών κλιτικόν ἀπό τῆς χειρὸς γίνεθαι οὐ
ποκοπή τῆς ἐχάτις. τέρην τίρεντο, φέτος
φέν. χαριέσθαι. χαριεντο. φέαριεν. Εἴ ποτε
τῷρις εἰς. ιη. βαρυτόνων εἰς. ερ. ή μάτηρ, φέ μή

τερ. πλήν το πληρ. οἵς δὴ συμφέρεται καὶ
τῶν δέσποινων πάτηρ. ἀνήρ. δακτύρ. σωτήρ.
καὶ ταῦτα πάτερ. ἄνερ. δάερ. σῶτερ.

Εἰ τι τὸ ιδίῳ μὲν τῷν. ὁμοφωνεῖν πῶν κλιτις
καὶ τῇ εὐθείᾳ ὅλως. ιδίῳ δὲ τῷν. καὶ χωρίς
το. ο. προφέρεισθε. τῷν μὲν ταῦτα πίθογχο
το. ο. λέγονταν μετὰ μίθογχο
το. ο. μάτικαλύσι. καὶ ταῦτα πάσας καὶ πάσας
μόνως. ἵνα μή συνεμπίσῃ τῷ πάσῃ καὶ δῆθος.
καὶ τῷν εἰς. ις. προσηγορικῶν βαρυτόνων
μή φύσῃ μακροκαταλήκτων. καὶ ὅλως τῷν
εἰς. ις. βαρυτόνων. ὅφις. πόλις. καὶ τῷν εἰς
ις. βαρυτόνων ὁ βότρυς. πόλις.

καὶ τῷν δέσποινων δὲ πριγενῶν ὅντων. ὁ κῆδος
φένδος. τῷν δὲ εἰς. οἱς. ἀρσενικῶν μακροκατα
λήκτων. ὁμόφων τῇ εὐθείᾳ μόνως. καὶ το
λως τῷν εἰς. οἱς. μὲν λιγόντων καλιομένων
θεῖτῷ καθαρῷ. πόλις. τ. πλήν τῷν πλανητών
τικῶν δέσποινων ὁ πρωτ. πόλις καὶ τῶν εἰς. ις.
βαρυτόνων. ιαμβικῶν. καὶ ὅλως τῷν εἰς. ις.
μὲν λιγόντων καλιομένων δὲ τῷ. τ. ὁ λέχις.
πόλις. καὶ τῶν εἰς. οἱς. δέσποινων. πάταλας.
πόλις. καὶ τῶν εἰς. ις. δέσποινων. πάτερ
καὶ ταῦτα πάτερ. ἄνερ. δάερ. σῶτερ.

66
πλὴν τῶν ἀνωτέρων ἔιρημένων.

Ἐτιδίον τὸ τὸν ἐυθεῖαν καὶ ἀιτιατικὸν
τῶν δυῖνῶν ἀπό τῆς μοτικῆς τῶν ἐνικῶν
γίνεθαι. τροπή το. Ι. ἐισ. ε. ἀιαντι. ἀιαντε.

Ἐτιτὸ τὸν ἐυθεῖαν καὶ ἀιτιατικὸν τῶν
δυῖνῶν τροσλήψη το. σ. γίνεθαι ἐυθεῖαν
τῶν πλιθυντικῶν. ἀιαντε, ἀιαντες.

Ἐτιτὸ τὸν μοτικὸν τῶν πλιθυντικῶν
ἀπό τῆς μοτικῆς τῶν ἐνικῶν γίνεθαι εἰς. σι
ἴτοι ἐνεργεία. Η δυνάμη. ἀιασι φοινιξ. σιδ καὶ εἰ
καὶ καθάροι τὸ τὸν ἐνικτ. Ι. Το. ε. σι τροσλαμ
βάνεται. δι μοσθένει, δι μοσθένεσιν δι δ' ὁν καὶ
τὸ. υ. ω. εφ' ὅρη ἐνθεῖσε οὐδ. σε. ἀταθίσ. Η εισ
ἐυδ. βοιβοσι. ποιηλεῖ, ποιηλεύσιν. Ει δι μή καθα
ρὸν, ει καὶ τὸ. τ. Η τὸ. ω. Η τὸ. σ. Η τὸ. ν. σονίζεις
μται εἰς. σ. καὶ τὸ ν. Ει κράλιται. Ει πρὸ το. τ.
μάται. ἀιαντι, μιασιν. δι δ' ὁν καὶ τὸ. υ. ἀντι
λομβάνεται. ὁσ ιφ' ὅρη Η ἐνθεῖσε εἰς. ωρ. λέοντι
λέσιν. Ει δι τιχεραν Η ὀμετάβολον, Η φι
λόν, Η δοσι, Η μίσον ποιηρὲ τὸ ἔιρημένα. τὸ. σι
πέλιν προσλαμβάνεται ἀλι, ἀλσι. πιρδι
κι, πιρδιξι. βιχι, βιξι. μάσιγι, μασιξι. πλὴν
γιον τὸ δασόν καὶ μίσον οὐσ τὸ ἀντισιχέντι
λόν τριποται καὶ μεταλαμβάνεται τὸ δι
πλαθρ. Ετι τὸ τὸν ἀιτιατικὸν τῶν ἐνικ
κῶν τροσλήψη. σ. γίνεθαι ἀποτικὴν τῶν
πλιθυντικῶν. Ιδιαδὲ τῆς πιμπάτης,

Η ανακτορο 79

ολὴν τῆς τετάρτης ἐκ χρονίου. Εἰσει τὸ γε
 πεφυκές. Καὶ ἀντι τε. σ. ἀν δέχοιτο. θερεν καὶ
 φρω, ὄρσω. καὶ ζλω, ζλσω. οἱ μωριεῖς λέγουσιν
 οὐκέν καὶ μίνω, μένσω, καὶ κρινω, κρίνσω.
 ἀλλὰ σιὰ τὸ μέσθιτην. οὐκ ἡν καίσε. Τὸ σὲ
 βαδιῶ. ἀγγιδην. Τῶν επέρισσον. Ρω. οὐ περδίσσα
 λέβων. τούς μέλλουν τας ἔξαρίσε το. σ. προφέ
 προσιν ἀθηναῖον. βαδισω, βαδιῶ. ξλπισω, ξλ
 πιῶ. τὸ σὲ ἀνέψω. καὶ ἔτω. καὶ ἀλίξω ἐν τῷ
 θους. Α"ορισθ. ἀ. Ε"τι τὸν πρῶτον ἀόρισ
 Τον. ἀπό τὸ μέλλον θρύψινεδαι, ἀμοιβῇ τῷ
 ξατου. ω. ιισ. α. καὶ ἀνέκκοσφ χρονικῇ, οὐ πλασ
 βικῇ. ἀκούσω. Κηουσα. τύπω ἵτιφα. τὸ σὲ ξλέ
 λίξα. κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, Ε"τι τὸ τὸν
 παρακείμενον ἀπό τὸ μέλλον θρύψινεος
 θαι. ιιι. α. καὶ ἀρχουσαν τὸν ἀπό τὸν ἔχει τῷ
 παρατατι. χρονικῶς ἀνέκκοσφ. οἱ μιλήσω, οἱ
 κιλικα. πολαβίκως σὲ καὶ τὸ τὸ οὐεστθ. οὐ
 ἀρκτικὸν σύμφωνον προσλαμβάνειν. τοι
 Φω. τίτυφα. οφ" ἀν χμήρ ἀρκτικὸν σύμφω
 νον προσλαμβάνει τὸ τὸ οὐεστθ προσλαμβάνε
 ητὸ τὸ τὸ οὐεστθ οὐ παρακείμει θ. ιια μὴ μέση
 Φων θηταλκα. οτπαρηα. οτριφα. καὶ οφ
 ον σὲ σασθ οὐτὸ προσλαμβάνει. ἀλλὰ τὸ
 παρακείμενον Φιλὸν. σιὰ τὸν ἀπό τὸν ἀπ
 τίση. φράζω. πίφρακα. χωρίσω, κεχώρικα
 θηρεύω. τεθήριανα,

Ε' φ' ὥρθε τὸ αἱ τό εἱ τὸ ο. ἀρχτικὸν ἕδε
ον ἀττικοὶ παραχεί μένον ποιῆσι· τὰ ἀρχ
κτικὰ ποιεῖσθαις γράμματα. Τῷ νοινῷ πρό⁶
σιθέντες καὶ τὴν Τρίτην συσίλλογτες συλλαβή⁶
βην. οἶον ἐλεύθω, Ηλευκά. ἐλέλυκα ἀκούω⁶
πικουκα. ἀκινκοκα. ὄρυώω, ὄρυχα. ὄρωρυχα.

Ε"σι χμήνεφ' ὥρτῶν ἀπό το. ο. ἀρχομέν⁶
νων. δὲ τὰ ἀρκτικὰ προσιθέασιν. ἀλλά εἰ μό⁶
νον ὁμοίως Τᾶς παρατάτικῆς Τε καὶ ἀρίστ⁶
Τοις ὅσματι ἔωσματι. ὄνυματι, ἔόνυματι. ὄρε⁶
κα, ἔωρακα. ἀνῶγα, ἀνέωγα. ὥρθη καὶ ὁ ποι⁶
ρατατικὸς τὸ Τοισθό χρι, ἔωνούμιν, ἔωρων. ὁ⁶
μοίως δὲ Τούτοις καὶ Τοῖνα, τὸ δὲ ξυνέικε, καὶ⁶
προσέφετε παντικὰ καθ' ὁμοιότιτα.

Ε"τι τὸ ἀπό το παραχεί μέν τὸν ὑπερσύν⁶
τέλικον γίνεθαι εἰς. φη. καὶ μετ' αὐξήσεως δή⁶
συλλαβικῆς, ἢν ἀπό το συμφώνου ὁ παρα⁶
κεί μένθος ἀρχιται τέτυφα, ἔτετυφην.

Ε"τι τὸ ἀπό το πρώτου ἀρίσου, τὸν δεύτ⁶
τερον γίνεθαι εἰς. ον, βραχείς παραλήγοντα⁶
καὶ πρὸ το. ον. ἔχοντα τὸ ἄδι τοι ενεσθ⁶
μιλωτικὸν τῆς συλλυγίας σύμφωνον. ἐάρθη⁶
εἰς. ω. καθαρὸν λήγῃ δὲ ενεσθ, καθαρῶς, καὶ⁶
τὸ ἀυτὸ προφερόμενον. ἔτυφα, ἔτυπον. ἡνῶ⁶
σα, ἡνοον. βραχυπαραλήκτως. καὶ εἰ τω. ε. δ⁶
ποσθ παραλήγων, δὲ ενεσθ δισύλλαβ⁶,
τυγχάνει ἀμεταβόλου μιλονοτι, ἢ προηγουμ

μένου καὶ τιθερομένου, ὡς ἐπίτοπλεῖσον
μεταβολῆ τῷ. ε. εἰς. α. πέρισσῳ, ἐπαρθόν. δίρε
κω. ἐδαρκον. σπείρω, ἐπαρον. φθείρω, ἐφ
θαρον. τὸ διάγονον, καὶ ἐπίστηληγον. κατὰ
ἐνασταλασιασ μόν, καὶ τὸ θύρον. παρενθε
τῷ. σ. ιδιοχιματισώσ.

Ἐτι τὴν αὐτὸν τὸν δευτέρον ἀστρισον, τὸν δεύτερον
μέλλοντα γίνεσθαι εἰς. ω. περιπτέμεν
νον, ἵν βολῆ τῆς αὔξησεως. ἔτυπον, ἔτυπον.

Σχηματισμοὶ τῶν μίσων χρόνων.

Ἐπὶ δὲ τῷ ὄρισικῷ μίσου νοινδήν, τὸ ίκάζουσ
τῶν χρόνων ἀφ' ἑκάσου τῶν ὁμωνύμων
ἐνεργητικῶν γίνεσθαι ὅσες

Αἱ πότε ἐνεστῶται, τὸν ἐνεστῶτα μεταβολῆ
τῷ. ω. εἰς. σ. καὶ προσλήψει τῆς. ματ. βιάζω
βιάζομαι.

Αἱ πότε παρακεί. τὸν παρατά. ἐνθίστηται
μη. εβιάζον. εβιάζομαι.

Αἱ πότε πρώτου μέλλ. τὸν. ἀ. μίλ. μεταβ
ολῆ τῷ. ω. εἰς. σ. καὶ προσλήψει τῆς ματ. τύρ
ψω, τύρομαι.

Ι. διαχειρίν. ἵδι τῆς τετάρτης καὶ τῇ. σ.
προσληψάνεται. φαλῆ, φαλόμαι. Αἱ πότε
πρώτου ἀστρισον τὸν πρῶτον ἀστρισ. καὶ
ἀ. σ. τῷ διυτίρου τὸν διυτίρον, προσλήψει
τῆς. μην. ἔτυψα. ἔτυψαμιν. ἔτυψαν, ἔτυψόμην.
Αἱ πότε παρακείμενον τὸν παρακείμενον

G. I.

Ιανδί τῆς πίματής. Εὐρευτίκαινον ἡγε
τῶς. Ιανδί τῆς πίματής τὸ ιδιτάρη
θρισκᾶν εὐρευτικῶν, τὸ μὲν μεύτερον πέρι
σωπόν, τοῦ ἴνεστος θρισκευεθείσας ἀπό τοῦ πέρι
του ἀφαίρεσθ; το·ι· καὶ τροπή· το·μ· εἰς· σ· τῆς
θημι, τιθην.

93 Τὸ διτριγόνον ἀπό τοῦ διευτέρου. πέρισσός το
ι· τιθην, τιθηνσι. Τῶν διτριγάντος εύτε
ρον καὶ τριγόνον ἀπό τοῦ διευτέρου. τῷν ίνε
κῶν τροπή· το·σ· εἰς· τ. καὶ πέρισσός το· ον.
καὶ μεταβολῆς τῆς παραλιγούσης εἰς τὸ πέ
ριλλον φωνῆν τοῦ ρήματος. ὅθεν ἀν το
παρεχομένης αἰτίας τὸ εἴς· μι· τιθίσ, τιθημι· τι
θησ. τιθετον· εἰσάω, εἰσημι, εἰσησ, εἰσατον· διδώσω
διδώμι· διδώσ, διδοτον. Τῶν διτριγάντο
ντὸν τὸ μὲν περιτον ἀπό τοῦ πέριτου. τὸν
ἔντον μεταποιησθ τῆς λιγούσης. εἴς μὲν καὶ
μεταβολῆς τῆς παραλιγούσης ἀς ἔιρη το· τι· τι
θημι, τιθημεν. Τὸ διευτέρον ἀπό τοῦ διευ
τέρου τῶν δυτικῶν ἐξαιρίσθ. το·ν· καὶ· τροπή·
το·ο· εἰς· ε· τιθετον, τιθετε.

Τὸ τρίτον ἀπό τοῦ τριτον. τῶν δυτικῶν ἐξα
ιρίσθ. το·ν· καὶ μεταποιησθ τῆς τὸ εἰρετο· σικαὶ
παρενθεσθ. το·α· τιθετον, τιθίσαι· διδοτον
διδίσαισι. τὸ διεσάσι καὶ ἄσι καὶ τὰ δυοῖς, ἐκ
συναιρίσεισ.

Τὸ δὲ παρατάξικό καὶ διευτίρου, ἀριστὸν
θμοὺς Τοῖς παρατάξικοῖς, καὶ διεύτεροι ἀρέ
τοις. τῶν εἰς ωρημάτων. ἐτιθην, ἐτιθην. ἐτ
θην, ἐθην. πλὴν θεοῦ εἰς ταῦθα καὶ τῶν εἰς
καὶ παραλήγουσα συσίλλεται; οὐδὲ τῶν δυο
καὶ πλιθυντικῶν ὡς ἔιριται; Αὐτῶν
δι τῶν ισ. μι. δι χιμάτισμάς ὡς ἀπλῶς εἰς
πεινηκτὰ ἄναμισταχοισμόν ἔκτε πο αρε
κτίκό συμφένουν. καὶ το. Ι. ἐι μή Τὸ Τῆς περα
Φορᾶς δισφεζητο. καλύσσει. διδούμενοι θῶ,
τιθημεισῶ μέρη τοιγε ἵσημι, δια τὸ δισφεζη
κτόνον.

Μέσα καὶ παθητικά. 94

Εἰδιτε τῶν μέσων. τε καὶ παθητικῶν δι
ριγκῶν τὸ μέρη το ἐνεργετού καὶ παρακρ=
μένου διευτίρου ἀπό το περάτου μεταβολῆ
τῆς μαχι. εἰς. βαι. τιθεμαί, τιθεσαί. τιθεμαί, τέ
θεσαί.

Τὸ δὲ παρατάξικό, καὶ διευτίρου ἀριστού
μεταποιήσεται ληζούσης. ισ. σο. ἐτιθημην. ἐτ
θησο.

Τὰ δι ἄλλα πεδίντα κοινὰ περὸς τὰς Τριτίου.

Ἐσιδικαὶ ισ. η. περιφέρειν, τὸ δεύτερον,
το ἐνεργετού. τῶν διότο. ισ. καὶ α. τιθεμαί.
τιθημαί. ισαμαχι. ιση.

κλίσις ἐγκλιτικός ἐνεργητικῶν.

C. II.

απόστολος 37

άκτιο το διευτέρου περισσώπου ἐπενθέσθη πομ. τετύφαι, τετύφομαι. πίσταξαι, πεπλέξομαι. Μίλωρ πρώτο καὶ δεύτερο Τὸν δὲ πρώτον καὶ δεύτερον μέλλοντα ὃς πόδι τῷ συσοίχων ἀσφίσων προσλήψεται. καὶ περιαίρεσθαις ἀνέγέσεισθαι. ἐπύφθισται φθίσομαι. ἐπύπνισται πεπλέξομαι.

κοινὸν πρώτης καὶ δευτέρας.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινὸν. τὸ ἄλλο ποιεργυτικό μέλλοντο δυνάμεις ξεποτάσσεν τῷ διπλῶ. κατὰ τὸ παρακειμένο τὴν λικτικὸν α. ἔχει συλλαβικόμυον τὸ δυσεῖ τὸ ἀντίσοιδοντι. τῷ πο μέλλοντο λικτικὸν διπλῶ. ὡς δυνάμεις τὸ φιλόν ὅντι. τὸ τιμόνι τίτυφα. λίξω, λέλεχα. κατὰ τὸ παθητικό παρακειμένον πρὸ το λικτικό. μαί. με παβάλλει τὸ το ἐνεργυτικό ἵκινο δασό. Εἰς τὸ δικεῖον μίσον. τίτυφα. τέτυβμαί. διὰ διὰ τὸ ἴππαζόμυον. μ. τέτυμμαί. λέλεχα, λέλιγμαί. καὶ ἵδι το ἀσφίσταλιν τὸ μίσον εἰς τὸ δικεῖον δασό τέτυβμαί. ἐπύφθιν λέλιγμαί. λέλεχην. διαφίρουσι δὲ τῆς μὲν πρώτης τὰ γ. β. φ. τὸ τιμόνι. τίτυφα. τίτυβμαί. ἐπύφθιν. Τῆς διδιπτέρας πλ. ξ. χ. γ. λίξω. λέλεχα. λέλιγμαί. λέλεχην.

κοινὸν τρίτης καὶ τετάρτης.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινὸν. τὸ ἐνερ-

βάλλειν, τῶν φωνηέντων, καὶ τῶν πληθυντικῶν τὸ τρίτον γινεσθαι ἀπόδιπτο τρίτου, τῶν ἐνικῶν, προσθέσθαις σαρ. ἐτετύφθι, ἐτετύφθαν.

δῆλον δὲν θτίπον ἔνεσθαι τῷ, καὶ ἀμφοῖν, τοῖν μεταόντοιν, καὶ τῷ παρακήμενον, τῶν ἐνεργητικῶν, ἴδιον πρός τοὺς ἄλλους, χρήσει τὸ τρίτον πρώτα τῶν δυτικῶν ἀλλάς λοις ὁμοφωνεῖν. Μία καὶ λέγεται δέ εἰναι εἰς. σε λίγοι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν. ὁμοφωνεῖν, τὸ δεύτερον. καὶ τρίτη τῶν δυτικῶν. συμβάνει δίκαιοισταλαβα, καὶ ὁμοφωναίνειναι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, τοῖς πράγμασι τῶν ἐνικῶν, τῷ παρακατικῷ, καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀορίσων.

Καθόλος δέ τὸ τρίτον ἐνεργητικῶν παρακήμενον. οἵτις μετοχὴ εὐκεία. σ. βέντογονού μόνον λέγει. τούτοις τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν λιγητικὴν ἔχει τὰς τῆς μετοχῆς γνωμῆς παραλιγτικὴν σταλαβήν οἶον. ὁ τύπων, τῷ τύποντον τῷ. ἐτυπών. ὁ τύπος, τῷ τύποντον τῷ, ἐτυπών.

Τῶν Μέσων.

Τῶν διμέσων ὄρισικῶν. ὁ μὲν παρακήμενος καὶ ὑπερσυντέλικός. συμφέρονται τὰς ἐνεργητικούς ὁμονύμους.

Επιστάκαι μίλων.

ρέμφατεν τετύφθατο.

Αἱρετό. ἀ. Τὸ ὄρισμα σὺν ἐπιφθητοῦ τῷ τῷ φετονικὸν τύφθειται. Τὸ εὐκτικὸν τυφθεῖται. τὸ ψωστακτικόν. ἐὰν πυφθῶ. τὸ ἀπαρίμφατον. τυφθῆναι. Αἱρετός δεύτερός τοι εἶριστικόν. τὸ φρεσοκτικόν. τύπτειται. τὸ εὐκτικὸν τυπθεῖται. τὸ ψωστακτικόν. ἐὰν τυπθῶ. τὸ ἀπαρίμφατον τυπθῆναι.

Μίλων. ἀ. Τὸ ὄρισμά του φθῆσομαι. τὸ δύτητικόν. τυφθῆσομαι. τὸ δύτητικόν. τυφθεῖσομαι.

Μίλων διώτερός τοι. Τὸ ὄρισμόν του φθῆσομαι τὸ δύτητικόν. τυψισθεῖμαι. τὸ ἀπαρίμφατον τυφθῆσεθαι.

Μετ' ὅλων μίλων. Τὸ ὄρισμόν τε γυγναῖον μαι. τὸ δύτητικόν τε γυγναῖον. τὸ ἀπαρίμφατον. τε γυγναῖον.

Ἐνεργητικὸν εἰσάγει.

Τὸ ὄρισμόν τοι με. παραχνεῖ μενός. ἐποθίσην. τὸ φρεσοκτικόν. τιθῆται. τὸ δύτητικόν. τιθῆσην. τὸ ψωστακτικόν. ἐὰν πιθῶ. τὸ απαρίμφατον. τιθέναι.

Αἱρετό. ἀ. Τὸ ὄρισμόν τοι εἴη καὶ τὸ ἀλλαῖς μετι τῷ ἐπυγναῖο.

Αἱρετό. β. Τὸ ὄρισμόν τοι εἴη καὶ τὸ φρεσοκτικόν θέτει καὶ θέση.

Τὸ δύτητικόν θείην. τὸ ψωστακτικόν θεῶ.

Τὸ ἀπαρέμφατον. θεῖναι.

Μίσα καὶ παθητικὰ ἔνεσάς. Τὸ ὄρισικόν
τιθίματι. παρατάτικός. ἐγιθίμιν. τὸ προσό⁷⁵
κτικόν. τίθησο, καὶ τιθεού. τὸ δύκτικον. Τιθεί⁹⁷
μιν. Τὸ υποτακτικόν. ἢντει λιθῶματι.

Τὸ ἀπαρέμφατον. Τιθίθατι.

Αὔρισθο μετέρθι. Τὸ ὄρισικόν. θέμιν.
Τὸ προσακτικόν. θέσο, καὶ θῦ. Τὸ δύκτικον.
θεῖμιν. Τὸ υποτακτικόν. ἢντει λιθῶματι. Τὸ ἀ-
παρέμφατον. θίθατι. παρακειμένος. Τὸ ὄρι-⁹⁸
σικόν. Τέθεματι. υπερσυντέλικος. Τιθείνειν
Τὸ προσακτικόν. Τέθεσο. Τὸ δύκτικον. Τιθείμιν
Τὸ υποτακτικόν. ἢντει λιθῶματι. Τὸ ἀπαρέμ-
φατον. Τιθίθατι. Αὔρισθο. ἀ. Τὸ ὄρισικόν. ἐγι-
θίμιν. Τὸ προσακτικόν. Τιθείτι. Τὸ δύκτικον
Τιθείρ. Τὸ υποτακτικόν. ἢντει λιθῶματι. Τὸ ἀπα-
ρέμφατον. Τιθείνατι. Μέλωμα. Τὸ ὄρισικόν.
Τιθήσοματι. Τὸ δύκτικον. Τιθείμιν. Τὸ ἀπα-
ρέμφατον. Τιθήσοματι. Μετ' ἀλιζορ μέλωμα
Τὸ ὄρισικόν. Τιθίσοματι, καὶ Τάκτος ὡς ἵδι τῷ
Τετυφοματι.

κοινὰ ἀπασῶν τῶν ἰγνλίσεωρ.

κοινὸν δ' ἀπασῶν τῶν ἰγνλίσεωρ. Τὸ τύπ
ἀνεξιστρί. Τῆς ἀρλῆς ἴγαιρεῖθατι. παλκὴν τοιπα-
ρακηδμένου. ἐτυπώτον. Τύπτι. ἐτυψα. Τυψον,⁹⁸
Τύψοιμι. ἢντει Τύψω, Τύψατι. Τέτυφάχεμιν. Τίς
Τύψε, Τετυφομι. ἢντει Τύψω, Τετυφένατι.

Ιτύφατο. τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως τῷ διευτερῷ ἀστρίῳ.
ρίσω. πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν τὸ παραχλήγον. οὐ
μεταβάλλει οὐδεὶς. καὶ τὸ επάλιν εἰσι. οὐτοῦ τοῦ
θαψίτο. αὐτούς μεταβλητούς περὶ πάντα.

παθητικῶν.

Τῶν δὲ παθητικῶν μὲν ἔνεσάς. καὶ οἱ μέλι
λοντες. ἀμφω. τῷ ἔνεστι. τῶν μίσων σύμβο
φίρουνται. οἱ δὲ παρατατικοί. τῷ παρατατικῷ.
οἱ δὲ ἀόρισοι τῷ ψιροσυντελικῷ. οἱ δὲ
παρακείμενοι, καὶ υπερσυντελεῖς. λικοίσι μίση
οἱ λίχασι πατατομῆρι.

Τοὺς δὲ παρακείμενος, τὸ δεύτερον ἀστρό^ν
τοι περιστοι τροπῇ τοι λικτικοῦ. μ. ἔας. ο.
πτοι ἐνεργείᾳ. μυνάμενοι. δὲν παρέ ο μέλι. σικ
πτ. φ. Η.ξ. τούτων διχιματισμούς τῷ αὐτῷ
διπλῷ γίνεται. πέπλημα, πέπλεξα. τὸ
τυμμα, τέτυφα.

Τὸ τρίτον ἀστρό τοι διευτέρου τροπῆς, το. δ.
ἔας. τ. οἱ περιστοι ἔχοντες ἐνεργεία, οἱ τε μυνάσ
μενοι συνέσισθενεργείᾳ καὶ τὰ περιστερον. μυνά
μενοι σύν αὐτῷ θεωρούμενοι ἐν τῷ διπλῷ. οἱ δὲ
οι τὸ. π. Η.κ. τέτυφα, τέτυπται. πέπλη
ξα, πέπλεκται. ἐπαρσα, ἐπαρται. καὶ τὸ
σ. δὲ περιστοι μετενεται εύλογως. οἱ το περι
τοι οἱ λίχουσα τῷ. σμ. συλλαβίται. λικουσα
μα, λικουσα, λικουσα.

οἱ μοῖραι καὶ οἱ τῶν ἀλων συζυγιῶν. οὕτως
θηρίον, ἐπιθέμενον.

ἀσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν μίσων πρώτος.
καὶ δεύτερος ἀόρις θεός. ἀπό τῶν συζυγιῶν
θηρία, θηνάμην. ἐθηρίον, θημήν.

οὐδὲ τῶν παθητικῶν παρακείμενος θεός.
ἀπό της συνδιαθέτου ἐνεσῶν θεός. τροπῆς των
πειρίτων αἰνιαδιπλασιασμὸν. Ι. ΙΙΙ. Ε. τιθέμενος
τιθέμενοι. διδομαί, δίδομαί, ἵσαμαί, ἴσαμαί.

οὐδὲ ἀόρις θεός. ἀπό της παρακείμενου, οὐδὲ
καὶ τῆς τρίτης. διδομαί. ιδόθηρον. τιθέμενοι. ιθή
θηρίον, εἰ τιθηρίον διδομαί της μύσαφερητορος.

κλίσις προσωπική τῶν ΕΙΣ. Α. ἐνεργητικῶν

Τῆς δὲ προσωπικῆς κλίσεως. πρόποτος
μὲν, ὃ ἀντός περί τὰς τίναρας, τῶν ΕΙΣ. Α.
Ειρηνάτων συζυγιῶν. μιαφορὰ δὲ κατά τους
χρόνους. δι μὲν τοιχόμοιρας προσωπικοτήτων
ταῖς, δι μὲν διαφόρων. τὸ μὲν τοι βθεν ἀπάσιτο
καὶ τὸ καθ' ἓνδε σηρίδια φέρειν.

κοινῷρι μὲν ὅπερ ἐνεσῶν θεός κοινούμελοντο
πρόστου τῆς ὄρισικῆς. τῶν ἐνιγνητικῶν ιγ-
κλίσεως. τοῦ. Τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἐνικῶν
προσωπουρία, γίνεθας ἀπό της πρώτου. μετά
ποιησθῆς ἐρχόμετης. ΙΙΙ. Φ. Τύπων, τύπες,
τύπων, τύπες. τὸ δέ τρίτον ἀπό της πρώτης
ἐξαίρεσθαι, τοῦ. Ε. τύπων, τύπες.

81
πολλαβίρδ. Κλάω, γεγέλασμαι, τελίω, τετέλεσμαι. Σκεπτίον διβέλτιον. Εἰδέ μή κας θαρρον τὸ τοιόθηο. ω. ἀει τὸ. σ. φυλάττεται. ἄδωνσμαι. πειθω. πεισθεμαι. πλάτω. πεισθασμαι. φράξω. πειφρασμαι.

Αὐτάρκη δ' ἄρα καὶ τὸν ἀόρισον ἔχειν μέντοι σ. ἐφ' ἄρκαὶ δὲ παρακειμένῳ τοῦτο ἔχειν κασμαι, μνουθην. μή ἔχειν δέ οἱ φέρειν δὲ παρακειμένῳ πεισθαι. πεισθην.

Ιδιον δέ δὴ ταύτης καὶ τὸ τοῦς μέλλοντας τῷ α. ε. ο. ρηματων. τροπῆς τῷ. ε. καὶ. εἰσ. η. καὶ τῷ. ο. ισ. ω. περοφέρειν. πεισθαι, πεισω. βαδω βοήσω. χρυσόω, χρυσάσω. πλάκη παι καλέω. τελέω, επανιώ, φορίω, ξίω, ἀκέμαι. καὶ γλάω, ελάω, ιράω, περάω. ἀνιάω, ἀδομαι. ηλάω, πετάω. κεράω. πειδω. ἀρίω. ὅμδω. ἐνδω. βέω. καὶ επανισω. μέντοι καὶ φορήσω. καὶ περήσω, καὶ περήσω, καὶ ικομαι. τῷ πεισθῇ εἰρηται. ιωνικῶς.

I"δια τῆς τετάρτης.

Τῆς δὲ τετάρτης ιδιον. τὸ τὸν ἐνεργητικὸν μέλλοντα περὶ τὸ λινητικό. ω. τὸ σύμφωνον ἔχειν τὸ ἐνεστό. καὶ βραχυπαραλινητέρη πειρω, περᾶ, καὶ φύρω. γεμάν. φύρσω. καὶ ὄρω, ὄρσω. καὶ φειρω, φθίρσω. λεγό μνιον. ιορηται δωρικῶς.

I"διον δὲ τοιόκαὶ τὸν Αἴρεις. ο. τῆς. ο.

Καὶ τὰ κατὰ συναίρεσιν πᾶσι τὰν ὄνομάς
 των χειρόν τι ἀπάντα. περὶ συνηρημένων
 Εἰς δικτώθε μάλισα σιηρημένων τῷρ συ-
 ναίρεσιν ἐπιδεχομένων ὄνομάτων. κοινὸν
 ἡδὺ ἀπόντων ἔρ, εὐ δὲ ἔν δι. τῶν δὲ Ι. καὶ Ιερό-
 καὶ τρὸ το. Ι. κοινὸν Τὸ τίωντας μόνας συ-
 ναίρεισιν εἰς φ. οἶον τὰν φοτικήν, τῷρ ἔνε-
 κῶν, καὶ τὰν ἐυθεῖαν, καὶ ἀπίτιατικήν, καὶ
 ηλιτικήν, τῷρ πλαισιοντικῆν, πλάντων
 ἐπιτέρων. κοινὸν δὲ τούτων, καὶ εἰς μα-
 κρόν, τὸ τῆς γενικῆς βράχυ ο, μεταβάλλεται
 τικῶς. πλάνη τῷρ πρὸ το, Ι. καθόλου γάρ
 διάτητοι τὰς εἰς οι. καθαρὸν λιγούσας πλά-
 νης τε καὶ δρασάς. προπῆτο βράχει Θο. εἰς Τὸ
 μακρόν, καὶ τὸ παραλίγοντο φωνήν Το-
 α. Η. Ι. εἰς ε. προφέρεται ιδέασιν. μενέλαος με-
 νέλεως. ὄφιος, ὄφεως. τῷρ δὲ Ι. ε. ο. καὶ ο. κο-
 νὸν ἡδὺ τότε διώλο συναίρεισι. πλάνη εἰ-
 στο τὸ εὐθίτερον καλύσι, καὶ τὸ τῆς γενικᾶς
 Τῷρ πλαισιοντικῆν συναίρεισι εἰς ο. διαφέ-
 ρει δὲ τὸ μὴν. Ι. ε. ο. συναίρειται. εἰς ο. φ. Ι. ο. τὸ
 δι. α. εἰς ο. α. Ι. δὲν δὲ Τῶν. ο. Τὸ τὰ εὐκάκη μό-
 νον συναίρεισι. τὸ δὲ συναίρεται καὶ τὸ πλαισιοντικ-
 ἡδὺ συναίρεται καὶ τὸ πλαισιοντικῆν τὰν Τρίτην Τῆς
 αὐτῆς δὲ πλαισιοντικῆν. καὶ Τὸ τὰ εὐκάκη ἀπίτιατικῆν;
 Τῷρ συγκριτικῶν. συναίρεισι εἰς ο. ἀπίτιατικῆν
 ἀμφινόνα, ἀμείσω. εἴσαιρεσσι πιλονότι Τὸ. Ι. καὶ

πρᾶσθ τοῦ οὐκέτι. καὶ ἔτιτλον εὐθεῖαν, καὶ ὅτι
πιστικῆν. τῶν πλιθυντικῶν. εἰς. σδ. ἀμείνο
νες, ἀμείνος. ἀμείνονας. ἀμείνος. καὶ τὸν ιδε
τῶν εἰς. εἰς. τῶν. μηλινομένων. οὐδὲ τε εὐθεῖας
καὶ ἀπιστικῆς, τῶν πλιθυντικῶν συναρ
ρεῖθαι. φθόνοις, φθόνοις, φθόνοις φθόνοις. δῆθες. οἵτι
οἴδας. οἵτις. ἀπτικόν δὲ καὶ τότε.

καὶ ἔτιτο τὰς ἀπό τῶν εἰς. εἰς. εὐς. καὶ
θαρῶν ἀπιστικάς. συναίρετην εἰς. αἱ μητέραι, οὐ
γιᾶ. πράκτια, πράκτια. οὐδὲν ων δέ ή περὶ τὰ
Τοιαῦτα τῶν διομάτων ἐξαιρεσίς τοι δ. πόλ
πιτι. θέτι. ταῦτα. τ. μηλινός
καὶ τὸ πά. 1. καὶ ευ. καὶ περιθωρεῖται. ε. καὶ. η. πόλ
πιτι. βασιλῆ. τῶν αὐτῶν δὲ τούτων οὐδε
μάτων, καὶ τὸ τὸν ἐντητικῆν ἀπιστικῆν, ἀφε
ρίσθις ἐράτης, καὶ μεταλήψις πα. ν. γινεθαι
πάριδα, πάριν. μάνιδα, μῆνιν. καὶ ἔτι τῶν
καλυμένων. 1. ὄφια, ὄφιν, καὶ τῶν. ν. εἰκατέ^τ
ρων. ἡδέα, ἡδύν. βότρυα, βότρυν

περὶ τῶν συγκοπήν παχύτων.
παχύς δὲ καὶ τῶν εἰς. ιρ. ἐνιασ συγκοπήν. οἵτι
ον τὸ ἀνήρ. πατήρ. μήτηρ. ἀνίρ. πατέρας καὶ
ἀνδρός. πατέρας καὶ πατρός, μητέρος καὶ
μητρός. κατέται τῶν ἄλλων ὀβσαυτως πατέρων.
εἰ μήτηρ λύσι.

καὶ τοι πλιθυντικόν δὲ μητική τούτων γί

81
μεταὶ μὲν ἀπὸ Τῆς τῶν ἐνικῶν. καθάπερ οὐκού
τῶν ἄλλων. οἵτε δὲ ἀπὸ τοιεσθυίας ήδη
παρενθίσθη το .α. οἶον πατρὶ πατράσιν. ή
ἀπὸ απαθῆς ἔτι, μεταθίσθη τροπή το
πατέρι, πατράσιν, καὶ ἀνίρι. ανδράσιν. ἐ¹³
ριται δὲ τῷ ποιητῇ καὶ ἀνδρεσι. Τὸ γαμήν
πλῆσ καὶ νῦν καὶ τὰ Γοιαῖτα. ἐν πάθη τῆς
πέμπτης. ἀλλὰ Τῆς τρίτης. ἀπό τούτων
πλότου καὶ νότου. διὸ καὶ βέλτιον κλίνειν
τὰ τέλη τρίτης. νοῦς, νοῦ.

περὶ ἑτεροκλίτων.

Ἐσιδέκαὶ ἀπὸ τῶν ὄνομάτων. ὃν τὸ δικεῖον
καὶ ὁ μακλὺν φυλάκις τῆς κλίσεως. ἀλλὰ ἵτε
πρωτως κλίνετο. οὗτον καὶ ἑτερόκλιτα καλεῖ
παῖ. οἶον τὸ Ρεύς, ἐν τούτῳ δέ τοιούτοις, μετε
θαρρόμαθον κλίνεται. καὶ τὸ μέγας, ἐν τούτῳ
μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλος, καὶ τὸ πολύς, ἐν τούτῳ
πολεῖτο, ἐντὸν πατέρῳ λίγω, ἀλλὰ πολλός. καὶ
τὰ ἀπό τούτων ὄντες. μίγα, μεγάλος, πολ
λύ, πολλός. Εἴτε φρέαρ. καὶ ἡ παράκαλι δίς
λεαρ. καὶ οὐδέποτε. ἐν τούτῳ φρέαρ, οὐ παρά.
μελέαρ. οὐδέποτε. ἀλλὰ φρέατ. ή παρά.
μελέατ. οὐδέποτε. τὸ πονδὸν δὲ ιδει τούτων,
καὶ οἶον κανόνα. οὐδένα δὲ λαβεῖν. ἀλλὰ μό
νον τὰς χρήσιν παρατηρήσον. ἑτερα δὲ ἐν το
ποντίαις παρά. ή ἑτερόν τι πεισθότα πάνθε,
ἄκλιτας θεῖν οἶον τό, μω καὶ ηρί, καὶ λίπα, καὶ

περῆς. ὅταν αὐτὴν δὲ ἀκλιτή, τὸ σέβας. ὄφελός. ὁ
ναρ. σίμας, οὐδὲ γλωσ πάντας. ας. εἰδέτεροι μή
καθαρὸι θάντοι τό. ας. σίλας. δέσποιναι, βρέταις.
τεριρίκηματός.

Τὸ δέ ρημα διήρηται μὲν πρότερον, ἔτι δὲ πε-
ρεπόμψιας οὐχὶ διώρισθαι.

κοινὰ τῶις τεωδέρων συρχιῶν.

κλισεων δὲ πάντες καὶ τοῦτο διεύσπειρον, αἱ δικοὶ^{τοι}
συρχιῶν καλέσμενοι. τεωδέρων μὲν τῶν εἰς. ο
ληγόντων φίματων, μιᾶς δὲ τῶν εἰς μι.

Σχηματίσμοι ἐνεργητικῶν χρόνων.

κοινὸν τῶν τεωδέρων πρώτων, δητὸν ιδι
πο δρισικό. τὸν παραπάτ. γίνεθαι ἀπό το
τετάτος μεταστικός τῆς ἐργάτης εἰς. ον. καὶ
ἀνέγνος οἵτοι συλλαβική, ἡ χονική. καθόλος γορ
ει μὲν ἀπό τομφών τορέμα ἀρχεται, ἀνέγν
εις, γίνεται συλλαβική, προσλήψις το. ε. κατὰ
πώλ ἀρχήν οἷον τύπτοι, ἔτυπτον. Εἰ δέ
ἀπό το φωνήντος, χονική μεταβολή το. βρα
χίου ἀριτικό φωνάντος εἰς μακρὸν, ἀγα
πῶ ἀγάπων. ει μὲν ἀρχα τὸ κατίαξα συλλα
βική ἐχημάτισαι ἀνέγνος, καὶ οἴτην, καὶ οἴτη
λων, καὶ τὰ τοιωτα. τάυτη δὲ διεργάτητο
τηναθόλος. Μέλων. δ. Εἴ τι δὲ πρώτοι
μέλονται εἰς. ο. λιγέστη, τοι συνάρχεθαι. τῷ
ἐνεργετι, καὶ πρότο. ο. ἔχεν Το. σ. Ποιεῖται εἰς
σκούπω, ἀκοίσω. οἱ συνάμφ. τύπτω. τητω.

ΨΙΛΟΥΧΑ Φ ΟΥ 67

πρώτου προσεύκου. τριτή τρ.ον. εις. έσ.
ἔτυπον, ἔτυπη. τὸ δέ τρίτον ἀπό τα
ψυτίρους ὡς ἔιρηται.

Τὸν δὲ δυτικῶν. τὸ μὲν διύτερον. ἀπό τα
δευτέρου τῶν ινικῶν. μετασυνήσθητος ἐγένετο
τοῦτος εἰς. ετόν.

Τὸ δέ τρίτον ἀπό τα τρίτα. προδίσθησεν.

Τῶν δὲ πλινθυντικῶν. τὸ μὲν πρώτον ἀπό
τοῦ πρώτου τῶν ινικῶν. παρειθέσθησεν
με. ἔτυπον, ἄτυπον καὶ μέν.

Τὸ δέ δεύτερον, ἀπό τα ψυτίρους τῶν δυτικῶν
ομοιως, ὡς καὶ οὐδεὶς τὸ ἐνεγάθι.

Τὸ δέ τρίτον ομοφάνιθι τῷ πρώτῳ, τῶν
ινικῶν.

Τὸ Κλαθοσαρ, καὶ οὐδεῖσαρ χαλκισθινῆς σιασ
λίκτου δὲ παρερχηματισμίνα, πέρας τὸ θεός
σοσαρ.

κοινὰ πρώτα ἀορίστα, καὶ πάντας
ρακόμινος.

Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίσου, καὶ παρακόμερ
νου κοινόν, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ινικῶν, ἀπό⁸⁶
τοῦ πρώτου γίνεθαι, προδίσθησεν. το.ο.
τυφα, ἔτυφα. τίτυφα, τίτυφας.

Εἰριται δὲ περὶ τερού καὶ ὅτι πά σε. μι.
ρήματα ἔσθιται περὶ παθητικῶν τε καὶ μίσων
καὶ μυητικῶν καὶ πλιθυντικῶν συστάλλεται.
καὶ τοι μή καθόλου ὅπερ μή δὲ τότο, τιθήμαται
τοῦτο καὶ αἰνάχημαται, καὶ δικηματῶ πεινή
τεριται. καὶ ἐκίχημεν. καὶ βίτις, σῆτις, σοζ
ναυτήτις, ὡς εἰ πλάκητῶν μυτικῶν, καὶ πλιθ
υντικῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ περιφέτου φευτές
ρων ἀστρισων λικτίον. ἔσι μὲν τοῦτο καὶ ἔστι
τοῦ, καὶ ἐβιβλιμένον ἐβιτόρι.

κοινὸν οὐμένην ζεδόντι ἀπόντων διὰ τὸ
πεινότο, ἢ συσολήν δὴ ἄλιτη ἀναλόγως. ὁ πεινό^{της} εἰς. ω. ο. ἡ. εἰς. φ. ε. τοῦτο τοῖς εἰς. μι. ι. ε. Η. Η
α. Η. ω. ο. Η. υ. υ. διδητὸν εἰς θηταξι τῶν βραχί^{ων} τούτων ἢ συσολήν ἵνασοις φιλονότι. εἰς τὸ
βραχὺ τῆς ιδίας ἀρχῆς φωνῆν, διθερ πεινή
ται μή κυνόμενον. τιθίω, τιθίμι, τιθεματι.
ἴσαω, ίσιμι, ίσαματι. διδώω, διδώμι, διδόματι.
ζευγνύω, ζευγνύμι, ζευγνύματι.

παθητικῶν, καὶ μίσων ἔνεσέως.

Γίνεται μὲν ἐύην ἔσθιτο υπαρχηρὸν ὁ Τῶν πεινό^{της}
θητικῶν τε καὶ μίσων ἔνεσέως ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ πεινεντού θεμένου το. α. τῷ λικτίσ
κῷ. Ι. καὶ συσελλομένης τῆς παραλιγούσης.
τιθίμι, τιθεματι.

οὖτις παρατητικός. ἀπὸ τοῦ παρατητικοῦ.

Τῶν δυϊκῶν τὸ πρῶτον. ἀπό τοπρώ
του. τῷ δὲ οὐκέτι. ὁμοίως τῷ οὐκέτι. καὶ τὸ
δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφών. ἀπό τοπρώ
τηρου μεταποιήσει τῆς λιγούσις εἰς. φορ. ἐν
οἷς σηλονότι Τδ.σ. οὐεργεία. κκουσαι, κκυσάν. ἐν
οἷς δέ μυνάμενοι εἰς τδ.σ. ἀλλὰ Τδ.φ. πρὸ το. θ.
συλλαβίσιον. ἐάν τδ.φ. ἡ τέτυφαι, τέτυφον
ἢ τδ.χ. ἐάν τδ.ξ. πείσται, πείσταν.

Τῶν πλιθυντικῶν τὸ πρῶτον ἀπό τοπρώ
τηρου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ιχά
της εἰς θα. ὁμοίως τῷ οὐκέτι. Τετύμμεθον, Τε
τύμμεθα. Τδ.διέτερον ἀπό τοπρώτηρου εἰκ
βολῆ. το.ν. καὶ προσῆ το.ο. εἰς.ε. τέτυφον,
τέτυφε. Τδ.τρίτον καὶ οὐκέτι μὲν γενέθαι. εὐχοῖ
οὐγενέθα τοπρίτον, τῶν οὐκέτι συλλαβῆ λι
γῆ σησμφώνωισιν οὐκέτι μὲν ἀπό τοπρίτον,
τῶν οὐκέτι προσῆ τοπρίτον, εἰς οὖς ἀνῆ εἰς
φασ. καὶ παρενθέσει. το.α. Τέτυφαι, Τέτυφαι
ται. πείσται, πείσταν.

Καὶ τὸ πλιθυντικόν τοπρώτηρου οὐκέτι
παρακράμενον γίνεται. πλήρης οὐρανοφωνήρεν εἰν
ταῦθα λικτικόν Τδ.ο. οὐθα. επο. εκείνου. Τδ.α.
χιματισέον διόρα καὶ τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν
τούτου εἰς. Θηρ. ἀπό τοπρώτηρος. καθόδε
λου γέρη τηνικάτα μόνον τὸ δεύτερον καὶ
τρίτον τῶν δυϊκῶν ἀλλάλοις ὁμοφωνεῖτον
καὶ οὐκέτι. τὸ τρίτον τῶν πλιθυντικῶν εἰς.ε.
καὶ εἰς.α. λάχαι.

Η.Ι.

πον, ἔχουται πέρι τοῦ αὐτὸῦ τῆς συζύγιας χαρά
καὶ Τιριγιδρού σύμφωνον. οὐ καὶ μηδὲν τῶν συμ-
φώνων ἔχουται ἐλεύθερος· οὐ καθαρὸν τὸ σῶμα
καλεῖσθαι διὰ τὸ σύμφωνον χαράκα Τιριγιδρού. Τέ-
τυφα, τίτυπα. Ἐφαλκα, Ἐφαλα, Ἰκουνα. Ικου-
νάρην διό σύμφωνα ἡ Ήτοι ἐνεργείᾳ οὐ δι-
νάμεθα τὸ στίστλον τὸ μέλλον. χαράκα Τιρι-
γιδρού τῆς συζύγιας λαμβάνεισθαι. τύπω, τέ-
τυφα, φράξω, τίφραδικ. πλάκτω, τίπλιγα.
Ἐλέντε ὁ μέλλων παραλίχει τὸ εἶδος μόνω. Η
σύντο. I. μεταβολὴ τῷ τοιούτῳ. Εἰς ο. Σύλ-
παραλίχεσσαν γίνεισθαι. πλείσω, τίπλιθα. φθε-
ρῶ. Ἐφαρρα. Ἐλψω ἔολπα. τοιότο διὰ καὶ τὸ
ἔιωθα καὶ ἔικα καὶ ἔσικα. Α' αὐτὸν διὰ τὸ
περισυντελίκου τὸν ὑπερσυντελίκον μετα-
βαλλόντα τὸ χαράκα Τιριγιδρού ἐτετύφνει. Καὶ
τετύφνει. Ικουνίφν, Ικουφν. Ἐφαλκίν, Ἐφαλκίν
Α' αὐτὸν διὰ τὸ φευτίρο μέλλονται, τὸν φεύτε-
ρον μέλλοντα. μεταβολὴ τοῦ ο. Εἰς ο. καὶ πλά-
κτης. μαί. τύπω, τύπωμα.

Σχηματισμοὶ τῶν παθητικῶν χρόνων.
Εἰς τὸ διὰ τὸ ὄρισμον παθητικόν κοινόν. τὸν
μέλον ἐνεργῶται καὶ παρατά. ἀπό τῶν ὄμων γά-
μων γίνεισθαι ἐνεργητικῶν ἐμοίωστοῖς μέ-
σοις. γράφω, γράφομαι. Ἐγραφόν, Ἐγραφόμην.
καὶ τὸν παρακείμενον ἀπό τοῦ παρακε-

βίνου τροπή τῆς ἐχάτις. εἰς. μαὶ τέτυφα, τε
τυμμαὶ. πεποίηκα, πεποίημαι.

Καὶ ἔτι τὸν δεύτερον ἀδρίσον, ἀπό το τοιούτον.
μεταβολὴ τῆς ἐχάτις, εἰς. ήν. ἔτυσον
καὶ τύσων

Τὸν δὲ υπερσυντέλικον ἀπό το σύσσιχον
παραχνεῖμέν συ μεταβολὴ τῆς ἐχάτις, εἰς. μηδέ
καὶ σύν αὐξήσῃ συλλαβικῇ ἀν ἀπό συμφάσ
νου τυγχάνῃ ἀρχόμενον. τέτυμμαί, ἔτετυμ
μην. δλως τε αὔξησεως δι τεκτικός. καὶ ἀρ
πό φωνήντον ὃν ἡ παραχνεῖμέν συ τίνει
συν αὔξανεωσι. εἰ δυνάτον καὶ. ἔσικα, ἰώκη
ἔολσυ, εώλσφην.

Αὐτοριστον. καὶ γὰ τὸν πρώτον δὲ ἀδρίσον ἀπό^{το}
το ἀυτῷ παραγμένου. μεταβολὴ τῆς ἐ^{χάτις. εἰς. θηρ-}
κοῦ ἀπόβολὴ τῆς συλλαβικῆς
αὔξησεως, ἐνοίσμηλον ὅτι συσσάλει ἀπειδὲ σύν
αὐξήσῃ τοι συλλαβικῇ, καὶ ρονικῇ τέτυστο
τυφθεῖν. ἀρισκι, ὄρισιν. τι γνοίτον δὲ καὶ από^{το}
το πρώτου τῷρ εὐργυτικῶν καθόλου
εἶ τοσ. ἐν πάντι μέλοντι. μεταβολὴ πάρ
τῆς σα. εἰς. θηρ. καὶ το υπάρχοντον το
λοῦ, εἰς τεθικεόν δικού. ἔτυψα, ἔτυφθεὶ
πάχαλα, εἴπαλεγρ.

Μετ' ὄλιγον μίλων

καὶ ἔτι τὸν μετ' ὄλιγον μίλουν

Η. II,

Α συνέγρα περιγρ. το

Τῆς δ' ἐγκλιτικῆς κλίσεως ἀρχὴ μὲν ὁρίζει
καὶ ἐγκλισις ἡ: εἰδὼς ἄλλαι πᾶσαι ἀπό τούτης
έσθε. Τὸ διάτιον. τὸ πάτω. παρατάτικε.
τὸ πάτω. τὸ προσακτικόν. τὸ πάτε. Τὸ ἐυκτί⁹⁵
κόν. τὸ πάτοιμο. Τὸ υποτακτικόν. ἐὰν τὸ πάτω.
Τὸ ἀπαρέμφατον. τὸ πάτημα. Μέλων. ἀ.
Τὸ διάτιον. Τὸ προσακτικόν. Τὸ πάτοιμο. τὸ
προσακτικόν. Τὸ πάτημα. τὸ πάτημα. Τὸ
ὑποτακτικόν. ἐὰν τὸ πάτημα. τὸ ἀπαρέμφατον.
Τὸ πάτημα.

Αὐτοίς θ. ἀ. Τὸ διάτιον. ἔτυφα. Τὸ
προσακτικόν. Τὸ πάτημα. Τὸ ἐυκτικόν. Τὸ πάτοιμο. Τὸ
ὑποτακτικόν. ἐὰν τὸ πάτημα. τὸ ἀπαρέμφατον.
Τὸ πάτημα.

παρακείμενον. Τὸ διάτιον. τίτυφα
ὑπερσυντελικός. ἔτετυφην. Τὸ προσακτικόν
κόν. τετυφε. Τὸ ευκτικόν. τετυφοιμο. Τὸ υποτακτικόν.
ἐὰν τετυφω. τὸ ἀπαρέμφατον. τετυφεναι.

Αὐτοίς θ. δεύτερον. Τὸ διάτιον. ἔτυπον.
τὸ προσακτικόν. τὸ πάτε. Τὸ ἐυκτικόν. τὸ
πάτοιμο. τὸ υποτακτικόν. ἐὰν τὸ πάτω. τὸ
προσακτικόν. τὸ πάτημα.

Μέλων δεύτερον:

Τὸ διάτιον. τὸ πάτω. τὸ ἐυκτικόν. τὸ
πάτοιμο. Τὸ ἀπαρέμφατον. τὸ πάτημα.

Εὐεσθία, μίσων.

Τὸ διάτιον. τὸ πάτοιμο. παρατάτικον.

ποίησιν. Τὸ προσακτικὸν. τὸ ποτέ. τὸ οὐκ
κτικὸν. τὸ ποτόμαιον. Τὸ υποτακτικόν. ἡλέτο
ποτόμαιον. Τὸ ἀπαρίμφατον. τὸ ποτέωθαι.

Μέλων πρωτότο.

Τὸ ὄρισικόν τύφομαι. Τὸ ευκτικόν. τυφόε
μαι. Τὸ ἀπαρίμφατον. τυφεῖθαι.

Αἴρεις το. &. Τὸ ὄρισικόν ἐτυφάμαι. τὸ
προσακτικόν. τύφαι. τὸ ευκτικόν. τυφαῖμαι
τὸ υποτακτικόν. ἐάρντυφωμαι. Τὸ ἀπαρίμ
φατον. τύφαθαι.

παρακείμενο. Τὸ ὄρισικόν. τετύπωσα. υπειρ
σοντελικό. ετετύπωσν. Τὸ προσακτικόν. τε
τύπε. Τὸ ευκτικόν. τετύπωσμαι. Τὸ υποτακτι
κόν. ἐάρντετύπωσ. Τὸ ἀπαρίμφατον. τετύπωσ
μαι.

Αἴρεις τευτέρο. Τὸ ὄρισικόν. ετύπωσμαι
Τὸ προσακτικόν τυπό. Τὸ ευκτικόν τυποῖ
μαι. Τὸ υποτακτικόν. ἐάρντυπωμαι. Τὸ ἀ
παρίμφατον. τυπιθαι.

Μέλων δευτέρο

Τὸ ὄρισικόν. τυπθμαι. Τὸ ἀκτικόν. τυ
ποῖμαι. Τὸ ἀπαρίμφατον. τυπεῖθαι.

Εντελεχῶν.

Τὸ ὄρισικόν. τύπομαι. καύτ' ἄλλα ὡς τείρη
ται. παρακείμενο.

Τὸ ὄρισικόν. τετύπμαι. υπειρσοντελικό
τετύπμαι. Τὸ προσακτικόν. τετύφο. Τὸ ἀπα

παρακείμενο

Ἐνερῶτθο μὲν καὶ μέλλοντο κανόν. τὸ
δεύτερον, τῷν ἐνικῶντινεθαῖστο τῷρε
το. ἔξαιρίσθ. πα. μ. καὶ τροπῆ. πα. ο. εἰς. ε. καὶ
κράσθ. πα. ε. καὶ. αι. εἰς. κ. τυπώμαι, τῦπον
τολήν το ὄφιμαι. βουλεμαι. ὄφομαι. τούτων
ζεῖρ τοι τὸ δεύτερον. ἔξαιρίσθ. πα. α. καὶ σος
παίρίσθ. πο. ὀκμεταβολῆς. ε. καὶ πα. ι. εἰς φ. ὄφις
βουλεψθ.

Τὸ δέ τρίτον. ἀπό το δευτέρου. ἀναλύσθετο
κικραμίνων, καὶ παρενθέσθ. πα. τ. τυπώτει
αι, τυπήται. Τῷν δυτικῶν τὸ μὲν πράτον.
ἀπό το πράτου. τῷν ἐνικῶν μεταποιήσθ,
τῆς λιγούσης. εἰς. μεθον. τυπώμαι, τυπώτος
μεθον.

Τὸ δέ δεύτερον, καὶ τρίτον ὁμοφωνεῖτον, καὶ
ἀπό το τρίτου γίνεθον μεταποιήσθ, τῆς ιε-
χάτης. εἰς. μεθον. τυπήται, τυπήθον.

Τῶν δὲ πλιθυρτικῶν. τὸ μὲν πράτον. ἀπό^{το}
το πράτου τῷν δυτικῶν μεταποιήσθ
τῆς λιγούσης εἰς. βα. τυπήμεθον, τυπώτο με-
θον. Τὸ δέ δεύτερον ἀπό το δευτέρου. μετα-
ποιήσθ τῆς ἐχάτης, εἰς. με. τυπήθον, τοι
πετεθε.   Τὸ δέ τρίτον. ἀπό το τρίτου
τῷν ἐνικῶν τροπῆ το παραχλιγοντο. ε.
εἰς. ο. καὶ προσλήψθ, πα. η. τυπήται, τυπ-
ώτονται.

Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μὲλοντα. πλὴν δύον ἔστι τούτου τὸ δεύτερον,
 τὸν ἐν μᾶρ. καὶ ἐξαιρέσθ, πο. υ. γίνεται. τοὺς
 πονμαῖ, τυπίαι, τυπῆ μαχῶμαῖ, μοχῖαι,
 μαχῆ. καὶ τὸ τρίτον. προσλύθθ, πο. ι. οὐδὲ φί⁹⁰
 θογόν. τυπίαι, τυπεῖται, καὶ ἔτι τὸ τρίτον
 τὸν πληθυντικῶν προπῆ τῆς. φ. φίθοργον
 οὐ πονμαῖ. τοῦ παταγίκη, καὶ
 β. ὄφρις. κρινον, τὸ, τὸ δεύτερον, τὸν ἐν μᾶρ
 γίνεται, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐξαιρέσθ. πο. μ.
 καὶ. υ. καὶ προπῆ. πο. η. εἰς. ε. καὶ φίθοργος
 φ. πο. ο. καὶ. ε. οἰς. οὐ. ἐτυπόμην, ἐτυπήσε, καὶ
 τύπτου. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δεύτερου
 φίαλύσθ τῆς. οὐ. εἰς. εο. καὶ παρενθέσθ, πο. τ.
 ἐτύπτεο, ἐτύπτετο. Τὰ δὲ ἄλλα ὁμοίως καὶ
 ποιοῦ ἐνεισῶται. πλὴν δύον τὸν δυϊκῶν
 τὸ δεύτερον, καὶ τρίτον δυχ διοφενεῖτον. ἀλλὰ τὸ τρίτον. ἀπὸ τοῦ τρίτου, τὸν ἐν μᾶρ.
 μεταποιήσθ τῆς λιγούσις οἰς. φην. Η ἀπὸ τοῦ
 ἀδειοῦ δεύτερου. ἐτυπήσεο, ἐτύπτεθον, ἐτυπήσεθην. Τὸ δὲ πρώτον.
 Αἴρις. Τὸ μὲν δεύτερον τὸν ἐν μᾶρ ἀπὸ τοῦ πρώτου. ἐξαιρέσθ,
 πο. μ. καὶ. υ. καὶ μεταβολῆ το. η. εἰς. ε. καὶ τού
 του πάλιν οἰς. ο. καὶ συναιρέσθ, πο. α. καὶ. ο.
 εἰς. ω. ἐτύπτεμην, ἐτύπταιο, ἐτύπτω. Τὸ δὲ τρίτον
 ἀπὸ τοῦ δεύτερου ἀναλύσει τὸν συνηρμένων, καὶ παρενθέσθ. πο. τ. ἐτύπταιο,

εδί περιφεταῖκός. Τῷ ἐνεστῷ συνέργεια
καὶ δύναται συντέλεικό. Τῷ περιφεταῖκόν
ως Τετούς ἀπὸ θατίρων τούτων χιμάτη. σμούς
κανάν καὶ πρὸς θατίρους ἔχει τὰς σιμάς
εἰκόνα. Μῆλον δὲ θατίρου μέλοντό περιφεταῖκόν
ματίσμός ὁ εὔτε περιφεταῖκός. εἴτε εὔτε δύναται
πατητικός. Σιμάσια δὲ τούτης ἡ τοῖς ἀπό τῶν
ἀρριστῶν. Σχιμάτισμοί τῶν περιφεταῖκῶν
χειργιτικῶν. Γινεται δέ τῶν εἰς ων. ἐνεργητικῶν.
Τούτον. Τό μὲν περιφεταῖκόν ἀπὸ τοῦ τρίτου
περιφεταῖκου, τριθικείας ἀρχῆς. εἴτε πετετε. τούτη
τιτιφετέτιφε. χειμάρρη πρώτη ἀρριστός, καὶ
τῆς ισχατητικού πεταῖκον. εἰς ων. γίνεται. εἴτε
φε. τύπον. Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ ιωτήναὶ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς
μεταποιήσεων τῆς ἐργάτης. εἰς μι. καὶ ἐφαρπάξ
εστι τοι κλιτικός. ν. καὶ προσλήψε. τοι. εἰς δέ
φθοράν. καὶ τροπή τῆς σ. εἰς σι. ἡν δέ ποστοι
ραλήγοσσα μετέρχεται. τούτου τοντό, τούτοιμι. τούτο
φαντό, τύποιμι. τετιφότο, τετιφοιμι. τούτο
ποστό, τύποιμι. τούτοντό, τούτοιμι.
Τῶν δὲ συνηριμένων τὰ ιωτήναὶ καὶ τροπή⁹⁹
τοῦ. τῆς. μι. εἰς. πρὸτοληπτῶς λέγεται. ὡς γίρη
ται προτέρον. αἴξιοι μι. αἴξιοι πρ. τὸ δὲ αἴξιον
καὶ βιωκόν. δωρικόν, προτέρη τῆς σι. εἰς. ω. αἴσιοι
τοῖς δὲ καὶ τότεντός, τύποις, τύποις.

Τῶν μεστακτικῶν.

Τὰς δὲ ὑποτακτικὰς ἀπὸ τοῦ πρώτου προσκεφτοῦ τῶν ιδίων ἀρχῶν μετὰ ποιήσεται εἰχά της εἰς ω. ἔτυπον. ἐλέν τυπτω. ἔτυπα. ἐλέν τυπω τίτυφα. ἐλέν τετύφω.

Τῶν ἀπαριμφατων

Τὰς δὲ ἀπαριμφατα, ἐνεργεῖται μὲν ὅντα καὶ μέλουνται πρώτο, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσκεφτοῦ τῆς ἀρχῆς προσθέσεο. το. ν. τύπῳ, τύπῳ Την. τύπῳ, τύπῳ. καὶ παρακηφίμενος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ προσθέσεο. τῆς. ναί. τέτυφ, τετύφινα. ἀπρίσταις πρώτος ἀπὸ τοῦ πρώτου προσθέσεο. το. ν. τέτυφ, τετύφινα. καὶ μετακεφίσεο. της εἰχά της εἰς ων, ἔτυπον τυπεῖν. ὁ ἀντός διαρκεῖ τῷ πρώτῳ. καὶ τοῦ μετατίτηρος μέλουνται. μετακεφίσεο της εἰχά της εἰς ων. τυπᾶ, τυπεῖν.

Τῶν μίσων.

Τὰς δὲ μίσα προσακτικα, τοῦ μὲν παρατίτηρος μετατίτηρος ἀπορίσται, ἀπὸ τοῦ μετατίτηρος τῆς ἀρχῆς, ἐτύπῳ, τύπῳ. ἐτυπω, τυπᾶ. Τὸ δέ πρώτος ἀπορίσται, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσθέσεο τῆς μηλού. τοῦ προσθέσεο. το. ν. τέτυφά μηλο, τύπῳ. Ηπειρωτικός ἀπό τοῦ πρώτου προσθέσεο τῆς μετακηφίμενος, διμοιως τῷ ἐνεργητικῷ.

Εικτικῶν

Τὰς δὲ ιεκτικὰς ἀπὸ τοῦ δι. τῆς ἀρχῆς, τριπλῆς

τῆς ἐσχάτης, εἰς μήν, καὶ σύρο τῆς μην τε·
εἰς διφθοργὸν προσλαμβανομένου τὸ πότο
ματι, το στοιμήν. ἐτυφάμην, τυφαί μην·
προλήπτη πρακτικένου. ὅδε γαρ ὁμοίως τῷ
ἐνεργητικῷ.

ὑπόπτηκῶν.

Τὰ δὲ οὐ προτακτικά. ἐπειδὴ δὲ εἰς ματι τῆς
πρακτικοῦσις τῷν ἀρχῶν ἐφ ὄπνηδ. μ. κλι-
τικὸν μεταβαλλούσις εἰς α. πυπτόματι. ἐπει-
τὸ πότωματι. ἐτυφάμην. ἐπει τυφωματι.

Αἱ παρεμφάτων. Τὰ δὲ ἀπράτιμφατα
ἐπει το τριτου τῆς ἀρχῆς μεταπεικός τῆς ἰσ-
χῆς εἰς. ματι. τύπτεται. πυπτόματι. ἐπύφατο,
τύπταματι. προλήπτη πρακτικένου. ὅδε γαρ
ὁμοίως τῷ ἐνεργητικῷ.

παθητικῶν προσακτικῶν.

Τὰ δὲ παθητικά, πο μὲν ενεστῶτο ὁμοίως
καὶ ἀντιτῷν μέσων. τῷν δὲ ἀορίσων ἀμφο-
τερών, ἐπει το τριτου προσλήψεως. εἰ. ἐπει
ποτι, πυπτηθε. ἐφ ὄπνη γιμήντα ἀντίδασον ἀκε-
ται, δι. τ. ε. ἀλλατηδ. τ. προσλαμβανεματι σομ-
βατικό. ἐπύφατην. τύφατη. σιάτο μηδεπωνορ.

Τὸ δὲ οὐ περιστοντελίκου ἐπει πεντέρον
πετέτητο.

Εὔκτηκῶν.

Τὰ δὲ εὔκτηκά ενεστῶτο μὲν καὶ μέλλοντο
οὐκοίως καὶ ἀντιτῷν μέσων, πρακτικέναι

Θεούς οὐκέτι σύμφωνον ἡ πόρος το· μ. μή ὅν
 Τοῦ δὲ καὶ μίφθογγου μιθεμιᾶς ηλιούσης,
 προσλήψει το· 1. 115. οὐδὲ μίφθογγων σὺν πο
 παραλήγοντο φωνήν το, Τὸ εὐκτικόν γέ
 νεται. πεποιήμην. μεμνήμην. Αὔρις το δὲ
 οὐδὲ τῆς μετοχικῆς ζενικῆς μεταποιήσει τῆς
 ληχουσίας. οὐ καὶ ἐξαπίστητο κλιτικου. ν. καὶ
 μετοχικής πο· 1. 115. μίφθογγον. Τυφθέντο το Τυφ
 θείν. οὐ πατακτικῶν.

Τὰ δὲ οὐ πατακτικὰ ἔνεστο το μὲν τοῖς μίσοις
 ὄμοιως. οὔρισων δὲ οὐ πατακτικοῖς ἀρχής
 μετοχικής πο λικτικοῖς φωνήν το 115. ω. οὐ
 Τυφθει, οὐ πατακτικῶν. καὶ παρακινέντοις δὲ οὐ πα
 τακτικόν γίγνονται ἀντίκτο. μ. καθαρόν ἔχει
 ώς ἕπιταξι. καὶ διφθογγού το δυνατόν. Προποτέ
 πο παραλήγοντο φωνήν το 115. ω. πε
 ποιήματι, πεποιῶματι. μέμνηματι, μεμνῶματι
 Αὔριστομφάτων.

Τὰ δὲ οὐ πατακτικά ἔνεστο το καὶ μίλον
 Τοῦ ὄμοιως κατά το μίλον καὶ παρακ
 ινέντοις δὲ δύμοι το ὀσχηματισμός. πλὴν δὲ
 οὖν το. σ. οὐ προσλαμβάνεται. Τέτυπταί τοι
 Τετύφθαται. μεταβολή μιλονθή καὶ πο γίγνεται
 νρού τιλάς οὐσιώδεις καθόλου τοι τὰ μὲν τολέ
 ἕπιταξι τιλάρη. πλὴν μασία, μασίων

Αὔρισων δὲ οὐ πατακτικοῖς προποτέ
 πο πεποιήσει πο· αι. Τελικό. Τυφθείν, Τυφθηνται
 I. II.

Τῶν οἰς· μι. ἐνεργητικῶν προσαντικῶν·
Τῶν δὲ οὐς· μι πάλιν ἐνεργητικὰ προσαντικὰ,
ἀπὸ τῆς μετοχῆς γενικῆς. ἔξαριστη το
κλιτικόν. ν. καὶ μεταποιήσει τῆς ἴχθυτης οἰς. θι.
τιθέντω, τίθεται. ισαντώ, ισαθι. διδόντω,
δίδοσι. ή απὸ το δευτέρου τῶν ορισμῶν, τρο¹⁰³
πῆ τῆς λιγουσης φωνής τῷ εἰς τὸ παρα^τ
λικτικὸν τῆς ἀρχῆς. θέω. θέης. σέ. δίω. ἔδως
φός.

ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ υποτακτικὰ. ὁμοιώσεις τοῖς τῶν παρα^τ
τικὸν ἀριστοις, τῶν οὐς. ἡ ιτιθή, ἐλεντιθή. Τὸ
διάστασιν ἄδι το Τρίτο, καὶ δώσοι, ποιητικὴ
πρὸς παράδειγμα το τρίτο. τῶν ἐνικῶν.
τοιῶν τα δι καὶ τὰ θειω. σήω. δώσι. μονοσύλλα^τ
βα. ξαρίζοντα καὶ περιπολέμων τὰ θῶ. σῶ.
δῶ δισύλλαβα καὶ βαρύτονα ποιηται ποιεσσι
παρεντιθέντες δικείως τὰς τοιαύτας τῶν συλ^τ
λαβῶν ἐκάστω. ξαρίζοντα δρικόν αὐξά^τ
δουτες προσιθίσοι. Εὐκτικῶν.
καὶ τὰ εὐκτικὰ διόμοιώς, τοῖς τῶν αὐτῶν
εὐκτικοῖς. Α' παρίμφαται.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφαται, ἐνεσάτω μιν ἀπὸ τῆς
μετοχῆς γενικῆς, καὶ ταῦτα. ἔξαριστη το κλιτε^τ
κόν. καὶ μεταποιήσει τῆς ἴχθυτης οἰς. ναί. τι^τ
θέντω, τιθέναι. διδόντω, διδόναι. το διδ^τ
ναι κατὰ ποιητικήν ἀδέσπατον.

προσαντικῶν ἐνεργητικῶν.

Τὰ δι' μίσα τεκούν παθητικά. δμοίως καὶ
 πιττᾶν εἰς ω. Τόποι δι' οχυματισμοί κλι-
 σεως προσωπικῆς τῶν ἐγκλισεων τουτῶν
 τοιστοι. Τῶν προσαντικῶν ἐνεργητικῶν
 τὸ τρίτον, τῶν ἐνικῶν ἀπὸ τοῦ ιδίου σευτής
 ήρου προσθέσθ, τῆς. τω. τύπτε, τυπτέτω
 πλὴν τῶν εἰς. θι. παυτὶ ξάρδου προσθέσθ:
 ἀλλὰ μεταποιήσθ τῆς ἐχάτις. τὸν αὐτὸν ἔτ-
 δι παραχυματισμὸν. τίθετι, τιθέτω. τύφ-
 θητι τυφθήτω. Τόποι πρώτοι οἵσι
 μεταποιήσθ. τῷ Τῆς λιγούσις ὑπερπαντικό. εἰς
 α. πανταχό. τύφον, τυφάτω. Τῶν δι' συ-
 κῶν, τὸ μιστερον. ἀπὸ τοῦ σευτήρου. Τῶν ἐνις-
 κῶν, προσλήψθ τῆς. τον. τύπτε, τυπτέτον.
 Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου προσλήψθ. τῷ
 ν. τύπτε. τυπτέτω, τυπτέτων, Τῶν πλη-
 θυντικῶν. τὸ μῆνι εὔτερον. ἀπὸ τοῦ σευτήρου
 τῶν ἐνικῶν προσλήψθ. τῆς. τε. τύπτε, τυ-
 πτέτε. τύφον, τυφάτε. καὶ μεταποιήσθ ἡ
 πίται. Τὸ δὲ τρίτον. ἀπὸ τοῦ τρίτου. προσθέ-
 σθ. τῆς σαρ. τυπτέτω, τυπτέτωσαρ. Τὸ δὲ
 τυπτόντων. ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαρ. κατὰ
 συγκοστὴν ἵσικερχονέναι. καὶ μεταβολὴν
 τῆς παραλιγούσης εἰς μακρὰν. ὅτι τὰ τρίτα
 τῶν πληθυντικῶν ἴχατο συλλαβόντα τῷ·
 τ. μακρῷ ὅπερασσην παραλήγει. ἕξιρειδω
 τοῖων γικὸν τετύφαται φαύτως δικαὶ τῷ
 I.III.

περίειδων. οὐτι το τυπάτειδωσαν ὃ φύμα
τισμέδελνεῖν. Μίσων καὶ παθητικῶν
Τῶν δὲ μίσων τε καὶ παθητικῶν. τὸ μὲν
τρίτου Τῶν ἐνικῶν ἔξαρτός τοι φίδεσφι το μίσθιον τοῦ Τριτοῦ
παθητικῶν φωνήν τοι καὶ τροπὴν το.ο.εἰς
α.εῖν ωμάρχην καὶ προσλήψει τῆς φιλίας το
Το, τυπερίειδω. πλὴν τῶν τοι. Ει. οὐρισων
πάντας εὖρις μίσθιον τοι. Ει. οὐργητικῶν ὄμοιως

105
Τῶν μυικῶν το δεύτερον λέπτο το τρίτου
τῶν ἐνικῶν μεταπάσιν τῆς ἐργαζῆτος εἰς. φίδον
τυπερίειδω, εἰς τριτον. καὶ το τρίτον διὰ
αὐτὸν αὐτὸν προσλήψει το.ο.τυπερίειδω, τυπ
περίειδων. Τῶν δὲ πλανητικῶν. τὸ μὲν
δεύτερον λέπτο το.ο.τῶν μυικῶν μεταπάσιν
εφ τῆς φιλίας τοι φίδεσφι. το.ο.τυπερίειδω
Τὸ δὲ τρίτον λέπτο το τρίτον παρενθίσει τῆς
φίδον. τυπερίειδων, τυπερίειδωσαν. τὸ τυπερίει
δων ἀντί το τυπερίειδωσαν. φίδεσφι το τρίτον
παθητικῶν εἰρήναμεν. Εὐκτοιστέρ. μι.
Τῶν δὲ ευκτικῶν ληφόντων μέτρον εἰς. μι. τὸ
δεύτερον. τῶν ἐνικῶν λέπτο το πρώτος ἔξαρ
τός. το.ο.καὶ τροπὴν το.ο.μ.έτρο.σ. τυπερίειδω
τυπερίειδω. Τὸ δὲ τρίτον λέπτο το μιστέρον εἰς
φιλία. το.ο.τυπερίειδω, τυπερίειδω. Τῶν δὲ μυι
κῶν το μέτρον δεύτερον λέπτο το μιστέρον. τῶν
μυικῶν μεταβολή. το.ο.τ. καὶ προσλήψε
οφ. τῆς φίδον. τυπερίειδω, τυπερίειδω. Τὸ τρίτον

οὐκέτι τοῦ ιδίου διευτίρρη μεταποιήσει ἐστιν. οὐδὲ τοῦ
 ποτοῖτον, τοῦ ποτοῖτων. Τάνδε δὲ πληθυντις
 καὶ ποτὸν ποτῶν πρώτον. οὐκέτι τοῦ πρώτου. τῶν
 εὐηγάρη μεταποιήσει. τῆς ἐχάρτης ἐστιν. μέλι. τοῦ πο-
 τοῖμι, τοῦ ποτοῖμι. Τὸ δεύτερον οὐκέτι τοῦ δευ-
 τέρου. τῶν μυητῶν μεταποιήσει. τῆς ἐχάρτης.
 ἐστιν. τε. τοῦ ποτοῖτον, τοῦ ποτοῖτων. Τὸ τρίτον δέ
 εστιν τοῦ ιδίου. πρώτος ἐξαιρίσθετο κλιτικό. μ.
 τοῦ ποτοῖμι, τοῦ ποτοῖεν. λιγόντων δὲ ἐστιν. Καὶ τὸ
 μέλι δεύτερον. τῶν εὐηγάρην δέ εστιν τοῦ πρώτου
 προστῇ τοῦ λικτικοῦ. Εἰς δὲ τοφεῖον, τοφεῖον
 ἐστιν. Τὰς δὲ ἄλλας ποτὰς ὁμοίως τοῖς τῷ ποτῷ ἐστιν. με-
 λακήν γορτύν τὰ τρίτα. τῶν πληθυντικῶν,
 καὶ ἐστιν. σαρκικατίζεται. Τοφεινοσαρκικέστιν. δὲ
 οὐδὲ ποτε βάλλοντα τὸ παραληγόν. Η. τοφε-
 θεῖεν. λιγόντων δὲ ἐστιν. μηρόν. τὸ μέλι δεύτερος
 ποτοῦ. τῶν εὐηγάρην. οὐκέτι τοῦ πρώτου μεταποιή-
 σει τῆς ἐχάρτης ἐστιν. οὐδὲ τοῦ ποτοῖμι, τοῦ ποτοῖο.
 Τὸ δὲ τρίτον οὐκέτι τοῦ δευτέρου. παρενθέσθε
 η. Τοῦ ποτοῖο, Τοῦ ποτοῖο. Τῶν μυητῶν. Τὸ μέλι πρώτον
 δέ εστιν τοῦ πρώτου. τῶν εὐηγάρην. μεταποιή-
 σει. τῆς ἐχάρτης ἐστιν. μεθόν. τοῦ ποτοῖμι, τοῦ ποτοῖο
 ποτοῖο. Τὸ δέ τρίτον οὐκέτι τοῦ ιδίου. παρενθέσθε
 μεταποιήσει τῆς ἐχάρτης. οὐδὲ μηρόν τοῦ ποτοῖμον
 Τοῦ ποτοῖον.

Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μέλι πρώτον δέ εστιν
 1. IIII.

τῷ πρώτῳ. τῷν δυϊκῶν. μεταποιήσει τῆς
ἀράτης. εἰς. θα. τυπτοίμ· θον τυπτοίμεθα
Τὸ διδύτερον, ἀπό τῷ διευτέρου. μεταποιή-
σει τῆς ἀράτης, εἰς. θετύπτοιμον, τύπτοιμ-
θε, Τὸ τρίτον. ἀπό τῷ τρίτῳ. τῷν δινικῶν
παρενθέσει, τῷ. ν. τύπτοιτο, τύπτοιντο.

161
μαρατατικῶν. Τῷν δὲ ύπαπτοντικῶν
πάντα. δμοίως τοῖς τῷν ὄρισικῶν ἐνεστι-
πλὴν ὅσον ἔνθα μὴν ἴκεν ατδ. ε. κλιτικὸν ἐ-
χει. ἐν παῦθα τοῦ. ι. τυπτίς, ἐκν τύπτησ. τύπ-
τησι, ἐκν τύπτησι. ἔνθα δὲ ἴκεν. τδ. ο. ἐν ταῦ-
θα. τδ. ω. τύπτημαι, ἐκν τύπτωμαι. πλὴν
τῷν τῆς πέμπτης παραλιγόν των. τῷ. ω.
δίμωμι ἐν τούτοις πορρὶ ἀει τὸ σύτο φυλάτ-
τησι, ἐκν διδῶ, διδῶς, διδῶ. Αὐτάγεται δὲ εἰς
τὰ πέμπτα συργίαν, καὶ τὸν μέσον πεπο-
κτικόν ἔμα, καὶ ὅλως διδῶν ἀντίτινον τῷν
ἐπιμένων. Τὰ δὲ τῆς πέμπτης παρα-
λιγόντα, τῷ. ω. οἶον ἔευγραμι. παρατατικὸν
μόνον ἐπισκεπται ἔχοντα καὶ ἀστρισον δεύτε-
ρον. ἔφε. ἔδυ. παρακηειμψορθί καὶ τὸ ἄλλα τὰ
περι τοὺς χρόνους ἐσκι ἔχει τοῖς συργίαις. δμοίς
ως ὄντε μην ἔρχεται πεποκτητικὸν ἔχει
δὲ ἵπκτικὸν εἰ μη τις λιγνινον λιγον, καὶ λι-
γνύιμην διφθόργω παραλιγόνος ἔχει μὲν θ-
τη. κ. οἶον, καὶ τὸ μεμνήμιν. καὶ πεποκτημην
δὲν κατεδάμην λίγον δὲ ταῦτη ἔξει.

ὅσα δέ τῆς τρίτης λήγοντα εἰς. ω. καθαρὴν.
 τῷ. α. ἢ τῷ. ε. ἢ τῷ. ο. παραλήγει. δτι μὴν οὐς
 παιρεῖται ταῦτα ἔιρηται περὶ τερον. τούτιδε
 περὶ τὸν ἵνεστακού παραπάτικὸν μόνον
 συμβαίνει. κοινὸν μὲν δὲν τὸ ἄγουμίνου τούτο
 ποσθντῶνα. ε. ο. ἐπομένου δὲ το. ω. ἀλιτώ
 συναίρεσιν εἰς. ω. γινεθει. Ιδιον δὲ τὸ, γεν
 κίνου πρ. α. ἐπομένου δὲ το. ο. ἐίτε καθ. αύτ
 τὸ ἐίτε ἐν διφθόγγῳ ἀλιτώ συναίρεσιν γίνε
 φαίτε εἰς. ω. οἶον βοάμερ. ἀμερ. βοάου. αἱ βοᾶ
 ημιώμι. ἐπομένου δὲ το. ε. ἢ το. ι. ἐίτε ἐν δι
 φθόγγῳ. ἐίτε καθ. αὐτὸ. ἀλιτώ. εἰς. α. βοάφς. βοάς
 βοάε. βοάη. α. διερημένον δὲ τὰ ὑποτακτικὰ
 ταῦτα. κού δὲν τὰ ἐκ συναίρεσεως συμβαί
 νει μὴ ὑποκειθειτοῖς ληχθεῖσι περὶ τῶν ἀ
 παθῶν. Εἴ τι ἄγουμένου τοι ε. ἐπομένου
 μὴ το. ο. ἐίτε καθ. αὐτὸ. ἐίτε αἵς ἐν διφθόγγῳ
 τῇ. δι. αλιτώ συναίρεσις. εἰς. ου. ποιόμερ. οὐς
 μεγ. ποιόου. δ. Ε' πομένου δὲ τοι ε. ἐίτε καθ. αὐ
 τὸ. ἐίτε ἐν διφθόγγῳ. αλιτώ, ἡ συναίρεσις. εἰς. δ.
 ποιόφς. ποιέις. ποιέτε, ποιεῖτε. Ε' πομένου
 δὲ. ι. ἐίτε καθ. αὐτο. ἐίτε ἐν διφθόγγῳ, ἡ συναί
 ρεσις εἰς. ι. ἐάρια ποιέης. ἡς. ἐάρι ποιένται. ἡ ταξί^ο
 Ε' πομένου δὲ το. ο. αλιτώ ἐν διφθόγγῳ, τῇ. δι. α.
 συναίρεσις εἰς. οι. ποιέσομι, ποιεῖσμι. Τὰ δὲ
 μὴν δισμάλαβα δύτη τὸ περῶτον δο συναί

ρεῖται τὸ ρόσωσθον. τὸ λίω, νέω. ρέω. πλεῖσ.
σὲ κακίταξι καὶ τὸ λοιπὸν ὅμοιος. Εἴ τι ἡγέτη
μέντοι το.ο. ἐσθμένσ, μὴ το.ο. ἔιτε καθ' ὅυτο
ἔιτε ἐν διφθόργω ταλάντης. οὐ. ἡ συναίρεσις.
εἰς. σ. χυσόδομην. σ. μὴ χυσόσ. σ. αειδύτως δικαῖ
τομένσ. το.ε. χυσούται, χυσσται. ἐπομέντοι
το.η. εἰς. ω.η. εἰς. σ. ἐὰν χυσσούται. ἐὰν χυσσούται
ἐκχυσσται. Ε' πομένο δι το.ι.ως ἐν διφθόργω
σηλονθτική συναίρεσις εἰς. οι. χυσόδες. σις. χυσόδε
σις. σις. ἐὰν χυσόδες. σις. ταλάντης το. ἀταρεμ
φέτου. χυσόδην τοιχυσθη, κοινὸν δι τούς
των ἀτάντων. τὸ τὰ ἵνκτικὰ προφέσεων
σῆκ. καὶ μεταποιήσῃ τῆς ἐργάτης εἰς. ην ἔθη ἀ
πολίων. ποιημι, ποιοιην. βοῶμι, βοῶην καὶ
βοῖως εἰς τὰ τῶν εἰσ.η. λιγόντων ἔνκτε
κάρη. κλίσην μεταβασίνδην διόλου.

περιφριμάτων ἐτεροκλιτῶν.

Θατερψ ὃ ὄνδροι τὰ μέρη ἐτερόκλιτα. τὰ δὲ ἀπ
κλιτα διὰ ποιθῷ. τεκαὶ ἐτέρως. ὄντω. καὶ
τέκματα ἐτερόκλιτα ἀν λέγοτο. ποιτῶ, ποιε
ψω. τικτω, τίξω. ποιεψῶ, ποιεσθματ. ἀλεγκω
ἀλασω. ἐρχομοι. ἐλεύσομαι. πολλὰ δι τὰ τας
αῦτα καὶ τὰ χρῆσιν δι παραχτύτεον γε ἴρπα
ται. οὓς καθόλου μέν τοι οὐ πεῖται τὰ εἰς διό
σθμφωνα διάφορα ἵν παραχγωῆς ληζονται.
καὶ σιν διστριχη ἐργον. διμάτισμος
δι τῶν τειρεψῶν τῶ.τ.η. τῶ σιγγανεῖς. ταλάν

τῶν τετάρτοις γεν. φίσσω, φίστω. τίκα, τίχω, ἔχω, ἔχω. ἔπω, ἔπω. πέτω, πίπτω
ἔσακα, ἰσάκη. βέβονα, βόσκω. τετέλεκα, τετέλεκη.
λέσκω. βούλεται δὲ προσλαμβάνειν οὐ μόνον τοῖς
τισμοῖς σύμφωνον. ἡ τὸ διυτίρου. ἡ τρίτη
προσώπου. τὸ παθητικόν, παρακηφίνου.
Φίδηκα ἐν τετάρτοις γεν. τοι μέναι ἰσχυμάζει
τισαὶ μίμη. αἱς τῷ μὲν σ. ἀσυντάκτου θνετῷ,
τῷ δι. ν. ἀσύμβαντας μὲν καὶ αὖτοι ἔχοντες.
οἰκεῖως δὲ μεταβάλλοντες εἰς τὸ μ.
φιαφερτώ δέ γε μιθέν, καὶ τὸ ἔιτις μὴ ἐκ μετα-
βολῆς εἶναι. τὸ μ. ἀξεῖται. ἀλλ' ἀπό τοι πρώτον
μεταλαμβάνειν μέμεμοι. μίμη. καλεῖ
θω δὲ πλεονασίᾳ. Συνηριμένα.

Αἱ κατίπα δὲ τὰ συνηριμένα πεάνεα. ποιῶ,
βοῶ. ὡς πεπονθόπε. Εὐφητικά.

Καὶ μὲν δὴ καὶ ἀπαθή ἀκλιτα πάθετικὲ
πεάντα. παθητικό. τὸ μῶ. βασιλέω. πολυμη-
σείω. ὄφείω. τούτοις δὲ οἷαι συντάττεταις
καὶ οὐδὲ τῶν βίματων. τὸ πον μὲν ἔχ-
τρίτου προσάπτου. δὲ δίουμενός. ὅθεν δὲ
καὶ ἀπρόσωπα ὄνομά ται. οἶον, τὸ δι. καὶ
ἀρή. καὶ μοκεῖ, καὶ συμβαίνει, καὶ μίλει, καὶ ἔ-
εισι, καὶ ὄλως τὰ μιθήν ἴμφινοντα πρόσως
πον. τούτων δὲ τὰ μὲν ἐνεργητικόν πρόφοι
εἰν ἔχοντα. δι πολλά ἀπτα τὸν ἀριθμὸν.

Τὰ δὲ παθητικοῦ πλεῖστα ὄπεδα δέ
καὶ τὰ προσωπικά. τῶν παθητικῶν.

τὸν οὐρανὸν ἵκεσον τρίτον. τῶν χειρῶν
ἐις. α. πρόσωπον μεταλαμβανόμενον σιμά-
σιαν. οὔτε πρᾶτον οὔτε σεύτερον. ἔχει πρό-
σωπον πάντι ἀνθρώποιτο. τον λέγεται. εἰρή-
ται. φίγρα πάτη. εἰρήνη. πεποιηθείση.

περὶ μετοχῆς.

Τῶν δὲ μετοχῶν

θίχηματισμοὶ ἀφ' ἵκεσιν γίγνονται χρόνων
πλὴν τῷ παρατάτικῷ, καὶ ὑπερουντελί-
κου δύτοι δὲ συνεργούμενοι ὡς εἰρηται ὄντες,
μὲν, τῷ ἐνεστῶτι, ἡδί, τῷ παρακήμενῳ. καὶ
ναεῖδὲ ἔχουσι, καὶ τὰς παρὰ ἀντων μετοχάσι
κοινὸν δὲ καὶ ταῦθα τῶν παραχημένων
ἀπάντων ἡ τῆς ἀμφίσεως ἀποβολὴ. πλὴν
τῷ παρακήμενου. Εὐργυτικαι. Εὐεσώσα
Μέλλων. Γνωται δέ εἰς τῶν ισιών. εὐεργυτικῶν,
ἀπὸ μὲν τῷ πρώτου Τῶν ἱνικῶν γνω-
τεῖται, καὶ μέλλονται ἐκατέρου μετοχή.
προσλήψι. το. ν. τύπτω. ὁ τύπτων, τύπω
ἡ τύπων. Βιλυκόνδι ἀπὸ τῆς τῷ ἀρσινοὶς
καθέευθείας τροπῇ τῷ λέγονται ω. εἰς. οὐκοῦ
το. ν. εἰς. σ. καὶ προσλήψι. το. α. λικτικοῦ
ἡ τύπτων, ἡ τύπτουσα, ὁ τύπων, ἡ τύπουσα
ἡ τυπῆν, ἡ τυπῆσα. Τὸ δὲ οὖσδε περὶ αἱ
τῆς γνικῆς ἀποκοπῆς τῆς ἐρχότης, τῷ τύ-
πτονται. τὸ τύπτον. τῷ τύπονται. τὸ τύ-
πον. τῷ τυπῶνται, τὸ τυπῆν. Εγγὺς δὲ
τούτων καὶ τῷ πιντέρου Αἴρισου, τὸ μὲν

Τοῦ ἀρσενικὸν μεταβολῆς τῷ τῆς ἐχάτης. 105
ἢ οὐ ἔτι πορ. ὅτι πορ. τὸ δὲ θιλυκόν, καὶ
διαδέτερον. ὡς ἔιριται. Αὐτὸς δὲ τῷ πρώτῳ
ἀπορισου τὸ μὲν ἀρσενικὸν προσλήψει το. σ.
ἔτυψα ὁ τύψας. τὸ δὲ θιλυκόν καὶ διαδέτερον
ὡς ἔιριται. πλὴν όσον ἐν ταῦθα καὶ παραλήπ-
τουσα μηκύνεται μηδενὸς ἐξωθεν προσλαμ-
βανομένου φωνήν το. ὁ τύψας, ἡ τύψασσ. Τὸ
τύψαρ. Αὐτὸς δὲ τῷ παρακείμενον, τὸ μὲν ἀρ-
σενικόν, μεταβολῆς τοῦ Τελικοῦ. αἱ θ. ω. καὶ προ-
σλήψει. το. Τιφα. ὁ Τιφας. Τὸ δὲ θιλυκόν
ἀπὸ τῆς γενετῆς, τῷ ἀρσενικῷ ἀποκοσμῇ τῆς
ἐχάτης. καὶ μεταλήψει. το. αἱ θ. ἐξαιρέσθαι
τῷ παραλήπτοντο. ὁ μεταλήψει φετκόδιψ-
θεττον. οἱ. τῷ τετυφάτο, ἡ τετυφύσα. καὶ τὸ
διαδέτερον δὲ αὐτόθεν ἐξαιρέσθαι. το. Τὸ δὲ
κυῶσσα, καὶ βιβῶσσα, καὶ ισῶσσα, καὶ τὰ τοιαῦτα
τῷ ποιητῶν συγκοσμητῷ πέρι ποιῶντες μετα-
χιματίζουσι, καὶ τὸ θιλυκόν προστὸ πάτε-
ρον μὲν πέρι τὸ γίγχα. γειντογέγκενια
τὸ γεγάδι. γειντο γιγῶσσανάπει, τῶν ἀλλων
ὅμοιων. οἱ δὲ ἀκολουθοὶ εἰ, καὶ τὸ τε θιλυκόν
καὶ τοι ἀπὸ τοῦ τέθνει, ἐπαθῆσ. ὅρ.

Μίσα καὶ παθητικὰ   Εἴπει δὲ τῶν μι-
σαίρησι παθητικῶν καθόλου τῆς μὲν ἔχου-
σι τὸ μηκλιτικὸν μεταποιήσει τῆς ἐχάτης γίγ-
κειτο. τῷ ἀρσενικῷ μετοχή γίγεται. τὸ πε-

Τομαῖ, ὁ τυπόμην. ἐτυψάμην, ὁ τυψάμε
ν. Τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν ἀλλὰ οὐ. Ιη. ληγού
σι. μεταβολῆ τῆς ἴχθυτις εἰς. φε. ὁ ψυμάτιος
μὸς ἐτυπωτήρ, ὁ τυπείσ. Τὸ θηλυκόν, καὶ οὐς
δέτερον, ἐνθα μὴ τὸ μ. κλιτικόν ἀπό τοῦτο
σενικό μεταποιήσῃ, Τῆς ἴχθυτις οὐ. φη. καὶ νον
ὁ τυπόμην. ἡ τυπομίνη, τὸ τυπτόμε
νον. ἐνθα δὲ μὴ ὄμοιως, καὶ οὐδὲ τῶν ἐνεργη
τικῶν. πλὴν μένοντο τοι ληγονή. ὁ αὐτο
φωνήεντος ἔχει. ὁ τυφεῖσ. η τυφεῖσα. Τὸ
τυφεῖν. Τὰ γέ μὴν τοι μίσου παρακρέμενοι
ὄμοιως παιτάσασι τοῖς τοι ἐνεργητικῶν τέ
τυπα, ὁ τετυπώς, τοι τετυπότο. ἡ τετυ
πύια, τὸ τετυπός. Μίσα καὶ παθητικά.
Τῶν δὲ εἰς. μι. τὰ μὲν, παθητικά καὶ μέσα
πεντέ, ριται. τιθεμαί, οἱ θείμην. ἐθίμηρ, ὁ θε
μήν. ἐτέθηρ, ὁ τεθεῖσ. Τὰ δὲ ἐνεργητικά, ἀφ
ρίσοις μὲν πρώτα σις, ὄμοιως τοῖς τῶν οὐ. ο.
ληγοντων ψυμάτισιν. Σιντέροις δὲ καὶ
παρακτατικοῖσ. οὐ. σ. μὲν οἴξυτονού μήμον παθε
σιν ὁ ψυμάτιος δύνη εἰς συλλαβήν δι τοις
ἀντιώ, ἀλλ' οὐ αλλέως. τὸ επίρισιον ἕκαστοις
ἀρχικὸν φωνήεν ἐπαναλαμβάνεται. Τὸ δέ ήτο
δίχονον ή βραχύ, καὶ δίχονον μὲν ὅν μακρο
καταλικτεῖται. βραχύ δὲ ἀποστροφογγύται,
περιστλήτε το. ε. ή πο. ο. ίσηρ, οἰσάς. ιτεγνυν
εργνύσ. ἐδίσωρ, οδίσωρ. έτιθηρ, ο τιθεῖσ.

Τὸς ἐν λυκόν, καὶ εἰσδύτερον ὅμοιως τοῖς ἃ
 στὸ τῶν οἰς. Ιη. παθητικῆς ὁ τιθεῖσ, καὶ τιθεῖ-
 σα. το τιθέντ **Θ.** το τιθέν. ὁ ισάρ, καὶ ισάσα. το
 ισάντ **Θ.** τὸ ισάρ. ὁ σιδόσ, καὶ σιδόσα. το σιδόν
Θ. Τεσίδην. ὁ ρευγνύς. καὶ ρευγνύσα. το ρευγνύν
 τ**Θ.** τὸ ρευγνύν. Α' πρόσωποι μετοχαι.
 Εἰσιδὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων μετοχαι ἃς
 προσώπων. καὶ ἀνταὶ φιλονότι. τῷ γνῷ δι
 δίτερχι. δέον. προσῆκον. δοκόν. καὶ δόξαν
 συμβάντικουνθέν. γνωσθέν ἀποδίχθέν. καὶ
 τὰ τοιάντα. Η δὲ τοι θυματισία ὅπη ἀμιλον
 πατέ παυτὰ γάρ τοις τῶν προσώπων ὡς
 δετέροις ἄιδε τῶν προσώπων ἀπασα,
 τριτου προσώπου ισιν. ὃς καὶ τὰ ένθματα
 περιέρεθρων. Τὰ διάφρασινται μὲν
 πρότερον εἰς τὰ προσωπικά καὶ ὑποτεκν
 τικά. καλύψθειστον καὶ τῷ ὑποτεκντικῷ. ο
 πονέπετοντα. Τὸ προπατικόν. το καὶ τῷ. καὶ
 τῶν. προφέρει δύτους ἀδικνικᾶς. καὶ θτωιδί¹
 μοτικῆςέντο, καὶ θτωγ ἀδικνικῆς πλανήν
 τικῶν. ὃν δὲ τρόπον καὶ τὸ τις δύο μετρο
 οιθέμψον κλίνεται θυματικόμψον ἀειτῆτο
 ἀερθρού πατιάσε. οἶον διαθύτη **Θ.**, πατινι, καὶ
 τἄλλα ὀστάτως. τοιότο δὲ καὶ τὸ ἀττικ. λαμ
 βάνεται δὲ το ἀερθρα καὶ ἀντι ἀντωνυμιῶν
 γάρ ἀντι τοι **Θ.**, καὶ τὸν ἀντί το πατητο.
 Ταῦτην δὲ πατε παρημφαίνε, καὶ τῷ δὲ,

σύνδισμων ἐπιστολοῦ μόνον. οἶον. ὅτε πέπει τὸ
διε. ἀντωνυμικὰ ταῦτα καὶ ταῦτα. Τὰ δὲ πρὸ^τ
ται τηνὶς καὶ προτακόμητια, τῶν ἐπιρρήματος
των κατὰ πάσαν πετασίν, καὶ ἄριθμον πάν
τις πιθίτων λαμβάνεται ενομάτων φυλαῖ
Τομίνου, τῷ τῷ περίπτημάτων ἀκλίτου. ὁ
πάλαι, τῷ πάλαι, Τῆς πάλαι. ὁ πέλας. ὁ πά
νυ. ὁ ἔνω.   περὶ τῶν ἀντωνυμιῶν.

Τῶν δὲ ἀντωνυμιῶν. οὐχώς τὸν χρ. προσλα
βόσα σύνδισμον, ἔγωγε θεοβασιμόν, τῷ τόνου
προφέρεται. καὶ δυ μόνον μείωσιν τινα ταῦ
τα διάκτῳ τῷ συνδισμού μετατικὴν διλοῖ, ἀλλ
λὰ καὶ κατάφασιν ἐνιοτε. οἶον, τὸ ναὶ. Ταῦτα
της. δὲ οὐκέτι χνική ἐμόν, καὶ δοτική ἐμοῖς
καὶ αἰτιατική, ἐμὲ ἐγκλινόμενοι ἀποβάλλ
λουσι τὸ. οἶον. τῷ τόμου σκότῳ. Τοῦτο μοι
λέγει, τῷ τῷ με. δάσκη. Τὰ δὲ μυηκὰ καὶ πάλι
συντικὰ συνηριμένως μὲν ἔιρηται πρότες
ρον. ἀσυναιρίτως δὲ ὁδὲ λίγο μόν. νῶτι, νῶτιν
ἡμέτερ, ἡμέων. ἡμέας, ἡμέρ. ἐκόρδοτική μονα
χῶς παταχός. ὁσάντως δὲ καὶ τῷ δι. πτέρον
προσφέτος, σφῶι, σφῶτιν. ὑμές δ, ὑμίων, ὑμέας
καὶ τὰ τῷ τρίτου. σφῶε. ὕδι αἰτιατικῆς μός
νως. ὡς καὶ σφῖν ὕδι δοτικῆς. σφίες, σφίων,
σφίας.   Μοναδικαὶ, ιτιτικαὶ.

ἡ δὲ μίν, καὶ νίν, καὶ σφὲ μοναδικὲ τὰς
φωνὴν. ἀλλὰ δὲ τῷ τρίτου ιτιτικὲ. οἶον

δίος. ἡ ξήτησθν. καὶ χωρίς το. ε. λίγονται. ὅς
 π. γν. κλίσις δὲ τῷ στρωτούστῳ αὐτῷ
 κατ' ὄυσθε μίαρτοῖσικήν ἀναλογίαν σύμε
 βαινε, ἀλλὰ θετικῶς φασύτως δὲ καὶ ὅντε
 ἀντὸς ἀριθμός. Σύνθετοι. Τῷ δὲ συνθέτῳ
 τῷ, καὶ ἵστοι, καὶ χωρίς το. ε. μεταλομένῳ
 νοντὸς τῷ σασείσῃ, το. αὐ. ὅντο. κατίτικοι
 καθόλου δὲ ἀντιτίκοι ὁμοιωστῆς ἐισ. ος. Τρε
 τινέστιν ἀπλοῖς ὄντοισι στραράχηματικούς
 φος ταῦτα μετὰ μὲν ἄλλου το. στρατόνον
 τὸ θηλυκὸν στραράχη ιιι. ι. ἔριμος οἱρίμη.
 Φρόνιμος, φρονίμη. μίσος, μίση. μίθυσος,
 μεθύση. μετάδητο. ρ. ἐισ. α. λαμπρός, λαμπ
 στρά. σοφάτερος, σοφατέρα. δυτώ καὶ ἀνταί.
 οἱ μέν, οἱ οὐκ. δοσθέ. οὐσκ. οὐμέτερος, οὐμέτέρα. σφ
 τερος, σφετέρα. τὸ δὲ οὐμέτέρη. καὶ σφετέρη.
 οὐσική. Τῷ δὲ σφικτικῷ οὐκείνος, οὐκε
 ίν, οὐκείνο. καὶ ἀνευ. το. ε. λίγεται ἀιολίων ἔθε

Τῆς δὲ το. σευτέρου στροσώπου σφικτικῆς,
 καὶ τὸ. ι. ἐνιοτε στροσᾶ στοῦτος τελικὸν, ἐφ' οὐ
 καὶ στοῦσεως, καὶ ἀριθμῷ τε καὶ γένουσλε
 γομέν. οὐ τοσι. Του τονιστετεράμιλφ, καὶ τα
 ἀς κατ' ἐπιστροφήν το. συνδίσμου ἀρθρο
 καὶς ἀντωιυμίσις διὶ ταῦτα μὲν καὶ τοδι.
 Αἰγεται δὲ οὐκείκη τῆς σευτέρου στροσώπου
 οις, τῷ στρωτούστῳ, καὶ σέο, καὶ σείο.
 καὶ σέθεν. καὶ σεῖο. οὐ στετεράκαττοι το. ταρφ

του προσώπου· ἐμέο, καὶ οἱ μεῖς. καὶ οἱ μέθει
καὶ οἱ μεῖν. κατὰ τὰς Τῶν διαλέκτων διαφοράς
τὸ μὲν τοι περὶ τούτων διορίσασθαι θυ τῷ
παρούσῃ προδίσθικεῖον. περὶ προθίσεων
Τῶν δι προδίσεων, οὐδὲν. καὶ εἰ τοι πίπτει ἐν
τοῖς ποιήμασι κατ' οὐδίκτασιν λεζομένην. οὐ
οὐ μέν τοι μεταθίσῃ το τοφνου, εὐκαὶ οὐτι πρό¹¹⁸
θεσις ἀλλ' εἰς φύματικὸν μετεβαῖνε. οὐτεπερ
ἀμίλλῳ καὶ παρὰ παρά. περὶ δὲ το ποι
πρεστι. καὶ οὐδὲ το οὐτεσιν. οὐδὲ εἰσ. καὶ εἰ.
λέγεται ἀττικῶς. καὶ οὐ πρὸς ποτί καὶ πρὸς
τίσωρικῶς, καὶ οὐ στό, οὐ πατί. καὶ οὐ στό, οὐ
πατί. περὶ οὐπρέψιμάτων. Τῶν δι οὐπρέψιμάτων
φύματων φύματισμὸς οὐ ποιάντων, πᾶν
το λόγου μερῶν γίνεται ἄρι. οὐ στό μὲν πορτο
φρονήμων οὐδόματος, φρονίμως. οὐ στό δι πο
πρέψιμάτος, τὸ ἄρδιν. οὐ στό δι τῆς οὐδότων
μετοχῆς. οὐδότως οὐ στό το τῇ ἀρθρου τῆς. οὐ
στό τῆς τούτων οὐτωνυμίας. οὐτως. οὐ στό δι
τῆς οὖν α προθίσεως. οὖν. οὐ στό δι πο ιπρύς οὐ
πρέψιμάτος, ηγγύθεν. οὐ στό δι το δὴ καὶ πο
πρέψιμάτος. συνθίσμων. δημοσου θερ. οὐδὲ δι άρκοι
θεματικὰ ἀττα. οἶον τι τὸ ιπρύς καὶ χαμαί.
Εἰσι δι ιχθύους σημαντικὰ καὶ τὸ ιπρύ. ήτι. ποάς
λιν. μέχρι. τόπου δι καὶ τὸ ινα καὶ οὐ παντε
κρύ. οὐδὲ δι τῶν τοπικῶν, τρεῖς εἰ τόπω
εἰ τόπου, εἰς τόπον. οἶον. οἶκοι. δικαστεῖσιν
εἰρ. οὐ ποιάσεις δι οὐδὲ θύτε. Αὐτούτεσσι δι

θριψιομένου θου. καὶ τὸ παχυδιμεῖ, καὶ παχύ
δί, καὶ πανσική. παρακελεύσεως | δὲ καὶ τὸ
ἔισι, καὶ τοῖς. καὶ εἰ πλικτικόν. ἐτί τὸ οὐκ
πειθώ δι καὶ τὸ παραπάτικὸν ἀπέρριμασι
οὐ τὸ χρονικὸς καὶ εἰπαδόν. καὶ σικιρετικὸν
ωρισμένως ἀκονίτι. ἀπονιτ. ἀμελιτι. καὶ
ἀκοριστως. ἀνευ. ἀγέρ. καὶ ἔξαρετικόν. Τὸ πλικτόν.
καὶ ἀποσακτικόν. τὸ ὄντος. καὶ σικιωλυτικότ
τὸ εἰπαδόν. καὶ εἰπικρυπτικόν. τὸ λάθρα
καὶ μηφατικόν. τὸ σιαρέρημην ἀναφονθόν. ἀλ
λὰ τοῦτὸν πρός τὸ συμαίνομον οὐκολαζόν
καθ' γκάζον ἀπόφρον τε καὶ ὄνομαθετεῖν ἀ
νάρκη. σιδερόν καὶ ἀμφινον ἴσως σικιωλυτῶν
ἴστηρημάτων γένιθιθαι ἐκεῖγαξισιαν ποι
θεν. προσδον. πρόστι. το. πότε. ποιεῖν. πάχειν.
καθαί. ἔχειν. καὶ ἐκάστα. οὐδὲ τι τούτων ποι
ράθωται ἀναστέρητον. οἶον ὄνσιοδῶς. ἐμπύχως. φυς
τικῶς ἀναφέρεται ἵδι τὸ ποιόν. Εὖ. οὐδὲ. αὐτο
βασικούς κυνιδόν. ἀπέρ. πρε. λιαρ. πανυ. κα
ρίμα. ποάντως. ἡ μηλαδή. νή. ναί. ἀκισαῖς. μή
μα. ἴσως. ιδού. ὁ ἀναργυρόν ἔιτε. κού. φέν. ἔ.
ἐναέρι ἄγρ. ἀναφέρεται ἵδι τὸ ποιόν. Αὐταῖς.
σις. τρίς. ἀναφέρεται ἵδι τὸ ποιόν. διποτις
καῆς. δουλικῶς. ἴσως. ὁμοίως. πολλάκις. ὅλε
τρονις. μεγάλως. μᾶλλον. ἥττον. ἀμα. ἀναφέρε
ται ἵδι τὸ πρόστι. Αὐτω. κάτω. Ὅδε. καὶ. ἐνθας
δε. πότερώ. ἰζζύσ. κωρις. ἔξω. ἔσω. ἐναντιον. κα
μαι. ὅμη. ὅθεν. ἐνθα. ἐπέκεινα. πέραν. μεταξύ¹²⁰
ἐνθεύ. ὅτι. Ἰνα ἀναφέρεται ἵδι τὸ ποιόν.

πῦν. τὸ τε. χρῆσις Τίωσ. ἡνὶκα. ἐπέδτα. σῆμερον.
ἄντειρον. πάλιν. εὐθὺς. μετέρον. παραχρῆμα. ἐ^τ
ξιφυνις. ἀντικα. δύρα. τόφρα. ἀναφέρεται. ἢδι
Τὸ ποτέ. δρασικῶς. θεωριτικῶς. Τμήμην. ἀνα
φίρεται. ἢδι τὸ ποτέ. παθητικῶς. πειποτ
μένως. ἀναφέρεται. ἢδι Τὸ πάχην. Συλλίβδην
ἀθρόως. Κνευ. χωρις ἐφεξῆς. μίγμην. ἀναφίρε
ται. ἢδι Τὸ κεῖθαι. ὡς πλισμένως. ὑποδεμέν
ως. περιεκτικῶς. ειφάνοφίρως. δύρφνορόρως
ἀναφέρεται. ἢδι Τὸ ἔχην. Σκεπτίον. πρέλτιον
τὰς διαφοράς. πειρί συνδίσμων. Σύνδεσ
μοι μὲν συμπλεκτικοί. καὶ μὲν μὲν, καὶ μὲν αὐτάρ
αυτάρ. οἵτοι. διαριψητικὸς δὲ καὶ, οὐ. Αἴτιο λογι
κεῖ. δι. καὶ ὄφρα. Κνεκα ὄντεικα. παραπλιρω
ματικὸς. δι. καὶ ὄντει. δι. καὶ νῦν λέγεται καὶ θάν
τον. ἀρ. κέν. Εὐντιωματικὸς δὲ καὶ ὄμπον
καὶ ὄπλην. καὶ πολοίδειος ἀντοι πολι
εῖκινας λίγονται. οἶον ὁ μὲν ἀλλὰ καὶ συμ
πλεκτικῶς, καὶ συλλογιστικῶς, δι. γε παρα
πλιρωματικῶς, καὶ μετωπικῶς, καὶ αἰτιο
λογικῶς. δι. ἀν παραπλιρωματικῶς. καὶ
συλλογιστικῶς, καὶ περιγραφικῶς. δι. δι. πειρ
καὶ εὐαντιωματικῶς, καὶ μετωπικῶς. δι. δι. δι. δι.
καὶ αἰτιολογικῶς, καὶ εἰπειβοιωπικῶς. δι. δι.
καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ συλλογιστικῶς, καὶ
πειριγραφικῶς. καὶ πειρί μὲν τὸν ἄντει τὸ
λόγου μερῶν, ταῦτα ἔτι εἰς κλίσιν τε. οὐτε χι
ματισμὸν συμμέτρως εἰρήθω, οὐτε ικνῶς.
οὐτε ἐνδυτήρως οὐσιώγης.

Τέλος

Τὰν εἴς Τίτλαρα τὸ τρίτον.

φεξῆς δὲ κατὰ τὸν ἀυτὸν
τετρὶ προσῳδίακοναι συλ-
λαβῆς μεσότη τόσε κούλος·
θογραφίας λεκτίον. ἵνα μὴ
τὸ τετρὶ λέξιν ἀμάρτιμον

βαρβαρισμὸς συμβαίνει βαρβαρίων τούτοις
τις ἐλίγχεται. ἢ ἐνδείξει μοσθίνσ. ἢ πλεονασ-
μῷ. στριχίνσ. ἢ ἐν αλλαγῇ. ἀίνεια, ἢ χρόνῳ. ἢ
προσῳδίᾳ. ἢ γραφῇ. νίκος τῶν. Ι. δίον τῆς φύκος
ἴσις μὲν τὸ ὄρθον, πλαράτε ἐνδέξαν κούλος πλεο-
νασμὸν κούλον ἐν αλλαγῇ, οἰκεῖα τὰ ἔμ προσ-
θεν πλερίσεωσι κούλοι ματισμὸν ἐπιμένα.
πλετρὶ δὲ τῶν λοιπῶν, νῦν λεκτίον. μιαρόσ
τας ἐκατα πρότερον κούλοις ἐριζομένος.

ὅρος προσῳδίας.

προσῳδίας μὲν ἐν τῷ τάσις πειράτης φωνῆς
γραμμάτος πρὸς ἐν φωνίαρ τῷ θλο λόγοι
ἢ δὲ πρὸς ταῖς πρότερον ἐπιμέναις δικτὸ
κούλοι μακράτισ κούλοι, βραχεῖσ. οὐ πληραφόμεναι
τούτοις.

κρόνοι δὲ ἀύται καλῶν τοι, ἵτις τὸ τῶν
φωνιέντων τιθέμεναι. θάτερον ἴμποισι τοῖν
χόνοιν, οἱ τοι τούτοις μακρὸν ή βραχὺ ὅρον ἐπιπλε-
θεὶς σιορίζονται. τὸ μυνάμενον μετόπιστον ἢν μὲν
ἐν πλάκαισισ ὁ μόνον τὸ ε. κούλο τόπο
τοῖς τοι οὐ τοις συμπείσις, ἀλλα κούλο τὸ α κούλ. ε.
κούλοι, νῦν δὲ ἐπιπλεθεὶς τὸ ε. κούλο. πλεξιστά. τὸ
τούτοις κούλοι. ε. κούλοι. πλεξιστά. τὸ

εἰδί δὲ τῶν ηὐλουμένων σύχονων χρῆσις
καὶ εἰρήνη τῶν θεμάτων μόνα ἀρτῶ μετά¹
Πρικῷ εἶεν ἵρι χρήσει. ὅπερ μάθουσαν ἡ προσωρία
εἰς τέταρτα στάσια τῷ ἄρ. ὁπορ εἰς τόνον ξό²
νον, πάνεῦ μα. πάντα. οὐδὲ τόι Θεοῖς ιδίασι
ἢ οὐεστις. ή μεσότης συλλαβᾶν ινδιών τού³
σα. ἡ μάθηται τὸ ιστιτεπά μένεν τού⁴ φέρεται
φθόγγου. ἡ δὲ βαρεῖα τὸ ἄριτμόν ορ, ἡ δὲ περι⁵
πομίνη τὸ μίσορ. Ηρόντιον δὲ έκτασις ἡ σο⁶
τολή φωνής εντο. έκτείνετε μάθηται τῇ μον⁷
Ηρόφη συσιλλογοισι διετο. Βροχεια.

πάντα μα δὲ ποιήτης τρίτην συμφένων
μέτοι εἰς μάστις ἡ εἰς φίλον, τῇ μάθηται τὸ φίλον τρίτην εἰς μάστις ἐν τῇ συνθίσει
γεμάν. ηθογεμάν. τῇ δὲ φίλῳ φυλαττηται.
ἔρωτῶ. έπειρωτῶ. πάντα δὲ, ποιότης. φω⁸
νῆς πεπονθυσίας ἡ τοι διάφανοι φωνήντιον
ἡ διάσθυθεσιν λίξεως. ή δὲ οὐ πεπονθυσία
ἡ μάθηται ακτίστροφον διφαίρεσις ή φωνήτιον
το. Τουτοντείρ. ή φωνητῶν. βουλομέτρων
φαίρεται δὲ το, τε. α. καλ. ι. βραχέα οὐτα δρά⁹
δεῖτο. ἀρρεντο. ιδία. ἡ μήν τοφή μήν. καλ. το. ο¹⁰
καλ. ε. τότο ιμόν. πλοτομήρ. φέρεται φίρεται
το. ἡ μέν φέρεται σονδαφέα συστοι λίξεων ίστη¹¹
οῖορ, εποστορ. ἡ δὲ οὐ πεπονθυσία. τοστή πα¹²
λιν διαίρεσις θερτιας συστοι. οῖορ, γε, τοι

Τοιστη μάθηται πανταχού τάσσεται συλλα¹³
βωρ, ιδία τό ινφωνότιρορ. Τὰ μάθηται πανταχού¹⁴
πανταχού τοι, παντι, συστελλόμενοι. καλ. τὰ μάθηται

ἔξιν δὲ μέρα. τὰ δὲ βασικούς μήματά ταῦ δι', περισσών
μέρων. μέσος τεραῖς ἀνάλιπον. τὰ μὲν, μάστινθυμίας
τὰ δὲ φιλοῦμένων.

περίσυλλαβῆς.

Συλλαλαζει τὸ τῶντα, οὐθὲν δὲ λέγεται, μήτ
εἰλέχισον τῷ κατὰ σύνταξιν λόγῳ, ὡς εἴ
τι εἴη δὲν συλλαβὴ συνίλευσις μὲν τουτοῦ λόγου
κίτον δύο γράμματα τῷ λόγῳ, πρώτως δ' ὑποκείται
μέμοντος αὐτοῦ λόγου. λίγηται μὲν τοις καποχηνε
σικῶς οὐδὲ τὸ μονογράμματον συλλαβὴν. οἶον
α.ε. γίνεται δὲ παλαιᾶς κατὰ λέγονταν τῶν παλ
λῶν τε καὶ διαφέροντων ἄδιπλον τῶν γράμ
μάτων. οὐδὲ διπλόν αὐτῆς τὸ μέρον. μακρόν. τὸ δέ
βραχὺ. τὸ δὲ μοινόν.

Μακρόν μὲν, τὸ ἔχον φύσιν μακρόν φωνῆς. Η
μικρὸν τὸν τῶν διφθέρων. αἱ γέρται διφθογ
γοὶ πασσαι μακραὶ οὖσαι.

Φύσις μὲν τριχῶς. οἵτοι γάρ φθείργω μακρός φων
νήσειται. οἶον, ἐρωτοῦ ἐκτάσεις συγχένση. οἶον, μα
λας. ή διφθέργω. οἶον μίας.

Θέση δὲ, μοναχῶς. διστήντης ηὔστηρος μένοιρ,
συμφάνσιρ, οἵτοι ἐνεργείες. ἀρτοῦ. ή γενάμε.
άξω. τύπω

Βραχὺ δὲ τὸ ἔχον οἵτοι φύσις βραχὺ φωνῆς
οἶον, λιγοῦ. ή διγονον συστελλόμενον. οἶον, φέ
ρια.

Κοινόρι δὲ τὸ διυνάμεων τὸ αὐτὸν μακρόν
τε λαμβάνεισθαι οὐδὲ βραχύ. τριχῶς δὲ τὸ τοιού
το. οὐδὲ τὰ περι τούτων ηὔστηρος θεωρεῖσθαι
ἐπιτράξ

Τόποι τῆς ἔξειδος.

Τριῶν δὲ ὄντων τὸ πόσων τῇδε εἰσελθούσας λίγοντο
πάρα πλήγονται. πέρος πάρα πλήγονται. οὐκέτι
ταῖς μὲν ἡλίσσεται. ἀλλὰ εἰς τὸν βραχεῖαν ἀγαθός. οὐκέτι
πάνω γέρεται βραχεῖας, περισσωμένην εὐτί^τ
πεται. Μακρὰ δὲ εὐκαίρει. ἡ πάρα πλήγονται στάθμα
τοῦτον ἡ αὐτή τε βραχεῖα ἡ, καὶ ἡ λίγουσσα λόγος.
Μακρὰ δέ πάρα πλήγονται στάθμα.
Εὖτις μὲν βραχεῖα. ἡ λίγουσσα στάθμα, ἔρω^τ
η, πέρος πάρα πλήγονται στάθμα. Ηρμὴν ἡ λίγουσσα πλή^γ
γονται στάθμα καὶ ωλύνεται. μακρᾶς δέ πάντης οὐ^τ
ποτέ λίγης στάθμας πάρα πλήγονται στάθμα. Λί^γ
γονται στάθμα.

Τόποι περισσωμένης.

Τῷ δὲ περισσωμένῳ τόπῳ πάρα πλύνονται
ἀπηγούσις καὶ πάρα πλήγούσις. πάρος δέ πάρα τῷ
μυοῖν συλλαβῶν περισσωμένην εἰς τὸ θετεῖν
ἢ μὲν πάρα πλήγονται περισσωτάται, οὐταν δια^γ
γότε ἡ φύση μακρὰ, καὶ ἡ λίγουσσα φύσης βρα^χ
εῖα. δῆμος. οὐτούς δέ πάρα θέσθησαν μακρᾶς περισσω^μ
μένην εἰς τὸ θετεῖν, διὸ καὶ λίγηπει. οὐτοί πάσα φύ^σ
ει μακρὰ πάρος βραχεῖας λικτικῆς ἐν ἑνὶ μέρει
λόγονται. καὶ εφίσιατῆς ἔχουσσα τὸν τόνον
περισσωτάται. ἡ δὲ λίγουσσα βραχεῖα μὲν στάθμα,
στάθμαστε. μακρὰ δέ, ἐκ συναιρέσεως ἀλλα^γ
γάλλως φύση, εὐκαίρει.

Τόποι πνευμάτων.

Ηδέδαστεῖα, καὶ οὐ φίλη, καὶ τάρχεις τῶν πλε^γ
γοντων φύσεων εἰρηται, τὸ θετεῖν οὐδεις τῶν φωνη^ν
ἔνται. Καίσον δέ πάρα τῶν φωνηίντων ἀριθμός

Τιμὴν ὅν, οὐδὲ συνεται, οὐ φιλοῦται. ἀλλὰ τίνων
δι' εὐτερού, ύστερον ἐρῶ μέν.

περὶ κρήσεως τόνων.

Ἐφίκασης τῶν πτωσεών. οὐδὲ δι' τῶν
τῶν τόνων καὶ κρήσιων χρῆσιν διπλωσίας ἔχει
πειρί τὸ διηρῆμινα μέρη τοῦ λόγου θεωρῶ μέρη
λαβόντες πάλιν τῶν δινομάτων. Τὰ μὲν, πρώ
την λίταν. τὰ δὲ, δευτερόκλιτα. τὰ δὲ τριτόκλιτα
τὰ δὲ, τετάρτοκλιτα. τὰ δὲ, πρεμπτόκλιτα, καὶ
τῶν εἰμάκτων δὲ ὁ μοίως. τὰ μὲν πρωτόκλιτα
τὰ δὲ δευτερόκλιτα. τὰ δὲ τριτόκλιτα. τὰ δὲ τε
ταρτόκλιτα τὰ δὲ, πρεμπτόκλιτα, καὶ τὰ μὲν ἐν
ματεῖς πρώτοις κλινόμενα, τὰ δὲ στρέμματα
ἐν χρόνους καθάπερ διακρίνοντες δινομάτοις
πρότερον.

Εὐθεῖαίνικῶν.

Κοινὸν μὲν. δύνται δινομάτων, ἀπέντο τῷ
τῷ εὐθεῖαν μήτε συναίρεσεως δύσαντες
θατο, ἀλλὰ ἀλλὰ τῆς ἴσχετης διόν Θ.

πρωτόκλιτα.

Τῶν δὲ πρωτοκλιτοῦ βαρύτονος οὐδὲν εἴσι
θεῖα προέκυπτον σμένη. οὐ νείας. χρύσις. πλὴν
τῶν τοῦ προτεραγμένα. προιτής. κριτής. δι-
καστής. δευτερόκλιτα

Τῶν δὲ δευτεροκλιτων. τὰ μὲν ἐξύτονα. ἀρε-
τὴ τὰ δὲ προπειρισπάσματα καὶ προέκυπτος
να, μοῦσα. χύρχ. καὶ προπροέκυπτον αὐτὸν
τῶν συνθέτης ἐμπόρα. λιγόν
των καὶ εἰς α, ἀλλὰ τῆς προτεραλιγούσις ὁ τός
Θωρακίτοπολού μακρᾶς δύσις. μέσαχρό-
ς. Τὰ δὲ εἰς η. καθαρὸν διστλαβατῶ. οὐ πε-
κα III

ραλήσονται, οἵς περιηγεῖται δάσος, βαρύνεται]
ως ἐπίτοπλείσαρχον· φέρει, χλόη· καθόλου
ζεμάν ταῖς αρσενικῶσ τὰ θηλυκὰ ἐπεταῖ ὡς
καὶ σκεπτίον· ἔιτι τῷ θηλυκῷ τριγενίς.
Τὸ μὲν ξύριθειοβαρύτονον ὅτι καὶ τὸ θεῖο
τὸ δὲ καλόν μὲν ἀγαθὸν ἐξύτονον· ὅτι τὸ οὐκ λός
καὶ αγαθός.

Τριτόνιτα. καὶ τῷ τῷ
τριτονιτίῳ οἱ τὰ μὲν ἐξύτονα καὶ τὰ δι-
παροῦσάν τα. λόγος. Τὰ δὲ περιπατοῦσάν τα
καὶ Θρ. οἶον τῷ. κῆπον τῷ. τὰ μὲν εἰς. κον.
ἐξύτονα πεντα, ἀττικον. Τὰ δὲ Λιθ. εον περι-
παροῦσάν τα. ἀιδντφον. καὶ τὰ τέσσερα τὸ περι-
παρωνομασμένα εἰς. ιον. περιπατοῦσάν τοι
ναὶ ιεράνιον. καὶ τῷ μετουσιασικῷ. τὰ εἰς.
νον. λιθινον. καὶ τὰ τέσσερα περιπατοῦσάν τοι
θητικῷ τῷ τεταρτορύζων ἔιτε κύρια, ἔιτε
ἔπιθετα. ἄφαντο διδρυντο. ἄφαλτο. ἄσπαρ
τό. καὶ τὰς μετουσιασικὰ συνθίσει τῆς. εν
λιγόμηνα. ἔμμεσον, ἔμμετρον. καὶ γλώσ τὰ
σύνθετα περιπατοῦσάν τοι θητικῷ συνθίσει
ἄναβιβάζει τό τό νον δέλτον ἔυθυλόν δέλτον
περιπατοῦ. καὶ τὰ τέσσερα τα κήπεινα συνθετό
περιπατοῦ. Ιφόντονος λυκόντονος. ζυεργυνος
τικὲ δὲ περιπατοῦνται ιφόντοντο. λυκόκτον
νωσαντως δὲ καὶ τὰ τέσσερα τα τρίφω. λαδτρό^ν
φοτο μέν, λαστρόφοτο δὲ περιπατοῦντας. μετὰ μέν περι-
πατοῦσάν τα εἰς τα περιπατοῦσάν τα λόγοι
θεοις περιπατοῦσάν τα περιπατοῦσάν τα λόγοι

τοιλατο. μεθί τίρσ δι' ακροξύνεται. οὐερόδεσ
λατο. θυνπόλατο. ακροξύνεται δι' τὸ πολλὰ
τῶν μισθωτῶν αρροσηγορικῶν. λιγάτο.
μετέρ ἀρα ἔξυτον ατὰ πολλά τῶν μισθωτῶν
βωρὲσιθέτων. χρισθ. σκύνθ. τάχεμυν δι'
στόλαβο τῶν ἵρωτηματικῶν. ποτατο. πόσ
ποτο. αριστονιμών ὁξύνεται ποιός. ανσός. Καθέ
λου δι' τὸ πάτον αρχιμίνου παθητικοῦ
τῶν περισσωμίνων. ὁξύνεται. ἐπανετός.
θεατός. ἀριτός. πρυγητός. κούλετος δι' τῶν ἔξυ
τονούμινων ἔθλιψιν πάντα. οὐτός τοντο.
φυλάκτεται αναβίβαλμοτο. σκύνθ. σειρήνεται.

Τεταρτοκλιτο.

Τῶν δὲ τεταρτοκλιτῶν ἀττικῶν ὑπερβολῆς
πολλάβων, προπαροξύτοντον ποτο. αἰτή ιοστία.
καὶ τει μακροκατάληπτο θέσα. ἀττικῶν δὲ
τοιοῦτο. μερέλεως ἐύχεων. τὰ δὲ σωρικάς ἀν
φαιρέσθητο. κλινόμιμως σιφορεῖται. τὰ μέν
δεῖρα βαρύτονα σιφνεῖσθαι. τὰ δὲ περισσωμί^ζ
να. περιθέσα. καὶ προπερισσωμάτων λέγοντο.
α. λατέσ.

πεμπτοκλιτο-

Τῶν δὲ πεμπτοκλιτῶν τὰ μέν εἰς αριθμό^ς
πολλά ἔξυτονεῖται, ἐπ', οὐθείσις πάντα. πάρη,
πολλήρ τοι πάθη. πᾶρ.

Ἐτιτὸς ας θηλυκὴ καὶ λεως τῶν διπλα^ς
νόμενα τριάς. ἀριθμός.

Ε"τι τὰ ἐις. αἱ. κοῦσις μονοσύλλαβα ἀπόκτηνε. Μαχίσ. ταῖς. ἄλιτραις. Ε"τι τὰ ἐις. ητούθων καθάρων κλινόμημα ἐπιθέτα ἴσχενής. Ε"τι τῶν ἐις. ιρ. ὥρους ἔστι σταρχογιματισμός ἐνδιτέρου, τὰ συλλάττα λόγια. οὐ χήρ. σωλήν. Ε"τι τὰ ἐις. ιρ. φύσις ἀπόλωσις ἵτεται. σωτήρ. ποτήριος μάτιρ γεμήν καὶ θυγάτηρ σταροξίτονως. Ε"τι τὰ ἐις. ιν. δικατάλικτα ἀπόλωσις ὄνταρι. Ε"τι τὰ ἐις. ιν. δικατάλικτα ἀπόλωσις, ηγετήτων ἰτεροκλίτων ὄντα, διμῶν συμμωισθέντων. Ε"τι τὰ ἐις. ιν. δικατάλικτα. λάλησις. Ε"τι τὰ ἐις. ιν. τριγενῆ, ἡ τῷ. δ. ιλινός μῆμα, ή μακροκατάλικτα. ἡ μυστική λαμψη. πλανήσις. τάλας. Τάλας μὲν σταροξίτονως. Ε"τι τὰ ἐις. οἱ περιεκτικά. ή. ως περικτικα. κοιτών. ἀπόστολος. Ετι τὰ ἐις. οἱ. καὶ. ως. θυλικά. λιτών. ἀπόστολος. Ε"τι τὰ ἐις. ευ. ἀχιλλεύς. πελεύς. δωρεάν μέρη τοι, καὶ ταῦτα σταροξύν σοιν ἀχιλλεὺς περήλευς. Τὰ δέ ἐις. οἱ. σύνθετα σταροξίτονα ταιέρυμδσταρ. Ε"τι τὰ ἐις αἱ. δισύλλαβα. ηιας. κέλχας. ἀτλας. Ε"τι τὰ ἐις αἱ. ίν. πετερού. ιρέχης. κίρας. Ε"τι τὰ ἐις αἱ. καὶ θλως τὰ ἐις ξ. λεγοντα ἀπόλωσις μικροσύλλαβην ἀπόστολον. περιφίζη. Ε"τι τὰ ἐις. ιν. σύνθετα ή ὥρους διτέρο σταρχογιματισμός ἐις ερ, έριασθη, έυριντέριν. Ε"τι τὰ ἐις ιν. ητούθων ἐις οἱ. ὃνδετέρων σύνθετα κύρια. καὶ ἐις, ιν, στροσηγορικά καὶ κύρια ἀπόλωσις μονοσύλλαβα βροχοσταράλικτα. διμοσθένις. ὄφις. πάρις. Ε"τι τῶν ἐις οἱ. ἀπόκτιστα κύρια καὶ ἐτούθων

Θετακούι ιθυικλεθιων ινδικι μωρητηστο, τα
θετεις ισ υπερ δι σύλλαβα τω δη κλινθμων
τω τηροταροξυνεται. αδωνις. ευπολις. ουρ
καρις. επιλισ κούι θλως τα εκ δισυλλάβων
τεμποτοκλιτο βαριτόνων σύνθετε αναβι
βάζει τόντον. μήτις. πολύμητις.

Επι τα εκτῶν έις η, θηλυκῶν συρτιθέμενα
άναβιβάζοντα τό Τόνον, προταροξυνεται. αλ
η. αναληις. κυάμη. ευκνημισ. Τάχε μήρ α
πό τῶν έις ιδ. πρωτοκλιτων θηλυκά έις ισ
τω δη κλινθμων, ιδι τῆς αντῆς φυλακών το
τόνον, ιφ' ής το αρσενικὸν ξηδ. πρατιώτις. προ
τιώτις. Επι τα πολλά τῶν ηστε τῶν έις
ηδ. έις δο, προταροξυνεται. ασθενής, ασθένης
τα δέ ισ ας. κούι έις. ιδ. κούι έις ουδ. μονοσύλλ
λαβα, κούι θλως τα έις ζε απλά, περιστά^{ται}
ται πάς. μηδ. σηδ. δρηδ. βρηδ. Του τοις δίκιολοις
θησε κούι το ιχθύς, κούι απφύς. κούι μιονῦς, κούι
ισφύς. κούι ιφρηδ. εξαιρείσθω το πούς κούι ιδε^{ης}
ηδ. Επι οσα τῶν ινδετίρων μονοσύλλαβα
πούρ παροκληρ κούι οσα εισων συγκριμένη
ποστέλην ξειοφῶν. κούι θλως τα εκ συναίρεσ^η
ων παισρός πρθεις πάσα επί τοι συναίρε^{ση}
σις εξείσας κούι βαρέιας περιστωμένην πο
ιερμέας ιρμῆς, σιμόδης, σιμόδης. ξειοφόων. ξειο
φῶν φάτο. φῶν βόαξ. βῶξ. κρέας κρῆς. οι ορτί^η
ης κούι το ποθῆς έιναι αξιόξησι, ποθῆς γαρ. πο
ηδ. μιδ κούι αιτῶν πεμποτοκλιτων συνα
ρούμεναι πετώσεις. περιστῶνται παρασται ήμ
ιδι το συγκριμένη ου άτεν θο, ή λιτό θο. λιτ

ποὺς. ταλάντην τὸ σὸν αἱροῦμενον ἐτέρη
ταῖς δὲ συναρέτω ὁμοφωνῇ. οἶον τὰς λη;
τὰς καὶ λητῶ. ταῦτα εὖρε ταῦταις ἔτι
εἰδὼμοφωνήσασα. ταῦτα δὲ, καὶ τὸν τόνον ἀν-
τῆς ἔχει καὶ τὸν χόνον, ὑπερκαὶ σατφός
καὶ σατφός. ξευτόνως, καὶ ὡδὴ τῷ ἄγλῳ
δροὶ ωδῇ. τὸ δὲ φυμασθέντες τοῦτοι καὶ βα-
ρεῖας. τοιστοῦ δὲ καὶ τὸ πάνθας, καὶ θυγάτρως.
αὐτοὶ δὲ τὸ χρυσός καὶ χαλκός καὶ τῷ Τοιού-
τῳ. σκιετερίον. αὐλυσχεδής γε μήρη καὶ ἀδρή
τὸ πάντα τῆς ιωθείας ὅτον. καὶ ἕκατον
πάντων διάκριβείας. οἴοντε τόπους καὶ νούς
πειρίτουτει λαβεῖν, διότι δὲ καὶ τὰ τὰς φω-
νήρ ταῦτό μιαφόρως τοισικαὶ ἐξῆν. εἴρεις σιμα-
σίαν δὲ φορεῖ. οἶον. βίον. βίος. αὐνηρός. αὐ-
νηρός. λαοτρόφος. λαοτρός. ἀρταζήν, ἀ-
πόζην. ἐνψατήν. ἐνψαέτης,

Η' δὲ γνικὴ ἀπαθής εὖσα. καὶ μὴ οὐδὲ
συλλαβός, ἀλλὰ τῆς ἀστής συλλαβῆς, ἔχετε τὸ
τον ἴφῆς καὶ ἐνθεῖα, ἐτι μὴ μακρὰ λέγουσα
καὶ λιπεῖ. Μηκρᾶς δέ τοι δύσης ἀδιτέλεσ. εἰδὲ
νατι ταρταροφορεύνθηναι λίγης. δικαιόμενοι
δικαίου. λόγος δὲ λόγου. καὶ ἀγαθός. ἀγαθοῦ
ἔξαρισθω τὸ μητέρος καὶ θυγατέρος. καὶ
ρυνατίκος. διαγεμένη οὐδὲ μισθλαβοι, οὐδὲν οὐταί
βοὸς γραδος. δὲ λέπτος, κατὰ συναριστρὸν ἀκτρε-
συλλάβου τῆς λέπτης, "οὐδὲν οὐδὲν". καὶ προς
ἐμοιως ἐντῆς κέχρος. καὶ ἔχετε. τὸ δὲ μισθ-
λαβοντεῖν ἔχει τὴν τάσιν ἀδι μέρη τοι τῷ μη-
τροχῶν. καὶ οὐδὲ οὐδὲ μισθλαβοι. βαρύνεσται

Η' δέ φυτική, καθόλου τὸν τῆς χυικῆς ἔχει τὸ
φύλλον κρύσταλλον, ἀνιεῖσ, οὔπερ μετασεπτασθείσα
μένη δέ ἀεὶ προσταροῦνται, μιχθμηνι. εὐ-
λυπτάγει. μελικράτη. Η' δέ αἰτιατική ἐστι
τῆς ἀυτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τύπον, ἐφ' ἣς καὶ
ἡ χυική πλήν τῶν πεμπτοκλιτων. δῆλον
μετασταλαξθεῖσα.

Ἐπειδὴ τούτων εἰς ἀνάγκη τὰς μὲν χυικὰς
ἔξινεσθαι σίδης, βοὸς, τὰς δὲ αἰτιατικὰς προσ-
έχενεσθαι. τόν βόα. τόν δία ξέπειρεισθε τὸ θύρ-
ατήριο. πεπονθός επειρεισθε τὸ θύρατον οὐδείς.
καὶ τὸ γυναικον, καὶ περιστρέψανται σιδερο-
σύλλογοι αἰτιατικοὶ εἰσ. ηλιογενεῖς. κλεῖν λίρ-
μον. σῦν. Η' μεκλιτική, ἐστι τῆς ἀυτῆς
ἔχει τὸν τύπον ἐφ' ἄγκοις ἡ ἐνθεῖσ, πλήν τῶν
πεμπτοκλιτῶν εἰσ. ιη. συνθέτων κυρίων
βαρυτόνων ἡ καὶ περιστρέψω μένων ἐκ συνα-
ρίσεως. ἐστι τούτων εἰς ἀναβιβάζεται ὅτοι
νος ὁ μημοσθίγνησ. ὁ μημετεργε. ὁ μηρχιλίς. ὁ μη-
ράκλεις. ἡ ράκλησις κατασυναρρεστην Τοιότο καὶ
τὸ σοφόκλεις περίκλεις. καὶ τὰς εἰς ωρ δισθ-
θεταὶ εἴρηται οὐ βράχυ ἡ κλιτική, ἀνοβιβάζεται
τὸν Τύπον ἀγάμεμνον, μακόδομον. πλήν
τῶν τέσσεραν φριρ. καὶ τὰς ὑδραιφρον. καὶ τὰς
ριφρον. προστετόντως ξέπειρεισθε τὸ λακεδαι-
μονικότερον πελαγεῖμον. προπεριστρέψαμεν
τοι τὸ στέντα. μητέτελον. οὐκάντια. οὐρυοπέλαι-

Η' δὲ ιὐθείατῶν συγκῶν. ἡδὶ τῆς ἀντῆς συλλαβῆς τῇ ιὐθείᾳ τῷ εἰνικῷ ἔχει τὸν τόνον.
καὶ καὶ αἴσιτε, πέρβης. πίρσα ἵππων. ἵππος.
Η' δὲ γενική ἡδὶ τῶν πεμπτοκλίτων
μέριων τῇ γενικῇ τῷ πλανθυντικῷ ἔπειται.
ἀιόντοις. οἰδέντων πλάνην τοῖς χεροῖς.
παριδοῖς, μηκίσιν. ἡδὶ διὰ τῶν ἄλλων ἀπέντων τῇ ιδίᾳ ιὐθείᾳ ὁ μοτονεῖ. ἀνείσι, ἀνείσιν
τίμα, τιμαῖς. λόγω λόγοις. μενέλεω, μενέλεω
εἰρ. Η' δὲ κλιτική τῇ ιὐθείᾳ ὁ μοιως. Η' δὲ ιούθεία τῷ πλανθυντικῷ ὁ μοτόνως ἔχει τῇ
ιούθείᾳ τῷ πλανθυντικῷ λιθόντων. χυσός, χυσόις πλάνην τῷ πλανθυντικῷ μένων θηλυῶν
παρεχυματισμένων ἀρσενικοῖς. ταῦτα. τοῦτο
τῷ αρσενικῷ ὁ μοτονεῖ. λιθόντων λίθιναι. θεέν
δὴ καὶ ἡμίρα μὲν πημεραὶ δὲ πρωποφορεύτως
νωρ ἀκολοθεῖται τοῦτο οὐταὶ θηλυκαὶ τοῖς ἀρσενικοῖς ἔτειται. Η' δὲ γενική τῷ μὲν πρωτοκλίτων καὶ δευτεροκλίτων, περιστράται
ὑρέσαι ὅρισῶν τίμα. τιμῶν, πλάνην τῆς ἀφύσιας
καὶ ἡδὶ τῷ πρωτοκλίτων χλήσων χρών
νωρ ἐτησιων. Τὰς καὶ μὲν παρεχυματισμένας
καὶ αρσενικοῖς τῷ πλανθυντικῷ ὁ μοτονεῖ
καὶ ταῦτα τῷ αρσενικῷ φύσιον φύσιαι φύσιων
πλάνην τῆς παχύσην καὶ γλωστῶν πλάνην
τῷ εἰς ἀρσενικῷ πλανθυντικῷ μένων εἰς
μήραν ἀλλὰ καὶ μέλαινας. μελαχινῶν. διὰ μελαχινῶν καὶ γλωστῶν τῷ αρσενικῷ πλανθυντικῷ
κλιτων. καὶ ἡ τῷ πεμπτοκλίτων δὲ διὰ
συλλαβῶς ιούθειακήσμένων περιστράται

μῆνες. μηνῷ οὐ πλάνη τῶν σκοτιῶν εἰνωρ, πλάνη
τῷ οὐρανῷ σμάωρ, πλαισίωρ, φάτωρ. Φέ
ων λάχωρ, κράτωρ. δάδωρ φάδωρ. οὐ πάτερ
φύος δὲ συλλαβής ἀσύντα πλαροῦνεται. αἴσχυτες,
αἰδεντῶν. τὸ δέ λίξεων. καὶ τὰ δμοῖα. ἀττικᾶς
Η' δέ τῶν τριτοκλιτῶν. καὶ Τεταρτοκλιτῶν
δμοτονεῖ τῇ τῶν ἵνικῶν χειρικῆ. καὶ περισ
πλάται δὲ οὐδὲ τῆς ληγούσαις ἔχσσα τὸν Τόνον.

καθόλος γάρ πλάται γενικὴ μακροκατάξ
λικτῷ οὐδὲ τῆς μακρᾶς ἔχσσα τὸν τόνον.
περισπλάται, οὐ καὶ μήντῶν ἀττικῶν λεῖ, καὶ
νιστροῦνεται, Τὸ γάρ πλάτην τελικὸν. οὐ,
περισπλάταις οὐκ ἐθίλε. Τὸ δέ πλαστῶ. καὶ
ιστρῶ. καὶ κυκεῶ περισπλάταις οὐδὲ ἀσυνος
πλάταις οὐτα. Η' δέ δοτική. τῶν ἵνικῶν δυτικῆ
δμοτονεῖ. πλάνη τῆς πλάταιν. εφ' ὅπερ δέ τὸ οὐρ
πλεονάζει οὐδὲ τῆς πλαραληγούσαις ὅτον Θ'.
κιτράσι. θυγατράσιι.

Αἱ δὲ μεταπτεταλασμίναι τῶν δυτικῶν
πλάτων πλαροῦνονται, πρόβασιν ἀσρασιν. ἔτε
κασιν. Τῇ δέ ἀττικατικῇ οὐδὲ τῆς ἀυτῆς ἐ
τὸν Θ', εφ' ἕτε καὶ τῇ ισθείᾳ. πλάνη ἐνθα μα
κρὰ ληγούσσα καλύψε. εκπανθά γάρ οὐδὲ τῆς οὐ πλά
μένης ὅτον Θ'. οἱ δίκαιοι τούσ δικαιούσ
καιίκη κλιτική, τῇ ισθείᾳ ὁμοίως

κρῆσις κρόνων εφ' ἑκάτης τῶν πλάτων
λιπτώτερον δὲ καὶ τούσ τελικούσ τι καὶ κλιτ
ικούσ τῶν χρόνων ὁμοίως εφ' ιηδεῖς τῶν
πλάτων πλαροῦντε καὶ κλισεωρ ιπτισθείας μὲν δῦν
εστε. Τὰ ιηδ. αε. ἀρσενικα βαρύτονα, ικτείνε
ται. ιιας. ἀνιειας. πλάνη τῷ μίγας. καὶ λάχας.

περιθηλυκόν εἰσι. οὐ λῆγον. ἔξυπνόμεστο μὲν ἐκ
γίνεται τὸ αἷρα. χαρά. περιστροφήν μέμνοντε
καὶ περιστροφήν μέμνονται. συγχώνει. ὀμβρεια. μῆτε
σα. εἰδὲ αὔριον τὸν εὐθύνην τέλει τῆς γενετῆς τα
ἀὔριον εἰδόμενον. Βεῖτος. Σεισ. Εἰσι. ήδύσ. ήδύ^τ
σι. ιδία. πλάνη τοῦ σίτου. εἰδὲ Κάρνης. εἰσ
γίμναστων γίνεται μακροκατάλικτον. περιστ
ρευστο, περιεβίστο. δύσα φέναθαρόν εὔχοντα τὸ αἱ
τῆς αἱ. παραλίγει σιφωνόγγαντο στόματα μὲν
δύτα βραχυκατάλικτα μαῖα. ὑπερβίστολας
βαδί, μακροκατάλικτον, σελινωτικά λιγνούτα.
διείσ. ρο. εἰ μὲν μονοφθόγγαντο παραλέγει μαζ
κροκατάλικτον, παίρατοι δισιφωνόγγαντο. βραχυ
κατάλικτον, μότρα. πλάνη τοῦ φαιδρα. σχύρα
χυρα Τὰ διείσ. δοκιμάζει εἰς θάλη, μακροκατάλ
ικτον. λίθοι, κισσαίδα. τὰ δισιφωνόγγαντα, βρα
χυκατάλικτον. Τὰ διείσ. ου. κέρσεν, καὶ κορά
θηλυκά κούτα είσ. ορθούσιατερα, κοινά μὲν ὅντα
τα βραχυκατάλικτον, ἀττικά δὲ μακροκατάλ
ικτον. Εἴ τι τὰ είσ. μαλιγνούτα. ήσιτερο
άτταθη. βραχυκατάλικτον. κοράλως τὰ σιχού
νοικατάλικτα εἰσίτερα. συσεμλόμέμνοντο εχει τὰ
σιχονον. Εἴ τι τὰ είσ. κα. εύστετερα βραχυκατά
ταλικτον. Εἴ τι τὰ. ου, κα εὔστοντα βραχυκατά^τ
τα λικτον αἴρητας. Θάση, πλάνη τοῦ ιμφατούση
τον. κούτα νεστον τον κειράσθαι. Τὰ διείσ
αϊ. αὔριον μὲν ψυτα, μακροκατάλικτον, θά
ραξ. πλάνη τοῦ θραξ. ὄρτυξ. θυντη. θηλυκά ση^τ
δυτα βραχυκατάλικτον. θυλαξ. πιδαξ. κοινό^τ
τηρον δι τὰ είσ. ξ. ὑπερμίσην συλλαβήν δι^τ
κενον περθητο. ξ. εὔχοντα, αὔριον μέντον ὅντα

μακρύν οὐτός ἔχει. Θάλαξ, φοῖνιξ. Ηλίξ.
Θηλυκὰ δὲ βραχῦ. ἀστλαξ, κύλιξ. ἄντυξ, πτέρα
φίξ. Τὸς δὲ μονοσύλλαβος, ἀεὶ συγέλετει
φρύξ. Τὸς δὲ εἰς. Ις. Βαρύτονας ἔίτε ὀρσενικὸς
ἔτεθηλυκὰ, βραχυκατάλικτει. τὸ ὅρνις ἔκει
νυστὶ δὲ ἀττικοὶ κοχὴ τὸ ἐυκυνῆμις, κοχὴ τὸ ὅς
μαιος σύνθετας. κοχὴ ἑρύτονας δὲ θηλυκὰ ὄντα τῷ
Φ. κλινόδιψα, βραχυκατάλικτει μεραμίς, αἱ
ναικίς, θηρία, φυφίς, κριτίς ἀστλαντρίς, πριά
μις

Ἐτιτάξεις. σ. λίγουτα μετάσιχενους καὶ ὁ
πεζολῆτα. σ. πεστανταῖσι μετέπερον, συνεστα-
μένοις ἔχει τὸ σιχενόν. ἡδύς ἀλλ., μίγας, μίγχε
Ἐτιτάξεις οὐς βαρύτονας ἔίτε μενοκενή ἔτε
τριχυῆς βραχυκατάλικτει, βότρυς. πεπήχυς
ἄσφακρυς.

Τὰ δὲ εἰς. ις, μονοσύλλαβος κοχὴ μῆτη, ἐάρης ἕξυτος,
να. ἄρ., μακροκατάλικτει, σῆς. μῆς. μρύς, ὄφρυς.
Ἐτιτάξεις οὐρσενικὸν κοχὴ θηλυκὸν εἴς ὀμετάς
βολονλίγορα, μακροκατάλικτει, πλήν τοι
μάκαρ. κοχὴ μάκαρ.

Ἐτιτάξεις. τ. λίγουτα μετάσιχενός, μακροκα-
τάλικτει, μετάχμένη τσιπη, βραχυκατάλικ-
τει πλήρη τῶν τσιπη τσιπη. πεπά. τοι συμαίνον
τσιπη τὸ ὄφελονοίον κοιλωτ. ἵεαιρίσσα
τὸ μέρικωτ. κοχὴ πάνωτ. κοχὴ ρώτ.

Η δὲ γενικὴ ἰσοσύλλαβοῦσα μῆτη τῇ ιης
θεῖς μακροκατάλικτει. πεπίττοσύλλαβοῦσα
ταῦτα δὲ βραχυκατάλικτει.

ἢ διδοτική τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων ἀεὶ μὲν
μακροκαταλικτές. Κτοι τούρ τῷ. τῆς ἐυθείας φο-
νευτὶ μιφθογγόμενω. ἀνείσθε ἀνείσθε, οὐ καὶ μη
ζονι, λόγος, λόγω. τῶν δὲ περιττῶν συλλαβών
ἀεὶ βραχυκαταλικτές. τὸ δὲ δίτικον μέντοι, οὐ
συναιρίσεως. Ή δὲ ἀπτικτική. τῶν μὲν ἰσο-
συλλάβων, ὁμόχοντι τῇ ἐυθείᾳ. ἀνείσθε, οὐ
νείσθε. τῶν δὲ περιττῶν συλλαβών, ὁμόχοντι
τῇ γενικῇ. ἀνείσθε. ἀνείσθε. οὐ καὶ ἀθηναϊκή
τιτιπλέως καὶ ἀχιλλίως μακρογράφσι μη-
κρὺν λαμβάνουσι τὸ. α. τῆς ἀπτικτικῆς τῶν
μέντοι. εὐθ. ἵνα ὁμόχοντι τῇ γενικῇ. οὐ καὶ μήν δι-
φορικ τόνδε πηλέα πελάσ. κλιτική δὲ πᾶ-
σα τὸν ἰσορχόνον τῇ ἴδιᾳ ἐυθείᾳ. ἔχει, οὐ καὶ
ἱλάστη. μείρω δὲ διαδέποτε. οὐδὲ καὶ τὰ ἵνα ἀ-
μετάβολον λίγον τα βαρύτονα ἀποβάλλοντα
τῆς γενικῆς τῶν ἰσχέτην, ποιεῖ τὰ κλιτική
νέορος, νέορος. ἀρσενός, ἀρσενομαχόντος, μη-
χόν. πλήν τοῦ ἀποβολού. ποιεῖται.

Η δὲ ἐυθεία τῶν δυτικῶν. καὶ πληθυντική
τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταλικτές.
τῶν δὲ περιττῶν συλλαβών, βραχυκαταλικτές.
Η γενική δὲ μακροκαταλικτές. τῶν μὲν δύτ-
ικῶν. τῇ αἰ. ή, τῇ; σι. μιφθογγῷ, τῶν δὲ πληθυ-
ντικῶν, τῷ. ω. Η δὲ πληθυντική δοτική τῶν
μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταλικτές τῇ διφ-
θορᾷ. τῶν δὲ περιττῶν συλλαβών, βραχυκα-
ταλικτές τῷ. ι. δλως δὲ τὰ παραχλήσσαντα
σοχονεῖ ταῖς ἀλλαξισ πλαχτισ ἐνιστεῖται καὶ
μείρω ἔχει τὸν χόνον ὡς ἄδι τοι λεοντός, λ

σι. καὶ λίγονται, λίγοσι. Ηδὲ τιατικῆτῶν
 μὲν ἴσο συλλάβων μακροκαταλικῆτεῖ ἀεὶ τῶν
 φεριτῶν συλλάβων, βραχυκαταλικῆτεῖ, διὰ
 καὶ λέγεται ὅτι ἀπὸ μὲν ἐισ. αἱ. λίγουσαι ἵνθεισι
 τῷ σπλανθυντικῷ ἐκτείνουσι τὸ. α. τῷ
 πιτιατικῷ. αἱ. δὲ ἐισ. εἰς. συγέλλουσιν
 Ηδὲ κατικῆ, ὡς ἔπιταξι. Εἴ τι τούς ἀριτίκοι
 τοῦ τῶν χρόνων καὶ σταραλήγοντες καὶ ὄλως
 μεταξὺ ὄντας θεωροῦτες ὅμοιώς λίγο μὲν ὅτι
 τοξεριτικόρ. α. βραχύ. εἰ μὲν διά μέτρον μη-
 κύνοιτο διορ καὶ τὸ ἀθάνατο

Εἴ τι τὸ. α. σύρδη το β. ή. μ. συσίλλεται ἀβυδό^{το}
 ἀμιλλα. σταλὴν τὸ ἀμιτός.

καθόλος δὲ στᾶν δικρονορέηκράσεως ὅρ, ἐκ-
 τείνεται. μάτι. ἱρεὺς Ἱριξ. ἰσκλεᾶ. τὸ δὲ συσ-
 κλεῖσκαὶ νιθίσαι ὃν κατακράσιν, ἀλλὲ' ἔξαιρεί-
 το το. ε. Εἴ τι τὰ ἴσ. οὐκαθαρὸν ὁξύτονα, τῷ. α.
 σταραλήγοντα μακροσταραλικτεῖ. καὶ ὄλως
 τὸ δικρόνωσταραλήγοντα, δυῖως, ναδές. κρίσ.
 ἴδε. σταλὴν το βι^{το}. Εἴ τὰ ἴσ. μακαθα-
 ρόν, ὃνδιτεροι φύσις μακρῷ μάλιστα σταραλή-
 γει, ὄλως τε καὶ σύσιχα ὄντα. τῷ σύνῳ τῷ
 σταρακρίμινσι ἴσ. μ^{το} ἀρσενικῷ. διορ θῦμα
 δύμα λῦμα. χύμα, ἔξαιρεισι τὰ σύνῳ τῷ
 κι. Θέμα. δόμα. καὶ σύρδης τούτοις τὸ σόμα, ἀν-
 δισταλίν δὲ τὰ ἴσ. μὲν καθαρὸν. φύσις εἰς βρα-
 κεῖς τὰ σολλά. δύγμα βρίγμα. Τάχεική
 ἴσ. ον. συγκριτικά, δυσδιστότε. φύσις μακρῷ

σταραλήγει δικρόνωσταλὴν το θάττον. Τὰ
 μὲν τοι ἴσ. αρ. καθαρὸν συγκριτικὰ μακρέσ-
 ββ

Ἐχει τών παραλίγονοις βελτίων.

Ἐτι τὰ ἵσ. ος. δισέλλαβα δυδίτερα τῷ α. παραλίγοντά, βραχυπαραλικτεῖ. χάθ., φάθ. παλήν τῷ φάρθ.

Ἐτι τὰ ἵσ. αριον. ἰσχυμάτισμένα ὑποκορίσταις πά συνειχαλμένον ἔχει τὸ α. ἵππαπάριον. φυλάχαριον. φλοιόριον. Ετι τὰ ἵσ. φθ. ηαθαρὸν δισέλλαβα ἀρσενικά τῷ α. παραλίγοντά, βραχυκαταλικτεῖ ταρδε, λαρδε.

Ἐτι τὸ περό το τ. ἵππα βραχύ ἀρκτικὸν ὕπητος. ἴτια, ἴτριον. Τὰ χειρὸν ἵσ. ιτις. φημάτικόνδικα μεσοσυλλαβόντο τῷ. 1. καὶ παραλίγοντά, μακροπαραλικτεῖ, παλήν τῶν παπούστοντον συνέβετων. δικαιοκρίτις εχει τῷ βραχεῖ. ὅτι παπό το κριτής. Τὰ φίλαττα φημάτων διφθοργογράφων γινόμενα. διάτονος. βραχύ τὸ. 1. ἔχει. Ει δέ σι φθ. παπό το σειρήν, φθί το το ηαθόλου. Εσι χειρὸν ὡς ἵππιτος παλείσον τὰ ἐνόμοτα βραχύτερα τῶν φημάτων ἀφ' ὧν παράγονται. πειθα, πειθανδε, λειχα, λιχανδε. Ετι τὰ ἵσ. ιος. ἵππετοσαρός δύτον α, ἵππετοσαρός δύτον α, βραχεῖα παραλίγει παλήν τῷ διθ. κιθ. χιθ., τιθ., ἐκ συναίρεσισιν δύντων. Ετι τὰ ἵσ. ιον. ηαθερά ὑποκορίσικά γίτε παροξύτονα. βραχεῖα παραλίγει, θηρίον γραμμάτιον. Ετι ἵσ. ας. ἀρσενικόν βαρύτονα τ. 1. παραλίγοντά βραχυπαραλικτεῖ. ηαχλίας. Ετι τὰ ἵσ. μθ. παράγωγα. οὐ παρθησέλλαβα ἀπλά συείλα. 1. ηανθίμος

ΣληιμΘ. καύσιμΘ. περαιώμΘ. τὸ δ' ἄτιμος
ΒούλιμΘ. ἕφθιμΘ. σύνθετα.

Ἐτι τὰ ἵς. ΠΘ υπερδισύλλαβα δέξυτον αε
καίροτε καὶ ὡραῖ δυοματικὰ, βραχυπαρά
λικτῆ. λαρινὸς. Θερινὸς. Ψυκέρινὸς, Ψυρίται μὲν
τεικάδικα ἴκτφνόμενα παρὰ πανταῖς ταῦτα.

Βαρύτονα δ' ὄντα ἔιτε δισύλλαβα ἔιτε μήδ
καρῆ παραλίγαι. πλάνη τῷ καρκινῷ. καὶ
ψινθ.

Ἐτι τὰ ἵς ινη, υπερτρισύλλαβα μακρῆ
παραλίγαι. πρωινη. μολιβδίνη, πλάνη τῷ ἐπ
λακτίνη. καὶ τῶν ἀδί πόλεων.

Ἐτι τὰ ἵς. ΛΘ ἔιτε Τδ. ἔιτε Τφ. ο. βραχεῖδι
παραλίγαι,

Τὰ εἰμηντίς. ολον. ευδίτερα μακροπόνοι
βαλικτεῖ. σκῦλον, φῦλόν πλάνη τοξύλον.

Ἐτι τὰ ἵς. της. ἔιτε. τῷ ι. ἔιτε τό. ο, μακρό^η
παραλιντεῖ. πολιτης. προσβύτης. πλάνη
τῷ κριτής, καὶ τῶν πεδίου τούτου.

Ἐτι τὰ ἵς μΘ μαθαρόν δισύλλαβα τῷ
υπεραρχίγοντα. μακροπαραλικτῆ, χυμός.
θυμός. δλως τε πλάνη τῷ πρώτῳ περοσάς
περ τῷ περαθιτικῷ παρακειμένου ἀρσενικῷ
ἴση μΘ μακράν βούλεται. ἔχειν τὰς παραρ
λίγους παρατίτοι φύσει, ἔθεσει, διό καὶ δὴ μὲν δῆ
περ θεραπεύονται τό. ο, μηκύνεται. δίδεμα
δέοκτος. δὴ δὲ ἀντί τοι τείνει τὰς παραλίε
ρουσαν ἀδί τῷ φύσει μακρόν. τίθυμαι, θυμός
λέλυμαι. λυμός. ἔρρυμαι. σύμθε. κέχυμαι,
χυμός.

ΕἼτι τὰ ἔις, οὐ Θεός. δισύλλαβα μακροπάραλη
κήει φρύνθω, θῦνθω. πλήρι τῷ πλυνθεῖ, καὶ
ἀπερδίσύλλαβαδ' ὅντα μακρᾶ παραλήγει-
κινδυνθω, ἀνευθυνθω, παχυθω. διὸ καὶ τὸ
βόσυνθω ἀναλογώς ἐκτείνουσινοι ἀττικοί·
τὸ δ' ἀνδρόσυνθω, λάζυνθω. καὶ τὰ ὄμοια, Τὸν
ποὺς νὴ ἔχει χρόνον.

ΕἼτι τὰ ἔις, ουγιδισύλλαβα μακροπάραλη,
τεῖ. μύνη. φρύνη. πλήρι τῷ πλυνθεῖ, τὰ δὲ οὐ πλήρι
τὰ δισύλλαβαδα, συσίλλεται. δικαίοσύνη, βρέ-
θοσύνη, κορύνη.

Ἐπειδὲ τῆς γενικῆς καὶ τῶν ἄλλων πλη-
ριών δικαὶοι εἰ τὰ διχρονα δῖα ἀδι τῆς ινθείσε-
αλλ' ἔνια μὲν μακρᾶ ὅντα συσίλλεται, ἔνια δὲ
ἀναπάλιν. διοντὰ οὐσ. ιξ. ἀπειπα μακρᾶ πα-
ραλήγει. καίτοι διφορούμενα ἐπειθεῖσα, ὡς ἐ-
ρηται. φοίνικθω κήρυκθω.

ΕἼτι τὰ ἔις. ιξ. οὗτον αθηλυκὰ δισύλλαβα τῷ
δικλινόκλινα φύσει μακροπάραλητα, καὶ μή
τεύπονοριστικό, οὔτε κύρια, ἀδι μὲν, τῆς οὐσ-
θεακτούς βραχύ ἔχει το. ι. ἀδι δὲ τῆς γενικῆς δύσει
μακρόν. κνημῖδθω, κλιδίσθω, βαλβίδθω, ἀ-
πό τοι τῷ βιλο. τενναντεύοντα οὐτα οὐσ. οὐσ.
κτῖκας, οὐσ. οὐσ. οὐσ. οὐσ. παραλήγει
λάκτων. καὶ τὸ φορκυρδίκας πόλτυν, πλά-
γιος. οὐσ. οὐσ. οὐσ. οὐσ. οὐσ. οὐσ. οὐσ.
ἴτι τῷ τρισύλλαβα πάντα, βραχύ Τὸ ι. οὐσ.
ψ. ἔιτε μακρᾶ, ἔιτε βραχια παραλήγουσαν
τὰ ινθεῖκτον τὰ οὖν λατρίδθω. σρατιγίσ-

*Θ. τάχι μήν παραλήγοντες κού ἄμα πέρι
παραλήγοντα βραχεῖσ, ἐκτείνεται ἵδι τῆς γε
νικῆς. ὡς τὸ παλαιότερον θέμα πάντας
τούτοις βραχύ τὸ ι. φυλάξτησιν. ἐπεντιθέντες
τὸ ι. π. ποταμοῖσθε. παραγασοῖσθε.

Καθόλου δὲ πέρι ἀμεταβόλου πα. σ. ἐπιφερού
μένου μακρὸν τῶν σιχέων ωρὶ δυσὶν. ἐπριτα
κεῖ μέσον.

Τὸ δὲ ο. θεα μὲν τῶν εἰς. αρ. ἀρσενικῶν βαζ
ρυτόν ωρὶ παράνυμα μακρὸν δύτω. φυλάτε
τῇ κού ἵδι γενικῆς. καὶ ἵδι τῶν ἄλλων παλ
γίων θέων, θέων θε.

ὅσα δὲ ρήματικὰ ή. κοινά τῷ γίνεται μεταβάλλεται
λεῖται εἰς τὸ βραχύ φιλέμων. φιλέμον θε. σάφε
ρων, σάφρον θε. φυλάττε δὲ τὸ μακρὸν κού
τὰ περιεκτικὰ. καὶ τὰ ὡς περιεκτικὰ. ἐλαῖο
ν θε. ἀγκῶν θε. καὶ τὰ ἐκ συναίρεσεως πα
ρέσθων θε. ἔνοφῶν θε. καὶ τὰ βαρύτονα θη
λυκὰ. μίκων, μίκων θε. καὶ ὕβριτον αἱ πα
λεωρὶνόματα ὃν τα φυλάττε. σιδών, σιδῶν θε.
παλήν παλένθιδόν θε. καὶ ὄλοπαόν θε.

Ἐτι τὰ ἔστι τῶν μίσων συμφάνων ἐπ
χατοσυλλαβῶντα. τριβων. γράγων καίδων,
παλήν πα σιδών καὶ μακεδών κού δλως
τῶν ρήματικῶν τε κού ἐθνικῶν καὶ κοινῶν
τῷ γίνεται.

Ἐτι τὰ ἔστι τῶν φιλῶν. λάκων σιλπῶν,
παλάτων, παλήν πα πίσων.

Ἐτι τὰ ἔστι τῶν δικούων καθαρόν, κρίθον
πρυφων, γλίχων.

Ἐτι τὰ ἔστι. τι τῶν ἀμεταβόλων καθαρόν

ἄλων. σόλων, ἀπόλλων, θυμων, λίνων. Πρέπων, Εὐχαίρεισθα τὰ συκριτικὰ καὶ ρημάτα
Τικὰ καὶ κοινά τῷ γένει. καὶ Τὸ σῆμαν. καὶ Πλή-
μων. καὶ τριμάρη.

Εἴτε τὰς εἰς. σωρ. τὸ μακρόν φυλάσσει. καὶ
σωρ, βρύσων. πλὴν τῷ ιδσων καὶ ἄσων
εἰμικτικὲς οὔρα,

Εἴτε τὰς τῇ αἱ τῷ. Ι. παραλίγουντα καθά-
ρον κατέλιπτα. ἀγαῖων, ἀνδροτίων. παυγκα-
λίων, ἥων, πλὴν τῷ ιξιών. ἀμφιών, ὑπε-
ριών, πανδίων. καθόλου δὲ τὰ καθαροντα
τέλικα δέξιαν, φυλάσσει. ἀπατῶν. ἔινδ-
έρ ταῦτα καὶ μετεριπτικὰ τὰ μονοσύν-
λικά. πλευρά. πλευράς δέξιαν θεῖ-
λυκὰ εἰς. τὸ βραχὺ μεταβάλλει. τρυγών τρυγώ-
ν. Εἴτε τὰς εἰς. σωρ παθαρόν βαρύτονα
τῷ, α., παραλίγουντα, συσέλλεται. ποσφλάσ-
ν. μαχάδον. καὶ δλως τὰ. εἰς. σωρ. καθαρο-
ν κατέλιπτα. πρό μακρῷ παραλείγη. διχόνων
εἰς τὸ βραχὺ τρέπεται οἱ ξινοί. καὶ περικ-
τίων δὲ καὶ τοι βραχεῖα παραλίγον.

καὶ τὰ συκριτικὰ πάντα κρίττον. βελ-
τίον. τὰ δέ βραχὺ παραλιποντά τὸ μα-
κρόν σφές. εἰρυτίων.

Εἴτε τὰς εἰς. σωρ παραλίγουντα τῷ. δέξιαν
μὲν. συσέλλεται. ἀμφικτίων, ἀλεκτρυόν πα-
ροδέξιαν δὲ, δὲν. ἀμφιτρύων. ἡ λεκτρύων.

Εἴτε παραλίγουντα τῷ. οἱ οἵτε δέξιαν
πειτε παροδέξιαν σαρπιδῶν πακέων.

καὶ τὰ ιδιαῖς. πλὴν τῷ καύκων, μά-

λων. λάπων. κούταδύο σύμφωνα διάφορα
κέχοντα, λυκόφρων ἴνοσίχθων.

ἘΤΙΤΩΝ οἱς ὠρβαρυτόνων δσαὶ μὲν ἔχει τὸ
λ. ἡ τὸ μ. ἔχατο συλλαβόν. μακρόν αὐτό φυ-
λάτητὸ τὸ α. κούι ἀδι τῆς γενικῆς. ἐλαρθρ. Τίκ
μαρθρ. δσαὶ μή. εἰς τὸ βράχυ τρέποντας
κλινεταῖ. νέορθ.

Εἰ τι τὰ ἵσως κλινδμόνα. ἢ τῷ καθαρῷ ἢ τῷ
φ. τῷ μακρόν σφέζῃ, ἢ ρωθρ., ἐμράτθρ.,

Τὰς μήνας ἱδομ. ὡς ἀδι τῆς ἐνθείας. ὑπτιφ
κούι ἀδι τῆς γενικῆς ἔχει.

Τὸν θρύματθρον ἐνεισάσ.

Τῶν δὲ οἱς ωρβαρυτών χρονικῶς μὲν κλι-
νομένων κοινὸν τόποντοργένεσθαι, ἀδι ἐνεισά-
θρον ἐπαθῶν ὄντων τὰς εἰρίσιμενα
περιστάταις ὅστερ κούταδύο διάφορα ταῦλασε
περιγένεται μακροκατάλιπτον ἀδι τῆς μα-
κράς ἔχον τὴν τόνον περιστάται. πλάνηται
λρή. ἐμιορθεῖ τῶν πεμπτοτούγων, τὸ περο-
περογένεσθαι. ἵσιμι. πιθιμι. πλάνηται ἐμί-
κούφημι. δευτέρων. κούι περιπτικῶς δὲ δια-
τιθέμενα. κούι ὕστερ κλινδμόνα. φυλάτητον
τόνον ἔτι ἀδι τῆς ἀντῆς ἀπαντα. λίγω εἰρί-
λέγομαι. δίδωμι. διδομαι.

ὁ δὲ περιρχτατικός, περοπερογένετον θρύματθρον ἀει-
εικίτικωλύπη. διδ κούι συλλαβικῶς μὲν αὖ-
ἔχον μένον ἀδι τὸ περοσλιφθέρ. ε. ὁ τόνος ἀνα-
βιβάζεται. τὸ πεττώ. ἔτυπτον χρονικῶς δὲ ἀδι
τὸ σινέανδρον αυτὸν ἀρκτικὸν φωνήερ. ἀ-
κούω. πικουον.

Τῶν δι' μελλοντων. ὁ μὲν ἐνεργητικὸς πάσῃ
ἔντονως ὁ πρῶτος θεός. περισσώμενως
δὲ τοι ὁ μετέρθιος. τυπώσ. διὸ παθητικὸς πρῶτος
παροξύτονως. τυφθήσομαι. καὶ τῶν μίσων
δὲ ὁ πρῶτος ὁμοίως. τύπομαι. ὁ διάτερος
δὲ προπερισσώμενως. τυπώμαι. εἰς αἱρεῖσθαι
τὰ τεταρτοῦ γένη. Τούτων δέ τοι τὴν
τὸν μὲν ἐνεργητικὸν πρῶτον περισσότερον
θαλλῶ. τὸν δὲ μίσον πρῶτον προπερι-
σσώσθαι. θαλλόμαι.

Τῶν δὲ αὔριστον. ὁ μὲν ἐνεργητικὸς πρῶτος
παροξύτονως. ἐν τριχωρεῖ. εἰδί μη. παροξύτονως
καὶ τυφαῖ. ἐθηρ., δὲ μίσθιος. καὶ ὁ παθητικὸς παθητός
παροξύτονως. ἐτυφάμην. ἐτυφθην
καθόλου δὲ ὁ μὲν παρακεῖ μὲν προπερι-
σσώμενως. ὁ δὲ υπερσύντελικός. παροξύτονως.
Ἐν δὲ συνθίσει πάντα τροχαικὰ προπερι-
σσώμενα διναβίβαζε τὸν τόνον. καθάπερ
περικαὶ πάνοματα διναβίβεται. εἰς πεντήπολην,
εἰκατεῖχε. πλὴν τοῦ ὃ ἴδε. σύνοιδες
δέ τοι προπαροξύτονως, καὶ δισθα. σύνοισθα
καὶ κατεῖμαι. πρόσκεψαι. δικαὶος δὲ τὸ κεῖσθαι
διναβίβεται, προσκεῖσθαι δέ τοι προπερισσώ-
μενως.

προσωπικῶς δὲ καλινομένων. καὶ οὐδὲ
πάντα τὸ ἀδι τῆς αὐτῆς φυλάττισθαι διέ-
λου. ἐν μητεταρτοσυλλαβικῇ μακρῷ τρίτη
καλύσαι. δύτω δέ τοι ἀδι τῆς επομένης διτέ-
ρου. τυπόμαι, τυπόμεθα ἐτύπεσθον
ἐτυπτίσθην.

Ἐγκλιτικῶς δὲ καλινομένων, τὸ μὲν προστι-

κτικόν. προσαροξυτόνως. ἐνθα ἀν έγχωρῷ
καὶ έγχωρῷ δὲ προξυτόνως. τύποις. τίτους
φε. πλήν τοῦ μετέρου τῶν μέσων ἀορίσου·
περισπωμένως εὖρις τυποῖς. ἐξαιρεῖσθω καὶ
τὸν Ιαβέ. ἐλθεῖς. οὐρέ. ἵδη ἔξυτόνως εὗρις.

Τὸν οὐκτικὸν καὶ οὐ ποταμικὸν. καὶ ἀπόποι
ρίμφατορ. ἀδι τῆς ἀυτῆς τονισίον, ἵψε καὶ
τὸ ἀρχικὸν ἕκματι γάνδε ἔχον τὰς τάσιν, οὐ
μισθίνω λούη. πλήν τῶν ιδι. νατ. ἀπόπεμπε
φέτων. ταῦτα εὗρις ἀδι τῆς παραλιγούσης.
τυπονατι. καὶ πλήν τοῦ μετέρου ἀορίσθω
κιλοντόποι περισπῶνται εὗρις. τυποῖς καὶ
τῶν μέσων. τυποῖσθαι εὗρις, καὶ τυποῖσθαι

κρόνοποι εὕμετόποι λικτικός.

Κρόνοποι δέ εὕμετόποι τοιοῦτόποι. πᾶντες
μαῖς. ω. μένοντας, μακροκαταλικτεῖ. οἰς. ον
φε. βραχυκαταλικτεῖ. εἰμή συνηρυμένων ἔτη
οῖον, τὸ ἐβόων. ἐγέλων. ἐξαιρεῖσθω ὁ δίστις
ρόποι ἀορίστοι, τῶν. ο. πεμπτολύγων ἴδων
ἔγνων. Τὰ δέ οἰς. Ι. λιγοντα βραχυκάτα-
λικτεῖ. ισιμι μισθώμει.

Τὸ φειλόμενον α. τῷ ἀορίσῳ, βραχύ ἀει-

πᾶς παρακειμένοι βραχυκαταλικτεῖ.

Ἐτι τὰ δίστιρα τῶν προσαντικῶν περός
περιποταβραχυκαταλικτεῖ. πλήν τοῦ παθη-
τικοῦ ἐνεργῶτόποι. καὶ τοῦ μέσου ἀορίσου διστέ-
ρου. Τὰ πρῶτα τῶν ἐυκτικῶν ιδι. μι, μένοντας,
βραχυκαταλικτεῖ εἰς. ον φ. μακρο-
καταλικτεῖ τυποῖμι. τυφεῖν. Τὰ ἀπόποι
ρίμφατα μακροκαταλικτεῖ πλήν ζοα. η. οια

φίφθοργ^Θ ἀντιβραχί^Θ ἐχατοσύλλαββος
λαμβάνεται. ἔτι τῷν προσώπων τοῖς μὲν
ἴνικοις καὶ μυῆκοις τρίτοις τῷν προσάκτοις
καὶ πακρὸν μὲν τὸ λῆζον. βραχὺ δὲ φύσει πρό^τ
ραλήγοντοις δὲ πλιθυντικοῖς τρίτοις, ἀνάποδοι.
Τοῖς δὲ λοις ἄποστοιν, ἐνικῶς μὲν καὶ
νομένον, πακρὸν τὸ λῆζον. πλάκην δοσοῦ. οἱ δὲ
χατοσύλλαββος ἀντιβραχί^Θ λαμβάνεται
καὶ πλάκην το τρίτου τῷν πεμπτορύγων.
τιθίσι. τιθίσι. μυῆκοις δὲ καὶ πλιθυντικοῖς
βραχύ. πλάκην τῷν εἰς. οὐ μυῆκοις. ο. πλαθή^Θ
τικό. ἐτυπτέται ἐτυπτίθιν. τύπτη.

I" διον δὲ τῆς. οἱ. καὶ. αἱ, τὸ τελικὸς ὅυσας
ἀντιβραχίων λαμβάνεται. πλίνται ποιητικοῖς
υἱριμένων, καὶ ἐνκτικῶν καὶ ἐπιρριμάτων
πατφοῖ. τοιοῖς οἷοι, ἐξαίρειθα τὸ πεπλατι
πιτριμα. βραχυκαταλικῆς ξύρ, δθερ καὶ τὸ^τ
πρόποδας προσάρξειτοντος τοιοσαὶ ἐξην.
Ε" τι τὰ μὲν εἰς. α. ω, ἐχοντα πρόποδα. α. ἑφωνῆ
ερητῆ. π. πολλαβιρόμυον, πακρῆ παραλήγο^τ
ἶδω, περάω. εἰ δὲ μη, βραχυπαραλικῆς. εἰ
λα. τὰ δὲ εἰς. ω. καθαρὸν βαρύτονα ποτε
σιστλάβα, τῶ. ι. παραλήγοντα βραχεῖς, πρ
ραληχεικυλιω. κονιω μηνιω πλάκην το ιωτιω
Ε" τι τὰ εἰς. ω. περισπάμενα ιῶ ματισιῶ,
ἐρυθριῶ. ἀνιῶ. Ε" τι τὰ εἰς. ω. καθαρὸν περισ
πάμενα. τῶ. ο. παραλήγοντα. βοῶ ιάρη μή
πο οὐρόματ^Θ γένηται. ζωᾶ ξύρ καὶ ἀθωῶ.
τῷ μακρῷ. ω. ηπόνομάτων τῷ ζωῆ καὶ
θωῆ καὶ ιπένθεσις δὲ ποιητική γένηται.

ἐμδέκοντα δὴ τῷ μετέρχοντι πάραλητικῷ
 ἔται. βραχές τὸν καὶ, ἀντί βραχύ· ωόρος. βούω, μας
 κράδι, ἀντί μακρὸν· μαίμα, οἰδρώω. πειδῶ
 οὐ συσταθεῖ τοι καὶ ἡδί τῷ νιστα ληγόνε
 τῷ προσώπῳ. βούω, μαίμα. ἔτι τὰ οἱ
 ανω, οὐ περδίσθισταλαβα λεμβάνω ἀνδέρω.
 πλήν τοι ικάνω καὶ κιχάνω. ἔτι τὸ προστ
 τιθέμενον. αἱ οινικῶς τοῖς τριτοῖς βραχύ τέ
 τύφαται, ἵτετύφατο. τιθάσι. τὸ δὲ ισάσι καὶ
 βοᾶσι κατὰ συναίρεσιν. ἔτι τὰ ε. ἐπομένω δὲ
 συμφάνσ. ἀεὶ βραχύ. δισπόσω. ἔτι τὰ οἱ αρισ
 τῷ μακρῷ, σάρισ. πλήν τοι δισπόσιν δέων
 μέξω. ἔτι τὰ οἱ συνω οὐ περδίσθισταλαβα βαρύτε
 να μακρῷ παραλήγει. ἵτρυνω. προσύνω. με
 λύνω. τὸ δὲ θύω καὶ σύω καὶ ρύμομαι καὶ σύω
 κρύω. καὶ κακύω. διαφέρειται τὸν χρόνον. τὰ
 ημέραν οἱ νω περιστώμενα μακρῷ παρα
 λήγει. κατέντ. πεινῶ. καὶ δέως τὰ οἱ νω. πει
 νω κρίνω. μεταπέρ δὲ οὐ πάντα τὰ δικρένα ἡδί^{της}
 οἰστην ὅτι σεῆν ἡδί της ισθείας. οὔτε πούδρη
 ἡδί τοι οὐτέπειρος καὶ μέλλοντα. ισακάδει. ἀλ
 λά τὸ θύω. καὶ σύω. καὶ κακύω. διφορούμενα
 ἡδί οὐεσῶτος ἡδί τοι μέλλοντος. μακρῷ ἀεὶ^{τοῦ}
 παραλήγει, ἔτι τὰ οἱ νω παροξύτονα οἴον
 καλίω. κακίω. ἡδί τοι μέλλοντο μακροκα
 ταλικτεῖ. διδούκει λίγηται. θτι πάσι μέλε
 λων βαρύτοντα. Ηταῦτη ισητι. ή μείζω. οὐ δέποτε δέ
 ἀλλαγή.

Ἐτι τὰ ἵσιν ω. Βραχεῖα παραλίγει, καὶ τὸ
λως τὰ τεταρτόκυρα. οὐτοὶ καὶ οὐκέτι αμεν'
καὶ εἰρίθηρ, Βραχεῖα παραλίγει. καὶ τὰς
τοῦτο ὄνοματα κρίσις καὶ κρίμα. εἰρίνα δὲ
καὶ κρίναι. μακρᾶ. Ετι τὰ ἵσι πατῶ^θ
παραλίγουντα. οὐδὲ το παρακίμενου μακρᾶ
φύσῃ παραλίγει. τὸ πατῶ. τέτυφα κύπετω, καὶ
κύφα. τι γάρ γιδὶ δρῶσιν δι σφόδριγκειν
φότες. Ετι πᾶς παρακείμενος πατῶ. καὶ
συλλαβικούντων ἔχων τὰς λίγουσαν, μα
κρᾶ παραλίγων. οὐδὲ ποβολή γένετο πατῶ. καὶ
συσέλαψ τὰς παραλίγουσαν, ἐσκία, ἐσκά βί^γ
βικα, βίβασ. τέθνηκα. τέθνασ, μέδσικα δίδισ,
Ετι πᾶς παρακείμενος πατῶ οὐ παθῆται πατῶν
παρεμφάτων Βραχυπαραλικτεῖ. Τετυφέναι
πετσικίναι. καὶ πᾶς δὲ οὐαδιπαλασιασ
μέσιδια Βραχίπατο, καὶ δλως ἀπατᾷ τὰς σφρ
άκετων παλρωχθμίνων προστιθέμεναι συλ
λαβαῖ. Βραχεῖα. οὐ γεμήν προτίπατο. Αὐτοὶ^ν
τοσ. ὡς τὰ πτολλὰ μακρᾶ παραλίγει. μὴ λατ
θανέτω δὲ τὸ θνητα καὶ ἔφρασα. καὶ ἐπτυσσ,
Βραχυπαραλικήτω. μὴ δὲ τὸ θνητεσσα, καὶ
ἐγίλασσα, καὶ θροσσα. οὐδὲ δέντροπατο οὐ παθεῖ μα
τῶν ὡν βαρυτόντο Βραχεῖα, μετιδιτὸν αὐτὸν
καὶ οὐ περισταλαβον ἐπιστι. ἀλλως γάρ το
καθέλου. εἶδον γάρ τῷ μακρῷ καὶ εἴ λον καὶ
ἔπρον καὶ δικον. καὶ Κλαθορ, καὶ εἴ πορ. καὶ
ῆγον. οὗτον τὸ παγαζον. θίσῃ γεμάν. καὶ τὸν ἐνια τῶν
τρισυλλάβων μακροπαραλικτοῖ. οἷον δη

τὰ θέματα τῶν λικτικῶν συλλαβήν ἵκτο
τῶν ἀφάνων ἔχει· καὶ πρότοις ἀφάνης ἀμετέλε
βολοντὸς· ρῆματον· ἔπαρθον· ἔμαρκον· ἔ-
μαρστον· τὸ δὲ ἔπαρθον καὶ ἔμαρκον, ποιη-
τικὰ· συνωδὴ μὲν ταιρετῷ βραχύνοντι λόγῳ.
οἷον δὴ καὶ τὸ ἔμβροτον μεταβολῆ τοι· αἱ καὶ
ἔπεινθέσει τοι· β. διὰ τὸ ἀσύντακτον ἐναιτίον· μ.

Εἴ τι τὰ ἔις· θι· προστικτικά, καὶ τὰ ἔις·
ναι· ἀπαρέμφατε ἀφρίσθι ὄντα, φύσῃ μάκρᾳ
παρατηλήγει· γνῶθι· φᾶθι· κρίναι· λεῖψαι φάναι
πλήν τῶν· ε. πεμπτολύγων· θέτι ὄυτος δὲ
καὶ τὰ κατὰ μεταπλασμόν· κλῦθι· δύθι· καὶ
τοι· πάντα τοι· κλύει· καὶ δύει· τὸ δὲ κέκλυθι βραχύ-
πεται· γράψει τὸ ὄρυιθι· καὶ ἔθι.

Τάχει μήνις· αναιτι· καὶ· υναιτι· τῶν πεμ-
πτολύγων, βραχυπαραλικτεῖ· ίσάναι· λευγ-
πύναι· καθάπερ καὶ τὸ τιθέναι· καὶ διδύναι.

καθόλου γάρ διτῆς πέμπτης ἀπαρέμφατοι
φάτοι ἐγεσῶτις, βραχυπαραλικτοσι τὸ δὲ ἔις-
ναι· ἀτεμίσυλλαβον τοῖς δισύλλαβοις τῶν ἀσ-
φίσων ἀκολοθῆσαν, μάκροπαραλικτεῖ.

Εἴ τι πᾶρεν μάκις· μαι· ληγον, εἰ πρὸ τοι
μ. τὸ ο. ἔχει βραχυπαραλικτεῖ· πλήν τῶν
ὑποτακτιῶν· καὶ ὅλως τὸ πρότον κλιτικόν
μ. ἀπαθέσ. ο. βραχύ· τύπομαι, τύπομεν.

Τὸν θέματα καὶ πρότοις μετοχῆς.

Μετοχή δὲ ἐπεξεῖται τῇ μὲν, τῷ δυόματοι
μετέχει, τῇ δὲ τῷ ρήματοι, καὶ οὐδὲ δὴ ἔχει καὶ
τὰ πολλὰ τῶν περιέκεντην εἰρημένων.

Ι"διον δὲ μέλισσα τῆς δε, τὸ συσίλλεσσαι ἐπὶ
γερικῆς. ἀπαθῆ δῦσαν λέγων, λέγοντο. καὶ τὰ
τὰς αὐτὰς ἔχειν δύναμας οἵτινες τε καὶ κλιτές
ηὴν φωνή τε καὶ χρόνῳ καὶ τόνῳ τουτὶ δὲ γε
κοινόν καὶ πέρας τὰ μετοχικὰ δύναμες οἷς
σωρ. τὸ δὲ μεμαῶτθ. καὶ τεθνεῶτος καὶ βα
βαῶτθ. καὶ τὰ τοιάντα πεινῆν. τὸ γαρ
πέρας τῷ ω. σύμμετωντες. καὶ συσίλ
λουτες τὸ παρεχλεύον, κλίνουσιν ἀσυστάλως.
μέμινα, μεμινώς, μεμιάς. μεμαῶτθ. Ηὕ
τερον καὶ τὸ μέσου δὲ παρακλήμενον ταῦ
τα ἔχει ματιῶθαι. συσαλτικὸς γέρτος ὁμίσθ
δίδωικα, δια. ἄνουκα. ἄνοα. θερητὸς ἀκινούς
Ἐνεργός μέλλων. Α' ὄρισθ. περῶτθ.

Τὸν θ. δὲ τῇ μὲν ἀρσενικῇ τῷ ἐνεργῶτθ καὶ
μίκροντθ καὶ ἀριστού περῶτον τῷ δὲ τοῖς. οἱ
ἐνεργητικῶν, ἀδι τῆς αὐτῆς τῷ ἀρχικῷ φέν
ματι. τούτω, οἱ τούτων. οἱ τούτων, οἱ τούτων
πλὴν τριῶν ἰω. κιω. ἐω. τούτων γαρ αἴμα
τοχεῖδες τονοῦνται ιών, κιάν, ἐάν.

παρακείμενθ. Α' ὄρισθ. β,

Τῇ δὲ τῷ παρακείμενον καὶ διπτερού ἀρισ
τού, ἀδι τῇσι ἀριστησ. τέτυφάς τυπών, δέξιος
νως, καὶ μακροκαταλίπτως. ὁμοιώς δὲ καὶ
τῇ τῷ μέσου παρακείμενον καὶ τοῖς απεμέ
τοξόνων ἐνεργητικοῖς. τιθεις. ισάς ἀστραπή
δισμενθ. πασαί, προπαροξύνονται. πελάνη
ἀδι τῷ παρακείμενον. παροξύνως γαρ
καὶ βραχυκαταλίπτονται. ἀστραπής. εἰς, δέξιος
δισται. καὶ μακρογραφῶνται τῇ. εἰς πελάνη τῆς

το.υ.ξεύγνυμι.ξεύγνύς.μακροκατάλικτ
 τεί μέν τοι καὶ αὐτη. οαθόλου δὲ ἀι τῶν εἰ
 περγυπτικῶν μετοχαῖ γένους οὖσαι. ἀρσενικοῦ
 μακροκατάλικτούσι τύπων, τύφας. τυ-
 πών, τετυφώς. Εἴτι κλινομένη φέδεται
 γένει. ὅτι τύπων, καὶ τύπτουσα. τό τύπτον, εἰ
 σιτῆς ἀντῆς φυλάττει τὸν τόνον, καὶ λά-
 ριδὲ βραχεῖα τὸ θηλυκὸν παραλίγει μέν
 τοι μακρᾶ πλάνη τῶν εἰς μεν. ἀνάτεταλιν
 πάρ τυπτομένη. καὶ παραλίθουσα δὲ μα-
 κρὰ τοῖς ιδίοις ἀρσενικοῖς οἰκείως. καὶ πάρ τῷ
 όντω μακρῶ. α. Η τῇ. υ. ἡ τῆς ει. πλάνη τῆς τοῦ
 παρακειμένου. Η δὲ πάρ τῇ. υ. τετυφῆια. Υτε-
 τε εἰς. α. οαθαρὸν θηλυκὰ σιφοφυγοπαραλι-
 κτα, τῇ ἵκτο. Ι. σιφοφύγω παραλίγει.

δῆλον δ' ὅτι καὶ τὸ εἰδίτερον αἱ βραχι-
 κατάλικτει πάρ τῷ εἰς ον. προπαροξυτόνως
 τυπτόμενον. Η εἰς. ον, καὶ ἵπ, ει. πλάνη τῆς γε
 νικῆς τῷ ἀρσενικῷ δίεντόνως, & παθίσ. ὄν. εύτε
 δὲ λιγούσις μακρᾶς προπαροξύνεται λιξίς.
 καὶ. πλᾶσα μετοχὴ συστήλεται ἵδι γενικῆς. Τὸ
 δὲ ἱερὸς κατὰ συναίρεσιν πλάνη τῷ ιερόδῃ

Τόνος καὶ χρόνος ἀρθρου.

Αὐρθρων δὲ τὸ μὲν ἀρσενικὸν καὶ εἰσαγότερον αἱ
 πλάνηται ἵδι τὰ τῶν ενομάζων Τριπόντια καὶ
 κείνοις ὁμοίως ἔχει τὸν λεύκον. ἵδι μὲν πάρ τῷ
 θείας καὶ τιατικῆς βραχύ. ἵδι δὲ γενικῆς καὶ
 πλατικῆς μακρὸν. μὲ. δὲ πάρ. οαθεῖ τῷ μέ-
 νον μὲ ὁμοίως. ταῖς ἐκείνων κατελήγει σινεργεῖ

σιδὲ καὶ λέγεται ὅτι καθόλος τὰ ἄρθρα τῆς δοτικῆς τῶν εἰνικῶν, καὶ τῆς ισθείας τῶν συμικρών καὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν μακρούν καταλικτεῖ. ἀι μὲν τοι γέ ισθεία καὶ αἱ πιστικαὶ τῶν περιποτικῶν, οὐκ δέχεται οὐδὲ πιστικαὶ τῶν συνδίσμων. τό δὲ θηλυκὸν τοις διατεροκλίτοις ἔπειται. καὶ τὰ μὲν περιποτικὰ ἡ πενίουματα ἢ τόνος ἐπιμέλεται. τὰ δὲ οὐ πεποτικά καὶ πενίουματα καὶ τόνους, περιποτικὰ μὲν δὲν ἄρθρον οὔτε φωνήν τοῦ ἀρχιμένορ, μάκτονται. τό δὲ τῆς ηλιτικῆς φόνης ἄρθρον. σιδὲ καὶ δυσθένην ἀτοποντον εἰ φίλοται.

Τόνον τοι καὶ χρόνον ἀντωνυμίας περιέποτος περιποτικού.

Α' ντωνυμία δι', οὐ μὲν περιποτότυπο. οὐδὲ περιποτοποσώπος ισθυλογουμένη τὸ ίντεντον μακροκαταλικτεῖ. καὶ δέχεται. οὐδὲ πιστικῆς δι', δέχεται. καὶ μακρογραφεῖται τῷ σι, ἐμοῖ. οὐδὲ δὲ αἰτιατικῆς βραχυκαταλικτεῖ καὶ δέχεται. ορθὸς ἄρα τὸ ίντελέσ. ξυνοεῖται. οὐδὲ περιποτικὸν ἀποβάλλεται φωνήν, ίγκλινεται δέκτηκοσμον. ἐδωκάσμοι. ἐυφρανάσμε.

Εὐκλινόμημα.

καθόλος γάρ τοι τὰ ίγκλινόμημα ἀποβάλλονται τὸν ίαυτῶν τόνον. ἐφέλκεται οὐ ποτε πάντα μήσμενην λέξιν ἐιτε μονοσύλλαβος ἐιτε δισύλλαβος. τό δὲ καὶ μοίτις δυσισύλλαβον έρ. οὐκέτε μονοσύλλαβος δύο οὐτει γαϊρ

κία μόνη λέξις ἐγκλίνεται. σύμοδύν κάρ μονος
 σύλλαβα δσιν. δυ κάρ ύφ' ἕνός τόν εγκλίνειν=
 το, ἀλλ' ή μὲν προτέρα. μέσο το υπάρχοντος
 κατὰ τὸ ἡγουμένον. ή δι μετέρχυφ' ἔτερου τῷ
 προτέρᾳ εἰσιτιθεμένου. δλως μὲν τοῖνυν
 τὸ τῶν πρωτοτυπών ἔνικά. ἐγκλίνεται
 πλὴν τῶν εὐθέων. Τῆς δι πρωτοπρε
 πωτούσις τὰ μυηκά. μακρῷ μὲν πραραλίῃ.
 βραχείᾳ δὲ λήγει τῷ. νῶι. ἀπαθῇ ὄντα. οὐδιδεῖ
 το πλιθυντικό. κοινόν μὲν αἴπερ προτότιτον
 πατέσεων. τὸ αριτίκον ι. κού τὸ μασύνεωδε
 βραχυκαταλικῆι δὲ ή μὲν οὐθεῖα, ήις εσ. βραχ
 είᾳ ἔτι πραραλίγουσα. Η δὲ ἀιτιατική
 εὐλόγως ήις ας. ὁς τὰ πεμπτόκλιτα.

κού κανική δὲ τοῖς ενόμασιν ομοίως ήις αν.
 Η δὲ μοτική μακροκατάλικτεῖ τῷ ι. κού πε
 ρισπάται. κού τοι καθόλου τῆς μοτικῆς τδ.
 βραχὶ ὄρ. Η δὲ εν ταῦτα αἰεὶ μακρόν. δι τη
 δυσδικία περισπώμενον ἀλλ' ηξύτονον ή πα
 ροξύτονον. ο ἵον δή κού τεσοφοκλίσε. ἀλλ' ή
 μην ἄλιας ποῦ διέρ. κοινά δὲ τὰ οὐδι τῶν
 πλιθυντικῶν ταῦτα κού τῆς μετεροπρο-
 πωτούσις δι. πλὴν δεον τὸ αριτίκον. εικ.
 ι. ἀλλά. ο. μακρόν. Τῶν δὲ ινικῶν. ή. μὲν
 οὐθεῖα τῷ. υ. βραχυγραφεῖται κού ήξ ανάγκης
 οξύνεται. Η δὲ κανική, περισπάται. πε-
 σα εχειρ γεική μακροκατάλικτο. οὐ οὐδι τῆς
 μακρᾶς τονιζομένη. περισπάται.

Η δὲ μοτική, οξύνεται κού μακρογραφεῖται οὐ
 μοίως τῇ προπροσώπῳ. Ε τι κού ή
 αιτιατική. κού τὰ μυηκά. ος οὐδι τῆς προ-

της. Τῆς δὲ τρίτης. ἢ μὴ τοῦ εἰνικοῦ εὐθεῖα. τῷ
Βραχεῖ. ἢ δ' θε. Ή' σοτικὴ δὲ τῇ σ. πλειστῶς
μένως. καὶ ἡ αἰτιατική. Τῷ Βραχεῖ. Τὰ δὲ δυϊ
κὰ καὶ πληθυντικὰ. τῶς τῶν προτερων δε
μοίως πλήν θεον καὶ τῶν πληθυντικῶν δο
τική. Βραχεῖς λίγαι καὶ παραλίγαι. Καθές
λου δὲ τὸ ἀπόστολον. Τῶν ἀντωνυμίων
Βραχύ. καὶ τὸ μοναδικὸν δὲ τοῦ τρίτου. νίντη
Βραχεῖ τῷ. 1.

Τὸν θεὸν καὶ χρόνον προθέτεως.

προθέτεις δὲ πᾶσα. βαρύνεται. καὶ πᾶσα
Βραχυπατελικτή. πλὴν τῆς. εἰς. καὶ εἴ. Ηδὲ
καὶ εἰ λέγεται ἐπομένου συμφώνου. ἵκδιός.
καὶ πᾶς δὲ φιλοῦται πάσθ φωνήν τοῦ αρρέ
χομίνη. πλὴν τῆς μετὸς καὶ υπέρ. τῶν μὲν
Τοι γε δισυλλάβων. μετὰ τὰ ὄνοματα τιθεμέ
νων. ὅτενος ἀναβιβάζεται. ποιητῶν μὲν πα
τῶν. παρανοσων κάτε. καὶ εμῶν μέτα. λογο
γράφοις δὲ τῆς προμόνης. Τοῦτων πέρι. πα
ροξύνονται δὲ καὶ θεοὶ αὐτοὶ πριμάτων καὶ ντε
ών καὶ πάρκ, ἀντὶ τοῦ πάρεστ. σῆλον δὲ τὸ
τὰς προθέτεις βαρύνεισι. ἐκ τοῦ ἐπεί μοι. εἰ
δούροξυτενεῖτο, μετεφέρετ'. ἀν. ἀδί το. ε. ι, το
εἰδ. ὁσπερ καὶ πάτη, επτάτη απέριτος οὐτην

Τὸν θεὸν καὶ χρόνον προθέτεις.

Τὰ δὲ προθέτεις. εἰσειδὲ πάσθ ενόμα
το καὶ ρήματο καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ λόγου με
ρῶν εἰς λαβεῖντε καὶ χαματίσαι, παθάπερ
ἐν τῷ περὶ τόπων χαματικῶν ἔρηται
πρότερον σῆλον θεοὶ καὶ ὁμοίως ἀνταῖς αρ

καὶ οὐκ ἔχει τὸ χρόνον καὶ τὸ σπουδαῖον τὸ δια-
κοίωσ. ὡς τὸ σικαῖων. καὶ τὸ τολλάκις. ἀς τὸ
πεπλάκ. ἐνιστέμενοι τοι καὶ σιαφέρειρ ὅυθείν καὶ
λύει. οἶον ἵδι μὲν τῷ τρία καὶ τριάς. τὸ ι. βρα-
χύ. ἵδι δὲ τῷ Γρίς. μακρὸν. μεταβλεψίκόν γαρ
ἔχειν ὃν ἡ σταραγωγή. οἶον δὴ καὶ ἵδι τῷ
σπουδαῖον τῷ. τὸ μὲν γαρ ἄμα σκοτύεται. τὸ
διὸ ἀμυδίσ. φιλοῦπαι. σώζει, μὲν οὖν ἐνιστέμενοι.
ἵδι τῆς αὐτῆς. οἶον τὰ καλούμενα μεσότητον. καὶ
λῶρ. καλῶς, τιμίων, τιμίως, καὶ τὰ σιντικο-
φανῆ καὶ τὰ γενικοφανῆ. κοινῆ, κοινῆ ἴσις. ἐπει-
δησκαὶ δὲ λως τὰ καλούμενα δὲν ὁμοιον ὁμοιατα-

Εἴ τι τὰ ἵδι. θεραπεύει. περιστοιχοί. μέθειρ πε-
ριπέμπει τοι δέξιτόνως, σιαφορᾶς χάριν τῷ ἀν-
τίσου. περιστάται δὲ καὶ θεα σιφορογγα-
λήκει ἔχομενον τὸ ι. μεταποκτικῶν. εἰ. ἀγχοῦ, ὁμο-
πατειρα σιφορογγού τελική. ἵδι οὐ λήγουσα
καὶ ἰσιδερῆς ἔχουσα τὸ γόνον. περιστάται
πελάρητρον, ιδιού, ιού ὃν δέξιτον συμένων.

Εἴ τι τὰ μονοσύλλαβα τῶν πεισικῶν πε-
ριστάται. περι. πεισ.

Καὶ τὰ τῷ ι. λήγοντα νῦν, γρῦ μακρόν γαρ τὸ
νῦν περιρριματικῶς βραχὺ δὲ συγμεσμικῶς
θερ. τὸ τοινυρ δέξιτόνως δι. καὶ τὸ ει. καὶ να,
ὅτις καὶ επικτηρομένοις τῷ θε, οἶον ἴσιθε. καὶ
τῷ χι. ναίχειν τρίπεται ἐις περιστώμενην
μέδεια. καθέλου γαρ τῷ πελάρητρῷ πελάρητρῷ
κτάσεις. οὐ τρίπετον σιτών δέξιαν τάσιν.

Τὸ δὲ ὄφελον περιπαροδεύτόνως καὶ τὸ
πεισικειγα, ὡς ἐκ τροχαϊκοῦ σύνθετο.

Τόν Θο καὶ χρόνο συνδέσμου.

Τῶν δὲ συνδέσμων οἱ μὲν συμπλεκτικοί
κοί δέσμοι οὖν ται. πλὴν τοῦ Ητού. ἡμέρα τοι γε
δέξια συνεπομένη. τρέπεται εἰς βραχεῖαν.

παροξύτονον ται δὲ καὶ οἱ ἀποτατικοί. τὸ δὲ
καθ' γέ, καὶ σίδη, μέριμνο. καὶ βραχυκατάλικτο
εἰσὶ. πλὴν τοῦ ὄπως. δέσμοιν ται δὲ καὶ
οἱ φιλοκευτικοί, πλὴν τοῦ Ητού. καὶ προ-
περιστάται μὲν ὁ ἄρρεν, ἀπορρίματικῶς.
παροξύτεται δὲ, σπλογχικῶς. Τὸ δὲ Ημία
ρευτικὸν μὲν ὅν, οὐ φιλοσοφικόν, φιλοῦται
καὶ ξένηται. βεβαιωτικὸν δὲ λιλοῦται καὶ προ-
ριστάται. τοπεικὸν δὲ ὅν, οὐ ἀρθρικόν, οὐ μα-
θητικόν, φασύτεται καὶ περιστάται.

καθόλος δὲ οἱ σύνδεσμοι πάντες φιλοῦται
πλὴν τῶν ἀποτατικολογικῶν.

δέσμοιν ται δὲ καὶ οἱ παρασυναπτικοί οὐ
περιστάται. καὶ περιττός. καὶ επεκτείνομενοι τῇ περι, μηδὲ
τῆς αὐτῆς φυλάκτου σιτών εἰσι αντάσσονται. οὐ
περιττός. δέσμον Θο δὲ καὶ ὁ ἀλλὰ καὶ ὁ ἀλ-
λακόν οὐ μηδὲ σωστὸς τὸ ἀλλὰ δυν δέσμονεσθαι.
ἀλλὰ βαρύγεθαι. λέγοτες. οὐκαίτινας τῶν
ἄλλων συνδέσμων. οὐ δέρη σάρκα τὴν τόνον
μετατιθέμενον οἰδούτι καὶ περιττῶν προδι-
σεων ἔιρηται. οἱ γενήρεντις τινας μαθητικοί περι-
ροξύνονται. δμοίως. ἔμπτης. δύτω μὲν δὲν πε-
ριττους καὶ χρόνος. καὶ μὲν δὴ καὶ πλείω ἀτ-
ταὶ ηνθυμιθίντας προθείνοιτε εὖ ἀντίχειρα.

περι πνευματικού. περὶ δὲ πνευ-
ματικού καὶ θεωρῶμέν ἐστι Α. Τὸ α. περὶ

χαυτον φιλοῦται. Ε"τι ψρὸ το. β. ψλήν ἐφ.
ψην τὸ. ρ. ἐσται. ἀβρός. ωσαύτως δί κού τὰ
πλάκα. ψλήν τοι σεριτικό. ἀβροτάξιν. ἀβρο
μένο. Ε"τι ψρὸ το. γ. ψλήν το ἄγνθεκα
τῶν ἀψάυτο ἀγιθο.

Ε"τι ψρὸ το. δ. ψλήν το ἀδρός. κού ἀδης.
Ἐτι ψρὸ το. ε. κού. γ. ψλήν το ἀξειν, σίβειν.

Ε"τι ψρὸ το. η. κού. θ. κού. ι. κού. κ. κού. λ.
ψλήν το ἀλιθαί κού. ἀλε, κού τῶν ἀψτού
του. ἐσθμένο μὲν τοι συμφώνο τῆς ψρώτης
ἢ τῆς δευτέρας. ἢ τῆς τρίτης σοζυγίας ἀεὶ φε
λοται. ἀλφίδες. ἀλκυων.

Ε"τι ψρὸ το. μ. φιλοῦται. ψλήν το ἀμα κού
τῶν ἀψάυτο ἀμιλλα. ἀμα. ἀμαρτία. ἔτι
ψρὸ το. ν. φιλοῦται. ψλήν το ἀνδάνω. ἔτι
ψρὸ το. ξ. κού. ο. κού. ω. κού. ψ. ψλήν το
ἀψας. ἀψλῆς ἀψτω. Ε"τι ψρὸ το. ρ. ψλήν
το ἀρκυς κού ἐφ ὄν τὸ. μ. Η. τὸ. ψ. ἐσται.
ἄρμα. ἄρψυια. Ε"τι ψρὸ το. σ. ψλήν το
ἀψτα. σιμαντικό ἀψερ. Ε"τι ψρὸ το. τ.
ψλήν το ἀττα, ἀψερ. ἔτι ψρὸ το. υ. κού. φ.
ψλήν το ἀφέ. ἔτι ψρὸ το. χ. κού. φ. ψλήν
τῶν ἀψτο το ἀψτω. ἀψισ. ἀψικορθο.

καθόλος δί τὸ. α. σεριτικόν ὅν ἢ ἐστικτικόν
ἢ μειωτικόν, ἢ φαύλο, ἢ ὄλιγο, ἢ το ὄμονο το
ἴσου σιμαντικόν. ἢ ψλεονάρον, φιλοῦται ἡ
κλιτον. ἀχανές, ἀκόλοθον, ἀρυθμον. ἀτέλαυ
τον. ἀμαθίς. ἀσαχυς. ἀθροισικόν δί μασύνεται
ἀεὶ. ἐξαρειθω τῶν σεριτικῶν ἀλυσισ. κού
σίνης. Ε. Τὸ. ε. ψρὸ μὲν το α, μάσύνεται ψλήν

τον ἔαρ. ἐλπὶ ἔαστεναι. πρόστις το. β. φιλοτάτη
ἐμή τδ. δῆτα. π. οὐτοι το. ἔβδομον θραῖσθαι
ἔτι πρὸ το. γ. καὶ. δ. πλὴν το. ἔδος. ἔργο
ἔδυσ. ἔδεῖται οὐθεν τὸ καθεδεῖται.

Ἐτι πρὸς αυτο πλὴν το. ἔργο. ἔτι πρὸ^τ
το. δ. πλὴν το. ἔργο. οὐθεν τὸ καθίζομαι.
πρὸς δὲ το. κ. δασύνεται. πλὴν το. ἔην καὶ
ἔννος ποταμός. πρὸς δὲ το. θ. φιλοτάται. πλὴν
το. ἔθεν. πρὸς δὲ το. κ. δασύνεται εἰ μή τῆς λέ
ξεως ἐκποτείται. ὡς ἴδι το. εκεῖνος κεῖνος
καὶ πλὴν τῆς. εκ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. ἔξαρτε
θω καὶ τὸ ἱκυρός. ἵκεχειρία. πρὸς δὲ το. λ.
φιλοστάται. πλὴν το. ἰλαν. ἔλος. ἥλιξ. ἥλιν.

Ἐτι πρὸ το. μ. πλὴν το. ἔμυς. Ἐτι
πρὸ το. ν. πλὴν το. ἔνεκο. ἐν καὶ ἔνοῦ πρὸ^τ
δὲ το. ξ. δασύνεται πλὴν τῆς ἑξ, καὶ τῶν
ἴκ ταύτης. Ἐτι πρὸ το. ο. πλὴν το. ἔόν. καὶ
ἴκικλίσεως. πρὸς δὲ το. π. φιλούται
πλὴν το. ἔπω. ἔπω. Ἐτι πρὸ το. ρ.
ἐμή τδ. δῆτα. κ. μ. κ. π. κ. σ. ιπεται. ἕρδειρο
ζρη. ἔρπηιρ. ἔρμης. ἔργο. Ἐτι πρὸ το
σ. πλὴν το. διώ. ἰκηκα, διά. Ἐτι πρὸ το
τ. πλὴν το. ἔτοιμον ἔτερον ἔταιρον.
Ἐτι πρὸ το. υ. καὶ. φ. πλὴν το. ἔφθιδη, ἔτι
πρὸ το. χ. πρὸς δὲ το. φ. δασύνεται.

καὶ πρὸ το. ω. πλὴν το. ἔω. οὐθεν τὸ ἔι μή
καὶ ἔω. καθόλου δὲ τδ. ε. ἰκηκλίσεως, εἰ τοῦ
αὐξήσεως ὅν φιλούται. ἔλεγον. ἔγραφον.

Ἐτι φιλουμένοις μὲν λίξεσιν ἐπιπλέον
νάρον μετὰ λαμβάνει το φιλοῦ πνέουματος.

φασονθμέναις δὲ τὰ διατέθεντα μεντονται. ἐώς
 Φων. ἔτι δασονόμενον ἡρτὸν. οὐ προσλαβόν ἀ
 ποδίφεογοθή. φιλοῦται. ἔκκλησις ἔυκκλησις.
 ιωλον, ἔυωλον. Εἰ τικαπάτους παρωχης
 μένους προερχόμενον καὶ ὀπενωπιστον, φι
 λοῦται. ἔτυπτον, τύπτε γάρ. Η. Τό. η
 πρὸ το. α. πεπληκλισεώς τε διὰ καὶ φιλοῦται.
 πρὸ δὲ το. β. μὴν διασύνεται καὶ πρό. πρ
 φιλήν το ἄγανθις. ἔτι πρὸ το δ, πλήν
 ἀστονή, ἔθυπτο. καὶ ἄδην καὶ ἄδησι. πρὸ δὲ
 το εἰ φιλοῦται κατιωνή ελιπτο. πρὸ δὲ το. ζ.
 πεπληκλισεώς τε διὰν καὶ τὸ πνεῦμα ἵστ
 κι το ρήματο. ἀριματι, ἀρόμιν. πρὸ δὲ
 το. θ. φιλοῦται καὶ πρὸ το. ι. πρὸ δὲ
 το. ι. διασύνεται. πλήν το ἄκεσις. Εἰ τι πρὸ.
 το. λ. φιλοῦται πλήν το ἄλιπτο. ἄλος. ἄλικισ
 πρὸ δὲ το μ. διασύνεται. πλήν το ἄμαρ
 καὶ ἄμμο. ἄμαθεισ. ἄμιν ἄμβειν. πρὸ δὲ
 το. γ. φιλοῦται. πλήν το ἄνισα καὶ τῶν ἔξιν
 το καὶ πλήν το ἄνικα. πρὸ δὲ το ἔ. ἄδη
 το ἄξω μέλλοντο μόνου διασύνεται.
 πρὸ δὲ το. ο. ω. φιλοῦται, ἄδης. ἄκοντος.

Εἰ τι πρὸ το, π. πλήν ἄπαρ. πρὸ δὲ
 το. ρ. διασύνεται. φύσει μακρῷ συλλαβιζομέν
 ναι. ἄρχ. ἄρως. βραχεῖς δι φιλοῦται, ἄριγγιρων
 ἄριστανός ἄρειμα. Εἰ τι πρὸ το. σ. διασύνε
 ται. ἄσυχτο ἄσιστο.

πρὸ δὲ το. τ. φιλοῦται. πλήν το ἄτταθαι.

Εἰ τι πρὸ το. ι. πλήν.

Εἰ τι πρὸ το. φ. διασύνεται. ἄφαισις.

περὶ δὲ τοῦ χ. τιλσταὶ, ἔχοντες τὸ δίκαιον κατ

τὸ πείρατον. περὶ δὲ τοῦ φ. διασύνεται. οὐδὲ
ἐκκλίσεως ὅν το ἀπότο. καθόλου δὲ ἐξ αὐτῆς
ἔκκλισεως ὅν. τό πεντεμάκιον το βήματος, οὐδὲ
δύματος. μούμηρ. ἀιρόματος, ἡρούμηρ. ἔτι ἐντροπή
χαῖκη λέξιον τιλσταὶ, πλὴν το ἔλευθον. καὶ τὸ
πάρο. I. T. I. περὶ το α. β. καὶ γ. τιλσταὶ.
καὶ περὶ το δ. εἰ μή τὸ εἴσοδος, οὐδὲ πρώτη. οὐδὲ πρώτη
πλὴν το ἕπεται. περὶ δὲ το. ε. διασύνεται
ἴερδην, καὶ περὶ το. θ. ιχναὶ. καὶ πλὴν το ἵκω, ικέτη
τις, ικάνω. E" τι περὶ το. λ. πλὴν το ἴτι
λεως καὶ τιλαρός. ἔτι περὶ το. μ. συμφάνους
ἴσομενου. οὐδὲ πρώτη, πρωνήιντος δὲ, οὐδὲ πρώτη
πλὴν το ἕμερην. ἔτι περὶ το. ν. πλὴν το ἴτι
E" τι περὶ το. ξ. ιέξος. E" τι περὶ το. ο. ω. ιός
ιών. ἔτι περὶ το. π. οὐδὲς ὄντος. πλὴν το
ἴστησθα. ἔτι περὶ το. ρ. καὶ περὶ το. σ.
πλὴν το ισωρια, ισός, ισημι.

E" τι περὶ το. τ. καὶ ι. καὶ ι. τ. καὶ ι. χ. καὶ ι. φ.

Το. περὶ το. α. καὶ β. καὶ γ. καὶ δ. τιλσταὶ.
πλὴν το ὄδησς καὶ ὄδης καὶ οὐδεῖν αὐτοῦ. ἔτι
περὶ το. ε. θ. θ. πλὴν το ὄθεν καὶ οὐτι.

E" τι περὶ το. κ. λ. πλὴν το ὄλμον. ὄλμος
ὄλματος. ὄλμον. ἔτι περὶ το. μ. πλὴν το ὄμονον
καὶ τὰν τοῦ τούτο. E" τι περὶ το. ν. ἐν τοῖς
ὑπερμίσιον συλλαβήν ὄντος. οὐδὲ πρώτη. ἔτι περὶ το
ξ. καὶ π. πλὴν ἐφ' ὧν οὐ πεπαιτόντος. καὶ πλὴν το
τῶν ἀναφορικῶν. ἔτι περὶ το. ρ. πλὴν το

ὁρῶ, ὅρθο. καὶ οὐδὲ οὐφέντη τὸ καὶ τὸ μὲν πεπεινεῖ. ἔτι
 περ τὸ σ. ἵντεσις ὑπερμίαρ. πλὴν τῷ ὅστι
 καὶ οὐδὲ οὐφέντη. ἔτι περ τὸ τ. πλὴν τῷ ὅτι θεότε
 γτω. Εἶτι περ τὸ φχ. η. ω. περ δὲ τὸ
 σ. ἵντεσις λασθνεται ὁ πλὴν διπλον. καὶ
 ιδιτῶν ἀναφορικῶν. ὁ ποιότο. ὁ πότε. διπλον.
 ὁ πόστο. διπλως. ὁ πότερον. Εἶτι περ τὸ ρ
 κ. κ. μ. ἵντεσις δριθο. ὁ μὲν. καὶ περ τὸ
 ν. δὲ, καὶ σ. δασθνεται ιδιτῶν δην. καὶ οὐ. μοι
 νοσυλάβων. καθόλου δὲ πλεονάζοντοις
 πάσῃ συμφώνου ἀρχομένοις, φιλοῦται. ὁ βριμος
 καὶ περ δασθνόμψον μην περοσλάβητὸ. οὐ.
 φιλοῦται δριθο, δύρθο. ω. Τὸ. ω. ἐν ταῖς
 ὑπερμίαρ. φιλοῦται. πλὴν τῷ ὁρῶ. πλρο, οὐ
 ρακιῶ. ω δὲ ὑρθροις δασθνεται, καὶ οὐδὲ ιδίω. ω
 διεπιρημακηλιτικόν φιλοῦται αἱς ἔιρηται.
 ο. Τὸ. ω, πάσις λέξεως ἀρχον δασθνεται μοι
 περ τῶν συμφώνων τὸ. ρ. βάρμι. βῆμα, βείη
 δασθνεται δὲ τὸ. ρ, καὶ ἐὰν διττὸν γίνηται
 ἐν μέσω λέξεως, ὃντι ἀμφωμέντοι. ἀλλὰ τὸ μέν
 περστον, φιλοῦται. τὸ δὲ διύτερον, δασθνεται.
 βῆμα. ἵντερημα. κοινὸν δὲ καὶ περίτας
 φιφθόρος, οἷον ή. οι, ἐν ταῖς ὑπερμίαρ, φιλο
 ται. εἰ μή τὸ. μ. ἵντεριτο διμα, πλὴν τῷ ἀρε
 μα. Εἶτι καν. φιλοῦται. πλὴν ιδιτῶν ὀμήν.
 Εἶτι καν, πλὴν ιδιτῶν τῷ ἀρκτῇ. ἔιλεως διρ
 μός. ἐιλιαστω ιματι. ξις. Εἶτι καν. πλὴν
 τῷ ξυμβείρ, ξύειρ. ἴντερικήν. ἔτι καν. ινταῖς ὑ
 περμίαρ. πλὴν τῷ οὖμο. οὐδέσκαλο. οὖτο.
 διδο

Εἳ τι καὶ οὐ πλὴν τῷ ὅμετῷ, ψυχηκαὶ καὶ
τῷ μονοσυλλέβων. ὃν ὁμές, ὁμέτω μὲν τοῖνυν
παῦτα. περὶ δρόμου ράφιας.

αἱ Τίνα δὲ τισιγραπτέον φωνήσι καὶ σιφοθή
ψοις. οἶον τίνα μὲν τῷ μικρῷ ο. τίνα δὲ τῷ μ
γέλῳ καὶ τίνα μὲν τῷ ετίνα δὲ τῷ ι, οὐ τῷ αι
καὶ τίνα μὲν τῷ ο. τίνα δὲ τῷ οι καὶ τίνα μὲν
τῷ. Ι. τίνα δὲ τῷ ει. τῷ μὲν παραδόσει η: οὐ δι
τῷ δὲ ἔτυμολογίᾳ λιπτέον. οἶον τῷ ή πει
ρῷ, τὸ μὲν οἰκιας παραδίσιως μικρὸν τὸ δὲ η
καὶ ει. ἐξ ἔτυμολογίας. ὅτι τὸν τῷ αὶ καὶ π
ρας ἀπερος, καὶ τροπῆ τῷ αἰσι, καὶ προ
λήψις τῷ ή πειρῷ. Ὅτε σκεπτίον ὅπως
τὰ σύνθετα ἔχει. καὶ ὅλῶς παράγωγα. οὐ μό
νον ὅτι πολλὰ καὶ σύνθεσις μεταβάλλει, καὶ το
λως καὶ παράγωγός οἶον γνομα σύνταγμα. η
ρῷ ἀκράρεια, πειθώ, πιθανός, λειβω, λοιδ
ρό. λιβάς. ἄλλα καὶ ὅτι φιαφόρως τῆς συνθέτης
σεως γιγνομένης. φιαφόρως ἀν καὶ δρόμου ρά
φητο τέ μέσα. τῷρ ἐχρ τοι συνθέτων. τὸ μὲν
ἴκιδυσιν τελείων. χειρίσσοφῷ τὸ δὲ ικιδυσιν ἀ
πολειπόντων σοφοκλῆς. τὸ δὲ έξ ἀπολειπόν
το καὶ τελείσ. φιλόδημον. τὸ δὲ θέντα αλιν.
περικλῆς ἔσε καὶ συμβαίνει σίδε τὸ πολυ
τῆς φενῆς σύνθετον καὶ παράγωγον ἔτυμο
λογικὸν διῆρ ἔναι τῷ μέλλοντα τελέως έ
δογραφεῖν, δι ἀκριβείας δὲ περὶ ἔτυμο
λογίας ἔτετον καὶ περὶ ἀφαιρέσιως καὶ
περολήψεως, καὶ ὅλως μεταβολῆς. οὐ τῷ π
ρόντο οκοπέοῦ.

Η' τῶν φωνιέντων τροπή, τετραχῶς.

λανθάνειν μὲν τοι ὁν δ' ἐν ταῦταις, οὐτε
τῶν φωνηέντων ἡτροπή τετραχῶς. καὶ γάρ
τὸ βραχὺ τρίστεπαι εἰς βραχὺ μενδλαῖτο, μενέ
λαῖτο, οὐ τὸ μακρὸν, εἰς μακρὸν πυθαγόρας-
πυθαγόρις. οὐ τὸ βραχὺ εἰς μακρὸν. ἔρως, οὐ
πῶς. οὐ τὸ μακρὸν εἰς βραχὺ λαός, λεός. πάρετε
παλλαῖς παρατίλια κλίσιν δὲν ὥρθογραφεῖν
σίον, θέωνι μὲν τῷ μεγάλῳ μίμνους δὲ τῷ
μικρῷ. ἀμφω δὲ τῷ. οἱ δὲ τοῖς αἵτινι. τῷ εἰ
πτοι ἐκφωνουμένῳ, οὐ μὴ. ἀλλ' ἐν διφθόγγῳ οὐδὲ
μὴ τῷ συστάλλεται. πάροις οὐ τὸ τόπον
κεῖται τῇ διφθόγγῳ. οὐ τὸ βραχὺ. οὐδὲ τὸ
πέπτον τὸ ταχῖτο, ταχεῖα, οὐτω καὶ τὸ τὸ^{τὸ}
βραχίτο, βραχεῖα. Εἴ τι συστάλλεται. οὐδὲ τὸ
στικοῖτο τῇ. αἱ. οὐτω καὶ τὸ στικοῖα, καὶ στικα-
στικοῖσι σύνη, καὶ στικαιόν. Σκεπτίον
οὐ καὶ οὐ στικαστικοῖσι, καὶ οὐλως οὐ στικαστι-
κοῖσι φθοῖς τῇ διφθόγγῳ οὐτι τὸ φθοῖς τὸ
οὐκοὶ. οὐτι κριται. καὶ εἰναὶ τὸ στικαστικοῖσι
πάροις συνιέναι, οἶον τὸν μεῖσι ηγραπτέον. οὐ
τι ἄμειοιδωριεῖς λίγουσι. καὶ τὸ μύρμηξ, οὐτε
μύρμηξ οὐτι οὐδὲνσι τῷ αἱ μεῖσι τῷ. οὐ ποιεῖ
τις καὶ οὐρ ἀρ οὐτι λέξεωσι καὶ οὐτι διφθογγοῖσι
περι τὰ ἀντιστοιχοῦντα οὐτι δὲ τῷ τῷ μέρη τητικῶν
τε καὶ τελικῶν τὰ παλλὰ οὐταραδόσεως.

καὶ τῶς μὲν τῷν ἀρχῆικῶν ὄρθογραφίαιν. οὐκ
τῷν ὑσέρον ρήθισομένων κοινῶν ληστίον
τῶς δὲ τῶν τελικῶν καὶ τῶν μέσων. οὐκ μὲν
καὶ ἐκ τῶν οὐκ ματισκῶν τόπων, καὶ εἰς
τῷν νῦν ἵριμένων ἔνια κατορθῶν τὸ γερά^{τοιο.} καὶ εἰς ἵστο μφοτερίζει. ιδίᾳ δὲ καὶ ἵστο
πλέον ἐκτῶν δε.

ΤΕΛΙΚΑΣ ὅτα τῷ.η.

ΤΕΛΕΙΤῇ μὲν οὐσι. τῷν ὄνομάτων. τὰ οὐσι
καὶ λήγοντά θιλυκά, ἀρετή.

Ἐτιτὰς εἰς οὐτοις οὐτοις συλλαβωσι λινόμηνα. οὐτῷ
τῷ εὑρετῷ τοι μοσθένις. χρύσης. λάχης. ἔπι
τὰς οὐρ. πλάκη τοχείρ. φθείρ. ἕιρ. ἐινατείρ.
σάσφειρ τῷ οὐ. Ετιτὰς οὐ μὴ ὄντα δια
κατάλικτα ἀλλ᾽ οὐταντα. φόρ κυν τὸ γερά καὶ
μόσυν, τῷ οὐ. δικατάλικτα δὲ τῷ οὐ, δελφίν, καὶ
δελφίς, ακτίνη κατάκτις. ρίν, καὶ ρίς. θίν, καὶ
θίς. Ετιτὰς οὐξιδωριστι, εἰς αὖτοφερόμη
να μύρμιξ. νάρθιξ. Ετιτὰς ἐκ τῷ πλάκη
τῷ. βου πλάκη. οὐσι. οὐτέ τάτε δικατάλικτα ἀλλ
ἴρηται. καὶ τὰς εἰς, οὐδεὶς τερα. πλάκη τῷ ἀσυ
γόνυ. πλᾶσ, δόρυ καὶ τῷν οὐτόποτῶν οὐσι. οὐτό^{τοι}
ενικῶν. ταῦτα γερά τῷ οὐ. Ετιτὰς οὐσι.
τῷ δικατάλικτα μενα. οὐτῷ θ. οὐδεὶς τοποπλεῖσον
πάρις. ὥρνιο, εἰ δὲ τῷ οὐτοις. κλινεῖτο, τῷ εἰ διηρ
θογγογραφεῖται. χαριεῖς. οὐγλήεις. Ετιτῶν
εἰς δισύμφωνον λιγόντων τὸ ἔλμινσ.

δοσατῷ. οὐ, Εισ οὐ δὲ τάτε οὐριμένα οὐδεὶς
ρα. καὶ δοσατῷν ἀρσενικῶν τριγενῆ ὄντα, οὐκ
διμόφωνον ἔχει τὸ θιλυκῶν. οὐθεν. οὐδεῖα οὐθεν.

θίοντι διώκεισθαι χρυσοῖς Τῆς χρείας χειρίτης μάσθιψ
το περισσότερον ἀπό τὸν δέκατον μέντοι ἄδιπτον
τὸ σαφέστερον διάτοπον τοιχίντας ή. σύνδισμον
τοποθεσίαν ή ἐπιφέρει μακρῷ ὡς ἀριθμοῦ τοῦ
λογικοῦ λαοῦ. οἶον δίδομενοι χρυσοῖς Τῆς πατείας
ρουσις ἔνεκα χριστούς, θεωρεῖσθαι μαζεύοντες
ἄποδος ἔχοντες. ή κώστε περισσότερον ἄριθμον.

Ἐπιβατικά.

Ἐπιλήφθω δικούς Τὸ μάχομαί μάχην. καὶ
τὸ ρωτόν κούς διαλέγειν διαλέγειν. καὶ πεντάπλε
το αὐταῖς διπλατικά. καλῶς τούτος ἐπιβατικός
καὶ, τὰ τοιαύτα πλανατικοῦ ἀλλαγμάτικόν, οἶον διά
διάσκοσις γράμματικά.

Τόποι το περάτω.

Τόποι διπλανατικοῦ περιγραφῆς, τὰ διπλανατικά
κατά μετρίων ενέργειαν. οἶον τοῦ
καὶ Σωκράτους. εἰτε κούς ελάσσων. οἶον τὸ λόγω
τοῦ φίοντα. κούς φρονῶν τὰ ινότα. Σκοπεῖν οὖν
τοῦ ιδιοσωματικοῦ διάθεσιν ἀναφέρεται. οἶον
θυμαράτων, τοῦ πάθους. πάθητων. φθειρών. δύο
φεσμάτων. βρέχων. βιάζομαί τρίβων, κρατῶν. κείμενον
τοῦ θεριζόντων, καίσων

Ἐπιτίποτε κούς τούτους. φιλῶν. ἀγαπῶν
τοῦ, τοῦ πάθους. μικρῶν. ἀστικῶν. βλάστων, ὀφελῶν
ὑπεριζόντων, ἀγνῶν, λοιμορῶν.

Ἐπιτίποτε διπλανατικά. ἐπανάτολα. γκωμάτων
ρων. υμνῶν. ἄσων, ἐν λίγω.

Ἐπιτίποτε πεντάπλετα. τίμων. σέβων. περιστεύων.
περισκυτῶν κολακίσων. ἀιδοῦματος.

Ἐπιτίποτε πενταπλεύρων τοιχίντας. κούς πορφορίκας ή. γνωστοῖς
σελίδα III

ποῖον. κρίνω. οὐδεὶς γάρ, οὐδεὶς ματιόφορός μαι. ΕἼ τι εἰ
περοκήρετικά. βούλομαι. περοκήρεθματικά θέλω
ΕἼ τι εἰ λητητικά. ζετάξω. ἀνακρίνω, ζευγῆ
Ιρευνῶ. ιυρίσκω. ΕἼ τι οὐκ επικρητητικά.
έχω, φυλάκωω. ἀναγκάξω, ζεργώ, έλαζόνω, ηγε-
κῶ. ΕἼ τι εἰ περοτρεπτικά. παρακαλῶ,
ζετάξω. περοτρέπω. παρορμῶ. παροξύνω
ΕἼ τι οὐκ επιλητικά. φωνῶ οὐδεμάζω. οὐκλῶ.
ΕἼ τι εἰ επιγηματικά. οὐδεμόμῶ σκητοτομῶ.
ιατρίσω. ΕἼ τι οὐδιακρίσικά. παλανῶ. οὗτος
πατῶ φενακίζω. κλίπτω παραληγίζω μετέ
ΕἼ τι εἰ σιμχοτεκνικά ή σιμχετικά, παλεύω.
σωφρονίζω πειθῶ φρέσκων. ζύχω. θερμαί-
νω. διατίθεμι. ΕἼ τι εἰ εικτικά, οδύρομαι
πλακίω. πρηνῶ. δικτίζω ζλεῶ. ΕἼ τι εἰ κε-
τευτικά άντιβολῶ ικετεύω έντιπταρῶ λιτέ-
νιόν ωρατῶ. ἐν τῷ παρακαλῶ γονόμαι
ΕἼ τι οι συμβολαίων συμκυτικά πολῶ οὐς
πορέργω συμβέλλω. ΕἼ τι οἱ φυσικότοποι γεν-
νῶ καὶ φύω καὶ σύξω. θετιατρῆς εἰρή τὰ τα-
ῦτα. Τὸ τοιούτοις φευτέρου.
Τὸ δὲ μετέρθι τὰ πατέρας αἴσθησιν άναληπτε-
κά. οἶον οὐδένομαι οὐκούσω. οὐ περιμοιχεύο-
μαι. οὐ πρεκίνομαι. οὐδὲ οὐδιμότητας εἴναι τῶν διηγεί-
τιατικά. Μίσθιος τὸ έναρχεστῶν εἴναι τῶν διηγεί-
τιατικά. Καὶ οὐδὲν δικαιονηγεῖται τὰ τούτας συνε-
νομοῦνται. οὐδὲ ματικά. Θεῶματι.

Καὶ τὰ προντισικά καὶ τητιτικά προντικά
οὐ πειλομαι. φειδεμαι. οὐ περιλαχύω. ποινῶ. με-
τέχω. μέμνημαι. Καὶ τὰ άρκικά βασιλεύο-

157

Φειδόσω. Κυριεύω. τυραννός ἄρχω κρατῶ ή
καὶ ἄν καὶ ὁς ηττικά τὰ τοιῶτα. καὶ τὰ
φιαφορικά καὶ τὰ ἀπογιματικά καὶ ἴνσατις
καὶ φιαφέρω. χωρίζομαι, ἀπέχω. σίρουμαι. ὁς
καρτάνω.   Τόποι της τρίτης.

Τὸ δέ τρίτο τὰ περιποιητικά. καὶ ἄντες
περιποιητικά. οἶτον δίδωμι, πέμπω. λίγω
καριζματίντιλίγω παλαιών εναντίοναι ὅρε
φισθητῶ. μάχομαι, καθίλεσθι πέπερίμω
ἔπως ἄν ἔχη καὶ ὁς περιποιητικός δὲ λαμ
βάνειν ταῦτα, ὡφελᾶται γάρ τοι ἀνθρώπους ἀλ
λὰ καὶ φελᾶται ἀνθρώπους τῇ πόλει. διάκονω
τὸν νίον καὶ διδάσκωσοι τὸν νίον, ὃς περιπ
οιητικός πέπερι ἔτι ἄν εὐεργετος ἐλάσσονος εἰπε
τητικός εἰναι μέμητος σόσσα ἔτιστι τὸν μρήσ. ἐχεισόδε
μηρατέμπολατῶ ἀνδρὶ ὀφίλισα προθύ
μως τὰς σύνατα. εὐλίγθω δίκαιος ὁς περιποιη
τητικόν καὶ τὰ δουλεύειν ποιεῖν καὶ οὐ πεπέ
τῶ. οὐδὲ ἀκολούθῶ καὶ ἔκινω καὶ τὰ ὄμοια.

περὶ σογικμίνων

δῆλον δὲ ἵν τούτων καὶ ὄπεως τοῖς σογι
κμίνοις χρισθάμενος. εἰς τούτην εἰρημένων
ἀπλάτης συνθίντες ὡς ἄν τὰ παρὰ τῆς χειρὸς
καὶ σιανοῖς ἀποτίθενται φεγγέμισα.

φιαβατικῶς.

Ηὕτοι φιαβατικῶς οὐδὲ ποιεῖται οὐδὲ ποιεῖται
περίγματοῖς οἶτον ὀφελῶ ἀνθρώπους τὰ σύ
νατα. παρέχομαι γρίματα ἀνδρὶ παίνητι.

Αἰτιολογικῶς.

Η^η ἀιτιολογικῶς καὶ ἐλειστήκως οὐδὲ
τῆς ἀιτίας ἐξῆς ἡ ἐνέργεια οἷον ἐπαίνω Σω-
κράτης τῆς ἀρετῆς ἀνθμοι πυρούς ταῦτα
τριῶν. μεταδιδούμενοι τῷ πειρίοντ^θ.

Ἐργανικῶς.

Η^η ἐργανικῶς εἰδεῖν

κατένεργειαν κίνησις φάναι σίσι. οἷον φεύ-
γω^θιν επαίνων ταῦτα. Τελικῶς

Η^η τελικῶς οὐ τὸ δῶν ἔνεκα σίσι προδεῖνοι
οἷον τάττωσε προηγείσας τῷ πλάνῳ.

Εἰδικῶς.

Η^η ιδικῶς οὐ τὴ καθόδοι μάχαιρον εἶται. οἷον φεύ-
γω^θιν περί τὸν βασιλέα ἐλιλυθέναι.

Ἐλιλυθήκως.

Η^η μειστικῶς τῆς κατά. μῆλον δ' ἄκτης
τῷ πόστρων ἐκθέσεως. Γότελικός.

Τόποι δέ τοι μήδι τελικός, ἔνθα τὸν αἴρμότε-
ρο. οἷον τάττωσε ἵνα προηγή τῷ πλάνῳ.

Τόπος ιδικός Τόπος ιδικός. ἔνθα τὸ δῆ-
ποτινότι ἐλιλυθάσαιρόν περί τὸν βασιλέα

Τόπος ιδικός.

Τόπος ιδικός μετέρου, ἔνθα γέρνοντο μη-
λῶσαι σίσι ποστρό. οἷον ἔρηστον ἔτι κεντάρο.

Η^η τὸ θέατρον τῷ ἐνεργοῦτ^θ περού
σώμου καὶ πάλιον τ^θ οἷον φεύρεις τὰ κοστού-
να τὸ σὸν μέρος. Η^η τὸ κατάτι. οἷον ἔν-
τικτοι τὰ πολλά ἀιγυναῖνες, καὶ τοφές τὰ μη-
χανικά. Η^η τὸ ἀιτιονόν πάντα τῷ πειρα-
νικῷ ἀνομοίως. οἷον πάντα δέ ταῦτα γίγρα-
φε τὸν ἐρυμένον τρόπον ὃς ἢν οὐδὲ βιβλίον
κατάθετο.

Τόποι τοι ἀίτιολογικοῖς καὶ ἐλειτικοῖς.

Οὐδεὶς θωτὸν δὲ καὶ τοῦ ἀίτιολογικοῦ φένει
ἐλειτικὸν τόπον τοιοῦτον, σκοτεῖρις οὐ δύνταλε
λαχυματικῶς καὶ ἀστικήτικῶς. ὄνομα μηδε-
πωλῶ. ἀλλά τι τοῦ ἀστικοῦ, Εἴ τινι πελῃ
ρωτικῶς. γηράτικός τοι εἰσί.

Εἴ τι εἰς σιαρτικῶς τε, καὶ ἴνσατικῶς. καὶ
ἐφεκτικῶς γυμνῶ. ἀσταλάτω. ἀριστί. ἀ-
πολύω, κωλύω. ἀναστέλλω. συγχωρῶ, οὐτεις
κω, κουφίζω. ἀμβλύνω. καθαίρω. περικιρῶ.
ψευτώ. Εἴ τι εἰς πειθειτικῶς. καὶ οὐδὲ
τίς ἀποδειτικῶς ἐσταινεῖ. θαυμάζω. ευδαί-
μονίζω. γηλῶ. ἀποδέχομαι. Εἴ τι εἰς μετου-
σιασικῶς τε καὶ μεταδυτικῶς, κοινωνῶ. μετέ-
χω μεταδίδωμι. ἀγέισθω. Εἴ τι εἰς φιλικῶς. Π-
εικτικῶς φιλῶ ἀγαπῶ. ιλαχιστικτείρω.

καθόλου δὲ τὸ περιττὸν ἀίτιον ἐλεῖ περι-
κίμφο μηδεὶσι ἀχαρισίας. ἀττικῶς μαστις σιαβοῖ-
λῆς κατηγοροῦσσου κλοπῆς.

Εἴ τι εἰς ἀσθετικὸν χρόνον παρίκοντος οὐτε
λοῦς δέσι πεσεῖν χρονικὸν προσορίσαθαι. οὐκ
ἴλθορ, δυκεῖ μονοῦ. οὐκ οἶστρον χρόνου πεπλοῦ.

Εἴ τι εἰ τὸ ἔγγυς τῷ γενέθαι καὶ παρά με
κρέον συμβιβηκέναιτι μηλῶσαι δέσι μικροῦ
παρῆλθον μικροῦ σιέφυγεν. Εἴ τι εἰς πε-
κίρσοτορικρεμᾶσε τῷ πευδός. πεινωτῷ οὐδὲ
τοῦ. δρέπομαι τῶν ἀνθέων.

Εἴ τι εἰς καιροῦ ωρισμένον χρειάσοιον καὶ μί-
ρας τε καὶ νυκτὸς ἵργαζεται. ἐπείρας ἔκειν. λ-
κῶντος καὶ ἔκρατος αἰκειλισθερμαῖς οὐει.

Φανερών δὲν καὶ τὸ οὐτό φῆμα λαμβάνειν μένον μίαφίρως μηδέστε οὐτοι τοι εἶναι καὶ μίαφίρως περιστροφήσεις οὐτοι τοι συντίθεται οἷον τὸ λύσισιμακτικὸν μὲν ἐδίσαι τικῆς ἐνεργείας τῷ λύσιτι. Μίαφίτικὸν δὲ λύσιμον γίνεται ἐφωδιαῖς παραπλησίοις οἷς καὶ ιδιαὶ τῶν ἀλιών θεωρητίου καὶ πτολίσινον μέλιν ἀντικτέον. παθεῖται. Τὸ δὲ παθεῖτικὸν μῆλον γεννάει τὸ ενεργητικόν συντετάξεται. ποιεῖται τὸν ἐκ πρώτης ὄνομασικὴν ἔχον. Ιδιοῦ δὲ τὸ ἐκ τρίτου γεννήντος τὸ περιπτερούμενον τὰς ἄκρας Σωκράτης φίλοι φαίσεον φαίσει φίλοι τὰς τὰς Σωκράτες. καὶ μίαφίτικα πρὸς αὐτὸν ποιεῖται τὸν δέντρον καὶ τὸ τετάρτον καὶ ὅμοιότετο τον πλάνην ιδιαὶ τῷ πλανητικῷ, ταῦτι γοργοῦ πρὸς εὐθείαν καλέματι. Σωκράτης, λίγοι μὲν βιβλίον περιέται γένος ποιεῖται πατέρων πολλῶν χρυσίον μίδοται πρὸς τοι πατέρων τῷ πεινατι. Ιδιοῦ δὲ μάλιστα περιτίκη τὸ συνεκδοχικόν τῆς συντάξεως. οἷον πλάνητοματι τὸ πόδα ἀλγῆ τὸν πεφαλήν. εἰδίτερον δὲ παριτικῶς.

Τῶν δὲ εὐθείων τὸ μὲν ὑπεριτικόν
ὄνομασικὴ ἐκ τρίτου συντάσσεται. Σωκράτης
δέντρον ἡ τυγχάνει λεύκος. Τὸ μέντον τυγχάνει βέλος
τιον εἰς εὐθείαν μετοχικὴν ἐκ τρίτου. Σωκράτης
τυγχάνει ἀλγαθός. ἡν δὲ μετοχή μή

ὑπερβολής καὶ εὐδενὸς διὰ τὸ τετάρτον. ἐν τοῖς λόγοις
τοῦ φαντασίου Σωκράτης Τυχέανθει περιπολούσα
καὶ σύκλεψθείν Θεού τὸν λαόν δικαιοντα περὶ τοῦ εὐεργετικοῦ.

ΧΤΗΤΙΚΑῖς.

Τῶν τε δύο κατίσις πομπὴν τε κοινῆς
τοῖς διαφοροῖς οἰκτρίτον γενική. χρήσιμοι. πλεῖστοι.
πέπισθεντοι περὶ αὐτοῦ. οἱ μοιρῶν δὲ πολλοὺς τρύπανούς
ἔχοντες. οἱ δὲ περὶ αὐτοῦ.

ὅργανικᾶς.

Βρίσκω δὲ κοινὴν εὐδενὸν ὥργανικῶν δοτικὴν
κοινήν τοῖς δὲ πολελυμένοις ιδούσι τοῖς
τιθίνοις. οἷον ἀπρυπόνων κοινήν τοῦ ορφέων. κοινήν τοῦ
κοινοῦ πολεστῶν αἴρεται ή δὲ αἴρεται η διατάξις προ
πολλῶν ιζημαράν φράξειν τὸ ἄτιον.

Τῶν δὲ περιπομπικῶν δοτικῶν. σύμβολον
τοῦ πολελυμένου περὶ αὐτοῦ. οἷον οὐδοίων διὰ κοινοῦ
μηδὲ τῶν λοιπῶν συντάκτοις. κατά τὰ κοινά
τίτημένα. Αὐτοῦ πολελυμένον. Τόδε
αὐτοῦ πολελυμένον διὰ τερον μέντοι κοινά
τὸ θεός μηδὲ μεταφυματικόν μνημονήματος τοῖς πολε
λυμένοις συμμετοχήν αὐτοῦ πολελυμένον δὲ καὶ
θεοῖς αὐτὰ μεριπτὸν ἔιλιπται η πάτητον αὐτοῦ πολελυμένον
τῷ τυχέντε μηλόν. κοινάντι μίκρους μνημονή
τῷ δλοενεργειτικῷ κοινάτῳ αὐτοῦ οὐδετίρω. οἷον
οὐ τὰ πολελυμένα. φείγω. ἔρρω. ἀλγῆ φρίγγω πολε
λυμένω. ἐρυθροῦ νοοῦ δὲ πολελυμένοις κοινάται οὐ με
ταπένταξις δὲ τοῦ τοιούτου καὶ αὐτοῖς πολελυμένοις

αὐτοῖς. πολελυμένοις τοῦ πολελυμένοντος φείρονται. οὐδὲ πολελυμένοις
τοῦ πολελυμένοντος. Τοῦ δὲ εἰκότεον κοινάτον κοινάτον δὲ οὐδὲ πολελυμένοις
τοῦ πολελυμένοντος. κοινάτον κοινάτον τοῦ πολελυμένοντος.

πολι τὸ συνέκδοχικὸν τῆς σύνταξεως πάντω
ταῦτα καὶ νοσῶν οἵσον καὶ ἀλγῶ τὰς κεφαλήν
ὅλον εὐεργυτικόν.

Τὸ δὲ ὅλον εὐεργυτικόν. τὰς πάρες αἰτίατη
καὶ βούλεται σύνταξιν. οἶον φεύγωσε καὶ λαρ
θάνω καὶ κρύπτω. καὶ παραλλάττω, καὶ
παρελαχύνω καὶ θίλω. Αὐτοουδέτερον.

Τοῦ δὲ αὐτοουδέτερου, καὶ αὕτη σύνταξις τοῖς
αὐτολελυμένοις διῆν. καὶ αὐτολελυμένον γέρτω
καὶ τὸ τοῖστο, οἶον ζῷ, πλαστῶ. ὑγιαίνω, δῆς
λον δὲν δτι πάρες τὰς διαφόρους τῷν αὐτᾶν
φύνδημεις καὶ χρήσεις τὰς σύνταξιν ποιητέον
κατὰ τὰς ὑποτεθέντας αναβαίνω τῷ ὄρῳ τρέ
χω μὴ πώ ἀγοράν ἀλλὰ καὶ τρίχω τὸς
φίον. τὸ μὲν ἀτελῶς τὸ δὲ ὅλον εὐεργυτικῶς.

Μέσον. Τῷν δὲ μέσων ἔιτεν δὲν κοινῶν
καὶ αὕτη σύνταξις καὶ αὐτῷ τοῖς ἐνεργυτικ
καὶ καὶ παθητικοῖς αἱμοφοτίραις ξαύροφαρτ
μόρι ταῖς διατίσεσι, θύμοις δὲν τῷ Θεῷ. καὶ
θύμοις οὐφείτερο τῷ Θεῷ. Βιάζομαι τὸν ἔχθρον
καὶ βιάζομαι οὐδὲ τῷ χθροῦ. καὶ δλως κατέ
τὰς διωρισμένας ἔιδη χιμάτισέον καὶ σύνταξ
τέον. ἐπανίσομαι ἀριτῶ τὰς ἐικότα. καὶ ἐν
πανίσομαι οὐδὲ τῷ φίλου.

Εἰπίμεσον.

Καὶ ταὶς εἰπίμεσου δὲ τὸ μὲν ἀντοεὐεργυτικ
τέον, τὰς αὔτης τῷ ιψεργυτικῷ σύνταξιν ἔχ
εις καὶ αὐτοουδέτερον εὐεργείας ὅν. τὸ δὲ
αὐτοπαθητικόν. τὰς αὔτης τῷ παθητικῷ

Ἐτι τὰ μονοσύλλαβα μῆς μρῦς σὺς. ΕἼτι τὰ
ἴσις τῶν θηλυκῶν ὁξύτονας ἐστίτοστατεῖ
σον πλήν τῶν πατρωνυμικῶν. καὶ υἱος
κορισικῶν ταῦτα ἀπέρ τῷ. ἔτι τῶν οὐδὲ
συμφωνον ληγόντων. τὸ τίρυντος ἔτι τὸ σάζ
κυς. ποίλεκυς βότρυς πηγής ἔγχελυς.

Ἐτι τὰ οὐδὲ τῶν μονοσύλλαβων. σύξ φρύξ
πλήν το περοῖξ τῇ οι. καὶ τῶν οὐπερμίσιν
συλλαβῶν, πλήν το φοινιξ, κύλιξ. τέττιξ.

ὅσα τῇ οι. οὐδεις δὲ τὰ οὐδεις αἰσ λήγοντα μονο
ληγή. οὖς τριγενή. μαίς. σαίς. ποτίς.
Β' τι τὰ οὐδεις αἰξ. γύναιξ. ἀιξ πλήν τῶν πεπον
τίκω. παλλίτεξ. ιδίτεξ. καὶ πλήν το οἶξ.
Τῷ δὲ ζ. μιφθόγγων οὐδεμία συλλαβικομένη
λήγει. οὐδεις οὐδεμία μικρόν. τὸ τριτόν λίτα πάντα
τα οὔσι. οὔσιον. οὐδεις μέγα, τὰ οὐδεις ων άρε
σενικάτε καὶ θηλυκά καὶ ἔτι οὐδέτερα άττις
καὶ, λίων άισθών. οὐκων. ἔτι τὰ οὐδεις ωρ. νίς
σωρ οὐδώρ πλήν το οὔρη τορ. ἔτι τὰ οὐδεις ως
καὶ ω τεταρτόν λίτα καὶ πεμπτόν λίτα λη
τώ. άισθώς, ιρως. μενέλεως. ἔτι τὰ οὐδεις ων με
νοσύλλαβα. πλήν το οὔτε τῆς φωνῆς.

Μίσα ἄπλωσ. οὐχτῶ.

Μέσο συλλαβεῖ δίξ. μὴ τὰ οὐδεις οὔτε, οὗτος
να, πλήν το άχαιδ. πα λαιδ, άραιδ. κρα
ταίδ. ἔτι τὰ οὐδεις θετικά ἐλπιστί, μοτίς
ος. πλήν το έυκτοι, οὐτὰς πεπον τα. γεας
οὐθετα, πεπάργην συμαχινοντα. βαθύγεων,
λιπαρογεων λιπρόγεων. ἔτι τὰ οὐδεις οὔτε
κατελού πλήν τῶν πεπον τα αιλι.

Ε"τι τὰ ἐις εὐθύνην τῶν νόμων τῷ αἰνίγματι
Ε"τι τὰ ἐις εμών πολλήν γάρ νόμον τοις μων
ἔτεσι οὐκέσσω λέξεως ἀπολήσει, ἐπόμενον ἔτι
χορδούσιστοι μφωνιον. καθίδρα. ἔτι τὰ ἐις εργάτην
ἔντονα πολευθερόν, μερός πολλήν τοι θαρρός. καὶ
καιρός. Ε"τι τὰ ἐις εραθηλυκά. πολλήν τοι
δέρα, σφαιρά, καὶ τῶν προπορευτόνων μὲν
καιρός. ιοχέαριστος χιμαίρα μαχαιρά. νείσιρα. ἔτι
τὰ ἐις. ἔτι ἔτε αρσενικόν ἔτε θηλυκόν. κίτης
ζευχέτις μελέτη δύμενέτη. πολλήν τῶν νόμων
τοι ἀιτίας καὶ χαῖτη,

Ε"τι τὰ ἐις ετόνο, δέντονα. νιφετός πευρείς
τοις. ἔτι τὰ ἐις τῷ αρχέτοντι. αρχέγοντο, αρχίδην
μόνον. καὶ γλως τὰ νόμον τῶν ἐις οὐδὲν οὐδὲν.
δοκτῆ. ατ.

Τὰ γε μὴν ἐις αιτερόν καὶ αιτατόν τῶν νόμων
τοι τέλους τρίτην διφθογγοὺς ἔχει. οἰσαιτέρον
οἰσαιτατόν ξεραίτερόν ξεραίτατόν. πολλήν
τῶν νόμων τῶν πρωτοτοτοπων ἀντωνυμί^α
ών. καὶ μέτερόν. σφέτερόν. ξενιρειδω σὲ καὶ τὸ
ξετερόν. Ε"τι τὰ ἐις αιναθηλυκά δίαινα μέν
ραινα. καὶ τὰ ἐις αινιδες. δέντονα μαινίσ, ἔτι τὰ
νόμων τῶν ἐις αἱ καὶ ἐις η, θηλυκών ἐις αιτόν.
τῇ αἱ μεσο συλλαβαῖ. γάρδα. γαρδατό. γίννα. γεν
ναῖτο ράμη, ρώματό. ἔτι τὰ ἐις εον δυδίτε
ρα. σπάλαχιον. βέβαιον. πολλήν τῶν ἐις οὐν
συναίρειδως δυναμίνων κυάνεον. κρύσεων.

Ε"τι τὰ ἐις αιαθηλυκά μονογενῆ συναίρε
σιν ἐιν κατεστιθε χρήμενασιοῖον γαῖα. νεθλαια.

δοκτῶ. Η.

Η. δέ τὰς εἰς ήγειραν καὶ οὐκ οὔτε δέσποτος
ναχορηγός οὐτε λός. Φύλαρός ξυρός πελάγη των
νεογιλός. τῷ ικαίῳ λαμπρός. ιχυρός βαθελυρός.
τῷ. Ο. ἔτι τὰς εἰς ηδῶν, σαρπιδών. αἰδῶν.
πελάγη των χελιδών, καὶ μυρμιδών.

Ἐτι τὰς εἰς ηγειραν καὶ οὐδέτερα. συκήνητο
κτῆνητο. ἄρθρο. σκέθτο. ἔτι τὰς εἰς ηγειραν οὔτε
νος τόπου καὶ ἐθνους συμαντικὰ κυρίκινος.
ἀγαρηνός. πελάγη τοῦ ἀτραμυτινός καὶ μελι-
τινός. τῷ. Ι. καὶ μὲν δὴ καὶ πικινός, καὶ γαλι-
νός τῷ. Η. ἔτι τὰ διὰ τοῦ θρακικοῦ τραχιλού
καὶ δυρήθρα δρτυζομέντρα.

Ἐτι τὰς εἰς ηρις. πελάρηις. ξιφήρις πελάγη τοῦ Ε-
ρις, καὶ οσιρις. τῷ. Ι. ἔτι τὰς ηριον ξυδίτερα.
πετάρηιον. τεκμήριον. ἔτι τὰς εἰς ηκοντα πελ-
ρούμως ναστήν ἀριθμῶν πεντήκοντα εἴξε-
κοντα, εἴβομέν κοντα. Τὰς δὲ μὲν οὐ μα. τῶν δι-
πετέρων ριματικά, τὸ τοῦ ιδίου μέλοντο
πελαραλήγονσάρι. πεικόω, πεικόμα Τύψω, Τύμ-
μα. πεισω, πεισμα. πειστεράρα καὶ τὰς εἰς.
τῷ πελαθιτικά. θεωριτέον ημήρη τὰ τοιάντα
πανταὶ ησιν ὑπερον. ὡς ναστὸ τοῦ πελαθιτικός ζη-
ματιζόμενα πελακείματο, ομόζεραφον ταῖρ-
τῶν πελαραλήγουσαν ιχειν Τῇ τοῦ περοσώ πε-
λθειν πελαράζεται ἀνάγκη, καὶ δλωστὸ πελαρ-
αλήγον αὖ τὸ σωζει τῆς ιδίας ἀρχῆς. γίγραμ-
μα καὶ γραμμή. ἔιλημμα, λῆμμα. λέιλισσα, λύ-
σις, λέλεξσι, λέξις, πειστοὶ ίπται, πειστὸν ἥλεξσι
ται ἀλεξητήριον.

ὅσα τῷ Ι. Ι.

Ι ὡ τοιδὲ τὰ ἐις· ια. ὅξυτον ακαί πάροξύ τον
θιλυκὰ λαλιὰ. καρφιὰ. πλάνη το πάρεψα φορ
βειὰ. ύγεια. καὶ σιτοθεῖα τῇ ἐι. καὶ δρυψιὰ τῇ
υι. καὶ πλάνη τῷ οὐδὲ τῶν γένεσις. ίω. ρύματ
των. πρεσβεία. ἔτι τὰ ἐις· ιας. ὅξυτον αθιλυ
κὰ, μυριάς. πλάνη το πάνειας καὶ πελφάς τῇ
ει. ἔτι τὰ ἐις· ιος ὅξυτον ακαί προπάροξύ τον
ἀσκληπιότου. καὶ τὰ ἐις· ιορ καὶ ιος. βα
ρύτον αύτεροι σύλλαβοι. βιβλίον. γράμματοι
ἄξιοτο. πλάνη τῷ κλιτικῷ καὶ περικήρ
κῶν καὶ μετουσιασικῶν καὶ πλάνη το ἀφνει
ός τῇ ει. καὶ κολοσίς τῇ οι, τὸ δὲ ἐπιόσηναι ἀλλ
ός ἐκ πάθους, τῷ η. ἔξαιρείθω καὶ τὰ οὐ
τῶν τῷ ει. κλινομένων. ἕρακλεότο. καὶ οἱ
κτυον. σίκυον. τῷ υγραφομένων, καὶ πλάνοι
τῇ οι. ἔτι τὰ ἐις· ιων συγκριτικὰ μέτεροι σύλ
λαβοι βελτιών. πλάνη το ἀρειών χερειών
τῇ ει. ἔτι τὰ οὐτῶν τῷ εις· ο. καὶ ίως η. καὶ ίω
εις. ὄνομάτων μετονομασικὰ ίως. ιωιον. μετέροι
μοιριδίον. καλίνη. κλινίδιον. νῆσος. νησίδιον
πλάνη το γυγνήδιον γῆ ναός τῷ η.

καὶ τὰ ἐις ιδιες τῶν πατρωνυμικῶν ἀ
παθῆ περιαμίδης, πηλείδης. ὄυτωδικαὶ
πελφιδῆς. καὶ θυγατριδῆς καὶ τὰ τοιῶντα.

ἔτι τὰ ἐις· ητο κτιτικὰ πλάνη το ἐυβοει
κῆς σηκελεικῆς. μαρφκῆς τῇ ει. καὶ θιλυκόν ή
βικόν τῷ η. ο. ἔτι τὰ ἐισιλότο πάροξύ τον
ποικιλότο ναυτιλότο. ἔτι τὰ ἐις ηλευς, ἀ
χυλεύς. βασιλεύς. πλάνη το πηλεώς ηιλεύς
τῷ η.

Ἐτιπάσι. Ιμθού περιπατητονα. πλήν
 το ἔριμον καὶ τῶν ναὸν το ἡμέρα καὶ σῆς
 μακραὶ μῆμον καὶ φέρει συγκειμένων πόλεων
 λιόντιμον. ἐπίσημον. πεπάνδημον. πελάρη
 μον τῷ ιακών πλήν πολιμονούμον. σκάλυξ
 μον. ἐτυμον. καὶ τῶν ναὸν ὄνομα συγκει-
 μένων. ὁμάνυμον τῷ οὐκαὶ πλήν το ἔτος
 μον τῇ οἱ. Ετιπάσινον ἐξυτονα καιροῦ
 τεικαὶ ὀρχοσιμακτικὰ θερινός. χειμερινός. ἐ-
 μερινός. τούτοις δ' ὁμοιως καὶ τὸ βράχινός. καὶ
 φυλακινός. καὶ βαρύτονα δ' ὄντα. ὁμοιως, σπά-
 νον. ἐχῖνον. ἀκραρχαντῖνον. ξύλον. πολλως
 διτοι παράνυμον τῇ ει. ἐλεεινός. φωτεινός.

Τῶν γεμηνίσ. ινη, τὰ μὲν ναὸν τῶν ινα.
 οι. ινη, τῷ ι. ἀβράχενον, ἀβράσινη ἀκτις, οἰνη
 τίνη. Τὰ δὲ ἔχοντα ἀρσενικὸν, τὰς ἰκείους
 φυλέττει γράφην. σίνον. σίνη. τῷ ι. οῖνον. ὅδοι
 γρατῇ οἱ. Τὰ δὲ ριμακτικὰ ως τὸ βράχινον. κλινα-
 κόν τοιρ κλινη καὶ υπομίμνω. ισμηνη, τῷ ι.
 ιεζονω δ', ιεζουνη τῷ ο. ι. ἀλλαδε. τῷ ο. ι. ιερήνη
 οεληνη. το δ' αξένην. καὶ τοι ναὸν το ἄξω οἰς
 κοσ. ινα, τῷ ι. γράφεται, καὶ κορύνη καὶ δομη-
 νη. ινα. Ετιπάσινον καὶ οἰς δομη. οἰς
 πλάνη περιδομη. σπάλαχβα ἐξυτονα καὶ βαρύτονα
 τῷ ι. οἰς δομη. Βίλτισον. σλιδον. πλήν τῶν
 παθητικῶν πάντα γούρ το ιδιου βράχινον
 φυλακη. ἀντίσοιχον. οἶον ἀνυσον.

Ετιπάσιτης. πελάτης πλήν τῶν ναὸν
 τῶν ινα. περιστωμένων. καὶ τῶν ναὸν
 εἴσητῶν. καὶ λιγόντων. ἀκλινημένων θηλυ-

κέρν. καὶ τῶν οὐκ τῶν ἵεσσος ὀρούντων
θάλυκῶν καὶ πλήν τῶν οὐκ τῷ ρίῳ. καὶ
βερνᾶ μὴν τῷ, καὶ βερνῆτης. καὶ σφενδόνη. σφεν-
δόνητης, τῷ καὶ πλήν τῷ τεχνῆτης καὶ φυλακῆ-
της Τῷ. 1. ὅρθος δὲ ὅρθος. ἐρείτης καὶ ρίῳ. Ρω-
θερρείτης. τῇ εἰ. ὁδός δὲ ὁδοῖτης. καὶ ὅρθος ὁ
ρότης τῇ. οἱ. ἔξαιρεισθανταὶ τὰ οὐκ τῶν ἵεσ-
σι καὶ πλαταροῦνταν αὐτοὺς σαμάρεις. σαμαρεῖτης
τῇ εἰ. ὁδός γαρ τοι καθόλου εἰπεῖν τὰ ἵεσ. ΙΤΗ
πλαταράγωντα τὰς τῆς ιδίας ἀρχῆς φυλάττε-
γραφήν. οἶον ἀγαννι. ἀγαννῆτης. προσβυτ. πρ-
οβούτης. καὶ βερνηταὶ. υιβερνῆτης. τίθυται,
θύτης. τοιότο δέ τι καὶ τὸ ὁδοῖτης καὶ ὁροῖτης
οὐκέτι γαρ τῷ ὁδός καὶ ὅρθος ἢ τῆς διφθέρης
ἀρχή. καὶ τὰ ἵεσ ΙΤΟΣ, δὲ ἔιτε ἔξυτονα. ἔιτε βή-
ρυτονα τὰς γραφήν τῶν ἀφ' ἀρ πλαταράγωντα
φυλάττει προσίται, προσίτος. ἀφροδίτη, 1
πλαφρόδιτος. Τῷ. 1. ἐρίθμηται. ἀριθμητός. 1
εύγηται, συγητός τῷ. η. κικλαφται, κλειτός τῇ. 1
δοσπιρ καὶ τὰ ἵεσ. ιδέ. πλαταράγωντα. χέρις, χέ-
ριδες. τιμή. τιμήδε. καὶ τὰ ἓι. μότος ἔξυτονα
λογίζομαι. λογισμός προσπιλακίζω. προ-
πιλακισμός. Τῷ. 1. δάχνειτω. δάχνεισμέσ. τῇ 1
κίχησμα. κησμός τῷ. η.

Ἐ" τι τὰ οὐκ τῷ αρικαὶ. ερι. στυνθετα τῷ. 1.
ρίγνωσθος, ἐριθμέθος. Ε" τι τὰ ἐκ τῶν ἵεσ-
σων. διμάτων συγκείμενα εἰδῶς διπλώνεις, καὶ
τῷ. ο. δὲ τῷ οὐτοῖς. οὐ συνθίσῃ τῶν οὐκ τῶν συμ-
φένων ἀρχομένων τριπλακίται ἵεσ. 1. οὐτοῖς

έτικερως. Επί τὰ ἐκ τοῦ αλθεῶν πατέρων
Εγίτας ἐκ τοῦ ἀγχοῦ, ἀγχίνεια. ἀγχιθεύς. ἀγχίζ
θυρῷ. ἔτι τὰς ἐκ τοῦ καλονηκαλίσπλουν.

Ἐτι τὰς ψυχὰς τῶν εἰς οὐ. εἰς. Ι. τῆς ψευτοῦ ψευτοῦ
της. θράντο. θράντης. ἔτι τὰς ψυχὰς τοῦ αρε-
λθοῦ. ἀρχίλαμπο. ἐξαιρειθεὶς τὰς ἐκ τοῦ ἀγω-
τῶν. Καίρ. ηαθόλους γαῖρ τοι τὰς ἐκ τοῦ ἀγω-
τῶν. Ηράκτιος. οδηγοῦς. ὡς ἀστλῶς ὁῦν ιτεπίν,
φυν ἀρχῆς χιματισκή τῶν εἰς οὐ. ταῦτα καὶ
τὰ μεταβολὴν τοῦ οὐ. Ι. ιρθογραφίται.

Ἐτι τὰς ἀμφιβολίδιμινα κατὰ τὸν περάτων
συλλαβὴν ἔχοντα δὲ ἐν τῷ σεντέρῳ τοῦ. Η τὸν
φίλον τοῦ. Εχει τὸν περάτων ὡς ἐστιοστλεῖσα
τοντοῖς ισις μριμύς βριθυρ. περίτυς. ζωα τῷ ει
τὰς τὰς πηγαίνεις. ειποτῇ εἰ. μεσοσυλλα-
βεῖ. ιθηγεῖ. ἔτι τὰς ἐκ τοῦ οὐ. σογκείμε-
νος. ιμνηστο. πλάκη τοῦ αἰδιοῦ κού εἰδης
λον τοῦ. Ι. κού εἰλωθέφειρ τὸ δ. εἰσθμον. τὸ
φίλον μιμότο. ναστο τοῦ εἰδω τῷ σι. ἔτι τὰς
εἰδης. ιδη πλάεων περιπατοφεύτονα. ὅν αἴ-
εινικάς εἰς. ευς. αἰλεξανδρεύς. αἰλεξανδρεῖα. αἰντο
κένταυτοκά. ἔτι τὰς ψυχὰς τῶν εἰς οὐ. αἴροις
νικῶν εἰς. εια περιπατοφεύτονα. αἴθενής. αἴστη
φίλος ευγενίας. εὐγενίας ιώνες. δικού ταῦτα πε-
ριευτόνων περιφέροντες ιωταγραφοστρ. αἴστη
φίλος. ευγενία. ἔτι τὰς εἰς. εια περιπατοφεύτονα
τὰς τοῦ αὐτοῦ. πενιελόπη πενιελόπετεια ήριτε-
νης ήριτενδα. ιπεποδασκας. ιπεποδάσδα. τὸ
αἴρεσσια. κού αἰθυια. οὐ κατὰ τοῦ αὐτοῦ αἴ-
ρεται.

ΕἼΤΙ ΤΑῦθεν τῶν ἐιδ. οὐ. ἀρσενικῶν θηλυκῶν
ἐισ. εἰσ. ἔγγονος. ἔγγονα. ἔτι τὰ ψεύτην τῶν
ἔνων φύματων. οἱς εἰσ θηλυκὰ πρεσβεῖα
πρεσβεῖα πλήν τῶν ἔχοντων ἔγγονον εἰς
μωροὺς γέμοιν καὶ πλήν τοῦ φιλανθρωπία
προεδρία προσιδρία ἐμπορία. συμφουλία
παρθενία ἀσωτία. ταῦτα διόρ τῷ.

ΕἼΤΙ ΤΑῦθεν τῶν ἴνεγάτων οἱς εἰσ ἀστόλω
ἀστόλεια μῆδα μῆδεια Θήρα, Θέρεια. σαφῆ
σάφεια. ἔτι τὰ ψεύτην εἰς Κρήτην θηλυκῶν
θηλυκῶν εἰρα προπαροξύτουνα δημιένειρα
πειρα σώτειρα. ἔτι τὰ ίσηπρα προπαροξύτουνα
φύματικὰ πλευτῶν πειραίρητο μήτρα
θω ἀγαπητό μάτη μάτηρ.

ΕἼΤΙ ΤΑῦθεν τῶν εἰς εὺς οἱς εἰσ, Βασιλεὺς, Βα
σιλεῖα ἱερίς ἱερεία ὡς δ' ἀπλῶς εἰ, πειν, τὰ
μέν παροξύτουνα εἰς, οἱς θηλυκὰ τῷ. Ι, γροφή
ται. πλήν τῶν ψεύτην τῶν εἰς εὐω, τὰ δὲ προ
παροξύτουνα, διφθόρρω. δοστῆ οἱ πει κατέπ
ψεύτην εἰς στῆ, οἱ μεσοσυλλαβεῖ. νός οὐνοι
πελοὺς οὐνοταῖς βόῦς οὐβοια. ἔξαιρεισα τὰ
εἰς μνιακαῖτρια πολυμνια φάλτρια. τῷ, ι
διόρ. Γράφεται δὲ τῇ οἱ, καὶ τὰ ψεύτην
εἰς οἱ παράγωγα ιις, οὗτοι, πειρισπάμενοι,
οἰον ἄλλοι. ἀλλοιού, παντὸς παντοῖο
γίλοι μλοιού. ὁμός, ὁμοιού οἴτε οἴτε οἴτε
οἴτε, πλήν τῶν οἱ συναιρέσεως. τὸ. ε. ἔχοντων
διού. χιούτιού μιού. καὶ πλήν τῶν ητη
καὶ οἱ οἱ πειρητητικῶν. οἰκεῖού, θεῖού. οὖν
θρεῖού τῷ. ει. διόρ.

Ἐτι τὰ οὐκεντά τῶν εἰς οὓς αρσενικᾶν πορφύραν
χωρίζεις ιτης, ως ἔιριται ὁδὸς ὁδοῖς θρόνοις
ποίησεν οὐγγάρος δι' τούτων καὶ τὸ στοπότυπον δίσ
ποντακούλι πόντον, ποντον. καὶ φόνθρον. δοφοις
νοῖς. ἐσα. τῷ. υ. Τῶν δι' ιο. υρα, τὰ μὲν
ἀπλάκια παροξύτονα, τῷ. υ. μάλιστα λύρα. σφύ
ρα. πορφύρα σιστρα πλινθύρα. μῆρα γέ
μηρτῇ σι. καὶ πειρα τῇ ει. καὶ πειρα καὶ χε
ρα, τῷ π. καὶ κίρρα, τῷ. Ι. καὶ περιποροξύτο
να δέ καὶ σύνθετη τῷ, υ. γίφυρα. κίρκυρα
πλάκη τῷ οὐκεντά τῷ οὐκεντά ποντον. πε
ρὶ φύρω σήκα καὶ ἔιριται.

Ἐτι τὰ εἰς βρόντον. καὶ εἰς βρόντον, καὶ εἰς κρόνον
εἰς λέπτον ἀπλάκια περιποροξύτονα. ὑγιεῖς βρόντον.
κόρυμβον κόνδυλον, κόρυμβον ἵξαρείσω τὰ
ἐιρυμίνα φύματικὰ μάχιστον πειστον
Ἐτι τὰ εἰς ιον ὑποκοριστικά παραλίγοντα τῷ
κ. τῷ. υ. μεσοστάλαβεῖ, ζοῦφιον, μειράκυλιον,
πλάκη τῷ οὐρυμίνων εἰς ιον.

Ἐτι τὰ εἰς ψάχνα. θηλυκὰ ἀπλάκια, κόρυμβον κόνδυλον
ζορύγα. Ἐτι τὰ εἰς οὐλη, θηλυκὰ μονοκάκι
κοτύλη, ζοργύλη, ἀρβύλη, ἀργύλη,

Ἐτι τὰ εἰς υπ. αρύν. ιγνύν. οισύνη κατένη
ἐσα τῷ. υ.

Τὰ δὲ εἰς εζόντονα, τὸ μίγχα ἔλαδι μεσοστά
λαβούμενον. ἀγωγὸς, μημαγωγός. Ἐτι τὰ
εἰς ασήνις καὶ αδειον. ινάδην. ινάδης. πειτράς
δην, πειτράδης. Ἐτι τὰ εἰς. αγνης αρσενικὴ
ζημήνη καθηρήν τῷ ατελώγης. ἀρχόνης. οιδή
καθαρὸν τὸ μηκρὸν, πλάκη τὸ σιστόνης.

Ἔτι τὰ ἐις. μα. τῶν οὐδετέρων ἔμματικά
θῶμα χῶμα. χρῶμα. πλήν τῶν οὐκ τῶν οὐκ
μι. δόμα. αἴθμα. ἔτι τὰ ἐις. ων θέξυτον
τιθωνέσ. ἔτι τὰ ἐις. ων. Θηλυκά, μήδουται
κύρια μιδὲ ξέποντα. δωδάνη. κορώνη. ράσσω
νη. πλήν το πλεύνη. βελόνη. ἀγχόνη. σφενδόνη
νη. ἀκόνη. ὕθενη. Κυφρόνη. ἔτι τὰ οὐκ ωρθό^τ
ξέποντα οπερδίσπλαβατιμωρέσ. ἔτι τὰ
ἐις. ωρχ. Θηλυκά βαρύτονα. πρώρα. χώρα. ψεύ^τ
ρα. φώρα. ἔτι τὰ οὐκ ωλθότ, ξέποντα φειδω^τ
λός. ἀιτωλός. πλήν το οβολός, καὶ θολός.
Ἔτι οἱ τὸ μὴν. ι. ἀριτικόν. τὸ δὲ ἀμίσως μεταξύ^τ
τὸ μηχαλογραφίται. πλήν το ιόνιον. καὶ
τῶν οἰκ το ιθ. καὶ ιον. συνθέτων, οὐλεως.
ιοχέακρα. ιοβόλη. ἔτι τὰ οὐκ οβολθότα σύν^τ
θετα. τριώβολον. ἔτι τὰ οὐκ. το ολω ξέπλησ^τ
προσόλησ ἀπώλειχ. ἔτι τὰ οὐκ πο. ομω.
ἀπόμοτον. ὄρκωμοτον. ἔτι τὰ οὐκ το ονο^τ
μα. ἀνάνυμον πολυάνυμον. ἔτι τὰ οὐκ το ονυ^τ
πο ονυξ. πολυάνυξ. ξέπληξ. ἔτι τὰ οὐκ πο
χειθό. χειωφειλέτης. χειωσκής. πλήν το χειοκέ^τ
θό. καὶ χειολύτης. ἔτι τὰ οὐκ το οφειθό^τ
πιωφελής βιωφελής ἐπωφελής. ἔτι τὰ οὐκ
το οφειλμότο^τ ἐπωφειλμον. ἔτι τὰ οὐκ
πο. σύνθετα η καὶ ἄλως παράγωγοις^τ
μεον πρώτοον γοινόν δια οὐκ οὐκ τὰ οὐκ
το εομα ἀπλά. παράγωγα. τωμάλθό^τ
Ἔτι τὰ οὐκ το γηρασίνες ἐπωμίνου συμφάνοι^τ
τη. ρ. συλλαβῇ γηρωκόμοθό, γηρωβοσκός. οὐσ^τ
ριζαμίγων. ιν. γηροκτόνθό, γηροτρόφθό,

Εἳ τί πάντες ορισθέσι. Η ἡχὴ τῶν παρὸν τοῖς.
 Ο. συλλαβὴν βραχεῖαν διέρροφον. τριάδερον
 ἐιδίμακρὴν. θυ. χρυσόροφον, ὑψόροφον πεγγύζ
 ροφον ἀντεράρην καὶ τὰ ἵκ πολιθρόν ἀνθ
 λιθρόν αὐτὸν ταῦτα καὶ ταῖς λιθρότατοις, τῷ μηδὲ
 λωτυχόλιθρόν δὲ καὶ ἀνθρώπολιθρότατοις
 μικρῷ. καὶ τὰ ἱστατρόν δὲ ὑπερθετικὲ^τ
 θριστερόν συγκριτικὲ ὄμοιως, λογιώτερόν
 τῷ ταῦτα καὶ λογιώτατόν το. τῷ μηδὲ λωτ,
 λιθρόν δὲ καὶ ἐνδοξότατόν τῷ μικρῷ. καὶ
 τὰ ἱσ. οστική. θηλυκὰ ἐν μὲν ταῦτα καὶ περὸν το. ο.
 βραχεῖα, τῷ μηδὲ λωτορωστική. ἡ δὲ μακρὴ^τ
 τῷ μικρῷ σωφροστική. καὶ τὰ ἵκ πορτῆσ
 συτάτται τὸ ἀντοῖς ιριμίνοις ἐκείως τυμβο
 ρύκτις μὲν ταῦτα καὶ φρεαρύκτις. καὶ τοιχοβ
 ίτις. τῷ μικρῷ ὡς θίστη το. ο. ἴντρομίνου.
 τυμβωρύζον δὲ καὶ φρεαριχόν το. ο. καὶ τοιχω
 ρύζον, τῷ μηδὲ λωτῷ μὴ ἔχοντα. ἴντεινόμεν
 τον τὸ, ο. ἔτι τὰ ἱστατρόν. τῷ μηδὲ λωτ,
 τὰς μητρῶτας, πλάκη τῶν πλάκη τῶν ἱσ. ος, δι:
 ον τηρεττὸς καὶ εἰ μὴ γίματο κλισισ καλέ
 πος ἵδη τῷ ἀροτρῳ. οσκ. τῷ, ο. Τὰ δὲ ἱσ
 τον, τῷ μικρῷ πολλοσθν ἰκατοσθν. ἔτι τὰ
 ἱσοκέντρον. καὶ οντοτρόπον. ἀντιοχόν το. οιτοδίχον το.
 οδύμητρωροδόντον το. ο. ἔτι τὰ πλάκη τῶν ἱσ.
 ος, εἰσοτισθηματικήμενα. φίλον φιλίτης. γε
 τοτρόπον οισιότης. ἔτι τὰ ἱσοστρόν, ισηματικ
 μίνα. ξύτονα. μακροπεσός, πλάκη τῶν πλάκη
 τῷ οὐ, συμκατικῆ τῶν ὄφεων συγκριμένοις
 καρποστρόν.

Ἐτι τὰ ἵκ τῷ ξινοῦ. Η ἐις οὐρ, σῆμα τοῦ μεῖναι
τοῦ καὶ μηδέσι. Θ. Ρῶφοι, μωρούς. Θ.

Ἐτι τὰ ἵκ τῷ ξινοῦ. Θ. Φίλατον συγκείμενον.
Υα. φιλάτ. φιλόθ. Θ. Τὰ δὲ ξινοῦ. Ιτάτι
καὶ μὴν ὄντα τῷ ξινοῦ. Θ. Ετιραδὲ τῷ
μεῖλων. καὶ πάντα μενοφθόγγως. γελάτ. Θ.

καθόλου δὲ τὸ ο. μεσοσυλλαβήριον δυστερόν
μίνων συμφάνων ἀπλῆ λέξιν μικρούρη
φεῖται. Η δὲ τῷ σονιριμίνων ἔρθονται
φίλατος πρότερον τὰς συναίρεσις γίνεθαι τοῦ
ριθη. δυτω γινέσθω.

Φίλατον λικτικά. ο.

Τῷ δὲ φίλατον τὰ μὴν ξινοῦ. ο. πρώτῳ
προσω αδούντα τῷ μεῖλων λίγει τοῦ πτονοῦ. η
δὲ μη πρώτο προσω πάτιτῷ μικρῷ. τοῦ πτονοῦ,
τοῦ πτονοῦ. Τὸ δὲ ξινοῦ τῷ μικρῷ
τοῦ πτονοῦ. πλήν τῷ προσακτικῶν προτονοῦ

Ταῦθ. ξινοῦ μηδέ τῇ φίλατον τῷ πτονοῦ
Τὰ δὲ ξινοῦ μηδέ τῇ μενοφθόγγως. τοῦ πτονοῦ
καὶ τὰ μὴν. ξινοῦ μηδέ τῇ φίλατον τοῦ πτονοῦ
Τὰ δὲ ξινοῦ μηδέ τῷ ιτιθίμην. ξινοῦ πτονοῦ
Ταῦθ. ξινοῦ πρώτῳ προσω πλάνην μηδέ
μενοφθόγγως. τοῦ πτονοῦ πλάνην μηδέ
τη φίλατον τοῦ πτονοῦ.

Τὰ δὲ ξινοῦ πρώτῳ πλάνην τοῦ πτονοῦ πλάνη
ο προτοντικού καὶ τῷ μεσοῦ. τῆς εἰσ.

Τὰ δὲ ξινοῦ πρώτῳ πλάνην τοῦ πτονοῦ πλάνη
ης ξινοῦ πλάνην τῷ οριστικῷ ξινοῦ πτονοῦ
πτοντικῷ πλάνη, ει. τοῦ πτονοῦ πλάνη τῷ πτονοῦ
πτοντικῷ πλάνη, τῷ πτονοῦ πλάνη τῷ πτονοῦ πλάνη

χεὶς τῷ περὶ Τοῦ Τίθιμοι. τίθησ. δίδωμι σῖδωσ
Εἰ ποιεῖ παθητικοῦ, τῷ οὐ τὸν Τῷ πλάνην
τῷ βουλούμενοι. βούλεψ. ὅποι μετέπομποι. ὅπερι.
ταῦτα τούτοις τῷ. εἰ καὶ μὴ οὐ πατητικόν τῷ αὐτῷ
τῷ οὐτούτοις τῷ τούτοις τῷ.

καθόλου τούτοις τῷ τῷ εἰς. ω. ἀποστολῆς δεύτεροι
καὶ τριταίνιαι διφθοργογραφεῖται. οὐ μήν ἀλλὰ καὶ ποεπονθότα συναίρεσιν. διφθοργούς
τούτοις τῷ τῷ. οἱ φιενόνοχες μὲν κατὰ μέχλε
κτοροφορικήν τῷ τῷ. καὶ πεινώντες μὲν διφθοργούς
καὶ εἰρῶν. τῷ τῷ. σιωρούσι. διφθοργούς
κτοροφορικήν. Εἴ τι διτάρνεις οὐ τῷ τῷ περ
τούτων γραφήν. οὐτούτην. οὐτούτην οὐτούτην
τιτυφήν, οὐτετυφήν, οὐτετυφήν. πάντας
ρίμφατον διφθοργών. οὐτούτην τῷ αι. ποιησαίτε
οὐτούτην τῷ οὐ. γραφήν. καὶ τὸ πεινόντον
καὶ σιφήν, καὶ ειρήνην καὶ δοσα τούτου πεινόντον
γραφομένον
κεσίον.

ΣΛΗ Τῷ. ε.

πεινάληκις διτάρνεις. εω. τῷ ε. συναίρεσις
μυνάμενον. ποιίω. τὰ δὲ μή μυνάμενον
τῷ αι. παλαιώ. πλάνην τῷ ξίω. ἔτι τὰ εἰς
τῷ παθητικόν πειριστάμενον σερπίτην πλάνην τῷ
παλαιώ. πραγμάτων, πειραιῶν καὶ δλος τῷ αὐτῷ
δυνομέτων διφθοργογραφουμένων. οἶον βέβαιον
βαίον καὶ βεβαιώ. ομραῖον ομραιᾶ, γαῖα, γαῖα

ζαχτή, αι.

Τὰ διτάρνεις. αιτώ. τῷ αι. οὐφαίνω. τιγταίνω.
πλάνην τῷ μίνω. καὶ σίνω καὶ θλύπην τῷ εχόν-

των ἀντιστροφηίμενον ὄνομα ἐκ τοῦ οὐδεὶς
νέποντος, ἔτι φέρεται. καὶ σύνω, γάτι πότε
καὶ φένω, γάτι φένεται. ἔτι τὰς ίσις αἱρετούσις
ρω, αἱρετούσις, συγχρήσις, συγχρήσις, πλήν τοῦ φέρου,
καὶ γλώσσας τῶν ξενοτων ἀντιστροφηίμενον
ὄνομα ἐκ τοῦ οὐδεὶς φέρεται, τοῖνυν. γῆρας καὶ
περιβότης πότε. τὰς ίσις αἱρετούσις
προβρεψεται. καὶ συγχρήσις, τὴν εἰδω, τὴν εἰδω, καὶ συγχρήσις
τῷ οὐ. ἔτι τὰς ίσις αἱρετούσις πλήν τοῦτον
ποτούσις ερείπω τὴν εἰδω. γελαστείω. πολεμησείω.
ἔτι τὰς ίσις εἰδω. πλήν τοῦ Ηδω. μήτε
διωκόμενω. πηδῶ. φιλιδῶ. τῷ οὐ. ἔτι δοξά
ἀδι τοῦ μελλοντού ἔχει τό. ε. καὶ. αὐτοῦ τοῦ. ινεσ
τῷ πότε. ἔχει τό. κειρω κτενῶ. κτείνω. τὴν εἰδω
άρα. ἔτι δοξα κινούμενα παρίχθι τοῦ ο. τοῦ ο.
προειχε. ἀμοιβή, ἀμειβω. μειρα, μειρω. κοιν
ρά, κειρω. λαμβή. λειβω. λοιπός, λείπω. σοι
βή, γειβω. τὴν ει. αρά. ἔτι δοξα ίσις εινω ὑπερ
δισύνταστο, ιρεέινω. φαείνω πλήν τοῦρινω,
σύνταστο τῷ ο. καὶ διτρύνω, τῷ ο. τῷ ο. τῷ ο.
Τῶν γε
μήν διστολέβων ιστατω. διστίν παραλίπ
ται διφθόργω. νιπτω, ριπτω. πιπτω.

τῷ ο. τῷ ο. τῷ ο. τῷ ο. πλήν τοῦ
μημνήσκω. θυάσικω. κινλάσκω. πτών. ἔτι τὰς
ισιδώρω πλήν τοῦ μανειρω. τὴν ει. καὶ χρήσιμω τῷ
π. καὶ πλήν τοῦ ιριπτω. πατεπτω. διλολέ
ψω, βλύζω, τρύζω, λύζω. γοργούζω. ιερώ. τῷ ο.

καὶ ἀθροίζω. τῇ σ. Τῷ. ε. ἔτι πάλιν. εἰσ.
τῷ ε. σλήν τοσταίζω. Τῷ. υ. Τὰς δὲ
ἴσ. υ. ρω, βαρυτονα τῷ. υ. αὐτοφύρω. μορφήσε
σλήν το φειρω στειρω. τείρω. εἰρω, ἀγισ
ρω. τῇ. ει. τῷ. ω. Τὰς δὲ οἰς. ωρω τῷ μίγχ
λω. σλήν το ἀρμέζω. διστόζω. ορω. ἔτε
τὰ ισ. ωση. καὶ ωω σλήν το βόση.

ἔτι δσα τῷ ν βαρυτόνων τῷ. ε. σταραλή
ζι, καὶ δυομαδόντι σταρχηιμενον ἔχει τῷ
κικρῷ. ε. γραφόμενον. ταῦτα μεταποιούμενα
ἴσ, τὸ στριστώματον. κ. τὸ μίγχ μεταλαμβ
άνει. οῖον νεμω, νόμο, νωμῶ. τρέπω, τρό^π
σθο, τρώσω, ερίφω. εροφή, ερωφῶ. ὁ δι στα
ρχατικός. σταραληγοσαρ τῶν άντων ἔχει τῷ
ἀνεστι λίγω ἐλιγον. χαίρω ἔχαίρον. δσα
Τως καὶ ὁ μίλων σλήν τῷ συνηρημενω
ταῦτα ξεῖρ, ει μὴ τῷ. ε. Η τῷ α σταραλήζει. Το
πέχει. στοιχόσω. βοήσω. ι. δι τῷ ο. τὸ μίγχ. γεφω
νόσω σλήν το ἀρδσω. δνόσω βόσω. ὁ δι ἀε
ρισθο. τῷ μέλλοντε δμοιώς. σταραληγει
σλήν τῷ τεταρτοκλίτου. ὄριγικό στρώτο. ὁ δι
δικροφθόγγω μὴ. τῇ ει σταραλήζει. ει ὁ μίλ
λων. τῷ. μενῶ, ἐμένα. στειρω, ἔστεφραν. δέ
νόδο μίλων τῷ α. φαλῶ ἐψηλα ἔτι δι καὶ ὁ
σταρακηι μῆνοι καὶ ὑστεροσυντίλικο. στα
ραληγοσαρ τῶν άντων ἔχει τῷ μέλλοντι.
σλήν ἐγισων τεταρτοκλίτων ἐφ' ἄρνηλονότο
τῷ. ε. ἡ μόνον ή μετά τῷ. ε. ι. μὴ τουτων ξεῖρτο
τῷ. ε. ισ. υ. τρέπε δ μίσθο. φθερᾶ. εφθορα. στει
ρω, στιστοιδα.

Τὰ δὲ οὗτα. θι. ἡ οὐ τι ἀμετάπλακσα πόροι
τακτική, κούλας εἰς ναι ἀπάριμφατα ἡτούγρω
φεῖται. πλάνη τοῦ οὐναί. κούλα θεῖναί κούλα οὐναί. οὐ
θερ τὸ ἀφεῖναι. κούλα καθεῖναι κούλα τοιχύτε
τη. ει. γαύρ. κούλα πλάνη τοῦ μεῖναί. κούλα δλωστᾶν
τεταρτορίγων. τὸν γαύρ τοῦ ὄρισικό σάρωντε
γραφήν κλίνεται πλέυτα κτείνω. κτείναί. κρίνε
κρίναί. κούλα μικύνεθαι ἀναγκαίου ὅντος τοῦ
ε. πλροσλαχμβάνονται ἀπομιφθούγγαται. ως ἔτιρη
ται. πλάνη διάκτικόν μιφθούγγω. πλαρχλήγη
κούλα μὴν οὐδε μι, τῷ σι. οὐ τῇ αι. τύποιμι, τῷ
ψοκίμι. τὸ διέξι. ιρ. ἀμετάπλακσα τῇ ει. τύφα
θείην.   Τὰ δὲ οὗτα. ειμην πλευροτόρυγχα μῆδ
δυτική ει. τιθείμην. τ' ἀλλα δὲ πεύκη τῇ φύ^{τη}
τυπτοίμην μιδοίμην. μεταπεπλασμένη
διά τὸν ὑπάρχουσαν. μιφθούγγον σάρι. ποτίμη
ποιοῖν βοῶμι βοῶμην. γίγνοιτο δὲν κούλα πλα
θιτικό πλαρχειμίνου ἐυκτικόν τῇ. ι. ἄντα
μ. καθερόν ἔχει. πλεποίμαι. πλεποίμην μέμη
ανμαι μεμνήμην πλαρχπλασίως δικούλι
τῶν η. πλευροτόρυγχων τῇ. η. γίγνομι γίγνονται
ηρ. γεύγνυμαι γεύγνυμην. πλάνη διέπεπται
κόν τῷ. ι. κτῷ. ω. μεζάλω. οἱρ λίγωμεν. οἱρ
λίκται. πλάνης μαι λήγον ἀπαθείς οι πλρ
πο. μ. τδ. ι. ἔχει μικροπλαρχικτεῖ. τύπος
μαι. δλωσ δι τὸ πλρ πλακτικόν. μ. ἀπαθείς
ο. μικρόν. πλάνη τῶν ὑπόπτητην. οφέλη
δι. ι. ἄνεξισχεον οιδε. τὸ μῆδ. ο ἀεί εις. ω. μετη
βάλλει. τὸ δι. α. εις. ι.   Τὸ δέ ε. οις ι. κούλα ἀπ

• οὐ πλὴν τῶν τεωρῶν καὶ σῆκα ἵκείναι
 ἐώ, ξιων, ἔω βαρυτόνως. εἰορ. ἔθω, εἰπον ἔλε
 ἔιλον, ἔλκω ἔιλκων. ἔσσω, εἰσσον. ἔργω,
 εἰργων. ἔοιξω, ἔιθισον, ἔχω: ἔχον, ἔποματι, ἔσ
 σθμην ἔργω. εἴρυσον, ἔργουξω, εἴργουξον ἔργ
 γάρματι, εἴργαζόμην ἴσιω ἴσιον. ταῦτα δοὺς
 τῷ ἐιν δὲ περιτάς συναίρεσεις ὁρθογραφία
 ἀς αἱ συνερέσεις, Τόποι ὁρθογραφίοις
 πιρρι μάταιν

Τῶν δὲ ιππηριμάτῶν τὰ μὲν εἰς, ε. Καὶ εἰς ες.
 τῷ ε. λήχι, πλὴν τῷ πεύλαι βαβαῖ, ἀτταται
 Τὰ δὲ εἰς εἰς τῷ. Η. πρώτην χύμην. συλλίθ
 φην, πλὴν τῷ πρῶτῳ, πάλιν κατόπερ τῷ. Η.
 καὶ νῦν τῷ. Η.

Τὰ δὲ εἰς εἰς. τῷ Ι. δ. η. δεκάκις πτολάκις
 πλησίας πλὴν τῷ εἶναι εἰς εἰς, εἰσαίφνης εἰσαπίνης
 εἰμισης εἰσίσις. τῷ. Η. Τὰ δὲ εἰς εἰσαγότονού μενα
 εἰ μὲν καθαρὸν τὸ, Ι. Η μετὰ τῷ. Θ. Η. Λ. Η. μ. Η. Ε.
 Η. Χ. Η. Η. Τῷ ει. αὐτοβοεία μοχθεὶ ἀσυλειπτανδα
 μει. αὐτολεξει. ἀμαχει, αυτοφει πλὴν τῷ
 πρωικοι ανισικοι ἀνωνυμι τῷ, Ι. Ειδὲ μητ
 ἄλου τῷ συμφώνου. τῷ. Ι., πλὴν τῷ αθαμ
 βει ἀκηρυκτει ἀνοικτει. ασπαδει. πτωνθεινε
 εἰκεῖτῇ ει καὶ ἀμαρτή πτωχην ἐ. καὶ ἀκαρκ
 τῷ. Η. καὶ ὅικοι τῇ οι. καὶ δλως. τῷ. Η. ὁμοιονος
 μάτων ὄνομαθέντωρ κοινῆ κομιδῆ μιδαμῆ
 τὸ δὲ μειρικατὰς εἰσικτασιν ἔχει τὸ. Ι. ἀς καὶ
 τὸ αδει καὶ νυνι. τὰ δὲ ἔχοντας ὀντως. ιωταζρα
 φεῖται. Τριχῶς δὲ ἐισικτασις Η. δούρ τῷ. Ι. μό
 ιψ Η καὶ μετὰ τῷ φ. Η. τῷ λ. γαί λι βίνφι.

ΕΤΙ ΤΕΤΩ Θ. ΣΟΛΑΚΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΑΡΥΤΟΝΑΣ ΤΩ
Ε. ΛΗΓΕΙ ΟΙΝΤΟΘΙ. ΆΛΛΟΘΙ. ΤΑΞΙΔΙ ΙΙΣΟΝ. ΤΩ ΜΙΚΡΑ
ΑΧΕΛΙΔΙΟΝ ΣΩΤΑΜΙΔΙΟΝ. ΣΩΛΗΝ ΤΩ ΕΜΠΟΣΙΑΝ.
ΤΕΛΕΥΤΩΝ. ΤΑΞΙΔΙ ΕΙΣΑΘ. ΤΩ ΜΙΖΑΛΩ ΣΩΛΗΝ
ΤΩ ΚΑΙ. ΘΩ, ΤΗΜΩ ΕΝΑΥΧΙΘΩ. ΙΝΤΩΣ. ΤΑΞΙΔΙ ΙΙΙ
Ω. ΤΩ ΜΙΖΑΛΩ ΣΩΛΗΝ ΚΑΤΩ. ΣΩΛΗΝ ΤΩ ΑΙΩ
ΦΕῦρο. ΩΝ ΣΙ ΗΓΕΙ ΕΙΣ. Σ. ΛΗΓΟΝ ΤΑ ΣΠΕΡΙΣΤΙ, ΥΡΟΝ
ΣΩΑΡΑΛΗΓΟΥΣΑΝ ΘΕΙ ΌΜΟΙΩΣ ΤΗΣ ΑΦΘΡΩ ΣΩΑΣ
ΕΑΧΕΤΑΙ ΕΛΦ ΤΑ ΣΩΛΗΛ. ΦΙΝΑΙΩΡ, ΦΙΝΑΙΩΣ. ΕΙΣΩ
ΔΙΙΩΘΕΙΝ. ΟΙΚΘΩ. ΦΙΝΟΘΕΙΝ. ΑΜΟΣ. ΑΜΟΘΕΙΝ ΗΓΕΙ ΕΙ
ΦΙΧΡΙΘΕΙΝ ΣΩΛΗΝ ΤΩ ΕΤΙΡΩΘΕΙΝ ΗΓΕΙ ΑΜΦΟΤΙΣ
ΡΩΘΕΙΝ. ΚΥΚΛΙ ΚΑΤΙΡΩΘΕΙΝ ΔΙΑΤΑΣ ΣΩΛΗΛ ΕΦΕΞΗΝ
ΒΡΑΧΙΑ ΤΩ ΔΙΑ ΑΠΟΤΕΡΩ ΗΓΕΙ ΑΠΟΤΑΤΩ ΤΟΙΣ
ΙΙΣ. ΟΤΕΡΘΩ. ΚΩΛΟΤΑΤΘΩ. ΤΩΡΟΝΟΜΑΤΩΝ, ΑΚΟ
ΛΟΥΘΕΙ. ΤΑΣ ΣΩΜΗΝ ΣΕΤΗΝΙΑ ΤΩ. Ε. ΑΕΡΑΥΧΙΩΣΕΙΟΝ.
ΣΩΛΕΙΣΟΝ ΣΩΝΕΙΣΟΝ. ΣΩΛΗΝ ΤΩ ΕΙΝΤΑΙΩΝ
ΗΓΕΙ ΤΑ ΕΙΣ. ΙΝΑ ΗΓΕΙ ΙΙΣΙΟΝ ΤΩ, Ι, ΑΙΣΤΙΚΑ ΕΓΓΙΟΝ
ΗΟΙΝΟΙΤΟ ΣΩΙ ΉΡΘΟΥΡΑΦΙΚΟΙ. ΤΩΡΗ ΤΗ ΛΟΓΟΥ
ΜΕΡΩΝ. ΗΟΙΝΟΙ ΔΙΟΝΟΜΑΤΩΝ ΗΓΕΙ ΡΙΜΑΤΩΝ
ΗΓΕΙ ΒΛΑΣ ΤΩΝ ΤΗ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝΤΟ ΣΩΓΙΗΣΙΩ
ΣΑΝ ΉΡΘΟΥΡΑΦΙΚΟΙ ΤΑΙΔΤΟΙ. ΑΡΧΙΓΙΑΝ ΣΠΙΡΙΚΟΙ
ΜΙΣΩΡ ΙΝΔΙΣΤΙΡΟΥ ΑΣΤΛΑΝ ΑΣΑΘΕΝ ΑΡΜΙ
ΑΣΑΝΤΙ ΤΑ ΣΠΕΡΙ ΜΙΣΩΡ ΑΣΤΛΑΝ ΕΙΓΗΜΕΝΑ.

Η ΒΔΕ. ΤΩ Ε. ΖΡΑΦΕΤΑΙ. ΒΔΙΛΑ ΒΔΕΛΛΟΥΡΔΕ.
Η' ΒΔΙ. ΤΩ Σ. ΒΔΙΛΛΕΙΝ. Η' ΒΔΕ, ΣΠΡΟ ΜΗ
ΤΑ. Β. ΗΓΕΙ. Λ. ΗΓΕΙ. Ρ. ΤΗ. Ε. Βέβαιον Βέλθω. Βίς
ΓΕΩΡΟΝ. ΜΙΣΟΝ ΤΔ. Ε. ΗΓΕΙ. Η. ΗΓΕΙ. Ο. Βέλεμνον Βίς
ΒΙΛΟΝ ΒΕΛΟΝΗ ΣΩΛΗΝ ΤΩ Βέβαιον ΣΠΡΟ ΔΙ ΤΩ
Θ. ΗΓΕΙ. Τ. ΤΗ. ΣΙ. ΒΑΙΟΝ ΒΑΙΤΗ

Η'. ΒΙ, ΣΠΡΟ ΜΗΝ ΤΣ. Λ. ΗΓΕΙ. Μ. ΗΓΕΙ. Ρ. ΗΓΕΙ. Σ.

Τῷ. Η. Βιλὸς βῆμα βιρυτός, βάττω, μίσοντες
βιρίνη, πλήν τοῦ βιρυτός. τῶ. ο.

πρὸς δὲ τοῦ α. καὶ. ο. καὶ. κ. καὶ. τ. τῶ. ι. βια
βιθύ, βικτύ. βινεῖν. πλήν τοῦ βύας, τῶ. ο.
μίσοντες. αι. καὶ. ο. βίαιον βιοτή. πλήν τοῦ
βιώσιμον πρὸς δὲ τοῦ α. καὶ. θ. καὶ. μίσομ
φύνου. πλήν τοῦ τ. τ. τῶ. ο. βύω, βυθός. βυβλό^τ
βύρη, βύνθυ, πλήν τοῦ βύας. τῶ. η. καὶ. βισ
τία τῇ σι. μίσον τοῦ τ. βυβλιστρού. καὶ τοῦ ο. ὃ πλ
ταύδιμον τοῦ τ. βικύνη. Ήβλι. πρὸς μὴ το
τ. τῶ. ε. βλέπεται. πρὸς δὲ τοῦ σ. τῆ. αι. βλαχια
βός. Ή. βλι. πρὸς μὴ τοῦ τ. τῶ. ο. βλαύξειν
πρὸς δὲ τοῦ τ. τῶ. ι. βλιτον.

πρὸς δὲ τοῦ χ. τοῦ η. βλιχή. μίσον τοῦ
κίγχβλιχωνίχ. Ή. βλω. τῶ μιγάλω.
βλωθρός βλωωυρός, μίσον τοῦ ο. βλωωυρός.

Η. βο, πρὸς μὴ φωνήν τοῦ καὶ. σ. καὶ. μίσομ
φύνσ. τῶ μικρῷ βοΐ. βόσις. βότρυς. μίσον τοῦ
τ. βορίας καὶ τοῦ μέγα καθαρόν ὅρ βοστης. οἱ
μὴ τοῦ μικρόν βόρβορό.

πρὸς δὲ τοῦ λ. καὶ. μ. προτικομίνων. τῶ
μιγάλω βλάτο. βωμός δάλως. δὲ τῷ μικρῷ
βιλβίτον. μίσον τοῦ ι.

Η. βρε, τῶ. ε. βρίζμα. μίσον τοῦ ο. ινθυ. βρευς
θυ. ιν τη. τοῦ η. βρευτίσιον.

Η. βρι. πρὸς μὴ τοῦ θ. καὶ. μ. τῶ. ι. βρίθω.
βριμᾶμαι, πρὸς δὲ φωνήν τοῦ καὶ πρὸς τοῦ
η. καὶ. τ. καὶ. χ. τοῦ ο. βρίειν. βρύκην. βρύς
τισον βρύχειν.

Η' βρὸς περὶ μὲν τὸ τ. ἡ δισμοφῶνος τῷ μῷ
κρῷ βροτὸς βροτὴ. περὸς δὲ τὸ μ. κοισ. τῷ μῷ
γαλῷ βρωμᾶσι, βρῶσις πλὴν τῷ βρόμῳ
ἐπειδὴ περὶ οὐχί. βρῶμῳ δὲ τῶν σιτοδῶν

Τῆς δὲ βαμισον ἐν μὲν κ. κοικτι.η. βάσ-
κηλῳ βακτυρία ἐρδὲ δι. κοισι, βαδίζω. βα-
σιλεὺς. Εἳ τι ἐν βι. λύου μένου, ρ. βάσερβιτόν
καλῶς δὲ τι πάντα τῷ. ο. βαβυλών βαίζει βα-
κχυλίσης. οὐ μή πατρωνυμικόν. ἐν δίγωτῃ
μίγα. βαζῶσι. Γ. Η' κ. τῷ ε. πλὴν τῷ
γαῖα, καὶ γαῖα. μίσον το εγενέα, πλὴν τῷ
γενναῖῳ. κοιτὸν μέγα γεωμέτρης. μίσον τῇ
κι. τὸ μικρόν γαιοδότις ἐγι μόνι τῷ ιρι,
περὸς δὲ φωνήντο κοιλοφέρ. μ. κοιλοφ. τῷ

ο. γύνει, γύλινῳ γυμνόδει γύπτανον. ἑξαρεῖσθαι
τὸ γένον. τῷ ι, οὐ γύνια τῇ. οι. μίσον ἐν μην-
τὸν. γυμνήτης. περὸς δὲ το γ. κοιν τὸ 12^ο
γαῖα γίνεσθαι πλὴν το γέννω τῇ ει. κοιτυρά
τῷ ο. μίσον τὸ ο. γιγλυσμός. κοιτὸν μ. γαγινάθ
κω. περὸς δὲ το θ ο. β. τῷ ι γήθω γῆρας πλὴν
το γύρῳ τῷ ο. Η' γλι. τῷ ι, πλὴν
πο γλίνη τῷ. ι. οὐ γλυκό, οὐ γλυφειν τῷ ι.
Η' γλω. κοιτὸν γνω. τῷ μ. γάλω. πλὴν το γν-
φῷ. Η' γο. τῷ μικρῷ πλὴν το γωνιαγνω-
ρυτὸς γωρτύνη μίσον τὸ ο. Η' γραχι τῇ αι γραχ-
κὸς. Η' γρι. μόνη τῷ ο. περὸς δὲ το γ, τῷ ι.
γριγόρι. μίσον τὸ μικρόν γριγόρα,

περὸς δὲ το π, τῷ ο. γρυπεῖς. περὸς δὲ το
τῷ ι. γριγῷ. Τῆς δὲ γαμίσον τὸ ι. κοιτό-
γαλεώτης γαλιτός γαβριά, πλὴν γαμήλιο

Ή δι τῶ. ε. πλὴν τοῦ μακεδον. οὐτε τὸ μάκι
 μων τὸ μακίδαι. Καὶ μακίδαι μακίτρος. μέ-
 τον τὸ. ε. μέλεαρ πλὴν τοῦ μακραιον καὶ. ε.
 ία, πλὴν τοῦ μερκύλου, καὶ μακιτυμέν καὶ
 μερκύλω τῷ. Ηδη μόνισυτεσ μικᾶς μέν
 τῷ, οὐ μή, μερκάτικῶς δὲ τῇ εἰσι. περὸς διὰ σω-
 βίεντο, τῶ. ε. πλὴν τοῦ μακέν τῷ ι. καὶ μέσ
 τῷ, Εἴ τι περὸς τοῦ πλὴν τοῦ μείδω. Τῇ
 καὶ μοιδυξ τῇ ο. μέσορ τὸ, ου, μέσεισμο,
 Εἴ τι περὸς τῷ πλὴν τοῦ μακέν. θέτε τὸ μέγ
 μα. τὸ. ι. καὶ μείκω. θέτε τὸ μερκύλω. καὶ μείγ
 μα τῇ ε. μέσορ τὸ. ου μερκύλων καὶ τὸ μερκάνα
 μερκύλων μερκάνα μικρὸν δὲ οὐ μή καθαρέρ
 μερκύλω. Εἴ τι περὸς τοῦ. πλὴν τοῦ μερκύλω
 τῇ ι. καὶ μείρτῳ, ου μέσορ τὸ. ε. περοπαροξυ-
 τόνως μήνεον. Η αι. εξυτόνως μηναίορ
 Εἴ τι περὸς τοῦ. ο. πλὴν τοῦ μείσις τῷ
 ο. Εἴ τι περὸς τῷ μερκά. ἔτι περὸς μεσμεροῖ-
 νου πλὴν τοῦ μεσμερον τῇ ι. καθόλου μείτῃ
 τῷ μερκύλω, σύνθετᾳ τῷ ι. μεταλέν μερκύλωρ
 μερκύλω. περὸς μείτῃ οὐ καὶ μετῷ, ου μείθα μή-
 μο μέσορ ἐν μετῷ οὐ μετραῖνθυ. τὸ ου. μη
 μένω. Εἴ τι περὸς τῷ λ. πλὴν τοῦ μειλός καὶ
 μειλη. τῇ ι. μέσορ καὶ, μειλαῖ. περὸς μὲ
 τῷ ρ. τῇ ι. πλὴν τοῦ μερκύλων τῷ ι.
 Ηδμω, τῷ μερκύλω μερκάν. Ηδνω τῷ με-
 μερκύλω μερκύλω. Ηδο. περὸς μέν τῷ καὶ λ, καὶ
 τῷ μερκύλω, μοκᾶ μόλο. μέναξ μέσορ τῷ.
 μολιχόν. περὸς μείτῃ τῷ μ. ι. ρ. τῷ μερκύλω με-
 μένη μερκύλω μερκύλων πλὴν τοῦ μέμον καὶ μείτῃ

Εἴ τι περὶ τὸ σ. καὶ τ. πλάνην τῷ μέσοις καὶ
δοτήρ. Ή δρό. περὶ μὲν τῷ μ. τῷ μικρῷ
μέρῳ μέτο. περὶ διὰ τῷ π. τῷ μεγάλῳ μέρᾳ
παξ. Ή δριτῷ στολὴν τῷ μεριμνᾷ τῷ π. -

Τοῦ δὲ σα. μίσορ ἐντῇ, καὶ κριτῇ. σάκη
πουλῷ μάκρυν. Τὰ δέ ἄλλα. i. σαφῖλος
μημιανὸς ἐστὶ μὴ τὸ περιφριμένον. καλυπτόν.
τὸ μικρόν μάρμαρον. Ε Ή. μόνη ἀντωνίη
μικᾶς μὲν τῷ εἰσπερρυματικῷ, δε τῷ αἰώνιῳ
θερτῷ αἰώνει τούτη ἡ πλάνη. περὶ δὲ τῷ π. α
τῷ εἰσπερρυματικῷ αἰώνιῳ. Εἴ τι περὶ πο. ἔν
λον πλάνην τῷ αἰώνιῳ χίβλον. παροξυτόνων
αἰώνων. μίσορ περιπατοῦσαν, τῷ μέγα. αἴτι
ωλον πλάνην τῷ αἰώνῳ.

Εἴ τι περὶ πο. β. πλάνην τῷ αἰθαλί. καὶ αἱ
βαῖ. Εἴ τι περὶ πο. δ. πλάνην τῷ αἰθαλί, μίσορ
τὸ π. π. εἰδητός. Εἴ τι περὶ πο. θ. πλάνη
τῷ αἰθαλί, αἰθαλί. μίσορ ἡ εἰ. Ἑπυρα, ἐστὶ μὴ ἐπο
ικω. οἶορ, ιθικω. μίσορ τῆς αἰ. τὸ. i. αἰθι. τῷ αἱ
θιοφ τὸ. π. αἰθι. τῷ αἰθινῷ. Εἴ τι περὶ τῷ
κ. πλάνην τῷ αἰθαλί. αἰθαλί. μίσορ τὸ. π. πο. εἰ
θιλῷ, πλάνην τῷ αἰθινῷ, τῇ εἰ. καὶ Ἑπυρδε
τῷ. π. Εἴ τι περὶ πο. λ. πλάνην τῷ αἰλοφῷ
αἰλοφῷ. μίσορ Τὸ. ε. καὶ i. ξλι. ξλινύω, πλάνη
τῷ ελαχιστόν. Εἴ τι περὶ πο. μ. πλάνη
Τῷ αἰμα καὶ αἰμολῷ, μίσορ τὸ ε. καὶ. π. ἔμβ
τῷ αἰμολῷ. Εἴ τι περὶ πο. ν. πλάνην τῷ
αἰνῷ, καὶ αἰνός. καὶ αἰνίτεροι. θερητὸν τῷ αἱ
νημα, μίσορ τὸ, ε. καὶ. i. ἐνετός, αἰνίτεροι
πλάνην τῷ αἰνείας τῇ εἰ, Εἴ τι περὶ πο. π

πλήν τῷ ἀπόμενον· εἰ. οὐδέτι πλήν
τοῦ σημείου. Εἴτε πρὸ τοῦ π. πλήν τῷ ἀπόμενον μεταξύ τοῦ εἰρίθεωτος καὶ
τοῦ εἰριῶν πλήν τῶν ἐρυθρῶν ἐρύκων ἐρυμ-
νῶν τῶν. ν. καὶ ἐρυμάτῳ ἐριτύω τῶν. ν. καὶ εἰρίσ-
τω. εἰρίσω. τῇ εἰ. Εἴτε πρὸ τοῦ π. πλήν
τῷ ἀπόμενον μεταξύ τοῦ εἰριῶν. μεταποτίσα με-
τον τοῦ εἰριῶν. πλήν τῷ ἀπόμενῳ. καὶ μετο-
λον, τῶν. Εἴτε πρὸ τοῦ π. πλήν τῷ ἀπό-
τειν, ἄποτειν. Τότε μὲν τοι ἀποτειν. τῷ ἀπότειν πλήν
πλάγων μετον τοῦ εἰριῶν τῷ ἀπότειν. καὶ
ἐπιστολῆς δὲ τῶν. ν. ἔτυματο, τῶν. ν. ἐπιστυμάτο. τῇ
εἰ. Εἴτε πρὸ τοῦ πλήν τῷ ἀπότειν. μετον
τοῦ εἰριῶν, καὶ τοῦ εἰριῶν. πλήν τῷ ἀπότειν
πλάγων τῶν. Εἴτε πρὸ τοῦ π. πλήν τῷ ἀπότειν,
πλάγων δὲ τοῦ π. πλήν αἰδίγειρά πλήν τῷ ἀπότειν
καὶ ἀγείρω. μετον ἀγονμένη τοῦ εἰριῶν τῶν. πλά-
γων μεταξύ. Ηὔτε, τῶν. εἰριφυράτο. Ηὔτε. πρὸ
μένι φωνήντο, τῇ εἰ. Ρειδε. θεεν τὸ διδώματο
κρύσσα. πρὸ δὲ τοῦ π. πλάγων. πλήν
τοῦ πλάγων, τῶν. εἰριθο. Εἴτε πρὸ τοῦ π. πλήν τῷ
τοῦ πλάγων. πλήν τοι, ν. καὶ τ. εἰριῶν, πλή-
τειν. Ηὔτω τῷ μεγάλῳ πλήν τῷ εἰριφυράτο.

Ηὔτι. μέσην ἀρθρικῶς μέν καὶ πλιθριματί-
κῶς, τῶν. εἰ. Η τῇ σι. σι. σι. συνδισμικῶς δὲ, εἰ-
κλίσιαρχοντικῶς ἔτι, τῶν. εἰ. δὲ συναστίς
κῶς τῇ εἰ. πρὸ δὲ φωνήντο, τῷ π.
πλήν τοι. εἰ. καὶ κάμε. τῶν. καὶ ἔδα, τῇ εἰ.
καὶ ὑπάκτινθο. υἱοὶ ὑδατίς ὑδατίς, τῶν. ν. καὶ
εἰ. τῇ, εἰ. καὶ ὕδατος, εἰ. ω, εἰσωντο,

δρυντικός, τῇ σ. μέσορ τὸ εἰερίνος. καὶ τὸ μίγχι, ἥθη
διωρός πλάνη τῷ ιόνιον πελαγῷ Θ. καὶ ιονία
Ἐτι περὸς τῷ διπλάνη τῷ ιδμ. ἀδμένος τῷ η καὶ καὶ
Ιερώρος υδνόν, Τῶν υ. καὶ διδῶν θερητὴ οἰδημα. Τῇ
σ. καὶ εἰσθιτούσῃ εἰ μέσορ τὸ υ. ιδρύω. καὶ τῇ
μίγχι ἔιμωλον. Ετι περὸς τῷ σ. πλάνη τῷ
οὐσιν κ. οὐσιρον. οὐσια περὶ Θ. οὐσιεξ. οὐσιαληξ. οὐσι
σθε. υσι τῷ υ. καὶ δισφιτούσῃ διστρατηξ. τῇ σ.
καὶ εἴς εἰς. Τῇ. ει καὶ Κοσχον. καὶ Κοσις τῷ η. μέ
σορ τῷ υ. Κοσχιτούσῃ. καὶ τὸ μίγχι οὐσια περὶ Θ.
Ἐτι περὸς τῷ υ. πλάνη τῷ Ανισαι. Ανισ, Ανισρον
τῷ η. καὶ εἰνθιτούσῃ τῇ σι, μέσορ τὸ ι. Ανισαι. πλάνη
τῷ Ανισρον τῷ υ. Ετι περὸς τῷ ξ. ιξθε. μέσορ
τὸ ι. ιξιων. Ετι περὸς τῷ π. πλάνη τῷ η περὶ^τ
περιποτούσῃ, ιπερια περιποτούσῃ τῷ η. καὶ οὐσι
οὐσια, οὐσιατούσῃ, οὐσιν Τῷ υ. μέσορ τὸ η
πλάνη τῷ η περια, τῷ υ. καὶ ιβηρ τῷ η. μέσορ τὸ^τ
περὸς διτούσῃ β. ι. γ. τῷ η. πλάνη τῷ οὐθε, οὐθριε,
οὐρον, οὐρινω, τῷ υ. καὶ ιβηρ τῷ η. μέσορ τὸ^τ
καὶ, ικμάν. οὐρινω. Ετι περὸς τῷ η.
πλάνη τῷ ιθυ. ιθάκη ιθάμη, τῷ η. μέσορ τὸ^τ
μίγχι ιθάμη. πλάνη τῷ ιθορθούσῃ. Ετι περὸς τῷ η
πλάνη τῷ ει λικρινέσ. Ει λιῶ Ει λωσ, τῇ ει καὶ ιζ
λεως, ιλλυριός, ιλαρίς, ιλιον, ιλύς ιλιδε, ιλασ
ιλιζέ, τῷ η. καὶ οὐλή. οὐλακτεῖν. τῷ υ. μέσορ τὸ^τ
ε. καὶ. η. πλάνη τῷ ιιλίω, καὶ οὐλύσιον. τὸ. υ. ιλ
λυριός τῷ υ. Ετι περὸς τῷ μ. πλάνη τῷ η. μάσ
τιον, ιμερθούσῃ. ιμάσ, ιμάρ. τῷ. η. καὶ οὐμηρ οὐμη
Τός, οὐμιθούσῃ, τῷ. υ. καὶ ιιμα τῇ, ει. καὶ οιμούθο
τῇ. ει μέσορ τὸ. ε. καὶ. η. οὐμητήσ, οὐμερα,

Ἐτι μρὸ το, τ, μλὴν το ἵτις. ἴτριον. τφ. ι.
καὶ οἰτό, τῆ, σι. ἔτι μρὸ το. φ. ἡφαίστο, μί^τ
θονή, α, ἡφαίσιων, μρὸ δὲ το. κ. τῆ. ι.
μλὴν το ἄκο. ἄκισα. τω. ι, καὶ ικάνω, ικί^τ
τις. ικρίον. ἴκτις. Τω. ι. καί οἴκο, τῆ σι μίσον
το. ε. ἔικελό, μλὴν το εικάσιως.

Ἐτι μρὸ το, ρ, μλὴν το ἄρα. ἄρως. ἄριμα
ἄριον, τω. ι. καὶ ιρισ. τω. ι. καὶ ιύρρη, ορκανολ.
ἄρτιον τω. ι. μίσον το. ε. ἄριμα.

Τὸ δὲ ἄρχιον, τῶν διὰ το, αιον, δῆ, καὶ. τὸ
μ. ἐιρήνη, καὶ τὸ μέγα ἄρωνεια, ἔτι μρὸ το
κ. μλὴν το ἄλο. τω. κ. καὶ οιχεδαι. τῆ, σι.
μρὸ δὲ το, φ, τω. ι. μλὴν το. ι. φ. τω. ι.
Η' θετω. ε. θεό. θέμις. μίσον τοιθεινόν. καὶ
τὸ μίγχ θεωρᾶ. Η' θι. μρὸ μὴ φωνήντο.
τῆ. ει. μλὴν το θύω. θέερ. θυσια, Τω. ι., καὶ θέα
το, τω. ι. καὶ θυεῖθαι τω. ι. μρὸ δὲ το. β
τω. ι. θήβαι. Ε"τι μρὸ το. γ. μλὴν το θίζ
τω. θιγγάνω. τω, καὶ θυγάτηρ τω. ι.
Ε"τι μρὸ το. κ. θήνη. ἔτι μρὸ το λ. μλὴν
το θύλαξ τω. ι. ἔτι μρὸ το. ρ. μλὴν το θύ^τ
ρα θύρο. τω. ι. Ε"τι μρὸ το. σ. μλὴν το
θύσαν. τω. ι. μρὸ δὲ το μ. τω. ι. μλὴν
το θημάρ τω. ι. Ε"τι μρὸ το. ν. θῆντο.
μλὴν πο θοινη τῆ. οι καὶ θείνω τῆ. ει. Η' θλι
τω. ι. θλιβω. Η'. θντ. τω. ι. θνήσκειρ.
Η' θω μρὸ μὴ φωνήντο. Η' μρὸ το. κ. καὶ

κ. καὶ. ν. καὶ. σ. καὶ. φ. τω μιγάλω θω. θῶ^τ
κο. θωμίσ. θάρ, θάσ, θάφ.
μρὸ δὲ το. λ. ή. ρ. τω μικρω μλὴν το θῶ^τ

ραξ μέσον τὸ θερικόν πλάνην τοῦ θωράκου
τῶν οὐκέτι θωρικὸς τὸν. Η' θρε. τῶν ε. θρίμμα
Η' θρι πρὸ μὲν φωνήν τούτο. Τῶν. ι. πλάνην τοῦ
θρυσσαλίς. καὶ θρύσσον. τῶν. υ. Ε" τι. πρὸ τοῦ δ'
διστομφόντο. θριθάκην. θριγγός. θρίξ. θρύψ,
πλάνην τοῦ θριτζεθαί. πρὸ δὲ τοῦ. ρ. καὶ. θ.
τῶν. θρῆνον. θρισκεύειν. πρὸ δὲ τοῦ. λ.
Τῶν. υ. θρύψαντο. Η' θρο. τῶν μικρῶν. πλάνην
τοῦ θρώσκων. θρωσκός τοῦ μεγάλων. Τῆς
θεα. μίσον ἡγ. λι τὸν. θαλύσιον ἐν μι. τὸν.
θαμναῖς πλάνην τοῦ θάμνου. τὸν. υ. ἐνδικῆς
μίνου. ρ. τὸ. η. θαργυλιών. Η' κε. τῶν κενούν
πλάνην τοῦ καὶ. καίρος καινόν Τύετον. καὶ. καὶ. μὲ
νον τὸ εκελού. πλάνην τοῦ κελαινού καὶ τὸ. υ.
κέλυφον. πλάνην τοῦ κέλυφον. τὸν. ι. Η' κε
πρὸ φωνήν τούτο μὲν τῶν. υ. πλάνην τοῦ κιωνού
λιθού τῶν. ι. καὶ. κοίας τῆς. σ. Ε" τι πρὸ τοῦ
β. πλάνην τοῦ κιβωτὸς καὶ κιβωτού. τῶν. ι. μὲ
νον Τύ. ε. κυβέλη. καὶ. Τύ. ι. κιβωτού. καὶ. τὸ μὲ
νον κιβωτὸς. Ε" τι πρὸ τοῦ. λ. πλάνην τοῦ κιλῆς. καὶ
θάρα. καὶ. κιθαίρων. Τύ. ι. μίσον Τύ. ι. καὶ. ε. καὶ
θυρά κιθέραι πλάνην τοῦ κιθαίρων. Ε" τι
πρὸ τοῦ κ. πλάνην τοῦ κινητοῦ τῶν. μίσον Τύ. ι.
κικεών. ἔτι πρὸ τοῦ. λ. πλάνην τοῦ κιλῆς. καὶ
κιλάτης. καὶ. κιλίς τῶν. καὶ. κιλικία. τῶν. ι.
καὶ. κιλον. Τύ. ι. μίσον Τύ. ι. κύλινδρον. πλάνην
τοῦ κιλάτης καὶ κιλίνη. τῶν. ι. καὶ. τό. μ. κρίν
ει μήδε πόκλισεως. Ή κατὰ σύνθεσιν τό μέγα
Ε" τι πρὸ τῶν. μ. πλάνην τοῦ κοι μᾶδαι τῆς
καὶ κιμων τῶν. μίσον τό. ι. κύμινον.

Ε"τι περὶ το.ρ. πλάνη τῶν κυρίσκερις
Θεοκάρυαλθ. τῶ.η. καὶ κιρύω, κίρκη κίρκη
τῶ. Ι καὶ κοιράνθ. τῆ. οι καὶ κείρειν τῆ. εἰ
μέσον τό.Ι. κάριθθ. πλάνη το κιρήνη καὶ
κιρήβια τᾶ.η. καὶ κιρύλλιον τῶ. Ι.

Ε"τι περὸς το.φ. πλάνη το κιφήν καὶ κα
φίωδες τῶ.η. μέσον. τό.Ι. Ε"τι περὸς διστη
φάνη πλάνη το κικλίσ κίση. κιχλατῶ, Ι, μέσ
τό.ε. καυτέλη. περὸς δὲ το.φ. μονοσυμε
φώνως τῶ.η. πλάνη το κῦματθ. τῶ.υ,

Ε"τι περὸς το.φ. πλάνη το κύπειρον
τῶ.υ. περὸς δὲ το.η. τῶ.Ι. πλάνη το κοινόρη
τῆ. οι. μέσον τό.υ. κινύρω καὶ Τό μέγα κοινωνες

ΕΓι περὸς σ.η.τ.δ περασθν πλάνη το κάτθ.
τῶ.η. καὶ κοίτετῆ. οι. μέσον. Τό.η. Εν τῶ κιον
ρίς, τθ.Ι. ἐντῶ κινύρθ. Τό.υ. Κιντῶ κισσόβιον
Τό μέγα ιντῶ κέτωρις. Η.κλε.Τῶ ε.κλίως

Η.κλι περὸς μέν φωνήντθ. η.θ. Τῆ.ει, κλεῖς
θρον κλείω. γερέτό κλοιός, Τῆ, οι καὶ πλάνη
Τό κλιματῶ. περὸς δὲ Τῶ.Β. Τῶ Ι, κλιβανθ.

ΕΓι περὸς Τῶ.Μ. καὶ.ν. πλάνη Τό κλιμαξέμε
πίλοτῶ.η. καὶ κλεινός Τῆ.ει. περὸς δὲ Τῶ.δ. καὶ
Τ.Τῶ.υ. κλύμωρ κλύρω. περὸς δὲ Τῶ.ρ. καὶ Τῶ
καὶ Τ.Τῶ.η. πλάνη Τό κλιματῶ, κλισιε
τῶ.Ι, Η.κλο. μετὰ μέν Τῶ.θ. Τῶ μεγάλω κλω
δω, ΕΓι περὸς Τῶ.η. κλω.η. περὸς δὲ Τῶ.υ. καὶ πε
τῶ μικρῶ πλάνη Τῶ κλείν. Η.κνε Τῆ. οι
πλάνη Τῶ κνίφας. Η.κνι. περὸς μέν Τῶ.δ. καὶ Ι
καὶ Ο.Τῶ.η. κνίδη κνικθ. κνίσσα περὸς δὲ Τῶ.δ.
Τῶ.υ. κνυζάδας.

περὶ δὲ τοῦ μητρὸν οὐκέτι μηδέλων κανθάροις, ἀλλὰ μικρῷ στλήν
ἔνθατὸς β.δ.ii.φ. ἐπειπόντος βίσικούρην καθίσαντος. Καὶ
φέρει καὶ στλήν τῶν καθέων κακούτος ηγελίσ
καλορ. καμύθος, κάμη, τῆς συνοικίσθε. καὶ
τοῦ. καὸν ωτὴν κάπη. κάσε. κατιλόφη καχίδη
μίσον τὸ εἰ, καὶ υπολείσ. κόνδυλος. στλήνταν
κακλίσ, υωβίσ. κόρινθος. κόρινθος, κότινθος
κόσκινον καὶ μήτιχθος. κατιλώτω. τοῦ. καὶ κο
ριώδες τοῦ. καὶ ινο λοιός. κόροις θο. τοῦ, σι. καὶ
κάρφον τῆς εἰ. καὶ τὸ μικρόν. καλοκύντη στλήν
τῶν κολάφην κοράνη. κολωδός, κομιωτική
καρπ. τοῦ. ε. στλήν ἵψην ή το. ἐπειπόντοι
νειρ, κρατάλη, καρπί, περιστλήντη, τοῦ. καὶ τοῦ. κρατήνειν
τοῦ, τοῦ. i. στλήν τοῦ κρυῖς, τοῦ. καὶ τοῦ. κρατήνειν
τοῦ. ει. Εἴ τι στρόπος β. καὶ, καὶ, κρίβας
τοῦ. κριτή κρινθο. ἐτι στρόπος τοῦ. σ. καὶ, τοῦ. στλήν
τοῦ κρίνη. τοῦ. οὐ. ἐτι στρόπος τοῦ. σ. καὶ, τοῦ. στλήν
τοῦ κρίσ. καὶ κρισανία. τοῦ. οὐ. καὶ κροῖς θο. τοῦ.
αὶ μέσων. τὸ μίγα, στρόπος τοῦ, γ. ii. δ. ή. μ.,
η, περιστρόπος, μονοσύμφωνως. τοῦ, οὐ, κρήτην. κρήτην
τοῦ. κριμνός, κριτής. στλήν τοῦ κρυμνός τοῦ
οὐ. στρόπος τοῦ. στρόπος τοῦ. οὐ. κρύπτω, θερετό
β. ii. 2. ἐπειπόντοι. κράβυτος. κράβην, μέσων τοῦ.
οὐ. κρέμμυν. καὶ κτε, τοῦ. i. κτερίζω. καὶ κτι
στρόπος τοῦ δ. ii. μ., ή ν, τῶν κτισών, κτῆμα,
κτῆνθος. στλήν τοῦ κτείνω. τοῦ ει. θερετό κτιν
τοῦ. τοῦ i. στρόπος τοῦ ζηκαίλ, τοῦ. i. κτιζω, κτιζ
λο.

περὶ τῆς τῶν πολέων κατηγορίας. περὸς δὲ τῆς
πόλεως εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ οὐρανοῦ. τό γέρας τοῦ οὐρανοῦ
τοῦ πολέμου διάφορος ἐστὶ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ πολέμου.
καὶ τοῦ πολέμου εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ οὐρανοῦ.

Τῆς δικαίας, τὸ μέσον. ε. καρνιέδης καὶ τὸ οὐρανόν
καλῶς τῷ οὐρανῷ, πλὴν τῶν κατηγορίων, καὶ μηδέ
λογία. καντήλιον καρχιδών, τῷ οὐρανῷ καὶ μηδέ
νού, τῷ οὐρανῷ τὸ μίγχα καλῶς τῷ οὐρανῷ, πλὴν
τῷ καρδού τῷ οὐρανῷ. Ηλείτῳ εἰς πλὴν τῷ λαζί
κῷ, λαζίδες, λαζίλαζι καὶ ἴφιον τῷ θεῷ. Ηλαζίται,
λαζίφοι, λαζίφυρόν· μέσον τὸ οὐρανόν. λέπασ
ρον. Ηλιόπερ μέλι φωνήει τῷ οὐρανῷ τῇ εἰσιτεί
οὐρανῷ πλὴν τῷ λιαρῷ. καὶ λιαρὸν τῷ οὐρανῷ. καὶ λιαρό^ν
ον. οὐθεὶς τὸ λιαρέαθαι ἀφέτω τὸ λιαρόν. τῷ οὐρανῷ,
καὶ λύσω, οὐθεὶς λύσις, καὶ λυτόν τῷ οὐρανῷ.

Ἐτι περὶ τοῦ πολέμου. οὐθεὶς τὸ λειτόν
τῇ εἰ. πλὴν τῷ λιαρέα, τῷ οὐρανῷ λύσιν, λυ
τορὸν τῷ οὐρανῷ. Ετι περὶ τοῦ πολέμου πλὴν
πλὴν τῷ λιαρέα, τῷ οὐρανῷ. περὸς δὲ τῷ βασιλεῖ
πλὴν τῷ λειβείρ, τῇ εἰ. οὐθεὶς λειβείρ τῇ εἰ. μέ
σον τὸ οὐρανόν. λιβείρ. Ετι περὶ τοῦ πολέμου καὶ λο
ποντού τῷ λεικνού, τῇ εἰ. καὶ λέκνοθῳ τῷ οὐρανῷ
καὶ λύκῳ ἀλυκάμβη. καὶ λυκάβας. τῷ οὐρανῷ.
μέσον καὶ λιλαίοματι καὶ τὸ οὐρανόν. λικύθιον.

Ετι περὶ τοῦ μεταπολέμου πλὴν τῷ λειμαξί. καὶ
λεικάρι τῇ εἰ, καὶ λήμνῳ λήμμα, τῷ οὐρανῷ καὶ
λυμαξίνεθαι, τῷ οὐρανῷ λοιμός, νόσῳ τῇ εἰ.

Ετι περὶ τοῦ νερού πλὴν τῷ λινόδει τῷ οὐρανῷ.

Ετι περὶ τοῦ χρυσού πλὴν τῷ λύψῳ φωτίσθι
τῷ οὐρανῷ.

Ετι περὶ μήδοσθεού πλεον λισσοματι. οὐθεὶς
μηδέ

αὐλίτη. ἀφοῦ τὸ λιτένιοῦ, πελᾶν τῷ λιόντῳ.
π.υ. περὸς δὲ τῷ θ.τῷ πελᾶν τῷ λιόντῳ
καὶ λιγύνει τῷ ι.καὶ λυγή λυγή. λύγος τῷ υ.
καὶ λιγύδεις. τῇ σο. Εἴ τι περὸς τῷ β.μονοστρῳ
φάνως. πελᾶν τῷ λίθῳ τῷ ι. Εἴ τι περὸς
τῷ ξ.η.ρ. πελᾶν τῷ λιρός, τῷ ι. καὶ λύρα τῷ
υ.καὶ λειριον τῇ ει. περὸς δὲ τῷ δ.η.η.τῇ σο
λοιδορίας λοιδόρῳ. πελᾶν τῷ λυρός, τῷ υ. μίσ
σον τῷ μικρῷ περὸς δὲ τῷ Ρ.η.ο.ρ. τῷ υ. λύρειν
λύθρῳ, Ήλο.τῷ μικρῷ. πελᾶν τῷ λύ
ρῃ. λώτσιον, λωφᾶν. Τῷ δὲ λα.μίσορι τῷ
ε. λακέρυζα. καὶ τὸ υ. λάφυρα. πελᾶν τῷ
λαλίδε. λαττίθις. τῷ ι.καὶ λαμπτιδέν τῷ
Ημε.τῷ ε.πελᾶν τῷ μοιχ.μαιμάνι μαίσ
νειδαί. μαιῶτις. μίσον τῷ ε. πελᾶν τῷ μαῖ
ρων. καὶ μίλανα καὶ τῷ υ. μίβυος. πελᾶν
πῷ μίδιμνον. τῷ ι. καὶ τῷ μίγα μαιῶτις
Ημι.μόνι τῷ ι. περὸς δὲ τῷ α. τῷ ι. μίδ
ρῳ. Εἴ τι περὸς τῷ γ. μιγύνω. ἔτι περὸς
τῷ Κρ.η.τρ. μικρῷ, μίτρᾳ, πελᾶν τῷ μήτρᾳ
τῷ ι. ἔτι περὸς τῷ μ. μιμιδαί. ἔτι περὸς
τῷ σ. μονοσομφάνως. μετὰ τῷ θ. μίσθῳ, μί
θός. πελᾶν τῷ μύσθῳ τῷ υ. μίσον ἡ αἱ. μί
θαικῷ περὸς δὲ τῷ δ.καὶ θ., τῷ κ. πελᾶν
τῷ μειδ.ῷ, τῇ ει. καὶ μυδάν. καὶ μυδρῷ. Γῷ
υ. μίσον ἐν σοι, τῷ ι. μειδιῶ. ἐν θυ. τῷ υ. μηδ
θυμίνι.

Εἴ τι περὸς τῷ κ. μονοσομφάνως. πελᾶν
τῷ μικρόθατι μικράκι, μύκης, τῷ υ. καὶ μί

ΝΟΜΟΘΕΤΑΙ. οὐ μέσον, τὸν.

Ἐτι πρὸ τοῦ λαθηναῖον τῷ μίλαξ. καὶ μίλα
τῷ τῷ ικανού μολι, τῷ ν, καὶ μειλιωεδας
τῇ ει. μέσον τὸν μειλιχνον. καὶ τὸ μίτα. μῆ
λωθρον. Ετι πρὸ τοῦ πλην τῷ μίνθη
μίνως. μιτύθειν, τῷ ι. μέσον τὸν πλην τῷ
μιτυειν. ἐπ' ὅργης τὸν ι.

Ἐτι πρὸ τοῦ π. μονοσυμφάνως. πλην
τῷ μύρον. καὶ μυρια. καὶ μυρμιξ, τῷ ν. καὶ
μειρατῇ οι. καὶ μειράκιον τῇ ει. μέσον τὸν
μήρινθο, τῷ λην τῷ μιρύσω τῷ ν.

Ἐτι πρὸ τοῦ π. μονοσυμφάνως. πλην
τῷ μιτο. τὸ ι, μέσον τὸν π. μιτυληνη.

Ἐτι πρὸ τοῦ λαθηναῖον τῷ μοιχίε, τῇ ι. καὶ
κυμίσ τῷ ν.

πρὸ δὲ τῷ Ρ. Ηθ, Ησ, Ησ, ἡ δύο ττ, Ηρ, διστρι
φάνως ἡ φωνήειτο πλην τῷ α. καὶ ο, τῷ ι
μιράρ, μῆθο, μισηριον. μῆς, μισηλεθρον.
ἡ τοῦ τοκόπρο. μισια μιτζωτός, μιρτο
μύειρ, μισο. πλην τῷ μισιρ, μισυλω. ὁ
μέσον τὸν π. πρὸ γεμην τῷ μικρού τῇ ει.
μειον. Ή μιτ προ φωνήειτο μῆδη μνιόρ
τῷ ι. μνεία τῇ ει. πρὸ δὲ τῷ μ. καὶ σ, τῇ
η. μνήμη, μνησήρ.

Ημο, τῷ μικρῷ πλην τῷ μάκιο, μῶ
μο, μωρός, μέσον τὸν π. μελιβδον. καὶ τὸ
μικρον, μολόχη.

Τησδιμα. μέσον τὸν ε, μεγεθών. πλην
τῷ μάκαρα. καὶ ἐν μέδι γνι, τῷ ι. μαχυνήσο
ι. Νδίρι. τῷ ι,

Η'νε, τῶ εἰσλάπτη ναι. καὶ νοίειν. μή
θον τδε. καὶ τὸ μικρὸν νεφίλη. τειστῆς. Η'νη
μόνη ἐπιρριματικῶς μὲν, τῶ ι. νη. συνδεσί^η
μικῶς δι', τῶ υ. πρὸ δι' φωνὴν τῷ. τῇ εἰ-
νειδες. Ε"τι πρὸ τῷ. λ. νεῖλο. πρὸ δὲ
τῷ. τῶ ι. νιζω. Ε"τι πρὸ τῷ κ. εἰσλάπτη
νεῖκο. Ε"τι πρὸ τῷ π. νιζω. πρὸ^η
δι' τῷ. π. τῶ. ι. νιρεὺς μίσον τῷ ι. νήριον.

Ε"τι πρὸ τῷ. ο. εἰσλάπτη νισσα πέλαις. τῷ
ο. καὶ νύνδην, τῶ υ. Ε"τι πρὸ τῷ. φ. τῷ. ι.
καὶ φειν. δθεν νῆφις. εἰσλάπτη νιφειν. δειν τῇ
πιφετῆς. καὶ νείφην τῇ εἰ. εἰσλάπτη νιτρον τῷ
ο. πρὸ δι' τῷ. μ. καὶ. ν. καὶ ξ. τῷ υ. νέξ, νῦν
φη, νῦν. εἰσλάπτη νινο. καὶ νιν. ἀντωνυμί^η
κῶς. τῷ. ι. Η'νο. τῷ μικρῷ. εἰσλάπτη νι
καὶ νῶιν. καὶ νῶι τῷ ξ. ήξετῷ ε. εἰσλάπτη
τῷ ξαίνειν. ήξι. πρὸ μὲν τῷ ρ. ξηρὸν. τῷ η
ξηρὸν. τῷ υ. πρὸ δι' τῷ. φ. τῷ ι. ξηγο. π. π
λιπάδι εἰσάντα τῷ υ. ξηρὸν. ξηλον. ξυσίο.

Η'ο. τῷ μικρῷ εἰσλάπτη τῷ ο. ἐπιρριματί^η
κό ὀν ὠγύγιον. ὄδε. ὄδη. ὄδης ὀλένη. ὄμον
όμο. πορίου. ὄνη. ὄρα ὄριων. ὄροπος ὄση.
ότος ὄρειθυια. ὄρείτις. ὄρυεθα. ὄφελεῖ. ὄ
χον. ὄψ. πο ὄφθαλμο. μίσον τῷ ε. δβελίς. ὄλις
υη. καὶ τὸ μικρὸν δβολός. εἰσλάπτη τῷ ὄρωπος
καὶ τὸ μὲν ι. ινηρι, τῷ μικρῷ. ινηρ. βασικαὶ
εἰσλάπτη τῷ δ μηρο. τῷ ι. καὶ δμο. π. τῇ ι.
καὶ π. δπισω. εἰσλάπτη τῷ δπηγιον. Τῷ ι. καὶ
δπηγιον. τῷ υ. καὶ εἰσλάπτη ιηρ. καὶ ρι. δράγμη

ΜΟΝ. ΠΛΗΝ Τῷ ΡΩΜΟΣ ΟΙΡΥΖ ΜΑΘΙΔΕ. Τῷ Σ. ΚΟΙ
 Τῷ Ν. Τῷ Π. Τῷ Θ. ΕΝ ΔΙΚΗ. Τῷ Σ. ΥΝΟΛΟΝ.
 ΚΟΙ ΔΙΔΙΜΑΝΗ, ΠΛΗΝ Τῷ ΡΩΜΙΤΙΣ. ΔΙΔΙΩΝ. Τῷ Ι.,
 ΚΟΙ ΔΙΜΑΧ. ΔΙΔΙΑΘ., Τῷ Η. ΚΟΙ ΘΡΙ. ΔΙΘΡΥΟΥΛΟΣ
 ΚΟΙ ΛΙ ΔΙΛΟΡΧ. ΠΛΗΝ Τῷ ΔΙΛΟΡ. Τῷ Ι. ΚΟΙ ΕΡ
 ΚΕΙ, ΔΙΜΟΥΛΑ, ΚΟΙ ΕΙ, ΔΙΦΥΛΑ, ΚΟΙ ΤΡΙ, ΔΙΤΡΥΛΑ, ΚΟΙ
 ΔΙ, ΔΙΧΥΡΟΝ, ΕΙ ΜΗΤΙ Τῷ Σ. ΕΝ ΔΙ ΝΙ ΚΟΙ ΦΕ
 Τῇ ΕΙ. ΔΙΝΕΙΡΟΝ ΔΙΦΕΙΛΑ. ΚΟΙ Τῷ ΜΙΓΑΛΑ ΔΙ ΜΙΣ
 Τῷ Τῷ. Ι. ΠΛΗΝ Τῷ ΑΓΙΩΤΙ. ΔΙΡΥΔΑΙΤΩ Σ.
 ΚΟΙ ΒΡΙΠΙΔΙΑ. ΔΙΡΥΤΙΣ. ΚΟΙ ΕΙΤ. Ι. ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΝ,
 Τῇ Η. Σ. Η, ΠΕ. Τῷ. Ε. ΠΛΗΝ Τῷ ΠΑΙΔΑΝ.
 ΠΑΙΕΙΡ, ΠΑΙΣ, ΠΑΙΣΙΕΙΡ. ΔΙΞΕΝ Τῷ ΠΑΙΓΝΙΟΝ.
 ΠΑΙΣ ΠΑΛΙΝ ΠΑΙΦΑΣΕΙΡ. ΜΙΣΟΝ Τῷ. Ι. Σ. ΔΙΛΟΣ

Η. Σ. Μόνη Ι. ΠΕΙΡΗΜΑΤΙΚΩΣ Η. ΜΠΙ. ΔΙΣ.
 ΔΙΣΕΩΣ. ΟΙ. ΔΙ. ΙΔΙΚΙΝΗΣΕΩΣ. Σ. Η, Σ. ΔΙ. Β. Δ.
 Σ. Ρ. ΔΙΦΑΝΗΕΥΤΘ. Τῇ ΕΙ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ.
 ΠΛΗΝ Τῷ Σ.
 ΚΟΙ ΔΙΔΙΟΝ. ΚΟΙ ΔΙΣΕΛΟΣ Τῷ. Σ. ΚΟΙ ΔΙΙΣ ΙV. Τῷ Ι.
 ΜΙΣΟΝ Τῷ Ε. Σ. Ν. ΕΛΘ. ΠΛΗΝ Τῷ ΠΑΙΣ. ΝΕΙΡ.
 Σ. Ρ. ΔΙ Τῷ Σ.
 ΠΛΗΝ Τῷ Σ.
 Τῷ Σ. ΜΙΣΟΝ Τῷ. Η, Σ.
 Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ.
 Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ.
 Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ.

Ε" ΤΙ Σ. Ρ. Τῷ Χ. ΟΙΟΝ Σ. Η. Χ. Σ. Σ.
 Σ. Ρ. ΔΙ Τῷ Σ.
 Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ.
 Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ.
 Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ.
 Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ.

Ε" ΤΙ Σ. Ρ. Τῷ. Ο. ΚΟΙ Τ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ.
 ΠΛΗΝ Τῷ Σ.
 Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ. Σ.

πεύσις. τῷ γάρ μέσον τὸ γάρ πεύσις.

περὶ δέ τοι θεόν τῷ γάρ πεύσις πεύσις
μήν πλὴν τοῦ πεύσιον τῆς εἰς, καὶ πεύσιον
πεύσικον, πεύσιον τῷ γάρ μέσον τοῦ γάρ πεύσικον.

Ἐτι τῷ πεύσιον τῷ γάρ πλὴν τοῦ πεύσικον τῷ γάρ
εἰς, καὶ πεύσιον τῷ γάρ μέσον τοῦ γάρ πεύσικον τῷ γάρ

Ἐτι πεύσιον τῷ γάρ πλὴν τοῦ γάρ πεύσικον τῷ γάρ
εἰς, πεύσιον τῷ γάρ μέσον τοῦ γάρ πεύσικον τῷ γάρ
πεύσιον τῷ γάρ μέσον τοῦ γάρ πεύσικον τῷ γάρ πεύσικον τῷ γάρ

Ηγέλεται τῷ γάρ πλὴν τοῦ πεύσιον τῷ γάρ

Ηγέλεται πεύσιον μέσον φωνής τοῦ γάρ πεύσιον τῷ γάρ

περὶ δέ τοι θεόν μέσον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ
πλημμελεῖν πληρεῖς μέσον τοῦ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ
πλημμεληματικούς πλημμελεῖς.

περὶ δέ τοι θεόν μόνοστρυφάνως μέσον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ
πληντικούς μετὰ δέ τοι θεόν τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ

Ηγέλεται πεύσιον μίκρῳ πληντικούς τοῦ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ
πληντικούς τοῦ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ
πληντικούς τοῦ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ

Ηγέλεται πεύσιον μέσον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ

Ηγέλεται πεύσιον μίκρῳ πληντικούς τοῦ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ
πληντικούς τοῦ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ
πληντικούς τοῦ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ
πληντικούς τοῦ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ

Ηγέλεται πεύσιον μίκρῳ πληντικούς τοῦ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ

Ηγέλεται πεύσιον μίκρῳ πληντικούς τοῦ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ πεύσιον τῷ γάρ

ΑΗ. ΣΦΡΟΛΙΩΣ ΣΦΡΟΤΕΥΙΩΣ. ΣΦΡΟΔΙ ΤΗ Η. ΚΟΥΛ
ΤΩ Η. ΣΦΡΗΓΗΣ ΣΦΡΑΓΗΡ. ΣΦΛΗΝ ΤΗ ΣΦΡΙΝΘ
ΚΟΥΛ ΣΦΡΙΝ ΤΩΙ. ΣΦΡΟΔΙ ΤΗ Ε. ΤΗ. ΣΙ. ΣΦΡΟΙΞ.

Η. ΣΦΙΛ. ΤΩ. Ι. ΣΦΛΗΝ ΤΗ ΣΦΛΗΝ. ΘΘΕΡ ΤΑ
ΣΦΛΗΝΜΑ. Η. ΣΠΙ. ΣΦΡΟΔΙ ΜΕΨ ΦΩΝΗΝΤΘ
ΣΦΤΥΟΡ. ΤΩ. Ο. ΣΦΤΟΙΑ ΤΗ ΣΙ. ΣΦΡΟΔΙ ΤΗ Α
ΤΩΙ. ΣΦΤΙΛΟΡ. ΣΦΡΟΔΙ ΤΗ. Ο. ΣΦΤΙΛΑΝΗ. ΤΩ
ΣΦΤΥΑΣΜΑΙ ΔΙ ΣΦΛΗΝΕΝΕΦΥΝΤΙΚΘΝ ΤΩ. Ο.

Η. ΣΦΙΟ. ΤΩ ΜΕΨΔΛΩ. ΣΦΛΗΝ ΤΗ ΣΦΙΟΘΘ
ΤΗΣ ΔΙ ΣΦΑ. ΜΙΣΟΡ ΤΗ. Ι. ΚΟΥΛ. Ι. ΣΦΑΚΡΜΙΟΘ
ΣΦΑΡΘΙΝΘ ΣΦΛΗΝ ΤΗ ΣΦΛΗΝΙΩ ΣΦΛΗΝΙΩΝ.

Η. ΡΙ ΤΩ Ε. ΣΦΛΗΝ ΤΗ ΡΔΙΒΔΣ ΡΔΙΧΙΝΕΙΡ. ΡΔΙΣ
ΣΦΗΡ. Η. ΡΙ ΣΦΡΟΔΙ ΜΕΨ ΤΗ. ΤΗ. ΣΙ. ΡΔΙΟΙΑ ΣΦΛΗΝ
ΤΗ ΡΔΙΑΞ ΤΩ. Ο. Ε^τΙ ΣΦΡΟΔΙ ΤΗ. Β. ΡΔΙΒΔΘ
ΣΦΡΟΔΙ ΦΩΝΗΝΤΘ ΙΤΙΡΘ ΤΩ Ο. ΡΔΙΑΜΑΙ.

Ε^τΙ ΣΦΡΟΔΙ ΤΗ. ΥΧ, ΡΔΙΥΧΘ. Ε^τΙ ΣΦΡΟ
ΤΗ Θ. ΡΔΙΣΜΟΣ. Ε^τΙ ΣΦΡΟΔΙ ΤΗ Κ. ΚΑΙΜ, ΚΟΥ
Ω, ΣΦΛΗΝ ΤΗ ΡΙΣΗ ΤΩΙ,

ΣΦΡΟΔΙ ΤΗ. Υ. ΜΟΝΟ ΣΦΜΦΔΝ ΩΣ. Η. Ρ. Κ. Ο. ΤΩ
ΕΦΙΞΘ ΡΔΙΡΧ. ΡΔΙΗΝ ΚΟΥ ΡΔΙΞΘ ΤΗ ΣΙ. ΣΦΡΟ
ΔΙ ΤΗ Ο. ΚΟΥ ΤΩΡ ΤΩΙ. ΣΦΛΗΝ, ΤΗ ΡΔΙΤΙΣ. ΤΩ Σ
ΜΙΣΟΡ ΤΗ. Ι. ΡΗΤΕΥΗ. Η. ΡΟ, ΤΩ ΜΙΚΡΩ. ΣΦΛΗΝ
ΤΗ ΡΔΙΜΗ. ΡΔΙΑΜΕΣ. ΡΔΙΦ. ΜΙΣΟΡ ΕΙΝ ΡΔΙΜΩΝΙΔΙΓ
ΚΙΖΑ. ΕΙΝ ΡΟΔΙΩΣΗ. ΤΩ ΜΙΚΡΘΝ.

ΤΗΣ ΔΙ ΡΑ. ΜΙΣΟΡ ΤΩ. Ι. ΚΟΥ ΜΙΖΑ. ΡΔΙΔΙΝΟΣ.
ΡΔΙΔΙΝΗ. ΣΦΛΗΝ ΤΗ ΡΔΙΔΙΝΜΘ ΤΩ Ο.

Η. ΣΒΕ. ΤΩ Ε. ΣΒΕΥΝΥΩ. Η. ΣΕ ΤΦΙ. ΣΦΛΗΝ ΤΗ
ΣΦΙΝΕΙΡ ΣΦΙΡΕΙΡ, ΜΙΣΟΡ ΤΩ. Ι. ΣΙΛΙΝΟΡ. ΣΦΛΗΝ ΤΗ
ΣΙΛΗΝΗ ΤΔ, Η. Η. ΣΙ ΣΦΡΟΔΙ ΜΕΨ ΦΩΝΗΝΤΘ ΤΩΙ.
ΣΦΛΗΝ ΤΗ ΣΤΙΩ. ΘΘΕΡ ΤΩ ΣΕΙΟΜΕΣ ΜΙΣΟΡ ΤΔ. Ε. ΣΙ
ΛΘ

περὶ δὲ το· β· τῷ· υ· πλὴν τῷ σιβύλλα· τῷ· ο·
εἰ μέδον τὸ· υ· οὐτε Εἴ τι πρὸ τῷ, καὶ πλὴν τῷ
σικῆς· τῷ· ι· καὶ σικέλης σικυότῳ· ι· οὖ· μίσον
τὸ· ε· Εἴ τι πρὸ τῷ· ω· πλὴν τῷ σισυλος
τῷ· ι· θες μισον τῷ· υ·

Εἴ τι πρὸ τῷ· λ· πλὴν τῷ σιλινδρῷ· καὶ
σιλφιον τῷ· ι· μίσον τῷ· ι· σιλινδρὲι μάτιεις
τῷ· οὐ· Εἴ τι πρὸ τῷ· υ· πλὴν τῷ· σινθῷ, τῷ
θώρητῷ· ι· πρὸ δὲ τῷ· θῷ τῷ· ι· σίδηρῷ μέ
σον τῷ· ι· εἰ μάτιεισιον· Εἴ τι πρὸ τῷ· ρ·
πλὴν τῷ· σιρὲ· τῷ· ι· καὶ σειρὰ τῇ· ει·

Εἴ τι πρὸ τῷ· σ· πλὴν τῷ σκοαμορτῷ
καὶ σίσφῳ· καὶ σισύρα τῷ· ι· ὥρη μίσον τῷ
υ· πρὸ δὲ τῷ· μ· τῷ· ο· σίμης πλὴν τῷ σις
μεῖον· τῷ· ι· οὖ· μίσον ἡ ει· Η' σκε, τῷ· ε· πλὴν
τῷ σκαιόρη· καὶ σκαιόρειρ· Η' σκι, πρὸ μέν
φωνήειτῷ, τῷ· ι· σκιὰ· Εἴ τι πρὸ τῷ· ρ·
σκιρωσις· μισον τῷ μίζχσκιρωρ· σ· πρὸ
δὲ τῷ· ζ· οὐ· θ· τῷ· υ· σκιρομάτι· σκιθης·

Εἴ τι πρὸ τῷ· λ· πλὴν τῷ σκιλλατῷ· ι·

Εἴ τι πρὸ τῷ· μ· πλὴν τῷ σκιμπουν·
τῷ· ι· Εἴ τι πρὸ τῷ· σκυτῷ· πρὸ δὲ
τῷ· α· τῷ· ι· σκιπτρον· σκιπτός· Εἴ τι
πρὸ τῷ· υ· σκιγή· Η' σκλι, τῷ· ι· σκλιρόν·

Η' σκνι· τῷ· ι· σκνιπθες· Η' σκο, τῷ· μι
κρᾶ· πλὴν τῷ σκῶλῷ σκῶπτρω· σκωρια·
μίσον· Τὸ· ι· καὶ ε· πλὴν τῷ· σκόλιθρον· σκομ
βρύζην· τῷ· υ· καὶ τὸ· μικρὲν· σκόροδον· Η' σμι
πρὸ μέν τῷ· ι· λαζῷ· ι· σμικρὸν· σμίλη πλὴν

τῷ ομικρίθιε, τῷ ι. ὅῦ μίσοντὸς. περὶ δὲ τῷ
ἢ τῷ ι. σμῆν Θεός πλήν τῷ ομινύη. τῷ ι. πρὸ
θετούχειρ. Τῷ. ι. σμυχεῖν, τῷ ι. Η. σμω
τῷ μεγάλῳ σμᾶδιξ. Ήσο, τῷ μικρῷ. σορὸς,
πλήν τῷ σωζεῖν σῶμα. σωρόσμεσον τὸ ουσόλυ
μα. εἰ μῆτραν προτέρων οὐριμένων καλύστη.

Ησσε, τῷ αι. σωσίρφην. Ησσε, περὶ μὴν
τῷ θ. καὶ ν. τῷ ι. πλήν τῷ σωκλιον τῷ ι.
περὶ δὲ τῷ ρ. Η. σ. τῷ ει, πλήν τῷ σωυρίς.
τῷ ι. Ησσο, τῷ μικρῷ. σπόροθ. Ηστε
τῷ ε. πλήν τῷ σαιδ. μίσον τὸ εγέλεχθ.

Ησι περὶ μὴν τῷ β. γειβειρ. τῷ ει, γειβή, τῷ σ.
τιβάς, τῷ ι. Ησο, τῷ μικρῷ. πλήν τῷ σωτ
ηδ. σωμύλοθ. καὶ σωβύωω. ὥν μίσον τὸ ι.
Ετι περὶ τῷ χ. σιίχειρ, τῷ ει. σοιχεῖον τῷ οισί^λ
χθ, τῷ ι. περὶ δὲ τῷ γ. Ηξ. Η. π. τῷ ι. συζ
γῶ. σύξ. συπεῖον σύρχε. περὶ δὲ τῷ ι. τῷ ι.
σιρίν. θερ τῷ σιγμα. Ετι περὶ τῷ λβ. σε
σομφώνου. σιλβειρ. Ετι περὶ τῷ φ, σισ
φθ. πλήν τῷ συφελίξα. καὶ συφειρ, τῷ ι.
περὶ δὲ τῷ λ. τῷ ι. σκίλη. πλήν τῷ συλοθ
τῷ ι. Ησρι. τῷ ι. σρυφνόν. Ησρε, τῷ ε. μέ
σον τὸ ἀυτό. σριπτίγλα, Ησρο. τῷ μικρῷ.
μίσον τὸ. ι. σροζυλον. Ησφι. περὶ μὴν τῷ
γ. τῷ ι. σφίγγω. περὶ δὲ τῷ ι. τῷ ι. σφιζω
θερ τῷ σφισμός. Ετι περὶ τῷ ρ. σφύρα.
περὶ δὲ τῷ ι. καὶ ξ. τῷ ι. σφήρ. σφηξ.

Ησφε, τῷ ε. πλήν τῷ σφαίρα. μίσον τῷ
μικρῷ, Ησφρι, τῷ ι. σφρυγάν

Η' οὐτοῦ εἰσισιν. Η' οὐ, πρὸ μὲν τῷ ζ.
ζῷ. Ι. οὐτειν. πρὸ δὲ τῷ ματών, οὐκέτι μα-

πρὸ δὲ τῷ ν. οὐτί Θ. τῷ ι. οὐτί Θ., τῇ σ.
Τῆς διάσα, καὶ σηκα. καὶ σφα. μέσορ: τῷ ι. σύ^σ
ριακ. πλάνη τῷ σύντριψθε. τῇ ι. καὶ σηκαλή^λ
γόν τῷ ι. καὶ τῷ ε. σφράκελθε, καὶ τῷ μικρῷ
σαυροτής. πλάνη τῷ σηκαμιωνία.

Η' τι, τῷ ε. πλάνη τῷ ταῖνισ. καὶ ταῖναρον μέ
σορ τῷ ε. καὶ ι. τίρμινθθε, τερετίρειν πλάνη
τῷ τεριδών τῷ ι. Η' τι, πρὸ μὲν φωνήν
γθε, τῷ ι. τισ. Ε' τι πρὸ τῷ γ. πλάνη τῷ
τήγανον. τῷ ι. Ε' τι πρὸ τῷ θ. τιθή. μέ
σορ ἐντιθηνός, τῷ ι. ἐντιθημαλθε. τῷ ι.

Ε' τι πρὸ τῷ μ. πλάνη τῷ τιμελίστῳ ι.
καὶ τούμπαχον τῷ ι. μέσορ τῷ ε.

Ε' τι πρὸ τῷ ν. καὶ τ. πλάνη τῷ τιτῶ μάσ.
τῷ ι. καὶ τυγχόν, τῷ ι. πλάνη, καὶ τειρψη, τῇ
καὶ λ. τῷ ι. τιβενθε. τικεδώρ. τῇ λεφθε.
πλάνη τῷ τιλω, τῷ ι. μέσορ τῷ ε.

πρὸ δὲ τῷ α. τῷ ι. τῷ π. πλάνη τῷ τιρεῖν, τῷ ι.
καὶ τειρψη, τῇ μέσορ τῷ ι. τιριβάτης φυλαττέσθε τοι
τῷ ι. ισ. ινθε. φύγετον, δικιματιομός.

Ε' τι πρὸ τῷ φ. πλάνη τῷ τίφη τῷ ι.
καὶ πρὸ δὲ τῷ χ. τειχθε. τῇ ι. τοιχθε. αἴρεσθαι
κοκκινῶς, τῇ σοτύχη τῷ ι. δέθεν τὸ τυγχάνω.

Η' τλι. καὶ Τμι, τῷ ι. Τλίμωρ. τμιτόρ.
Η' Τμω, τῷ μιγάλω Τμωλθε. Η' Το, Τῷ μι
κρῷ πλάνη τῷ Τωθδρψη. μέσον Τὸν Τολύτην,
καὶ Τέμικρον, Τοξότης. Η' Τρε. Τῷ ι. Τρίχω.

Η' τρι. ωρὸν μὲν φωνὴν τοῦ τῷ. Ι. τρίτης.

μίσορή αἱ. Γριάνα. καὶ τὸ, Η. τριήρης.

Ε" τι ωρὸν τῷ, Β. τριβώ. ἔθεν τὸ Γρίμακον
πλήν τῷ τριβλίον. τῷ, Υ.

Ε" τι ωρὸν τῷ χ. τριχό. πλήν τῷ τρύζειν τῷ, Υ.

Ε" τι ωρὸν τῷ. γ. Η. Λ. Η. Η.
Η. Θ. τῷ. Ο. πρυγῶ τρύζω, τρυμός, τρυφή.

ωρὸν δὲ τῷ. Ρ. Η. Τ. τῷ. Η. πλήν τῷ τρίτορῳ

τῷ. ωρὸν δὲ τῷ. Σ. τρίστῳ τῷ. Ι. τρεῖστῇ εἰ,

Η' Τρο. Γέ μικρῷ πλήν τῷ Γράχειν τράχανο-

μίσορ τὸ, Ι. Τροχιλίᾳ. Τῆς δὲ πα. καὶ Γρο, μέ-

σον τὸ Ι. τράχιχό. πλήν τῷ Γράχηλό. Γῶν
καὶ παμίας τῷ Ι. καὶ τῷ πλάνης τῷ ει. Η' φε-

τῷ, Ε, πλήν τῷ φαιδρῷ. φαιδρῷν φαῖνω. Η' φε-

τρόν μὲν φωνὴν τοῦ. τῷ. Ο. φίω. ὅτεν τὸ φῆσ-

μα πλήν τῷ φίλῃ τῷ. Ι. Ε" τι ωρὸν τῷ. γ.

πλήν τῷ φίλῳ τῷ. Κ. Ε" τι ωρὸν τῷ κ φύε-

κό. ἔτι ωρὸν τῷ λ. πλήν τῷ φίλό. καὶ
φίλυρα τῷ. Ι. ἔτι ωρὸν τῷ φύρειν. Ε" τι

ωρὸν τῷ. Ο. φύειν, φυσᾶρ. ωρὸν δὲ τῷ. Β. τῇ Η.

Φοίβο. πλήν τῷ φιβάλις. ἔτι ωρὸν τῷ. Ω.

φοῖνιξ. ωρὸν δὲ τῷ. Θ. τῇ. Ε. φειδομαῖ πλήν δὲ

τῷ. μ. τῷ. Η. φήμη πλήν τῷ φιμός. ωρὸν δὲ

τῷ. τ. φυτὸν. τῷ. Ο. ὅθεν τὸ φυτεύειν. καὶ φει-

τᾶν τῇ. Ο, ὅθεν τὸ φειτητής. Τὰ δὲ λοιπά,

τῷ. Ι. φιτρός. φιτύω. Η' φοι, ωρὸν μὲν φωνὴ-

νή. Γό. Γῶ. Ι. φοιά. ἔτι ωρὸν τῷ ν. φοινω. πρόσθε-

τῷ Ε. Τῇ. Ε. φοινω, Η' φοι, Γῶ μικρῷ φοινρά.

Η' φλε, τῷ ε. φλέγω. Η' φλι, πρὸ μὲν φως
νόειν τοῦ. τῷ υ. πλάνη τῷ φλιά. τῷ. ε. καὶ φλι
σι, τῇ σι. Εἴ τι πρὸ τῷ κ. φλυκταῖνα. πρὸ
δί τῷ ν. τῷ ι. φλήναφτο. πρὸ δί τῷ σ. τῇ
σι. φλῆσθε. Η' φλο, τῷ μικρῷ φλόξ.

Εἴ τι ἡ φι, τῷ μικρῷ. πλάνη τῷ φῶς. φῶς
κι. φωλεδε. φωνή. φῶρ. φωριαμδε. μέσον τῷ.
πλάνη τῷ φορυτός ἀδι φρυγάνων, τῷ υ.

Η' φρι. πρὸ μὲν τῷ ν. φρήν τῷ ι. φρύνθο. τῷ
τῷ μέσον τῷ ι. φρύνιχθο. πρὸ δί τῷ κ.
μονοσθμφώνως τῷ ι. φρίκη. Εἴ τι πρὸ τῷ
μ. καὶ. σ. καὶ. τ. φριμάζεθαι. φρίσσειν. Τὰδε
λοιπά, τῷ υ. φρύγανον φρικτός, μέσον τῷ ι.
φρύγιλθο. Η' φρι, τῷ μικρῷ. φρόνιμθο.

Τῆς δί φα, μέσον τῷ ε. φαίθων. φχνερδη.

Η' χε τῷ ε. πλήν τῷ χαίρειν. καὶ χαίτη. μέ
σον τῷ ι. χελιδών, πλάνη τῷ χελύνη. καὶ τῷ μέ
γα χαίρανεισ. χελώνη. Η' χι πρὸ μὴ τῷ α
τῇ ει. χειά. Εἴ τι πρὸ τῷ λ. πλάνη τῷ χιλή
τῷ ι. καὶ χυλός. τῷ υ. καὶ χιλός καὶ χιλιατῷ.
Εἴ τι πρὸ τῷ μ. πλάνη τῷ χιμετλατῷ.

πρὸ δί τῷ σ. τῷ υ. χύμην. πρὸ δί τῷ
τ. μονοσθμφώνως μὴ τῷ ι. χιτών. δί σθμφώ
νως δί τῷ υ. χύτρα. λύτλον.

Η' χθε, τῷ ε. χθέσ. Η' χθο. τῷ μιγάλῳ
μὴ δί σθεισ. χθών. τῷ μικρῷ δί ἀδι γνήσ
κῆς. χθονός. δθερ τῷ χθόνιθο.

Η' χλι. τῷ ι. χλιδθο,

Η' χλι. τῷ μικρῷ. πλάνη τῷ χλωρῷ.

Εἴ τιν. χνθ. τῷ μικρῷ. χνόη. Εἴ τιν. χθ. τῷ
μικρῷ. πλήν τῷ χωλός. χάρα. κῶμα.

Η' χρε. τῷ ε. χρίστῃ θαῖ. Η' χει. μόνη τῷ η.
δη. πρὸ δὲ τῷ αχρείᾳ τῇ εἰ. χριστὲ ξυτόνως
τῇ σι. πρὸ δὲ τοῦ φωνήντῳ τῷ ι. χρίστῳ.
θέντὸν τὸ χεισός. πρὸ δὲ τῷ μ. κρίσ. τῷ ι.
πλήν τῷ χεισός τῷ υ. Η' χρο, τῷ μικρῷ
πλήν τῷ χῶμα καὶ χρέας. Τῆς δὲ χαμένης
ποντὸς, χαλινὸς πλήν τῷ χάρυβδους. τῷ. υ.

Η' φε. τῷ ε. πλήν τῷ φαίρειν. Η. φι.
πρὸ μὲν τῷ α. κρίθ, τῷ ι. φίαθῳ φίδυριζε
πλήν τῷ φοίδηστῇ σι. μέσον τὸν. φίδυρισμα
Εἴ τι πρὸ τῷ λ. φιλός. πλήν τῷ φιλα=
φᾶν, τῷ ι. κρίθ φύλακ τῷ υ.

Εἴ τι πρὸ τῷ ι. φινάρ. πλήν τῷ φίν. τῷ
η. πρὸ δὲ τῷ γ, τῷ ι. φίκειν. θέντὸν τὸ
ψῆμα. καὶ φίκηρον. Εἴ τι πρὸ τῷ φ.
φίφῳ. πρὸ δὲ τῷ ι. ι. χ. τῷ υ. φικήρ.
ψηρόν. Η' φο, τῷ μικρῷ. φολόδης. πλήν τῷ
ψάθιον. φωλός. φωμός. φάρα. φάχω=
κει τῇσι, φα. δὲ μέσον τὸν. φαδυρόν, καὶ τῇσι
α. δὲ μέσον τὸ ε. ἀετός. ἀγέλη. ἄρτεμις, πλήν
τῷ ρ. ἀραιός. ἀκραιφνής. ἀσπάσιρω, ἀχαιός, ἀε
καίρα, καὶ τό, ι, ἐν βδε. ἄβδηρα. ἔτι ἐν βλι,
ἄβλιχόν. ἔτι ἐρέη, ἀθηνᾶ πλήν τῷ ἀθηνα=
ρῷ. τῷ υ. ἔτι ἐν δη. ἀδημονῶ. ἔτι ἐν θρη. ἀθρή
νη. πλήν τῷ ἀθριβῆς. τῷ ι, καὶ ἀθροίζω τῇ σ
ἔτι ἐν. λη, ἀλήτης πλήν τῷ ρ. ἀλείφω. τῇ εἰ,
καὶ ἀλύσω. ἀλύσσω. τῷ. υ. ἔτι οὐ πη. ἀπηνάς!

ΕΤΙ ΕΡΝΗΛΗ, ΑΣΤΛΗΝΤΩΙΟΣ. ΕΓΙ ΕΝ ΤΗ, ΑΓΙΑΔΕ
ΥΤΙ ΕΡΝΗΘΙ. ΑΧΘΗΣΑΡ. ΕΤΙ ΕΡΝΗ ΑΛΓΗΙΔΑΙΝ
ΠΛΗΝ ΤΗ ΑΛΓΗΝΩ. ΤΩ Η, ΚΩΣΤΑΛΓΗΙΝΩΣ ΤΗ ΕΙ.
ΕΝ ΔΙ ΑΡΒΗΛΑ ΤΩ. Η. ΕΝ ΔΙ ΒΡΙ. ΤΩΙ, ΑΜΒΡΙΚΙΣ
ΠΛΗΝ ΤΗ ΑΒΡΗΝΩ. ΤΩ Η. ΚΩΣΤΑΛΓΗΙΑ ΤΗ ΕΙ.
ΚΩΣΤΑΛΓΗΡΤΗΣ. ΑΡΓΥΡΟΤΩ ΤΩ Η, ΚΩΣΤΑΛΓΗΡΩ. ΤΗ ΕΙ.
ΕΤΙ ΕΡΝΗ ΕΙ ΜΗ. ΣΑΦ ΤΗ ΕΙΣΑ. ΕΤΙ ΕΝ ΓΡΙ
ΑΓΡΙΟΝ ΠΛΗΝ ΤΩ ΑΓΡΕΙΦΗ ΤΗ ΕΙ. ΚΩΣΤΑΛΓΗΡΟΙΣ
ΛΗ. ΑΓΡΙΩΤΗΣ ΤΗ. ΟΙ. ΕΤΙ ΕΡΝΗ, ΑΔΡΙΑΣ, ΠΛΗΝ
ΤΩ ΑΛΓΗΝΩ. ΤΩ Η, ΚΩΣΤΑΛΓΗΡΟΤΩ, ΤΗ ΕΙ. ΕΤΙ
ΚΑΘΑΛΓΗΔΑΙΩ, ΠΛΗΝ ΤΗ ΑΙΓΑΙΩΝ ΤΩ. Η. ΕΤΙ
ΞΡΗΙ, ΑΚΙΔΗΝΘΡ ΠΛΗΝ ΤΩ ΑΓΚΙΡΑ. ΑΓΚΗΛΟΝ
ΑΚΙΛΟΝ ΑΛΚΙΣΩ, ΤΩ. Η. ΚΩΣΤΑΛΓΗΣΙΩ ΤΩ. Η, ΕΤΙ
ΞΡΗΚΡΙ. ΑΚΡ. ΒΗΣ, ΕΤΙ ΕΡΝΗ, ΑΝΙΔΩ. ΠΛΗΝ ΤΗ
ΑΝΙΩ ΤΩ Η. ΕΤΙ ΕΡΝΗ, ΑΞΙΔΩ. ΕΤΙ ΕΡΝΗ, ΑΡΙΩ
ΜΩΣ ΠΛΗΝ ΤΗ ΑΡΗΓΩ ΤΩ. Η. ΑΡΟΥΤΖΟΜΟ. Η. ΤΩ Η
ΕΤΙ ΕΡΝΗ, ΑΣΙΩΝΗ. ΕΤΙ ΕΡΗΧΙ. ΑΧΙΑΛΕΙΣ. ΠΛΗΝ
ΤΗ ΑΧΥΡΑ. ΤΩ Η. ΕΤΙ ΕΡΝΗ ΑΓΓΙΓΗΣ, ΠΛΗΝ
ΤΗ ΑΓΓΙΓΡΟΤΩ. ΤΩ Η, ΕΤΙ ΕΡΝΗ ΦΙ. ΑΛΦΙΤΑ ΠΛΗΝ
ΤΗ ΑΛΦΙΔΟΣ. ΤΗ ΕΙ, ΚΩΣΤΑΛΦΙΓΗΣ ΤΩ Η, ΚΩΣΤΑΛΦΗ
ΑΦΙΩΩ. ΤΩ Η, ΕΤΙ ΕΡΝΗ ΤΙ. ΑΓΡΤΙΟΝ. ΕΝ ΔΙ, ΜΗ.
ΤΩ Η, ΑΜΕΙΝΩ. ΠΛΗΝ ΤΗ ΑΜΕΙΒΩ. ΤΗ ΕΙ. ΚΩΣΤΑΛΦΗ
ΜΗΟΤΩ. ΤΩ. Η, ΚΩΣΤΑΛΦΑ. ΤΩ Ι. ΕΤΙ ΕΡΝΗ ΣΙ. ΑΣ
ΖΕΥΛΙΣ. ΕΤΙ ΕΡΝΗ. ΑΒΙΣΘΟΤΩ ΠΛΗΝ ΤΗ ΑΒΙΣ
ΖΑΣ ΤΩ Ι. ΚΩΣΤΑΛΦΙΛΑ ΤΩ Η. ΕΤΙ ΕΡΝΗ ΜΗΦΒΩ
ΤΩ ΜΙΖΗ ΑΒΑΡΑΣ. ΕΤΙ ΕΡΝΗ ΑΓΩΝΗ. ΠΛΗΝ
ΤΗ ΑΓΩΡΑ, ΚΩΣΤΑΛΓΟΣ. ΕΤΙ ΕΡΝΗ ΖΡΕ ΠΛΗΝ ΤΗ
ΑΓΥΡΩΤΗΣ. ΕΤΙ ΕΡΝΗ ΑΓΩΝΙΣ, ΕΤΙ ΕΡΝΗ ΒΛΑΣ
ΑΞΡΛΑΦΕΚΩ. ΕΤΙ ΕΡΝΗ ΖΩ. ΑΜΕΙΒΩΤΙΣ,

267

ἘΤΙΝΘΡΩ. Ἀνθρώποι. ἘΤΙΝΘΡΩ
ἀπεκαλιέτην, ἘΤΙΝΘΡΩ, ἀσωπός ἘΤΙ
ἐΝΒΡΟ. τὸ μικρὸν ἀβρότονον. ἘΤΙΝΚΟ. ὁκε
νη, πλὴν τῷ ἀκωνί. ἘΤΙΝΚΡΩ. ἀκροάτης
πλὴν τῷ ἀκρωτήριον. ἘΤΙΝΛΟ. ἀλοσ
πλὴν τῷ ἀλούσηξ. ἘΤΙΝΜΟ. ἀρμότω.
πλὴν τῷ ἀμώριον.

ἘΤΙΝΡΟ. ἀσιτρον. πλὴν τῷ ἀρωμα.
ἘΤΙΝΣΦΙ. ἀσφίδηλοι. ἘΤΙΝΦΡΟ. ἀφροδί^{τη}
τη. Τὰ μὲν δὲ πλεῖα τὰ καὶ ἀπλᾶ δύτε
λη πλεῖαν τὰ δὲ ἐκ τοῦ Τωρὶς χαλεπόν σήν ἐτε
μολυζόντας γρόγγραφεῖν οἶον πελούδωροι,
μέν. λυ. τῶ. υ. ἴ. δι', δω, Γω μηδέλω γτι ἐκ τῷ
πλατύ καὶ τῷ δωρον. καὶ συμφέρειν. ν. μέν συμ
πῶ. υ. ἡ δὲ φίται, εὔτι ἵκτης, συν, καὶ τῷ φίρε
καὶ τιφιρομα: τῶ. ν. γτι λαὸν πε φῆφοι.
καὶ φῆφισμα: ἔτι τδ. 1. 87. λαὸν τῷ τιφιρομα.

Συμφάνωρ διπλασιασμός

καινὸν διάρρα ὄρθογραφίας πίρι καὶ ὁ Τάρ
σομφάνωρ διπλασιασμός. διπλασιάς τὰς
διάρρητας ἐν Ἰων τάτε μίσα καὶ τὰ φίλα καὶ
τὰ ἀμετέβολα καὶ τό. σ. οἶον καββαλεν. ἀγρε
λοι, ἀδμηρο. κδικο. ἕπεται. ἀττικο. ἀλ
λοι, συμμερια. θῦννοι. πόρραι. θάλασσα. διπ
πλαστην δὲ ἡ διάστημα διατεταγμένη, γινεται δὲ τὸ τοιό
το. ἡ διάτημα διατεταγμένη, γινεται δὲ τὸ τοιό
να καὶ ἀμμοι. καὶ ἕπεται καὶ τὰ τελεῖα.
ἡ τῷ μακρῷ χέριν. οἶον φάλλω. ν. κατὰ συμ
πάθειαν καὶ μετέβολήν. οἶον ἐγγύη.

Τό οὐχ τοι, γε δύτε πέρδε το.γ. Η. Κ. Α. χ. Η. Β.
πάλεται συντιθέμενον. ἀλλὰ τρίπεται εἰς το
γ. οἶον ἐγγύη ἵγκεφαλό. συγχίω. συγχέει το.
δύτε πέρδε το. β. Η. π. Η. φ. Η. ψ. Η. μ. ἀλλ' εἰς τὸ μ
μεταβάλλει. οἶον σύμβολό. σύμμαχό. δύτε μήν
φωνό. σύμψιφό. σύμμαχό. δύτε μήν
πέρδε το λ. Η. π. Η. ἀλλ' εἰς τὸ επόμμιον αὖτε
τρίπεται συλλαβή. σύρρας. σύναιτό. γέρνη
καὶ τὸ ζώδιον τῶν εἰς, ιψ. ἀρσενικῶν θηλυκῶ
ν σε. Γε μίττω γράφεται. σσ, χαρίψ. χαρίων
ζώδιον καὶ το χαρίειντό. μεταβάλλοντό. μῆ
δί το. ν. οὗτος ἔιρηται.   Το. τε, γ. μίττασιά,
θατοι σύμβατιν. καὶ το, μ. καὶ. λ, καὶ. ρ, καὶ. σ,
αὖτο δὲ τὸν, ἔντε τῷ συνθίσι σύμβατιν δή
πλασιά. θατοι. τῆς συλλαβῆς ζώδιον το αὖτο
ἀρχομένης. ἔννοια σύνυρος, καὶ ἄλλως ἡ
τῶν εἰς υω. παραγωμένων ζώδιον τῶν εἰς. νο
καθαρῆν. ρύματων. τίνω. τίνυσω. καντεῦ
θεν καὶ ἀδι τῶν εἰςμι. φυλακομένων. τίνυσ
μι. Τού ναυτίον δὲ σύμβατιν. ἐκλείπεται
ἔνται συνθίσι πλαντελῶς ἐφ δύν. σ. ἔπειται
πουλω. σύνημα συσσιχία. Τό δὲ. λ. δι πλάση
καὶ ἀδι τῶν τεταρτορούχων μή μακρά φύσι
παραληγόντων. οἶον θάλω. πικίλω.
βδυλω, ἀνατίλω. ὄλω. πλάνη το θίλω καὶ
πέλω. Τό δὲ μ. καὶ μεταβολῆ. το. μ. δι πλαν
σιάλεται. οἶον ἀδι τῶν πρωτορούχων, γέρρωμ
μαι. τίτυματο, Τό δὲ. ρήκα μεταβολῆ. το
ε. δι πλασιάλεται διὰ το συγκένει, μηλονότη
καὶ τέτο πυρσόν. πυρρόν. πύρω πύρρω

καθόλος δὲ καὶ θταν ἀρχάκεδον λίξιως σύντο
 οὐ τοῖς λήγουσιν οὐ φωνῆεν. ρήμα. ὑπέρρημα
 πᾶσι. ἀνάρρησις. ρῶτος Θ αρρωτος, οἰοντως
 καὶ τὸ αὐξήσα. γινόμενον. συλλαβική, ριζτω
 ψηφιστον. Εξαιρεθω τὰ ἐκ τῆς. οὐ έυρω
 Θ. τὸ διάλυμα τοῦ καὶ ἄριτον. διὰ μέτρον
 θυντείλιφε τὸ διστάν. τὸ διάστατον
 καὶ ὑπέταν οὐσα. θιλυκῶν θενικῶν. οὐ
 λισσα λιβυσσα. θρᾶσσα μάχυνοσα. καὶ ὑπ
 τῆς ιωνικῆς μοτικῆς τῷν πεμπτοκλίτων.
 πάντεσσι, θήρεσσι. καὶ τῷν τοῖς ἀττικῶις οὐσι
 τὸ διτέλον μεταποιημένων. τ. γλῶσσα γλῶττα
 φιωδόν, διτέλον ὄρυσσω, ὄρυττω. Εὐλεγέτε
 ρον μὲν τοι. ὑπέρ το. ὄρυττω καὶ τῷν ὄμοιων
 τῷ γράφειν, δρυτῶ καθάπερ καὶ τοῖς ποι
 λαχιστέροις τῷν ἀντιγράφων οὐδὲ μερ. οὐκ
 εἶσα δὲ καὶ τούτων οὐ διοιγῶν ποιητῶν διὰ
 τὸ μέτρον διστάσιασ μοι, τὰ δούραντα το δ
 η. Ητο τῷν ἀμεταβόλων ἀρχόμενα ρήματα
 διστάσιας ξοικλινόμενα οὐσι παρατετικόν
 καὶ αὔριον. οἷον οὐδεμίεσεν. οὐσούτο. οὐλαχέν
 οὐκορεν. οὐνοιεν τὸ διέρρεεν. κοινόν.
 Καὶ τῷν διομάταιν δὲ τὰ τε ἀμετάβολα,
 καὶ τό. φ. ἀλικτον. οὐνοσ. γα. Θ παρραλίν
 οίων:

καὶ μὴν ὑπέταν τριτορύγων μετάβοτων
 καὶ αὔριον. οἷον σβέωω, οὐβεοα. γελάσω. οὐ
 τίλασω. Τό δὲ καββαλεν. καὶ καθάπεσεν. καὶ
 τὰ τοιαῦτα. οὐ χένενα μέτρο διστάσιας ται.
 ἀλλα το. τ. μεταβάλλοντο οὐσι τὸ οὐδόμενον
 AA I

σύμφωνον δί τισ φωνίαν ἀπόκοτίνται τε
κατάβαλεν, κάββαλεν. κατὰ δί καδδί.

Ἐπειτὸν δέ καὶ πάντοις ἐπέρρημασιν ἄλλο
μην ὁ πάστερ καὶ τὸ τ. οὐτῶν ὅττι.

Μῆλον δί ἄρα καντεῦθεν δτι βραχυτικὸν
ἢ γαραζωγή. ἐννέα μὲν τῷρ τῷ σισταῖ ἔντος
τον δί τῷ ἀστλᾶ. καὶ τίτταρα μὲν, τέτταρον
δί. καὶ θάλατα μὲν, θαλερὸν δί.

ὅσαύτως δί καὶ οὐδὲ τῷρ ἀλλων.

Α' ἀλλὰ περι μὲν περισσωδίας τε καὶ ὥρῳ
γραφίας ἀποχώντως οὐ εἴσοντι ξειράται

Τίτλοι τοῦ Τρίτου.

οι γάρ δὲ περίσσουν Ἰάκειως Τῶν
λόγων μερῶν εἰστείν. γραμματική
τοῦτον τὸν καὶ ἡ περί πάντα θε-
ωριακόν καὶ Τῆστις Τεισθῆτης συντάξει
ἔισιν καὶ τὸ λόγων ζυγαρά
κατίστηται, οὐ περὶ ίκανον Τῶν δικτών τὸ λόγου
μερῶν σκεπτόμενον Θ., ως ἔχει ήτοι κλιστεως, ή
χιματίσμου, ή προσωδίας, ή δρθοραφίας, καὶ
θάτερη καὶ οὐδεὶς λίγης τοῦ συλλογισμοῦ λόγων
ζυγεῖται. περί ξνόματος Θ., καὶ ρίματος Θ., καὶ
προτάξεως θεωρεί. λεκτίον τοίνυν καὶ οὐ περί^{τοῦ}
τοῦ τὰ τὸ λόγων μέρη ἀλλήλοις ἐργάσεις συντάξει
καὶ πάντα τοιά τὸν λόγον, γναγέλον Θ. ή εισαγωγῆς
τοῦτον, καὶ σισιρετίον, ἀκριβέστερον ἔκαστα, καὶ
θριστίον οὐταῦτα

ὅρος σειχείου.

Αρχήτεον δὲ ισεως οὐδὲ τὸ πρώτη, οἷον Τ.
ποικείων. ταῦτα τούτοις τούτοις πρώτη καὶ ἀμερής θε-
τοῦ οὐ πρώτη φωνή, δυνατός εἶται οὐ πρώτη
καὶ τούτοις ἀλλήλοις εἰς συσασιν συλλαβῆς, ἀλλά^{τοι}
ως καὶ τούτοις μαδηλοῖ, σειχείτε καὶ οὐ Ιάκτως
κινού μανδέσσως συντάξεις κατὰ λόγον.

ΦΙΑΓΕΙΣ ΤΑΝΕΙΧΕΙΔΡΟ

ΤΑΝ ΔΗΝ

ΕΙΧΕΩΝ ΤΑ ΜΗΔΙΑΙΑ ΣΤΟΥΧΑΝΘΑΣ ΑΣΠΟΤΕΛΟΥΝ
ΤΑ ΦΑΝΗΝ ΟΙΟΝ ΤΑ ΦΑΝΗΝ ΤΑ ΚΑΛΟΥΜΦΑ ΤΑ ΔΙ¹
ΦΟΡΟΝ, ΗΙΟΝ ΤΑ ΣΥΜΦΑΝΑ ΣΕΙΝΤΑ. ΦΑΝΗΝ Θ' ΌΝ
ΔΙΝΕΥΤΗΣ ΤΑΝ ΦΑΝΗΝ ΕΝΤΩΝ ΙΣΤΙΣ ΛΟΧΗΣ. ΤΟΥΣ
ΤΑΝ ΔΙ. ΞΥ ΣΠΑΛΙΝ ΤΑ ΜΗΔΙΑΙΑ ΦΟΦΕΙ ΑΓΕΛΕΙΣΕΡΟΝ
ΘΟΡ ΤΑ ΥΦΑΝΑ. ΤΑ ΔΙ ΤΕΛΙΟΤΕΡΟΝ, ΟΙΟΝ ΤΑ ΝΗΜΑ
ΦΑΝΧ. ΣΥΜΣΕΙΝΤΩΝ ΔΙ, ΤΑ ΜΗΔΙΑ ΣΠΡΟΤΑΚΤΙΚΑ
ΤΑ ΔΙ Ή ΣΠΡΟΤΑΚΤΙΚΑ. ΤΑΝ ΜΗΔΙΑ ΞΑΡΦ ΦΑΝΗΝ ΤΑΝ
ΣΠΡΟΤΑΚΤΙΚΑ, ΩΣ ΙΔΙ ΤΑΝ ΔΙΦΘΟΥ ΑΝ, ΤΑ ΔΙ.
Η ΣΠΡΟΤΑΚΤΙΚΑ ΔΙ ΤΑ, Ι. Σ., ΣΠΡΟΤΑΚΤΙΚΗΝ ΣΥΜΑΡ
ΚΑΙ ΑΙΤΟΤΗΣ ΤΟ Ι. ΩΣ ΙΔΙ ΤΟ ΜΗΔΙΑ, ΚΑΙ ΝΙΟΣ, ΚΑΙ
ΑΓΡΙΨΗΑ, ΚΑΙ ΙΤΕΡΩΝ ΣΠΛΕΙΟΝ ΑΝ.

ΤΑΝ ΔΙ ΣΥΜΦΑΝΟΝ ΣΠΡΟΤΑΚΤΙΚΑ ΜΗΔΙΑ. ΔΙ
ΒΙΣΦΑΜΗ ΙΔΙ ΤΙΛΕΙ ΠΑΙΩΜΗΑ ΛΕΞΕΩΣ, ΤΑ ΔΙΟΙΔΑ,
ΚΑΙ ΦΙΛΑΙ ΚΑΙ ΜΙΣΑ, ΤΑΝ ΔΙ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΤΟ. ΛΙ
ΚΑΙ Μ, ΚΑΙ ΤΑΝ ΔΙ ΣΠΛΑΗ ΤΟ. ΚΑΙ ΤΑΝ ΜΗΔΙΑ
ΦΑΣΕΩΝ, ΤΟ Φ, ΚΑΙ Χ. ΕΙΣΙΔΙ Χ ΤΑΙ ΤΟ Β, ΕΙΔΡΟΣ, ΦΙΟ
ΡΑ ΔΙΝΔΙΣΠΑΛΙΝ ΔΙ ΌΝ. ΤΟΥΤΟΙΣ ΔΙ ΕΙΔΟΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗ
ΦΙΛΔΤΕ ΚΑΙ ΜΙΣΑ ΈΧΕΙ, ΑΝΤΙΣ ΑΣΤΗ, ΌΓΔΟΟΝ
ΒΩΕΛΛΑ. ΘΙΜΗΗ ΤΑΝ ΖΕ, ΣΒΝΤΑΞΙΣ ΙΔΙ Ή ΣΠΡ
ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΟΛΛΑΒΗΣ ΜΟΝΟΝ.

ΕΓΙΤΕ ΤΑ ΔΙΟΙΑ ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ ΤΕ, ΚΑΙ ΜΕΙΟΝ
ΕΙΣ ΔΙ ΣΠΡΤΕ ΣΥΜΦΕΡΕΤΑΙ ΣΠΡΟΤΑΚΤΗΜΗΑ, ΣΠΡΤΑΙ
ΤΟ ΜΗΔΙΑ ΔΙ ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΣΔΟΣΙ, ΑΤΩΙΣ
ΕΑΣΦΑ, ΙΑΗΧΘΥ. ΕΙΝΗ ΕΤΙ ΔΙ ΙΔΙ ΤΟΙΣ ΜΙΣΟΙΣ

ΑΜΕΤΑΒΟΛΑ,

ΤΑΝ ΔΙ ΑΜΕΤΑΒΟΛΑ ΤΟ ΜΗΔΙΑ Ρ, ΣΠΡΘ ΤΟ ΜΗΔΙΑ
ΘΑΙ ΙΝΤΙ ΣΠΡΙΦΗΝ ΙΔΙ ΤΗΓΑΝΙΤΗΣ ΛΕΞΕΩΣ, ΔΙ ΚΑΙ

λεῖπον καλιμάται, καὶ μεγρίμαται, τὸ πέρι ποιμέν
 συμβαίνοντα. ἀπόδειξεται. ἐπικείθαι μέρη
 τοι κατ' ἄμφω. ὡς οὐδὲ τοι μνεῖσθαι, οὐ μνοῖσθαι. οὐδὲ εἰ
 πολιτείαν δέ τό σ. δύναται επί τοι μετατρέπειν τοι
 καὶ ιδιτής. οὐ τῆς. καὶ τοι τοι λ. καὶ ν., αποχώριας
 καὶ τοι. ὡς οὐδὲ τοι σέλες, φέτα τίρυντος καὶ ἔλμους
 τοῦ δέ ρ. οὐ μάλα. περίρροτο, περιρρότος. διὰ τὸ φέν
 πίεντος δύναχτιν ἔχειν τὸ ρ. οὐτί δέ τοι ρ. οὐκ
 οὐδὲ περιποτέσσαροι. οὐ συντάττομενον. Εἴ τοι
 τῶν δασίων τόθ, καὶ χ. στρεψύνει μὲν ατῷ μ., οὐ
 ποτελεῖ συλλαβήν οὐ περιττικήν, περιποτέττι-
 κήν δύναται περιθμός, οὐχ μός ασαυτώς δέ καὶ τοι
 φιλάρη, τόκον, καὶ τῶν μίσωρ, τότ. οὐκ μάλιστα
 μέτρο. Ιάντος δέ τοτο συμβαίνει καὶ πέρι ποιμένον
 δέ, τῶτ, γραμμότος. καὶ τῶν φ., καὶ τ. περί ποιμέν.
 Τοῦτο, οὐ φυγός. Εἴ τοι θ. καὶ χ. τῶν μὲν λ. καὶ ν.,
 καὶ ρ., τῶν ἀμεταβόλων συντάξεται περιποτέσσε
 μενον. Εἴς τε περιποτέττικήν συλλαβήν, οὐδὲ τοι
 οὐ περιττικήν, τῶι δέ μ. Εἴς οὐ περιποτέττικήν μόν
 τον, οὐς ἔιριται. τὸ δέ φ., οὐ μοίως μὲν καὶ τὰ συ-
 στοιχα περί ποιμένος τὸ λ. καὶ ρ. Εἴς μόνην δέ οὐ περιποτέττι
 κήν περί ποιμένος τοι ν. ἄφνω. οὐ συλλαβήτως δέ περί ποι-
 μένος τοι μ., οὐχ δέ περιποτέττασι, καὶ τὰ φιλάστε, καὶ μ.
 οὐ τοῖς ἀμεταβόλοις συντάξεται. οὐ τόθ καὶ
 χ. πελάνην τοι περί, οὐ συμβάντος οὐχοντος περί ποιμένος
 τοι μ., καὶ πελάνην τοι τ., οὐ συντάκτος μὲν τῶν
 οὐ περιποτέττικήν συλλαβήν. τόμ., δέ περιποτέ-
 λαμβάνοντος οὐ περιποτέττικόν ιππότης ἄμφω. τμῆ
 μα. οὐ τμῆμα. καὶ πελάνην τόρ, οὐ συντάκτως περί ποιμένος
 τόμ., καὶ ν., οὐχοντος οὐλως. καὶ πελάνην τοι περί ποιμένος

τω. μέδι μ, καὶ οὐτισμούμενος καὶ προ^τ
πλεκόμενου σμάδε. ἀδμητθ. τῶ δι. λ. μέδ.
γλως διστε ὅντθ συνάπτεθαι. καθόλου
δι τὸ ἄρ σύμφωνον μεταξύ τὸ συστίν φωνήν
τοι τερι μιαν λέξιν, τῶ διευθίρω συλλαβή
είον. ἀγω. φέρω. καὶ ἐάν μή δι μια λέξις ἀλ
λὰ μόσ απόθη δι ἔκθλιψιν. ἡ πρώτη. Τό πρό^τ
τῆς ἀπορρόφε σύμφωνον τῶ ιαπομένω φων
τὴν τι συντάχτειον κατά την ου, κατ' ἵνεινον.
Ε"τι ἵκεν τούχη κατάρχην λίξεως σύμφωνον
συμφωνεῖ γνοσθέ μηδορ' εν συλλήψε, ευδίημε
εω λίξεως συνθέτε χωρίζεται. καὶ δλως τὸ
κατ' ἀρχήν λίξεως προτείρων τῶ ἔιδη σύμ
φωνῶν πρεφυκότε συντάχτεθαι, πεῦτα δίκαιο
εν μίσω λίξεως ιυρίσκει τὸν εν συλλήψε. οἱ
εν οὐρίσ. θτι καὶ οὐρίχω. ἀγρός, θτι καὶ οὐράφω
διστορ, θτι καὶ πλίω. ουμιθ. θτι καὶ μνεία
ποκ δι μή ἐρ μιασάσθηται αἵτι. ουκερ τὸν
λόρ, εν συλλήψε, θτι εν δι λίξις οὐκερ τὸ σ. θ. λ
τιγχάνει τις ἀρχομένη. ου δι τὸ οὐρορ, θτι. ουκ
οὐκερ τὸ γ. σ. ἀρχή. ου δι τὸ οὐκθ. οὐτι οὐκερ
πο. γ. κ. Ε"τι τὰ ἀυτὰ σύμφωνα διδέποτε
εν συλλήψε. ίκκετθ. οὖν, καὶ ἔμδεσε καύκαβ
βαλε. καὶ τὰ τοιάπτε ἴνδιασθε. οὐτι σάσθ
συλλαβή εἰς σύμφωνον λίγοσα καὶ τὰς εἴης
ἔχει οὐκερ σύμφωνος ἀρχομένην.

Ἐτι οὐκ είρειν τρια σύμφωνα. ἀμέν
εως κειμένα ὡρ τὰ μόσ τευτοσυναμεῖ.

Μετάθεσις. Γινεται δι καὶ μετάθεσι
τὰς τῶν βοιχείων καρδιά κραδία. ἀτραπά

ἐπαρσθεῖσιν, σφάγανον, φάσχανθη. ἔλιγθος, λοίρος
καὶ πάση συμβαίνει. Τοιοῦτον ἄττα, τὸ μὲν μα
κρόνος ἐις βραχέα σικλύεθαι. ἔτη. ἔαχι καὶ ἀνά
παλιν συναίρειθαι. ἕρθρον, ἕρθρον. δίγονον. οὐδὲ
τεῦτα γεμένην ἵτιρας ἀνθεωρίας εἴη.

ὅρθος συλλαβῆς. διτω μέν δὲ τὰ
τοιχία περός μάλιστα ἔχοντα συντιθησι μιαφό
ρως τὰς συλλαβῆς. συλλαβήν. συλλαβήν. οὐχεῖ
οὐν ἐν αρμόσως συντάγγομένων. ὅν δὲ τρό^π
πον καὶ τῶν τοιχείων συμπλοκήν εἰσθίει πάντας
τὸν ἔκδοστον καὶ συλλαβαῖς κατὰ λόγον ἀλ
λήλαις συνισσαι τὰς λέξιν ποιεῖσθαι, καὶ οὖν πάντας
τὰς αἱ λέξεις τὴν λόγον. ὅρθος λόγου.

Ἐσι γαύρται ὁ λόγος σύνταξις λέξεων τοι
αρμόσως συντιθεμένων μιάνσιαν ἔχουσαν
τοτελήν. ὅρθος λέξεως. λέξις δὲ μίρθος καὶ
λέξισον τῷ κατὰ σύνταξιν λόγῳ. καὶ μέν τοι
καὶ πολλαχῆ ὅμοιόν τοι ἡδιτεῖτων τοιχείων καὶ
ιδι τῶν λέξεων καὶ ἡδιτῶν λόγων δὲ τοι
τοι. μισθασιάρχαις τοιράον μόνον τοιχείον
ἴσταθος μάλιστα καὶ συλλαβή. ἀλλαλέ
το μεμέψικα. προπροκύλιν δόμηθος καὶ
λέξις. ἄρες. ἄρες. τὸ ὄμήρον, καὶ τὸ κύκλων, καὶ
κλων. τὸ. Θεοκρίτου. καὶ ιού. ιού

Αἰρεσοφάνετος. καὶ λόγος τῷ δὲ ἐγώ αὐτοῖς
καὶ μή καὶ τοις περιτείρας ἔσικε. μίνθος δὲ οὐα
νισιδήρω τὸ. δόμήρον. καὶ τὸ δάσις ἀρχιο πρῶτος
τοῦ τοῦ διαδίκτης ἀρχεο πρῶτος τὸ
θεοκρίτου.

πελεονάριδος.

Ἐτικαθέπερ γοιχείον δῆν δῆ πλευρᾶς τὸ
τὸ αὐτὸν. σάχυς, ἄσαχυς πενοκή. πενοιή. τότε
πετόνι. δυτω, καὶ συλλαβή, λειπόν, περολογί^η
πάντητιμόν, ἐπίτιμόν, ἔφις, ἔφιθα. καὶ
λέξις, τότο μὲν ἡ συνθέσις, τότο δὲ ἐν παρα
θέσι βοῶπις θεούλος ἀνήρ. χρυσός δὲ σκάφης δῆν
πενίσσης μέντης πάντα τὰ λαχταὶ καὶ μάλα δή τι
συνημενοῖς ἀλημόνησι. ἔνθα μὲν διόρ τὸ
πάντα, ἵνθα δὲ τὸ μάλα πλεονάριον. τοῦτο
δέ, καὶ τό, ὅφθαλμοῖσιν ἴδωμαι. καὶ οἱ παρα
πληρωματικοὶ δὲ δῆν πελλαχῆ οἱς ἔνθισι
πεντελέσσι. καὶ λέρον, ἕοικέ τοι δῆτοι ἀφκίσ. τό^η
διόρούτοι ἀφκίσ, παρίληκον. καὶ δῶρος δὲ αἴσια^η
πομένῳ ἐπένισε λίνω, δτε μὴν τίκη μῆτηρ
πλεονάριδος διόρ, δτε μὴν τίκη μῆτηρ.

Ἐπιλειψις.

Ἐτιγοιχείον μὲν ἔπειτις. γαῖα, αἴτια. ἐκατέ^η
ρωθεν, ἐκτερθεν. πελλάκις, πελλάκι. συλλα^{βη}
βῆς δι, ἀστράπη, σράπη. ἀμφιφορεύς, ἀμφορ
εύς. ἀπελλανα, ἀπελλω. λίξεως δέ, εἰδοίσιν δέ
ἄριστος ἀμύνεθαι περι πάτρις. ἵνδει διόρ τό^η
δῆν. καὶ τὸ θεοκρίτο. ὁδίμοιτό λογωβόλον δέ
δι γελάσσας, δις πεδίρον, ἵκ μοισῆν ξυνήσον πε^{τη}
πασενδέ μέν. ἵνδει τό, ὑπέριχετο. λόγος δὲ ἔπειτι^η
ψις. κατειτή, ναὸς παρθο τούς θεούς ὑπερφρον^η
νεῖν, ἀλλ' ὅντις ναόρης. ὑπερέπλειστό, ἀβού
λο ὑπερφρονεῖν. τοῦτο καὶ τό, εἰ μὲν κατέδυ^η
πάτρινα, εἰ δέ μή ἀνεκρούοντο περὶν ἵσχε^η
ρας ἐλθεῖν. ἵνδει διόρ τό. ἐπείχεν. ὅμοιον δέ, ἀλλ'

Εἰποκέτο τὸν οὐτοχόεντα λόγον δις καὶ
τρίς καὶ πολλάκις. λαμβάνονταν τὸν καινὸν
Ιησοῦν οἶον κόσμον ἐνθρώπῳ φρόνισις. σω
φρισθν. μικροσύνη ἀνθρίσια πάσι τῷ τῷ
πρόστις πάντας τὸν βούτην.

ὑποτακτική θεσις.

Ἐτιώς ἡδι τῷ συλλαβῇ δὲν εἶ; ὑπό²
πανομένας μηδέποτε προτιμούμενας οὐρανού¹
ὕπτωτοι καὶ ἡδι τῷ λέξισι. τὰ διάρια πατέντες
τικὲ τῷ πρότροπον καὶ ἡδι παραμετικές
ἐνταυτομοιας, καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῷ ρίμαζ
τῶν Γούχο. ταῦτα διάλυσι, καὶ συναίρεσι.

Ἐτιώς τὰς εἰχεῖς ἀνάλυσιν καὶ συναίρεσιν
τοῦ παρόχου. διὰ τοις καὶ συλλαβής πηλοῦ ιδού τοις
λειδικοῖ γριμοῖς. γριμοῖς καὶ λίστοις, κατὰ ταῦρον
ιδιόδως βαρυτενάχωρ καὶ δικρυχεων. καὶ λό²
κού συντίθενται μὲν διάρια συνδεμένοι ἀλλίπε
λοισοὶ λόγοι μηίρηνται διέσθντοι ὅντες.

Μετάθ. σις. καὶ μὲν δὴ καὶ συλλα³
βαι μετατίθενται τοῖς εοιχεῖσις ὄμοιως καὶ λάζ
ροῦ. λακίρυζα, κρυπτοκέφαλον. κεπτοκρύ⁴
ψηλόν, καὶ λέξισι οἴον ἔιτις θεάς σεμνάς τὰς
ειμυκόσθιας λέγει, καὶ ἄπτυρον θείον τὸ θείον
ἄπτυρον. ἐνθα μὲν διάριον σεμνάς ἐνθα δὲ τὸ
θείον προτέτθη σύνθεις καὶ λόγον. οἴον τὸ⁵
καλούμενον προθύμοτερον. οἷον δὲ πάντες πάντες
λαχεῖσις πάντας διχῆσι. μηναμεις. Εἴτε
εἴντροισιν τῷ παραχειστῷ μὲν φωνάενται

τὰ δὲ σῆμανα, τὰ γάτη καὶ τῶν λίξιων τὸ
μὲν οἶοντε. προφίρεσθαι καθάπέτης οἶον τὸ
προσαντικὰ τῶν ῥιμάτων καὶ τὰς κλυτι-
κὰς τῶν ὄνομάτων καὶ ἀντωνυμίαν ἔθε-
ται. τὰς δὲ θύμην δὲν ἔνει εἴτε τὸ προενθήναται
κατὰ διάνοιαν ἐν τελῷ. οἶον προβίας τε καὶ
συνδέσμους. αἱ διάρτησις τοῦται λίξις αἰτία. σύστη-
μα μαίγουσι προσειμέναις φύλονότι εἰτίσι.
Ἐπειρ οὐδὲ αἰσιμασίαι τούτων μεταστρέψουσι
πάρεν. ἡ μὲν δὲν ἀλλήλαις ὑμοιασούχειον καὶ συλ-
λαβὴ καὶ λίξις καὶ λέγος, ἵρισθω μὴ τοσοῦ-
τον.

Αὐτάλιγον.

καινὸν δὲν αὐτάλιγον λίξιως καὶ λίγοτετέτην
μὲν λόγοι παρὰ τὴν ποιαν τῶν λίξιων σὺν
θεσιν δρεῖσθαι εχεῖν καὶ μή, τὴν δὲ λίξιν παρὰ
τὴν τῶν συλλαβῶν καὶ σοιχείων, γέτε διαρ-
βαρβαρισμός ἀμάρτιμα πιρί λίξιν δέν. Η-
τε σελοικόμός. ἀμάρτιμα πιρί λόγον.

Βαρβαρισμός.

καὶ τετραχῶς μὲν ὁ βαρβαρισμός, τοσαχῶς η
ηδὲ ὁ σολοκισμός. Η διάρτησις βαρβαρίσων
τὸις ἐλεγχεται. δημοθένους. δημοθένος. γετρά-
φασιν, γέγραφαν. Η πλεονασμῷ. ἀποχήν
αἰχίνος. ησιμᾶ κοιμᾶσαι τοιστοῦτο δικαίον τὸ δια-
ροῦμένεν φαῦλως. καὶ λορ καὶ λορ. Η μῆτη
θέσση, ηρόταφον. καὶ τραφον. διφρον. διέφορο.

Η ἵν ακλαγῆ. φιάλη. φιέλη οὐάλον. οὐάλον
οὐινεῖσ. οὐινεῖσ. καὶ περὶ παροσωδίας. φιέ-
λο. φιλός. μιθωτές. μιθωτός.

καὶ περὶ γένοντι καὶ γράφη. νίκη τοῦ θ.
μίοντῆς. περὶ ὅπλων καὶ τίριται πρότει
ρον τὸ δρεόν. Σολοικίσμος.

ἐμοιωσί τοι καὶ διαλογισμός οὐδὲρ ἐν
θείᾳ. ἔρχονται πεισμοί οἱ οὐδεῖς διαδέσθαι.

Ηὐ πλεονασμῶν. οἷς δυρχούσθεν. πλεονάξῃ διαδέσθαι
θείᾳ. Ηὐ εὐχαριστή. τοξωρέου οὐδεῖς. ἀντίτοτο
βενδροῦ. νίσον δὲ εὐαγγείρατο θυμῷ. ἀντίτοτον
εἰ. αἴτινεσιν ισικότις. ἀντίτοτοικασίρ. τοῦ
τοι προφρονίως ἵριω. ἀντίτοτο διδό. Εἰσω δὲ λόγῳ
δυρχα κόλασην. ἀντίτοτο εἰς ἐνρέκα κόλασην. τοῦ
τοῦ δὲ καὶ τὸ διαδέσθαι παρεπόμψατοις τοῦ λόγου
δου μέρεσιν οἷον οὐδέτερον γένετο ἀριθμῷ. οὐδὲ μετε
ποτίσιν. Ηὐ οὐρανίματα. Ηὐ προστείτε
τάξειν συνδίσμων καὶ συνδίσμος. αὐτοὺς
ἐναλάσσειν. Εἰδέτω

Εἰδέτω μέρος δια γυναικῶν καὶ μελάντει
ρον κύτε ποιεῖσθαι. Γίρνεται δὲ ἀνθεῖλυς οὐδὲ
τα. καὶ διεκάπερ οὐδὲ οὐδὲ μετέρων διχίων πληγένε
τες ἀντίτοτο πληγέσαι. ἀριθμόν δέ, οὐδὲ μετε
ποτίσιν δὲ νεορίδες δέ οὐδὲ οὐτας οὐ, ἀντί^τ
το νεορίδες, καὶ αἱρέπεται τοις οὐδὲ μετεποτίσιν
τοις αἱρέπεται τοις, καὶ συμεσθεῖται αἱρέπεται τοις
θεοῖς μνηστικοῖς εἰρ. πειθωτας. οὐδὲ πτελε
ης οὐδὲ οὐλαῖνε. σιδερεστηροί, οὐρανίματα. ἀντίτοτο
τρώ. προστείτε ποτε οὐδεῖς θεοὶ εἰς οὐρανούματα
ποτε. οὐτιστείθουνται καὶ διδύμηθα. καὶ σφέτερον πατέρων μνηστικοῖς. ἀντίτοτοι ποτε

ζεύνορ δι' ἵγανθος ὥστε πιεν οὐδεὶς τοῦτο γένεται
περὶ ἡπερίμοτον δι' αὐτοκινητοῦ οὐδελ
δογῆς. Εἰς αὐτόρατον εἰδομένην. οὐτὶ τῷ οὐτός καὶ
ἔργονθεν οἰσαμένην, οὐτὶ τῷ ἴσχυρός περὶ δι' περ
θίσκος εἰς ἀγαμίμονον. σινάντῃ τῷ περὸς ἀγα
μέμονον καὶ οὐ πότε θλιον ἔλθον. οὐτὶ τῷ ἄλλῳ
θλιον. περὶ δι' συνδίσμοντος αὐτὸς μὲν ἵγανθο
νισταὶ λλαγέτερον πίμπται, οὐτὶ τῷ ἔταιρον
δι' κακοτερὸν δι' αὐτοῦ μύθον ἔτελεν, οὐτὶ τῷ
κρατερὸν ἡσήρ Μετάθεσις.

Σολοικισμὸς δι' ἱμεταθίσιως. οὐτὶ μεντε
φρου θηγάρτριον οὐ νῦν ἡμέρα σίδωσιμοι, οὐ
θόξαν. Πτοι σιαβολέντος οὐτε τοι φεδόντες ἔχονται
πτοι θόξαν. οὐ σιαβολέντος ταῦτα γένονται πόντα
καὶ τοῖς ποιηταῖς θήμασθαι ταῦτα δέρνενται μηδὲ
μίντοι οὐδὲ ποιητακανεῖσθαι τῷ περιτόνε
περὶ δὲ λόγον σολοικισμοῦ. Εἴ πει δι' πε
ρὶ λόγου συντάξεως καταλλήλου θεωροῦμεν,
περὶ αὐτοῦ περίτερον τῷ καταλλήλου γένεται
ον κοινή. Εἴτα περὶ θηκασα τῶν μυρῶν ιδίᾳ
θεωριτέον τὸ βροθόντε καὶ μή. Εἴσι μὲν τοῦ
θηκού τοῖς υποκειμένοις τὸ άκατάλληλον καὶ
μή, οὐλλαγέται τῷ συντάξει τῶν λέξιων οὐδὲ πε
ρὶ πεται τὸ μεταποιεῖσθαι οὐτι τὸ σιν. Εἴ τον
υποδούσις θηλείας λέγοιτις οὐτι μὲν ίτισθαι
σολοικισθεῖσθαι, καὶ οὐλιθεῦσθαι γένεθλιον Τοιότο
μὲν ίτισθενθεῖρ άμαρτάνεται. Εἴτα οὐτε τὸ το
πελλήλου μέσον οὐ λέγεται οὐδε αἱ λέξεις άισθαντε
φισμέναις θέσκος οὐδεις τὰ οἰστασθεν περι

Σύντοντες οἱ δύο ιστορίας λέξεων τοις δύο σημείοις
δημοσίης τῆς παρόμοιας ακολουθίας.

Τῷ πρώτῳ τοῦ λόγου μερῶν. ἐπειδὴ μὲν εἰς ὁδὸν
πιθμοῦς καὶ γένης καὶ περιφερεῖς μεταχυμάτων
ῥόμενα, ἀλλὰ εἰς περίσσων πατέρων αἵριθμούς, οὐ
θέλειν ἐπιμεχθῆματα τοῖς τοῖς. ἀλλὰ καθόλου μόνον
πατέρων χυμάτισμά τοις τοῖς περιφερόμενά ταῦτα δια-
μετεκλιφθέντα ἐξ ίδιων μεταχυμάτισμά τοῖς τοῖς
τοῖς πατέρων δεούσας ακολούθιας αἵριθμῶν ή περί-
πετρων ή γενῶν τῇ πατέρῳ λόγου σύνταξῃ, ἀντει-
μεμέρισαι εἰς ἐπιπλοκήν πατέρος ὁ φίρες
θαλάκασον φειδοῖς ἵστηται τύχη πληθυν-
τικὴν περίπετρας πληθυντικὴν κατὰ τὰς πατέρων
πάντας περίπετρας παρίμετρωσιν. γράφε
μὲν δὲ μείς. μανθάνοσιν ἄνθρωποι. τότε
ἐν μεταβάσει πατέρων περίπετραν διαντωσάς
πατέρων αὐτον οὐδεὶς πατέρων. τότε φέντε
καὶ καὶ τύπους τοὺς ἄνθρωπον. καὶ τοῦ-
πλοισι τούς αὐτοὺς πατέρων. κατὰ πατέρων
οὐδεῖτος διὰ λόγου πατέρων κατὰ γένους
ἢ περιφερεῖς πατέρων λαμβανομένων ἔτει
πατέρων τοῦτον μεταβάσει ἀδιαφορεῖ. οὐδὲν δέ
τος ἀκροατικόν. οὐδὲν αὐτοὶ ἀκροανταί. καὶ οὐδὲν
οὐδὲν συνέλθει. κατὰ τὰς αὐτὰς περιφερεῖς,
πατέρων περίπετραν διατίθεται. οὐδὲν δέ
πατέρων αὐτονταί. εἰ μὲν παρίμετρωσις σύν-
θεσμοῖς τὸ περίπετρον διατίθεται. οὐδὲν δέ
πατέρων αὐτονταί. κατὰ γένους.

Θεάμτως διὰ πατέρων κανόνων. οὐτοιοί δέ
BB III

θρις. τούτους τοὺς ἀνθρακὰς πάλιν ξεῖρ τὸ ίπ
μεταβάσει τῷ περισσώτερον ἀδιαφορίον κρίνεται
τὸ γένος. καὶ οὐκτὸν ἀριθμόν. Τότους γυνά^κ
μετρίσειν. κατὰ περισσωτέρον.

καὶ οὐδὲ περισσώτερον. εἰς τὸ περισσόν
τοι μελέτεται τὸ περισσόν ἀλλὰ διὰ καὶ σοῦ
καὶ εἶμο, εἰ περ ἐστὶ μὴ τοι συμβαίνει τῷ λίγῳ
εἰσι τὸ πῶς σιακρισίη συνάμφων φανερῶς πει
εῖθας, ἀδιαφορίον τῷ τὸ περισσόν τοι σιακρισίης
φέροις τῷ γένος. Η τῷ περισσῷ ή τῷ ἀριθμῷ ή τῷ
περισσώτερῷ. ή τοισύτῳ τινί. οὐδὲ λιγάτει ξεῖρ
διτο τὸ περισσόν μεταπτισμῷ γίνεται καλῶς
γράφω γράφεις, γράψασθαι λογίαν ξεῖρ ἔτι κατέλη
λιλού πάντι ή σύνταξις. ή ξεῖρ τὸ περισσόν
μεταπτισμὸν μὴ ἐσαεκτική ἀριθμόν
ἢ περισσώτερον ή περισσόν. ή χρόνων ὅπλον πε
ραδέχεται τὸ δῆμον, ἀκάλυπτον τὸν ιππότον
καὶ τὸν ἄνθρακα τὸν εἰπειχομένον διεσεί^{δη}
σιασθείσης. δικαὶ ἔτι δέ ταῦτα συμβαίνει οὐδὲ πε
καλῶς. περισσωτέρον ξεῖρ τρίτον ἀριθμόν ἵνικον
τεττάρης. καὶ περισσώτερον τὸ γράφεις σύντα
ξις. καλῶς γράφεις. καὶ οὐ πάλιν έτει τὸ κα
λῶς ή περισσόμετρον χρόνου συμπίνεις ἀδια
φορίς γρίνεις συντακτόν μέμνον. σιακρισίες. καλῶς
γράφεις. γράψατε γράψατε.

κατὰ ηπιρρηματά

Επιτῶν ηπιρρημάτων τὰ ιησούς σιακρότη^ν
ἀναμετρήσονται χρόνους, περισσώτεροι μὲν σιακρ
φέροις καὶ ἀριθμῆται συντάκτων. χρόνοις δὲ οὐ

κατίβην χθέσι κατίβησε κατίβην καταβαίνεις οὐκ
εἰκατεβάσιομάκι ὄν. οὐσάντως δὲ καὶ θεού
πικαίνοι μένοντες ιστοι Χριστοί ιψι λίσιεως. οἶτον οὐς
δε. ἀλλα, οὐδὲ προσακτική άγνεστι πλοκά
τῇ ίνκτικῇ τελλούσι συμασίας ἀμετρούντας
τηλίκτης ἀκάλυπτον ιλαῖς ιδει πασῶν Τῶν ιδι
κλίσιεων τῶν σύνταξέ ιπ.

κατὰ σύνθισμον.

καὶ οἱ σύνθετοι δὲ οὐδὲ τῶν ιριμίνων
τεμνόμενοι ἀδιαφρόφως τὰς σύνθετος περιουσίας
περὶς διάφορα γένη οὐ. περιώσεις ή περίσσω περι
εἰκαμάντην καὶ ιπελέτων γένην Ταῖτις ιν μέρες
διαφορά, καὶ τὰ περι τῶν σύνταξις παραχωτο-
νούν οὐδὲν οὐτι πλέκειν καὶ μηδενότας άνακράνθιτέ λει
περιστεράντας οὐτε τὸ σύναθρον οὐδὲν οὐρανού
συνητικός ιριττικός διά περι παραχημίνων
επιτάσσει πλέον τῷ παραχημένου οὐδὲν
τοις λίγιαι γράμματος οὐδὲν άκαπταντίλως σύνταξη.

κατὰ σύνταξην συμίσην.

Εἴ τι οὐτι τῶν σύνταξην μιᾶν τὸ μοί οὐδὲ τρεῖς
τους οὐ τίθεται. οἷς διελιγχόμενον οὐδὲν πέρι περι
ενδέξου περοῦ, Μῆλον δὲ οὐτι οὐδὲ τὸ διά οὐδὲ τρεῖς
τοις τὸν αὐτὸν λόγον οὐκ μέντοι αὔτη Τρεῖς
τελεύται, καὶ πρώτων καὶ διετίρω συντάττε
ται. Οὐτοί τοις οὐκόλασθοι περίσσω πορν κατὰ συ
ρίγιαν υπεράρχει, διά τὸ ἀλλότριον οὐνελέγειν
οὐδὲ τοὺς οὐρανούς οὐδὲ αὐτοὺς σύ.

Εἰ αὐτούς.

Ἐλως ἡσίρευθεν σύμβασιν εἰδέμαρτιμα
περὶ τὰ ἐν ἀκολούθησα φρισμένη μὲν ὄντα. γίνεται
μὲν δὲ γηράτης ἔκτος ἀκόλουθα. οὐκ ἔτι παρέ
τὸ δίορον συνοιδήσεται ὄντος τὸ ιχυτοῦς μὴ
παρά τοῦτον οὐκον. δια τοῦτο οὐ μαντούς διέ
λιγχεται. τὸ ιχυτόν δὲ ισως. διὰ τοῦτο οὐτός
μακτόν, οὔτε μὴν τὸ σύν. οὐτός μὲν διαφόρων
γενῶν φαύλως δια τοιδιακριτικόν γίνεται
εἰς τὸν αὐτόν. σὺν αυτῷ, γὼ αὐτός. γὼ αὐτός
ῥήματα.

ὁ αὐτός δὲ καὶ τὸ τῶν ρήματων λόγος
τοῦτο. οὐρίως ἵγκλιγεις ἐν προσώπῳ πακτύ
ἀριθμούς μερισθεῖσα, τὸ ἀκτάλητον συνε
λιγχεσι. διάρθρημάν καὶ προσώπων. καὶ ἀπ
παρέμφεται ἀμειρίσασα τούτων. μὴ τοῦτο
τὰ προσώπα καὶ μὴ τοῦτα; ἀριθμούς δὲ
τοιβάλτις, γράφειν οἱ μὲν μάταιοις λέοντος
γηράτην οὐκανθίσασις ἐν τῷ ἀμεροῦσα, παρά
τὰ τούτων ἐντίκλοντά τοιακτάλητον ἐν
φραντεις. μετοκαί

Μηλον ταῦτα τοτο καὶ ίντον μετοχῆνο
τοις μετονοια γηράτην καὶ τοταρεως καὶ ἀριθ
μούς διηνέμει καὶ προσώπης μηκροτέ
ως τοιαντού τοι βοληματεται δὲ οὐκέτι καὶ
περιτά μη προσόντα ταῦτα ἐνθέτην φαύλον
συμβασιν, γράφεις ἀνίσιν. ἀνίσιν ἀνίσι
τητα ἀνασκινον. ρήματα.

Εἴ τι τὸ ἔλεγον καὶ τὰ γηράτην ενικά τοντα δι
τὸ συμβασι τοι τῷ τρίτῳ πληθυνταν

κατάληλως σύντασται τῷ πλιθυντικῷ.
Ἐλεγον ἐκεῖνοι υπεξήρεισαν τὰ δωρικά. οὐχί^ν
ἐν αὐτοῖς καταβιβαζόμενη εἶται ἀφίγνητη τὸ
τέρας τὸ ἔνικὸν σύμπτωσις.

δινόματα.

ὅμολογον δὲ καὶ τὸ τὰ συμπτῶντα
τοι κατάγενθεν καθό τισην ἀφίσαθαι τὸ ὁπλόν
καταληλουσιοῦσιν σοφὸς θεός. καὶ δὲ λως τὰ τρίπ
ταν. Τὸ μὲν θεός, σοφίσκον περός οὐλικὸν τάσ
ειται. τὸ δὲ κλιτός καὶ ἄγριθεν οὐ. οὐδεὶς ἐν αλ
λαχή τὸ κλιτός οὐ πασδάμεικον Μ. τοχή

ὅμολογον δὲ καὶ τὸ γράφων συντάττε
θαι παραχτατικῷ διλονέτι συνίμπτωσ
ειν παραχτατικῷ οὐ πιστεῖται γράφων ἔχον
ρον Α' παρίμφατων.

καὶ τὸ ἀπαρίμφατον δὲ γράφειν, μεταξ
λιφθέρν εἴτε ἐνεσῶθεν καὶ παραχτατικόν. καταλ
ηλον ἀποτελεῖ λόγον ἐν συγάξει τὴν Τοιού
των οὐ πιρημάτων συνίβη χθείς γράφειν σε
κράτι. συμβαίνει σήμερον γράφειν Σωκράτη

διάθεσις.

δῆλον δὲ τοι καὶ ἵδι διαθίσεως. τὰ ξαρ
καλούμενα μεσθιτθεντά γέματα συνίμπτωσ
ειν ἀναθεχθύμφοντας ἐνεργείας καὶ πάθεις ὑσδίπ
παρὰ τὰς διαθέσεις ἀμαρτάνεται.

πρόσωπον.

καὶ ἵδι συμπτῶσεως δὲ προσώπου πᾶς
λορ ταυτὸς τὸ ξαρκνικόν. κατάληλον μὲν ἵδι
πρώτη ὄρισικόν καὶ τρίτος ἐντικοῦ. ὡς ἔχει

εδώ αρχέλαιμανι νικῶ δ' ἐκάρρων ἀκατάλη
λιλοὶ δὲ οὐδὲ μετέρους ιρισικῶ. Κ. διέτερον τὸ
υπόδει. Τό μὲν δῆμον κατέλλιλον τε κού μή
τῆς συντάξεως δύ τωτῷς λιπτίων. καὶ οὕτω
τὸ μεταβατικόν κού ὅλως τὸ πρᾶς ἔτερον
τῶν μερῶν. πρὸς δοῦρ τὰς διαφέρες τουτῶν
διυπέμψει διάφορα κού τὰ τῆς συντάξεως φέσι
τὰς ηαθ. Ἑποιγα ἔτοι μῆλον.

Τι τὸ ἑῦ συντάγμα.

Φίδικοι ἐπὶ ἄντε τὸ ἑῦ συντάγμα. καταλη
λως ἐπιτάλεκέν περιέλαλον πάτητο λόγοι
μίρη. οἷς ἐλέγοντο ὁ βρεθέσ λίγιι κού τούναντίον
τὸ σολοικ. Ρειν. ἀμαρτίας δοῦρ περὶ σον ταξίφ
τε κού φρέσιν ὁ σολοικισμός. τὸ δὲ βρεθέντε
τοῖς παρένδοξοτέροις τῶν λογιών ὀστεώτο
πελό λιγομένοις ἐκ τουτῶν γερ κού περὶ^τ
τουτῶν ἡ γράμματική. θεωρίας κού μίθος
περὶ ὀνόματος.

Τῶν δὲ τῷ λόγῳ μερῶν τὰ πρώτεια ἕιληχα
τὸνομα κού ρῆμα, τῶν μὲν δοῦρ δέλλων χω
ρίσγιγνοιτ. οὐ λόγον τέλεσθε. οὐ δὲ τουτῷ
φίδικ ἀργίγνοιτο. διαφερέτω δὲ μηδὲν ὄνομα
λαβεῖν ή ἀντενυμιαν.

Ἐργον ὀνόματος.

Ἐ"σι δὲ τὸνομα μέρον λόγου πτωτικὸν
ειμαντικὸν ἀντενχόντοι. Ε"ιδη δὲ τούτου τὰ
μὲν κατὰ φωνὴν. τὰ δὲ κατὰ σημασίαν, κατὰ
μὲν φωνὴν πρωτότυπον κού παράγωγον
κατὰ δὲ σημασίαν. κύριον. προσηγορικὸν ἐ

πατέτον. καὶ δια τὸ περιττό. πρότερον. φίλην
ται δὲ καὶ τὰ τῷ πατρὶ πάραγόντες. οὐ πατρών
μηδὲν κτητικὸν. συγκριτικὸν ὑπερβεβήν.
ὑπεκοριστικὸν. πατρώνυμον. καὶ βίβλον πατικὸν
κύριον.

Ἐσι μὲν κύριον τὸ τῆς πρώτης καὶ κατὰ
κίρθοντας συμαντικὸν. οἶον. Σωκράτης
πατέτων. προσηγορικὸν.

προσηγορικὸν δὲ τὸ τῆς λιτέρας καὶ κα
θόλου εἰσιας οἶον ἀνθρωποντικόν τοι.

Ἐπιθετον. Επιθετον δὲ τὸ κατάκε
ριων ή προσηγορικὸν λιγόμενον. οἶον σὲν
φρειτον. ταχύς. Σύνταξις ἐπιθετο

Τοῦτο δ' ὅρτα ἐπιθετον. οὐ μόνον. διότι
πᾶσεν γὰρ ὁμοτέτως καὶ ὁμοαριθμως. Τοῖς
κυρίοις καὶ προσηγορικαῖς πρόσοψις ταῖς. ἀλλὰ
καὶ παλαιῶς συντάσσεται ἴνομάτων ἔτι πον
κτικαῖς. ἡ δέ τῆς φοτικῆς χρήσις δυστέλε
ται ἀκριβής. ὑγιής δὲν τὸ σῶμα, καὶ λιγότε
τὸν τρίχα. καὶ πυρὸς τούς ἐφεκλυσός.

Ἐνάρθρως. λαὶ τὰ μὲν ἵναρθρως. τὰ δὲ
ἄναρθρως. οὐάρθρως μὲν. ἵνθριν τὸ ὑπάρχε
κτικὸν μετοχὴν ἀποδεσμόν οἶον ἀγαθὸς σωκράτης
της φιλοσοφεῖ. ἐσωκράτης ὁ ἀρ. ἀγαθὸς. δεὶς ἐ^τ
καὶ τὸ κύριόν τε πρότερον ττείτο. οὐ δύντως δὲ
τεν ἀρθρὸν τὸ ἐπιθετον λιγιτόν ἀν οὐ σωκράτης
της γάρτοι ὁ ἀγαθὸς φαμίν. οὐατίφετον ἐ^τ
ρομάτων ἀρθρον συνάπτοντες. δύντως δέορ
συμβαίνειν. ἄναγκη προκρουμένου τὸ κυρ
ρίου ή προσηγορικοῦ.

Αὐτὸς δὲ τῇ προφέτῃ. ἐνθάδε τὸν
παρηγόριον αὐτὸν ἔκμα. μόνον. οὐ λεγόμενον
πινούμενον. Σωκράτης δὲν ἔχει θύσια. Αἱ γένοι
τίλιος σοφίας. ταῦτα γενέντες εἰς ἐναρθρον γε
νικήν πελιθυντικόν μεταβάλλειν ευθέντες
καλύσι. Σωκράτης τῷν ἀγαθῶν ἄν.

Αἱ γένοι τίλιος τῷν σοφῶν. Τὰ μὲν γῆραις
ριάτε καὶ προσηγορικά ὁμοιογενῶστε καὶ ὅτι
μοι πετῶτας καὶ ὁμοιογενῶστε σφίσι ταῦτα
θετε ἴχθυ. Συμπαρειλήφθω δὲ τούτοις καὶ
τὰ ὁμοιογενῶστα ὄνομα μέρον διατίθενται. οὐτέ
πινομα λόγῳ τῆς δυσίας σισφιρότε,

καὶ τὰ συνώνυμα, τὸν τὸ. τε ὄνομα καὶ
λόγοτε κοινόν. καὶ τὰ γένη μηλωτικά.

καὶ τὰ περιεκτικά ὅσον τὰ ἄλλα μηλοῖς
τὰ τὰ περικόρν καὶ τὰ περιεχόμενον, οἷον δέ
φυτά. κατάρη. καὶ τὰ μημιτικῶν πρόσ
τας τῷν ἄλλων πειράτης πεποιημένα.

καὶ περὶ τούτοις τὰ γένης οὐτείσι. συμαντικά.
καὶ τὰ ἀπολελυμένα. οἷον τὰ καθ'
ἴαντα πινούμενα, θεός. λόγοτε.

περὶ δὲ τῷν λοιπῶν κατὰ συμασίαν
τῶν ποιάντινα σύνταξιν, ἔχθρον, λίγω μέροις.

Τὰ μὲν γῆραι πρόστις οὐτερον δὲ οὐ πεποιημένα
καὶ διὰ τῶν τοιαύτων χέσιν ἐνομαζόμενα
περίστι. καθ' ὑπεροχὴν μὲν ὄντα οὐ καθ' ὑπερ
ταχὴν λόγοτε ισθείας εἰς γενικήν. τῷν πρόστις
δὲ, χέσις ἀπομιμοτικότερον πεποιημένος
σισφιρότε. διπλάσιον μέρος πεποιημένος.

ΘΟΛΥΤΩΣ θεὶ καὶ κατὰ διάφοράν λιγότες
 ή. οἵον δέλλο ἵτερον, διάφορον. καλύπτω δὲ
 διάφορηκα ἐξ ἴσση δὲ ὄνται, ἀττί^τ ἵνθεισας πρὸς
 φοτικήν. ὡς τὸ φίλον τῷ δινι. καὶ ἴσθι καὶ
 κατων, καὶ θμοῖσι. καὶ ὁ ἀυτὸς καὶ ὁ ἐνσυν-
 τίθετο καὶ ὅσα ἱκ τῷ ἐμῷ. Η τῆς σον τυχάνει,
 εὐγνήι; αἴθαλον. οἶον ὁμοιότερον τοῦ φυΐδος. στρυμόν
 ποτοῦ. σύνισθρον. Τὸ δὲ πρὸς χειρικὴν ταῦτα
 συγγένει. Υ καὶ Τικῆς ἀντίν, οὐ το πειρίτη πρό
 τι εἰτύμος ωστὸς τὸς δικαὶος τὸν πόνον τῷ ἐμοῖσι
 καὶ ἴσον. καὶ τῶν τοιούτων, οἶον ὁμοιόχρις
 μων, ισοπεπλήσιος.

ώς πρός.

Τὰ δὲ αἱς πρέσι οἶον τὰ ὀμίσως ἀντικεῖ-
 μένα, πιεζεῖ μένως ὀλίγλοις συντάσσεται. Η το
 καὶ μέρα δὲν ή τύξ. Η φᾶς, ἀσκότον. Η ρώκ. Η θάλ-
 κατον. Η νόσον. Η ψυχεία.

πευστικά.

Τὰ δὲ πειστικὰ. οἶον τὰ ἀσθνείσιν ὅριο
 μένως λιποῦνται. Εκισαὶ ἀρθροῖς συντάσσεται
 ηττοντὸς ερωτήσει ἀρκτικῆς λόγος. Θτι τὸ μὲν πέντε
 καὶ ἀγνοεῖτον. Τὸ δὲ ἀρθρον ἀναφίρουντον.
 τοις. ποτοῦ. πότερον. πότερον. πότερον; πηλε-
 κον, ποδάρον. ποσαῖτον. ηττοντὸς εντερωτή-
 σι δὲ τοι τῷ ἐρυμίνου καὶ ἵναρθρως ἔθοτε
 οἶον τὰ πεσταλέγεις, Τὸν τίνα λέγεις, δικαὶος ὁ τις
 ἵρωτασ, συνάπτεται δικαὶος τὸν ματικὰ ταῦ-
 τα καὶ μάλισα τὸ τις, τῶν φύματων τοῖς υπ-
 παρκτικοῖς τε καὶ κατικοῖς ἐπαγομένου Τε-
 λέματον. καὶ εἰ ἀντερυμία ἵναρθρου πρό-
 πται. τοις δὲν ὄπτον οὐτον. Η τοις θεεκαλεῖται, θτο-

Σωκράτης. Καὶ ἐλλειπτικῶς τῷ ὑποστήκει
κατίστις εἶται, εἰ γέμην τὸ τις ἔττιγα μόνον
πάντι φύματι συνάπτειθαι συναττόρι δέρνειν
τις βασιλίς, τις διαλέγεται, καὶ εἰ μὴν ἀνταντί^ν
μιακὸν πολυθεῖν, ἀντίστηται δὲν ἵστερωτέσσεως διαπο-
τον τις γράφει, εἰδὼς εἰ δ' ὄνομα, εἴτε δεῖ γραψειν
τεως ἐτέρχεται τὸ ἐνόματό τοῦ ἐμάνυμον
καὶ ἀπλως αὐλόσιμον. τις γράφει. Ηγαίες
τις Ηγαίας, ὁ νικολάος.

Φιαζοριγικῶς διέρω τῶν, πρός υποτάξι-
τικὸν συντετάξεται. ἀπότερον σιωπῶσι, τι λέ-
ψω, ὅλως τε καὶ ἐρώτησις, υποτάξικόν τοι φύ-
ματός ἀπαιτεῖται. Βουλει, ἔιτε. Αὐτέρια.

Καὶ τὰ μὲν φυλῶνται διέφρισμένως μηδεὶς
καὶ μιὰ τῷ τὸ ἀόρισα προσαγορεύεινδικα, οὐδὲ
συντάσσεται ἀρθροις, γειτ. ἀποίται. ὁ απότερος
τις, εἰ, κλινόμαντον. τὸ δέ εἰν τούτοις ἀρκτίκον
δική ἀρθρον. ἀλλὰ λίξιας μίρος.

Αὐτοφορικά.

Τὰ δέ ἀναφορικά, καὶ ὅμιτα ὡς τὰ πεισικά
καὶ ἀόρισα ἀδιτε πνοοῦ καὶ πνοῆς λίχτοι. τοις
τε κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται ἀ-
μοιογνῶς καὶ ὁμοιοπτώτως. καὶ ἐμπλέσεως
ἢ διέξιας θνετά, Εἰσι δέ ὅτε καὶ θαυματικά
καὶ προφερόμαντα. καλεῖται δέ ὅμιτα διάτη-
σις διάνοιαν ἀδιτιἀναφίρεται τῶν προτε-
νοσμένων συμβαινεῖται τὸ τοιότο θιάντις,
λέγη τοιότερον ἢν ὁ χιλεὺς. οἵταις. Ταῦτα
μέντοι δῆλον εἴη δὲν ἀναπολιτικάττων προεργά-
γεσμένων καὶ ὁμοιωματικά,

Εἴσω δέ τοι ταῦτα καὶ φεικτικά καὶ ἀντασθοτικά εὐομάχειν. οὐτε πολλάκις χάμενος τοῖς τοιούτοις φεικυνόμῳ ὁρῶντες τι ὅμοιον καὶ βτι περὸς ἄλληλα ἀντασθοτικά ἔχοντες οὐκαντικά. κυρίως δὲ ἀγαπασθοτικά τὰ ἔχοντα τὸ ταξικόν τοῦ Θεοῦ, τηλίκου. τόσον. ἐδήλωτο τὸ δέ τοι ἔστι τοιούτοις τοῖς δέ, καὶ ἀρθροῖς συντάσσεται. τὸ γε μήρυντον φωνὴν τοῦ ἀρχήματος τοῦ συντάσσεται ἀρθροῖς οὐδὲρος ἡ οἰκουμένη δέ ἡ θεοῦ. Ηγίτε καὶ δέ ἄλληλων ἐν τῷ συντάξει καὶ τοιφίς φατοι οὐδὲ τηρηταί, διὸν ἀισθανόων ἐι μήτε θηρούσι φίρτει τοῦ Ειπρ καὶ ἄλλοντόν τοις λαμβάνεται τὰ ἀντασθοτικά ἀπολαύστως. Μτει αποσηματικῶς ήθαι μασικῶς τοῦ ηνηφαλήν ποθέω. πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ ἀναφορικά. δικατῶν ἀντασθοτικῶν. συμφέρων γένος τοιούτοις. οἷων δυσδεῖς φαμέν καὶ θορυσίνιτυχεν. οὐ διεσθεῖς καὶ πολέμος διένειπεν δυστεις.

περιληπτικά.

Τὰ δέ περιληπτικά, οἷον τὰ διένικο ἀρίστα πολλῆθε σημαίνοντα ἴνικοις καὶ πληθυτικοῖς συντάσσεται ρήμασιν δέκα μέτρα οἵτειν καὶ δέκα μέτρα οἰτών. καί τοι τάλα περιπλανῶν διομάτων ἔγινες μὲν προφερόμενος.

δινικοῖς συντάξεσται ρήμασι. δυικῶς δὲ δυικῆς
πλιθυντικῶς, δὲ πλιθυντικοῖς πληρῶν
ἀγγεικῶς συντάξομένων ἵνα καὶ οὐδετέρων
πλιθυντικῶν ἀττικοὶ ταῦτα τὰς πλιθυντικάς
καὶ τῶν δυδετέρων ἐνομάτων ἴσθειας ἔνεις
καὶ συντάξουσι ρήμασι παρὰ τὰ παιδία
καὶ τὸ δέ ἄγγειο τῷ μὲν χρηματισμῷ πληθυντικά.
τῷ δὲ συμμαχίαινικά δινικά. πλιθυντικός
μέντοι συμμαχίαν ρήμασιν ἔνικοῖς δινικοῖς
καὶ δινικοῖς συντάξεις. Τῷ δὲ χρηματισμῷ πληθυντικοῖς
ἀπόδηναι φλοσοφίαν διαπρεποντεῖς
διαπρεπεῖς. καὶ ἀμφοτεροὶ γράφουσιν. ἐν γράφει
φετον. τὸ δὲ ἄμφω καὶ δυο δυικῶς ὡς τὴν συμ-
μαχίαν δινικῶν τοῦτο καὶ τὴν φωνὴν. δυικοῖς τε καὶ πληθυντικοῖς συντάξεις ταῖς ρήμασιν. τὸ μὲν διατίπητον
δυικήν συμμαχίαν. τὸ δὲ διάτητον τὸ ἐμπεριχεότε
θαῖτῷ πλιθυντικῷ ἀριθμῷ τὸ ἔπειρον καὶ τὸ
δυού ἄμφω τὸν τριχετόν λέγοντες καὶ ἄμφω
τριχουσί. καὶ μὲν δικαὶοι πλερειασθεῖν
λέγειν επιθετικοὶ ἀριθμοὶ χρωμένα τῷ πληθυντικῷ
πλοκάνισιν οἱ ταῦτα εἰς λίγοι ἀντίμεις
γράφομέν. ἀνάπταλον γιμήν ἔνικοῖς χρηματικοῖς
καὶ δυικοῖς αὐτοῖς πλιθυντικῶν φαῦλορ. τὸ δὲ
διμήρου μήπως ὡς ἀφίσιλον οὐδὲντες πλα-
νάγροι. ἀνδράστις δυο μενέων ἐλωροὶ καὶ τοῖς
κατευναθεῖσα πλοκαῖσιν διατίπητοι τῷ πληθυντικῷ
τῷ λόγῳ ἀκείνοις εἰμιντοὶ οὐδέντοι δινικῶς πλε-
νάκοντες δυο μεθα δυάδες ἐπί τοι συμμαχία
καὶ τὸ διείτο δυικόν.

Τὰ μὲν δικαὶα πλιθυντικά τὰ διαπρεπεῖς

θορικὲ ὄντε. ὁμοιογενῶς τε καὶ ὁμοιοστάτως
φίσι τὸ μὴτέτηρα χιμάτι. οὐδὲ ιυτυχῆς δῆμο
ἢ εὐδαιμων πλάκθυς. Εἰς τοιμήριον μένας

Τῶν δὲ ιστομηρίον μένων τετραχαῖς χιμ
άτιρομένων τὸ μὲν ἵστημεν. ὡς οὐτεπό.
μέο καθ' ἐναώς οὐκατερπό. οὐστε οὐκαλῶν αἱ
ἄλλα. πολλοὶ καθ' ἐναώς οὐκατερπό. οὐτερην καὶ
ἄλλο οὐστε οὐκατερπό. προτερον τὸ δέ οὐκατερον καὶ
καζον ὅν στάντει διτοι πρόβος γενικήρητη
τικῶς ή. διαφορικῶς οἶον Καζον τῶν ζώων
τερον τῷ λίσου διτην. οὐστετικῶς μέντοι καὶ
ταῦτα ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοστάτως σύντάσ
θεται τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς.

καὶ τὰ τακτικὰ δίοι. τὰ σημαντι.

Τακτικὰ καὶ τάξιως μοιογενῶς τε καὶ δι
καιοστάτως Τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς
συγτάσθεται. οὐ πρότερον θεστὴ πρώτη ιυσία
ἢ πρώτον εἶδό.

Μετωθιασικά.

Τὰ δὲ μετέχοντα ιυσίας τινὲς καὶ ταῦτα
καλούμενα μετουσιασικὰ πρόβος τὰ κύρια καὶ
προσηγορικὰ τῶν σύνταξιν καὶ ἀνταἴχεσθαι
τὰ ιδιότετα, ξύλινό πρόνομος. οὐράκινος οὐσιός
ὁμοιογενῆ τὶ δὴ καὶ ὁμοιόστωτα τοῖς οὐσίοις
καὶ μένοις οὗτα μὲν καὶ τὰ κατὰ σημασίαν
εἰδη.

πατρωνυμικά.

Τῶν δὲ κατὰ φωνὴν τὰ μὲν οὐστε πατρός
καὶ προγόνων ιχιματισμένα καὶ πατρού
νυμικά διά τοῦτο καλούμενα κυριάτε μυνάς

μεί τῇ θεῷ διὰ κού σύνταξιν τῶν ἀντῶν τοῖς
κυρίοις ἵκε πρός τὰ ἀδιθέτα εἶσιν συνλειδή
πναῖς οὐκαὶ καὶ σύντάξιν διὰ τοῖς πατρώνυμοῖ
καὶ τοῖς ἔξι τακύρια τῶν πατέρων ἀντῶν ἄνδρ
ματαὶ τοῖς σαφῆς χάριν. ἐνθα καὶ δὲ πλείστη
ἡ πατρώνυμια. οἶον ἀτρείδης Μεγάλα οὐκ
πριαμίδης ἔντωρ. Ιτιτικά.

ἴν μέν δὲ κού τὰ ὑποπτευτικότα τῇ κτῆ
σει ὀσαύτως ἢ μπεριειληπταὶ παράρτησις τοῖοι
Τοῖς τὸ κεκτημένον ἀλλὰ ἀνάργηπ προσθετό
κούεθαιτι. οὐ γάρ τις λίγων ἀνθρώπων μη
ἴστι φίροισθαι περ τοιοῦ τεττικτελίς οὐ τιφρός
ροι. διῆ τοινυν προσιδίνοι τι τοῦτον κυρίων
προσηγορικῶν. συντάξεται δὲ κού τε ὑπάρχει
τὰ ἀδιθέτα διοικητάτως κού διοιγεῖσι τοῖς
τοῖς κυρίοις κού προσηγορικῶν τῶν τε σύνταξ
εῖν τοῦ ἀρθροῦ διοικεῖσι τοῖς ἐπιθέτεις καὶ το
νικῆσολήν τολήν ιωνική κού μεταλλαγήν
τι τοῦ ιωνικὴν τῆς σολῆς. ἀνάλυσιε ἐν τῶν πε
πρωτοτύπου ψυκήν. τελομάνιον οὐ οὐδὲ
συγκριτικὰ κού μπερετικά.

Τὰ δὲ συγκριτικάτε κού ὑπερθετικά καὶ
τὸ μὲν πρός τὰ ὑποπτευτικά προσηγορικάτ
κούτοις ἀνικατηγορίαι ταὶ σύντάξεται αἱ το
ἴστιθετα διοιγεῖσκούσι διοικητάτως προ
ᾶ δὲ ἔχει τὰ συγκριτικὰ πνικήν ἀποχίτην
κιλεύσις ἰσχυρότερον ἄπαντα κού ἰσχυρότερον
τοῦ ἐπλήνων.

Φιλοφρειδί. Η πά μὲν μόνον ἐν Ικού αλλα
καὶ καὶ ταλιθυντικοῦ οὐ λιχιγμικῆν, τὰ δέ
περθετικά ταλιθυντικοῦ μόνον. συγκριτική
καὶ μὲν γένερ τὸ κατ' ἐπίτασιν ή τρόπος ην
λαμβανδιλυνον ή τρόπος ταλεῖω. Σωκράτης
τῆς Μελιδου σοφώτερος οὐ εἶρεν οὐδέξαρ,

ὑπερθετικὸν δι τὸ κατ' ἐπίτασιν τρόπος
ταλεῖω οὖε. Σωκράτης ἐλλήνων σοφώτερος
τὸ δ' ἄριστος ίαυτο σιαλεχθῆναιτινα λέγεται
μὴ. οὐ τρόπος τὸ τρόποσωτον δι τὸ ή γενικήν
ταράθεσις. ἀλλὰ τρόπος τὰς ἀλλασσόντας διασ
τίξεις. γλωσσῆν μὲν δέ τικαίει τῶν ταρπί τὸ^{τρόποσωτον} θεωρητίον. οὐ δέ τοις τοιούτοις
τὸ τὸύτηρθετικὸν φέρει λέγοιτις ἄριστος
τῶν ἄλλων ίαυτο σιαλείξεων.

Καὶ τὰ μὲν μόνον τρόπος ὁμοφυέση διαδε
τεχνον καὶ συγγενίς ἀλλὰ καὶ τρόπος ἵτερογενίς
φιονύσιος οὐ φυέσερος σιωντερος. θμηρός οὐρ
φίως Σοφώτερος. δι μοθέντας ἀντίχινου δεινός
τερος σιομήδης ήττων ἀχιλλέως δίκαιος ιχθ
ρότερος τρώων. Τὰ δέ τὸύτηρθετικὰ τρόποι
τῶν ὁμοίων καὶ συγγενῶν οὖε ίατωρ ἀντ
τριόπτερος τρώων τὸ δέ δι μήρου τρώτιστος
καὶ τριτάτος οὐδέμα μόνον ὑπερθετικόν ξεν.

Καὶ τὰ μὲν συγκριτικά. καὶ τα. η μεσοσυλλ
λαβούντες οὐ μετ' αὐτὸς ταύτης ειωδές καὶ
τὸ συγκριτικὸν οὐ ἐπαγγομένης συντάσσεται,

πόρος ἀρειοσίνης οὐδεὶς μήτηρ φύλακα καὶ οὐδὲ
μετὰ τὸ ι.η.τῆς ηατασύνης αἰτιατικῆς προσκεί-
μένης πλάνου οὐκατάχθηθρωπόν καὶ μετὰ τὸ
αὐτὸν ὅτε οἶον αἰσκατάχθηθρωπόν, καύμην
καὶ πρόσωπον αἰσκατάχθηθρωπόν λέγεται μεσοσυλφ-
λαβῆντος οὐτεί μέτρον. Καὶ ἄμα τῷ φύσει αὐτῷ
προσατικῶς θεῖτε μέτρον. Καὶ μόνου, οὗτον τὸν διανομήν
μετέχον. Οὐ φέρειν καὶ οὐσιθύναθαι φέρεσθαι
τοις αὐτοῖς υπερβετικά μετίσην οὐδιτασίν
ἔχοντας σίνταριστακτικάνθηται οὐτε
παρέργημάτωρ. Οὗτον λίαρον μαλισκή τοιότοῦ
τοιαύτης οὐγκριτικάτημη τῶν τελεστάτων
οὐδιτασίν ἔχοντας οὐτε θεῖτε οὐντεράνιστρής
ματικήν προσλαμβάνει οὐδιτασίνοτον τὸ
μηρού πολὺ παυρότεροι καὶ οὐτείτεροι δέκα
μαλλονέσεοδε. Εἴ τι τὸ υπερβετικόν διέπ-
ετεκαὶ πρὸς οὐδεμίαν αἰσθοδισμόνται γενικήν
οἵον οὐτερόν οὐδεκάλιστον οὐδερανόντατο
αἰσηρότογούν οὐδεκάντιτο οὐδείρων ηατάκη
οὐτέληψιν. Εἴσι δὲ καὶ αἴσωλοτως λιγό-
μενα υπερθετικῆς τυγχάνει συντάξιας μίκρη
προροχήν οὐδεμίαν οὐδεμίαν οφειρετούσι τὸ μέτρον
καὶ οὐλόν. Καὶ πορυφαῖτο καὶ μόνον. δικ
ταιριθεάωρ, οὐδε μόνον αἰσθάντωρ. Καὶ πορυ-
φαῖτο καὶ οὐλόν αἰσθάντωρ. Αὐτός εἰσωλιν
διένιοτε τοῖς οὐγκριτικοῖς άντας αἴσωλόν θετι
κῶν οὐδεκάσαθαι. Καί τι καὶ ταθετικό μήτηρ
αἴτερον βούλεθαι οὐλίγωρ μονεῖ. οὐδε μέτρον
πλαστός οὐτερόν οὐγκροσίας οὐδιμυθίρης οὐδεμίαν
ται γεμηρήται προσωπα μόνον. Καὶ μετὰ τοῦ

τροσθεων καὶ τράγματι εἰ μὴ πάρα λίγοις
τις δέ μοι γνωριμώτερός ἐστι, τρία τὰ τρό^π
σωστά. Εἰδίτης δέ εκεῖ οὐκέτι τρόπος μηδὲ τὰ
τρόσωστά. ἐν δὲ τῷ τράγματι οὐχίς. Καὶ τοῦτο
καλεῖσθαι τὸ μῆδον τῆς συγκριτικῆς συντάξεως
τροσθεωτικόν, τὸ δέ τράγματικόν σιάτα
ταῦτα ὑποκριτικά. Τὰ δέ ὑποκριτικὰ
ἀπόλυτον ἔχει τὸ θέμα καὶ συμαίνομενον
μείωσιν ἀσυγκριτως μηλῶντα τοις τρωτοῖς
τύπου, συντάξιν δὲ τῶν ἄλλων Τοῖς κυρίοις
καὶ τροσηγορικοῖς τρόποις τὰ τρίθετα ἔχει δέ
μοιογενῆς πάρα καὶ ὁμοιοστάτως.

ταράνυμα καὶ ρηματικά.

Τῶν δέ ταράνυμων καὶ ρηματικῶν οἱδια
ἴνοματίν των. οὐδὲν δέ τοις ἐνόματος. Κέριματος
ἐρηματισμένωρ. οσα μὲν δὲ τοις κύριοις τροσ
ηγορικά, μοιογενῆς καὶ ὁμοιοστάτως σφραγί^ς
τὰ αὐτοτέλη συντάκωμενα ἔχει δέ τοις ἐπιτάχει.
οσα δέ ιδιοτέλα. Ρηλον οὐδὲ ταύτη καὶ τὰ δέ τριθετα
καὶ λαμβάνοντα τὸν συντάξιν τρόπον τὰ κύριά τοις
καὶ τροσηγορικά.

Εἴ τι τεριτάκη τῶν δινομάτων συντάξεως
συνοστήτικώτερον. Εἴδετος δέ τοις καὶ
τρία σιελῶντι τὸ δινόματος κύριορυ οὐκέτι τροσηγορικόν
καὶ ιστιθετον τεριτάκης κατάστοτε συντάξεων θεωρεῖν. ταῦτα πάρα ταῦλα συντάξεων
θεοτάκης τοῖς κύριοις ή τροσηγορικοῖς μάστιθεμένοις οὐκέτι κοινόν μὲν δένει
τοις τοῦ δινομογενῆς καὶ ὁμοιοστάτως καὶ δέ
εριθμῶς συμφέρεινται τοῖς κύριοις καὶ τρόπο

επιγραφήσις:

Χριστὸν δὲ τὸν μά

λεπτολόγως ἀλλὰ τέρπετερον λίγομένων
τὸ ίδιον εἰς γενικήν καὶ εἰς διοτικήν, καὶ εἰς αἰτιατικήν
καὶ εἰς ἀπαρέμφατον. τετραχῶς δῆρα δὲ δὲ
τὰ μέδια συγκρίτικαναι ὑπερθετικὰ πάντας
γενικήν. διαφέρει δὲ τῷ διμοιογενεῖ τε καὶ ἔτες
ροζενεῖ καὶ τῷ ἀριθμῷ ὡς ἐπιτάξιναι καὶ ἕδρη
μέδια ὑπερθετικὸν καὶ χωρίς γενικήν. Τὸ δὲ συγ-
κριτικὸν δέ.
Εἴ τι τε τὰ διαφορικὰ εἰς γε-
νικήν οἶον τὸ ἔτερον καὶ διαφορον καὶ ἄλλο.
καὶ τῶν πρότι τὰ καθ' ὑπεροχήν καὶ ὑπο-
ταξήν. καὶ τὰ σεριτικὰ πάντας. ἐργασίας ἵνα
δεῖξεν. καὶ τὰ πληρωματικὰ πλούσια.
ἔνστορ. πλάνης. καὶ τὰ ώς κτιτικὰ θεο-
ρούν μηδαδλώσεις. Τὰ δὲ ἴσια τῶν πρότι εἰς
διοτικήν. φίλοι, γειτωροίσι. δμοί. Εἴ δὲ
αἰτιατικὴν δεκτὰ ἀπαρέμφατον τάξεις
ριώς ἐπιθετα καὶ τὰ ἀναφορικά οἱ διαφορικά καλε-
στείδει. καὶ καλός ἴδεται, καὶ οἱ διαφορικά
καὶ ἀκοῦσσαι. καὶ νομοθετούντες δὲν λίγος
μέν καὶ παραθετικῶς. Η διαφορικῶς καθ' ὑ-
περοχήν καὶ ὑποταξήν. καὶ ἰσότητα τῶν
πρότι. Η συνειδοχικῶς Σύνταξις μέδια τοινυν
πᾶν δινομάτον τοινυντη πρότι ἄλληλα.

περὶ πτώσεως.

πτῶσις δὲ μεταβολὴ μέδια ἔιναι ὅντις ὅνομα
τοῦ δινοματικοῦ τοινυντη τὸ τίλοι. πτέντε
δὲ ἀριθμουμένων πτῶσεων ἡ πρώτη καὶ
ἀριθμούντων λέγεται πτῶσις πτῶ-
σις. Τὸ δέ τοινυντη ἔνοιαι καὶ πτερωτοῦς ἀμαῖσκ
εἰσηγήσεται δὲ καὶ αὐτὴ καὶ εὐθεῖα καὶ ἔνο-

καστική ἀρμόδη· οὐ τέ τῶ βροθῷ καὶ ἀστοφαντικῷ
λόγῳ. Γενικά. Τὰν· οὐ τιωάρων πελαχίσιν.

Η' μὲν γενική γενεαλογίας καὶ κτιμάτος
λογίσεις συντίποται παῖδες διόρ Σωκράτος
ἔιναι φαίνου· καὶ οἶον Αἴριστόλους. Ζερν ἐτι
τις καὶ κῆπτην πετεῖς καλεῖ θυμὸν ἄρι ἀμάρ
τάνοι. Δοτική. Η' δὲ δοτικὴ τῶ πατέρων
ναι καὶ χαριζεθεῖ καὶ ὥδι σέλειν καὶ καθέτ
λου τῶ πατέρων περιπτώματοι ἔιλιχετάξιν.

Γλάυκος οὐδεὶς παλαιός εἰσιν οὐδείς· φέ
ρικλοῦ Λέξανδρῷ ἵναυ πάγει. Λιτιατική.
Η' δὲ αἵτιατην· ἀπότιθοσι μάλιστα ἡκει ἐις
κῆρυσιν οἶον Σωκράτης ἀξίοις ἴσταινεθεῖσιν
ἀρετῶν καντική. Η' δὲ κλιτική ὥδι τὸ
καλεῖται πάντας καὶ ἐπιστρίφειν. ἀμεταβάτως τα
ῖς φυτέροις τὰν ἕπεται παρασέωσις συν
τακτομένη πολύχιρος. οὐδεὶς μίγα καῦδος
θεοῦραχτοῖσιν ἀχαιοῖσιν. Αὐθυντακτική.
Αὐτομετριθεῖτων σήτων διομάτων ἐις πε

τε πετρώσεις τὰς ἀνθευ παχαλαχήκες τὰν πετρώ
σεων ἢ παραδοχή μεταφορά ματταία ἀτασιδε
λέκτουτιν δια συνιθέσερον τὸ τοιότο ἐνδειξα
μένης. Η ἀπαραδίκτους ποιούμεθα ως ἀπε
τακτήλους. ἀττικῶν μὲν ἐκόρ τετάν. ἐνθεῖσεν
λαμβάνειν σύντικλιτικῆς μακεδονικὸν δὲ τὸ
θεωραλικὸν τὸ σύντεταλιν κατέρ ὁ ἀκτεθύες
ἀγαριμονι λεῖπε φορινοί. παλαιότεινόσι
καὶ ἀρχετ παχυτιδιάδωσιν ἐνθα γεμάν ἡ κλητί^{τη}
κη καὶ ἐνθεῖσ συνεμπειστήσιστίραν ἵνες
λιγότερον το φύματος ἐσαι λαμβάνειν. ως ἐ^τ
ρηται.

Τὸ δίστροφό μα. δῆ μὲν λόγου μέρος τὸ πρόσθιον τε μιακριτικὸν καὶ χρόνων σιαφόρων πρόσσημαντικὸν κατὰ σιαφόρους μεταχύτης ματισμούς. τὶ δὲ δῆπερ ὄχεον τὸ πλεόν ἀπὸ τοῦ οὐκατὰ γράμματικήν θεωρήσαιτε καὶ φρίσσεις θαῖ λαβεῖν δύνην καὶ τὸν χρόνον ὡς καὶ ἄλλα πτολλάσσουσα χυμένως χεῖναι φαμένον, ἀλλὰ μη περιεργάζεσθαι τὸν τῆς Κινήσεως ἀριθμόν κατὰ τὸ πρότερόν τε καὶ ὑσίρον. πλίον γαρ τοιεῦσθιν εἰς τὸ παρόν καὶ πο μιωρισμένου γνῶσις ἡμένην συμβαλεῖται. σιγριμένου δὲ ἀράτη χρόνου εἰς τοῦ. ὁ μὲν ἐνεργεῖ. τὸ ἐνισάμενον συμπαίνει καὶ ἀτελές. ὁ δὲ παρατάτις κιός τὸ παρατεταμένον καὶ ἀτελές. πο παρόχημένου. ὁ δὲ μελωντὸν καὶ πωγογνός. ὁ δὲ ἀόριστὸν τὸ παρελλισθεὶς μὲν καὶ τὸ πλειον ἵνα χάρισμένον δὲ τὰ περιένεργα παντα πτὸ πάθος. ὁ δὲ παρακειμένος τὸ παρόλι λυθός ἀρτικαὶ ἐντελές πο ἐνεργεῖτο. ὁ δὲ ὑπερσυντέλικό τὸ παρελλισθεῖται καὶ ἐντελές πο παρακειμένου.

Σιαίρετις γράμματος.

Μηρόθω δὲ τὸρημα καὶ ἡπι πλίον ἀπὸ τὸ μὲν εὔριτοι προσωπικὸν οἶον λέγω. τὸ δὲ πρόσωπον οἶον λέγει προσωπικόν δὲ τὸ μὲν ἐνεργητικὸν, τὸ δὲ παθητικὸν. τὸ δέ τερον οἶον λέγει. καὶ τὸ μὲν, μέσον οἶον βιάζεται τὸ δέ ἀντο ἐνεργητικὸν μάχομαι. τὸ δέ

εἰσιτι. παράστας ἐπρέχομαί καὶ τὸ σιάτι. παράγε
ἀδικεῖν. ἡ Τίμωρις καὶ Τὸ ἔξω σκοτώσκολον εἰς τὰ
Ἄλιας. οὗτον παράγνωμην συμβαίνει. Αὐτή.
Η' αὐτή, χειρονομή ἀντίστοιχη πολλῶν. οὐθὲν οὐδείς.

Ε' πατέρα. Η' δέ οὐδείς. γενική καὶ μοτική καὶ
αἰτιατική. γενική μὲν χρόνον διηλέσσα. οὐδείς αὕτη
χρονοῦ αἰθάνησι πενθοδάρου. ή Τὸ περιττόν καὶ
εὐτινόν. οὐδείς πολλῶν μάθει τις ἀν τὰ λιγότερα
να. ή τὸ ιστάνω. τὰ τετράποδά μεταβαίνεις
καὶ δέ αἰτιολογοῦσσα τὸ δύναται. οἷον οὐδείς αὔτοις
θῶ πάντα ιποίδης δύναμιν καὶ αὐτεξουσιόν
τι διηλέσσα. οὐδείς τῷ βασιλεῖ τὰ τέλη ὑπηκόων
ἢ τὸ οὐρέρόν τε καὶ διετερόφετον. οὐδείς τούτοις
πολλὰ ψετρά φιλέις. ή τὸ ιστάνω οὐδείς οριστός
φιλότοιχος. έγινεν ιχυρός. Αἰτιατική δικήντη
εἰν τίνα λίγουσα. οὐδείς τὸν αἴτιοντὸν ιπτορεύεις
το. καὶ γενική δὲ παυτό το το ἔθνος τε διηλεῖ οὐδείς
δικου. καὶ οὐδείς τῆς χώρας ὅρθῶς μὲν καὶ αἴτιος
καὶ, οὐ κατά πολλήν δέτινα χρήσιν. πειρί.

Η' δέ πειρί, γενική μὲν αἰτιολογοῦσσα. πειρί
προθίσεις θράψις. τὸ δέ πειρίτω φίδεικίναις
μοναδικόν. Αἰτιατική δὲ τὸ οὐκιλαφούματις
νουσα καὶ πειρίποιντικόν ή σεσατικόν. οὗτον
πειρί τὸν αὐλιν τὸ εράτιο μακάριον. τὸ δέ ιρωάσεις
πειρίδουρί καὶ πειρί πολλής ποιητική.

Α' μφί, Η' δέ αἱμφί, οὐδεὶς οὐκέποιμέν τείχη
καὶ οὐδεὶς σύντακτό τῷ πειρί. συνιθεσέρει
μὲν τοιχή πειρί. Α' πατέρα. Η' δέ οὐδείς,
γενική. Καὶ δίκαιον. αἴφετέρου. οὐδείς.

Η' δὲ ὑπόστοι, γνωμή ἀπίτιολογούσα τὸ ποιητικὸν
εἰδένεται τενίας ἐνεργετῶν, καὶ ἔτι τὸ ὑπόστοι
κάτοσιμαίνουσα. ὁφ' ἡματίθι κρύπτοντας
ρος, οὐδὲν καίδοτικὴν καὶ ἀπίτιατικὴν συντασμοῦ
γνωμηλοῖς. οὐδὲν δέρον καὶ οὐδὲν δέρω.

Η' δὲ ὑπέρ, γνωμή μὲν ἄδι βοηθείας. οὗτον
ὑπέρ. οὐδὲρ. κτισιφῶντας οὐλός θεού. καὶ
ἀπίτιολογίας ὁμοίως Τῇ περιὑπέρ πόροις πον
πόλιν ἐρῶ, καὶ ὅταν τὸ επόνω φηλοῖ. οὐδὲρ
κατασνου τιθησί τὸ πιθαλίον, ἀπίτιατικὴν δὲ
τὸ πλίον τε καὶ επίκινα, καὶ θλως ὑπέρκτι
μημορία ποφέρεται. οὗτον ὑπέρ ἀνθρώποντι
τίνειν οὐδεὶς οὐδένα. Συντεθείσαι διὰ τοις ρήμα
σιν ἀπροθίσθε, τῶν οὐδὲντος τις φυλάγγουσαι
εημασιαν, ἀπαίτησι τῶν οὔτις ἀν πατῶσιν
αὐτὸς ἀπλῶς οὐ πειρά, ἀπασκικατιχοράσου, ή
φίσιμοις, ὑπερέχωσιν, παρανῶσσι. οὐτι μή
ἄδι τῷν κτιτικῷν καὶ περιποτικῷν, ή μή
φοροῦμενοι εὐτρυφῶ, καὶ παραπολακύωσον.
καὶ περιτιθημέσοι. η γε μήν κατὰ συντεσεῖς
τα καὶ επιτενές ὁμειοποτάτως. κατεσθίστων
τα, κατεῖπεμοι. καὶ ταῦτα μάντει. καὶ εἴ τι αὐτό^ς
σύνθετον δυτῶ περιφέρειτο ἔτερον, μή δι το
προθετικῆσιδιάματως ἀπολεῖτεθαί. Εὐδίη
ἄρι καλύσσει. κατειπεῖν οὐράτερου καὶ κατε
θιψην. καὶ καθορᾶν. καλεῖσθω δὲ Τὸ μέν. πρό^{τη}
θετικὸν τὸ διάριματικὸν. Αὐταρεφή.
Αὐταρεφονταῖσι δι μὲν μονοσύλλαβοι ἄδι
τίλει περιποτάτων οὐράν, αὐτὸν διατάροι ομηρικῆσι

καὶ οὐδὲν δύναται κακὸς ἔισθε τοι δυσδέκατος κακῶν
 οὐκέτι λαθεῖν ἀργυροῦ οἶς Θεοῖς ἀρτίμιστιξίν, τῶν
 σι συλλάβων, ἐντετοῖς περιστοῖς καὶ εντοῖς
 καμέτροις. πλὴν τῆς διαχωρίας αναγνωρίσαι μόνον
 μάθησην μὲν τῇ διαχωρίᾳ τηνακτικῇ καὶ τῇ ἀρχῃ
 κλιτικῇ τὸ μένα λιπότες μίεν. ὁρθοτονεῖσθαι τοι
 ἀλιτῆς παραλιγουσης ἐρθεῖσι τάσσει ἀνάγκη
 ἀστιτρίχονοι. οὐ, οἶον μήτε ἄντι γνωρίσαι θεματική
 θεηνευδίαιτω, Ι. παλεονθετικοι. οἶον καταΐ
 παρακι. ὑπειρ. ἀτεθή χενόμφατι τρίχοντο. μήδε
 ἐν περὸς λαβοῦσα τῷ. Ι. καὶ γινομένη ἐνὶ καὶ
 σι συλλαβήσασα καὶ φίλον κακού ἀναστρίφεται
 οἶον μετέρω ἐν τῷ ὅπικῷ καὶ σό τῷ ἐν τῷ κούρικο
 μάται. Εἰνιότε δέ καὶ ἀισθιστλαβη φίλο
 νοῦσαι, ὅμως ὅπική ἀναστρίφονται. οἶον ιθάκηρ
 κατακοιράνιουσι καὶ τοῦτο μὲν δι πατρόνιλω πει
 ρικείμφον. Εἰ δέ μετεξέν δυσοῖν ἐνομάτων
 ἐπερόθεσις, πει μὲν κυρίου. πει δέ παροσιγορή
 κοῦ μὴ πιθίτου. ἀναστρίφειν μὲν. ἵνα πει
 προηγήσιται λόγου. οἶον πατέμοντον πατελή
 ηγάτο, καὶ δένθω ἐπιδινέντι...

ώσαύτως δέ καὶ μετεξέν κυρίων δυ
 σοῖν παροσιγορίκηρην καίται, συνδεσμού με
 τὰ τὰς περόθεσιν ἐπιφερομένους, οἶον νησ
 ἐπινέσσε καὶ κλισιάων. ἀγαμίμνον Θεοῖς πε
 ρί καὶ ἀχιλλέως. καὶ μετεξέν μὲν ἐμάθη
 πατηκαὶ μηθίρ. ἵτεροι μέρεοι λόγου μεσος
 συλλαβῆς, ὑποτάττιται δι εἰσῆγερ. ἐχῆν
 προηγήσιται. ἀναστρίφεται ἔτι οἶον πε
 ΓΓΙΙ

Ἐπει τὸ λόγον μέμνησα, οὐδὲν ἔντοκον οὐδὲν.
ἄλλο μήδειας εἰδάς. ἐάρ δὲ μεταξύ τεροθεί-
σεως καὶ τοῦ ρήματος ή τοῦ ἐνθματοῦ τερο-
θέντος σις, μήτε λόγου ὑπερον ταχεῖμ
τείσθη. εὐκαὶ ἀνατρίφεται τῷ δὲ οὐδὲ τυδειδη
ώρτο. Εἰ μέντοι εἴη οὐδὲ τίλφιο τοῦ ἔπους
καὶ ἀτλῶς εἰςεῖν ἐντιγμὴ νοῆματος. οὐδὲ
τρίφεται καὶ μεσοσυλλαβῆν τός το, σάντων
δὲ ἐπτυσε πολὺ κατέν. καὶ ἀπαθεσσαί δὲ
ἐκθλιψιν. τοῦ φωνήντος ήση ἀνατρίφονται
τιμῆσιγμὴ επιφέροντάς. ή τὸ σηματινόν
νορ διοφθειρούτο μή ἀνατρίφομένης οὐδὲ οὐδὲ
το, γεῦτο ξεῖρον φαινούσιο ταχθίσιμον ὄτελον
τοσιπται μέντοι κατὰ τὰς τεροθέσεις ἐνισ-
τειρούσι. λόγον γράφει δὲ δύ. θτι μή οὐδὲ τῇ
τεροθεί. ταῦτα ξεῖρον μόνην καὶ τεροθιγμῆς τάτ
τουσιν. οὐδὲ τὸ καὶ μικρούτι τεροθέσι. Εὐτοί
δὲ καὶ κατ' ἐλειψιν τεροθέσεων λίγονται τὰ
το, αὐτα φασί. βῆροιστου αἰσθματι. ἐνεῖν ξεῖρ
τὰς διὰ πολὺς τὸν λόγον ἐνθεῖν τὰς κατά-
διδύτων φυτῶν ἀναστνεῖ. καὶ μετίσθομα. τῶν
ἀνθιστην. καὶ τίνα τοῦ ἐπάτητο. καὶ κριμᾶς
επει τοῦδε. οὐδὲν τὰς θεούς.

τεροθέσιμο. τεροθέσιμο.

Τὸ διεπιτρέπομεν. τεροθέσιμοτα τέχνη τῶν
συνταξιρ. οὐτει ξεῖρον φύματι τεροθέσιμοτα τέχνη
τεταταῖται λεγομένων ἐνεργειασ οὐδὲ λιγέ-
μονον οὐδὲν καὶ τὰς τεροθέσιμοτα τέχνη
κατοκφθεῖ τὸν λόγον. δη καὶ ξεῖρον μήτε λόγον
οὐδὲν οὐδὲν, ωτὸν κατέφύματο τεροθέσιμοτα τέχνη

γιτικὸν παραδεῖπλον πέρος τῷ ἀντικοῦ.
α. ἔχειν τὸν. συλλαβιζόμενον. βιβασίλευκα,
ἔφαληκ. διαφίρουσι δέ. ἡ. οὐ μὴ τρίτη αὗτὸς εἴ-
χε τροπῆ. πο. σ. βασιλεύσω. βιβασίλευκα. οὐ δὲ
τετάρτη. πέρος διόφ. φαλᾶ. ἔφαληκ.

Τρίτηται δ' οὐδὲ τῆς τε Γάρτης καὶ τὸ πέρος
τῷ λιφθέντῳ συμβαίνον. ν. οὐδὲ γ. διὰ τὸ εἰ-
παχόμενον. κ. ράνω. ἔρραγκα. καὶ τὸ παθη-
τικὸν ἔρραμμα διὰ τὸ εἰπαχόμενον. μ. οὐδὲ
τοι ὁδός τοι σάλιν τὸν ἔχει ἔρράνθην.

Ι"σιον δὲ τῆς τρίτης καὶ τὸ οὐδὲ πολὺ εὐρυτή
κοῦ μέλοστῳ ἐνεργίᾳ ἔχει τὸ .σ. θυσία ἀι-
πρότεραι μυνάμενο τὸ αὗτὸς εἴχασιν. ἀκούσω.
ποιήσω. καὶ δλως δὴ οὐ πάντας προτέραις
ἢ τοι διώλοῦ μεταβολὴ οὐδὲ δασία καὶ μίσα
ἢ πάνθα τὸ σ. η. τὸ οὖτὸς φυλάττεται. οὐδὲ
κ. μεταβάλλει. οὐ παντελῶς ἵκλειται. Μετα-
βάλλει μὴ διάριον οὐδὲ τῷ εὐρυτικῷ παρος
κειμένου οὐδὲ κ. οὐδὲ ίκουνα. Εἰκλειστὸς δὲ καὶ
φυλάττεται οὐδὲ τῷ παθητικῷ, παρακράτη-
νου, πεισθεῖμα. Ικουνα. οὐδὲ διάριος τὸ τει-
λικὸν. ω. τῷ ιδίσεντω τῷ καθαρὸν. οὐδὲ
πατιτοπλεῖσον ικλεῖται. βοάω, βιβόιμα. Το-
ξίω. τετόξευμα. οὐδὲ οὐδὲ τοι καὶ σάλ-
ται. ἐλιύω. οὐλινούμα. οὐκούω. Ικουνα. καὶ
Τῷρ. α. καὶ. ε. οὐδὲ τὸ λ. τὰς παρακλήσεις

Τῶν δὲ μυῆνῶν. τὸ μὲν δεύτερον, ἀπό τοῦ
δευτέρου. τῶν ἵνακῶν. μετασυνέσθιτος τῆς ἐργάζε-
της, οὐδεν. ετον. τύπων, τύπετον. τύψεις, τύ-
ψετον. τὸ χαράκτον ἀπό τοῦ δευτέρου τῶν ἐ-
νεργητικῶν γινεται.

Τὸ δέ τρίτον διμοφθυνως τῷ διευτέρῳ.

Τῶν πλανηθυντικῶν τὸ μὲν πρώτον. ἀπό
τοῦ πρώτου. τῶν ἵνακῶν τριπλή τρ. ω. Ἰησ. ο.
καὶ προοδίσθιτος μὲν. τύπων τύπετον μὲν.

Τὸ δέ διευτέρον. ἀπό τοῦ διευτέρου τῶν μυῆνῶν
μετασυνέσθιτος τῆς ἐργάζετης. ἐις τε. τύπετον,
τύπων. Τρίτον, ὃ τὸ πρότερον διηγείται.
μετασυνέσθιτος τῆς ἐργάζετης εἰσουσι. τύπετον
τύπετον ἵψεται σίδην καὶ τὸν τύπον
συν. καθόλα χαράκτησιον. Ι. Η. ΕΙΟ. Λιχοντας
τρίτη πρόσωπον. ἵψεται τὸν τύπον. ἀπτηκῶν.
καὶ φυσικέντρον, καὶ συμφύνου ἵπτεται προμέ-
νον. ἰωνες δὲ οὐνει τῷ πρώτῳ. προφίρεσι. συμεῖον
δὲ τὸ πρώτον ρυστὸν ἀριτέρον. καὶ Καθάπτε.

καὶ νὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μὲλο-
λοντα. πλανηθυντικῶν τύπων. ἐκεῖνους ἵψεται προ-
μετρητικέσται, πρὸ διευτέρου, τῶν ἵνακῶν ἀλλὰ
πρὸ τρίτου τῶν μυῆνῶν. οὗτοι ἵψεται μὲν
τάχεισι. τυπεσισις χαράκτητον; τυπούσιν.

παρακτικέσις καὶ διεύτερον ἀριτέρον

. Τοῦ δὲ παρακτικοῦ καὶ διευτέρου ἀριτέ-
ρου. τὸ μὲν διευτέρον τῶν ἵνακῶν. ἀπό τοῦ

καὶ παραλήγειν. εἰ τῷ. ε. ὁ μέλλων τῷ. η. σὲ
εἰ τὸ. α. μὴ ἔ, ἐ μένο. φαλᾶ, ἐ φυλο.

καὶ τὸ ἀδιπόντιον τοῦ οὐρανοῦ παρακλημένον, καὶ
θευτίστις ἀστριστού, μιτράλλῳ τοῦ εἰς. α. τὸ τῷ μίλ
λου. **Θ** παραληπτικόν. ε. στεφᾶ, ἐ παρκα
φθερῶ, ἐ φθαρητού. κτενῶ, ἐ ητανού. καὶ τὸ, τὸ
κίσσον παρακείμενον τρίποδον τοῦ. αι. πασ
ραλῆσσαν. ιιι. ι. χαίνω, κέχυνο. φαίνω, πάν
φυνο. καὶ τὸ ἀδιπόντων μέλι εἰς. ν. πα
παραληγόντων δὲ τῷ. ι. κτῆ. φ. δ. φθόργω. μὲ
τρίποδον τὸ. ν. ἀλλ' ἀστράλλῳ. κρινω, κέκρι
κα. τείνω, τίτανα. Ε' φ' ὅπερ μὴ καὶ ὁ παθητις
κὸς παρακείμει. **Θ**. ἀκολούθως εἰκέχεισι
τὸ τετραμένον. κέκριμαι εἰς δ' ὁ ἀστρις. ἀτρε
πολον. κέκριθην. διὰ τὸ μύσθιζητον.

Ι' δια τῆς πείματος.

Η' διπάματη δτ. μέλι τῷ. μι. ρύματων
δέριν δὲ πό τῷ τῆς τρίτης. α. ι. ο. ν. παραγός
μένων. καὶ δτιέν πάντας ἔχει τούς κέροντας, εἴρι
ται, περιτερον. Ιδιον δ' ἔχει τὸ ἀπό πό τῷ ένεργη
τικό ενειδᾶ. **Θ** τῷ παραπτηνόν γινεθει
ἔξαρκος τῷ. Καὶ τροπή τῷ. μ. εἰς. ν. τίθημε
ιτίθημε. ισημι, ισημ. δίμωμι, διμων. λείγνυε
μι, λείγνυν. Ε' τι τῷ τῷ παρώτορον ἀστρι
σον περδ. τῷ ληκτικό. α. τὸ. η. ἔχει συλλαβίσ
μενον. πλήρεισιν ἀδιπόντων, ἀλλ' ἀδιπόν.
ἀπό τῷ. ε. καὶ. ο. παρεχυματισμένων. Τιθίσ
τιθημι. θειηκα. διδόω, διδώμι, θεωκα.

Τὸ δὲ τρίτον, ἢ καὶ πέμπτον τὸ εἰδῶλον τροπήν, πάντας οὐκ εἶται φέγγει τόπον. Τῶν δὲ μυτικῶν, τὰ μέση μεύτερον ἀπό τοῦ διευτίρου τῶν ἐνικῆρων μεταπροΐσθι τῆς ἴχθυτις εἴς ατονίαν. Εἶτα φοῖβον ἐπίφατον. τέτυφας, τετύφατον. Τὸ δὲ τρίτον διεύθυντικόν, ἀλλὰ τὸ μέσον παρακείμενον διεύθυντικόν, τῷ ίδιῳ διευτίρῳ. Τὸ δὲ αὔριον ἀπό τοῦ ιδίου διευτίρου, μεταπροΐσθι τῆς ἴχθυτις εἴς την ἐπίφατον, ἐπίφατων. Τῶν δὲ πλιθυντικῶν, τὸ μέσον πρώτον καινόν, ἀπό τοῦ πρώτου τῶν ἐνικῆρων, προσθίσθι τῆς μέσης. Εἶτα φάμενον. τέτυφας, τετύφαμεν. τέτυφα, τετύφαμεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπό τοῦ διευτίρου τῶν μυτικῶν, ὅμοιώσεις καὶ ἡδί τοι εἰνεστότο.

Τὸ δὲ τρίτον. εἰκὼν ἔτι καινόν. ἀλλὰ τὸ μέσον παρακείμενον. ἀπό τοῦ τρίτου τῶν μυτικῶν μεταβολῆς τῆς ἴχθυτις εἴς σιν. τετύφατον, τετύφασιν.

Τὸ δὲ αὔριον ἀπό τοῦ πρώτου, τῶν ἐνικῆρων, προσθίσθι τοῦ νέου. Εἶτα φάμενον. Εἶτα φάντα.

Τὸ δὲ υπερσυντελίκον. τὸ μέσον δεύτερον, ἀπό τοῦ πρώτου προσθήτου τροπῆς τοῦ νέου. Εἴς σε. Εἶτα φάντα, Εἶτα ψύρφα.

Τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὅμοιώσεις τοῖς τοῦ διευτίρου αὔριον. πλάκη τοῦ μηδέρη την τάνθα μετα-

ποιλερόμαθιν ρήματι καὶ οὖν ἀδίετον ρήματος. Καθάδιστερ δὲ τὸν ἐνομάστων εἰς ποιητατῶν κυρίων κατιγορ. Εἴται καὶ προσηγορικῶν, δύτιο μὲν καὶ τὰς εἰς πιρρήματα. Καὶ δέντε ποιηταξὺ τοι ρήματος καὶ εἰς πιρρήματα τυχεῖ παρχωσόντος λόγων αἵγεται θμωσ μὲν τοι ἀντὸν τὸ ἀδίερημα περδεῖτερόν μακάναφερόμαθον λέγεται. Καὶ μὲν δὴ παλείω πολλάκις συμπλέκουντες εἰς πιρρήματα εἴναι τῷ ρήματι ἀποδιδομένῳ ικανᾶς. Οὖν καλῶς καὶ οὐσεβῶς καὶ μεόντως πεποιηκας. Κοινὸν δὲ τὸ τοιότο. Εἳχε μὲν δὲν τὰς εἰς πιρρήματα τὰς σύνταξιν περὶ τὸ βῆμα. πλὴν τῷ καὶ τικῆς εἰς ποιητατοῦ καὶ τῶν χετλιασικῶν καὶ θαυματικῶν μὲν τῶν θεῶν καὶ ν. ο. Τὸ μὲν ποιητοὶ περὶ καλιτικήν. ἀφίλε πάλε. φοῦ ο. Τὰ δὲ περὶ γενικήν. φοῦ τῶν μακάνων. ο. περὶ μετέθους.

Χετλιασικά. Σετικά.

Τὰ δὲ περὶ μοτικήν ή ἀτικήν. γραφή ποιον ή μήν. γραπτοί οἱ μάς δέ μὲν χρησταὶ χετλιασικοῖς τε καὶ θετικοῖς καὶ ἀνευ τινὸς εἰς εἰκόνας πετώτικης. Τὰ μὲν δὲν πετώτικας συντάσσοι. φοῦ τοι μετέθους.

Τὰ δὲ ρήματικῶς οὖν ἔχει. Τὰ δὲ συναψ φοτέρως. ποτέρως ή μᾶροι. Τὰ δὲ ρήματα καὶ ποτωτικῶς, οὐκ εἰς σύναψην καὶ συναψ φοτέρως. χρονικά. Τῶν δὲ χρονικῶν τὸ μέρον πᾶσι τοῖς τῷ χρόνου μορίοις συντάσσονται, πλὴν τῷ μὲν περὶ συντελικου. νῦν.

νῦν πειρᾶται. νῦν δὲ τὸ ξεῖνον πειράσσεται
νῦν μὲν δὴ Μενέλαος ἵνακε σὸν ἀφῆναι φίλοιον μὲν τὸ χρόνον ἐνεγκέδε, ἐνεστῶτι συντέ-
νεται μόνω αρκτίνδρυνεπαλλγου, ἀκολουθ-
θίαν δὲ τινας εἴρην προηγουμένου γνωτὸν
κήπικεν δὲ λίγου καὶ ἀετῶ δὲ σύνδεσμῷ σος
νὰ πετεται. οἶον ἐγὼ μὲν φύρ τεῦτον ἴκενον
ἔρειν. νῦν δὲ ἐνθέν τούτων ἔιρηκεν. ἀντιστά-
τοκέπται δὲ τῷ πειράσσεται νῦν. τὸ ἀντικα-
κοῦ ἄρτι. νῦν πεισθετικα. ἀντίς
κα πεισθεω. χθες.

ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ χθεῖς καὶ ἀυριόν
περὸς τὸ σύμερον. ἕιρειθω δέ τοι καὶ ἀυριόν
ἔρχομαι εἰ πρὸς θυμοῦ τὸ μίλον γίγνεσθαι
ἄδι πλάνον πειροῦθαι.

ΟΤΕ ΤΟΤΕ.

Κοινὸρίδι καὶ τὸ οτε καὶ τοτε πελήρη πειρά-
σθαι μένου. περών. πειλατι.

Τὸ δὲ περών καὶ πειλατι, ἴδια πειράσθαι
πραχημένου. πειλατι πειράσθαι. περών ἐλάτ-
λαθεν. Ιηδη. Τὸ δὲ Ιηδη, κοινὸν μίλε-
λουται καὶ πειράσθαι. Ιηδη βεβαθικά. Ιη-
δη βαθισθαι. λίγηται εἰδι τῷ μὲν πειράσθαι
εικότων, ὡς καὶ τὸ περών. περίν.

καὶ τὸ περίν ἐν πειρεληλαθότι περὸς δρι-
σικὸν. περίν ἐν πειρε, εἰ μήρα ἀλλὰ καὶ σὸν ἀ-
πειρεμφάτω. περίν ἐν πειρε. καὶ διὰ μίσος
πειρίν ἐν πειρε ὁ πειράτης πειράτης πειράτης
μέλκοντως πειράγματως. περίν ἐν γίνεται.
περίν γίνεται. Εως. ὁμοίως δὲ καὶ

τὸς εως καὶ τὰ ἴσοδυναμῆντα, οὐας παράτεις
νω. καὶ ἡ ως παράτειναι. οτε.

Τὸ δέ οτε ἀλισφόρως τοῖς λόγοις πρὸς ὅρα
σικὴν εἰ μή δύνηται μόντι οὐκ ινέτο. ἐντικοῦ
διάρη τὸ δύνητικὸν. δτε βούλετο. οὐκέτι

καὶ τὸ οὐκέτι καὶ τὸ οὐδεποτε, καὶ τὸ ἀεὶ

Τὸ δέ οὐδεποτε μόνον ίδι παράχυμέ
νου. ὁ περ τένυχαντιον τὸ ίδι αἰκαὶ ἄνε
σις ίδι μέλλοντι. ίδις αἰτία σοκικίναις. ἐνθις
διμάξω. ουτω. Τὸ δέ ουπω,
παράχυμίνου τε καὶ ίνεσται μόνον. οὐπω γι
νεται, οὐπω γίζονται. Εἰσὶ δὲ αἱ παλαιὶς

Ιετεῖν καὶ πρὸς γνηκήν ἀποδιδόναι τὰ λό
γικὰ κτιτικῶς πασι. οἷον ποτε τῷ χρόνῳ. οὐ
διποτε τῷ χρόνῳ. τὸ χρημάτωρις γνηκῆς
πολὺ ἔντω λίγῳ. Εἰσὶ δὲ καὶ τῷ χρόνῳ
καὶ τῷ μὲν αὐτορικά. τὸ δέ, ἀπολελυμένος
ἄσε καὶ προηγεῖται ἀλλήλων. τέτε, δτε, τινε
καὶ τακτικά. τίως, ζως. ὡς Επιτατικά.

Τὰ δέ ίστι γαῖα, τοῖς εἰσιθέτοις τῷν εἰ
νομάτιον συντάσσεται πᾶσιν, ὑπερθετικῶν
λόγων ἀναπληρῶνται, οἷον λίαν σοφός, πάντα
τιμιός, καὶ ἀναφορικῶς ἀλίστηρ σοφός. μεσοστά
λαβοῦνται. Μεσότιτις,

Τῶντε τῆς μεσότιτης οὐκαντιρρεῖται ίστιρε
ρημάτωρ. οἷον γράφει πάντα καλῶς καὶ τρέ
λι λίαν ταχίως καὶ χωρίς δὲ ίστιλέγεται. λί
κη πονεῖ. σφόδρα ίστιθυμεῖ.

Αὐτὴ δὲ τῇ μεσότιτη καὶ τῷ τούτοις ίσ
τεργυγάμωρ καθόλου μὲν τὸ γιγαντικόν

Εκσωφρόνως. ἀξίως γενίτυχον. κατὰ μήρου δὲ
τοι ὁδὸς ἐκάστον ἔχει παραγωγῆς. θυτῷ δὲ καὶ
συντάξει ταῖς τῷ πατέρικῷ. τῇ δούρᾳ ἀρχῇ σὺ
νωδόν εἶναι χρεών. ἀξίως δὲν λόγου, ὅτι ἄξιος.
λόγου καὶ δομοίως τοῖς ἄλλοις 871 θμοῖς. τοῖς
ἄλλοις, καὶ καταφρονιτικῶς. τῶν δύτελεσίρων.
ὅτι καταφρονῶ τῶν δύτελεσίρων εἰσὶ δὲ καὶ
τὰ ἄριστα πάντων κοινὸν διτῶν τοιούτων καὶ
ἡ προσκέμενη τῷ ἔχω γενική. θυτῶς ἔχω γνῶ
μης. πάντως ἔχω ποσόματος.

Τοπικὰ. Τὰ δὲ τοπικὰ γενική ἔχω τὴν
χλύρχον. ἐν ταῦθα τῷ λόγῳ. πᾶσῃ γῆς. ἄλλητην τὴν
δικίας καὶ χωρίς. ἐν ταῦθα δὲν. σαφίσερον μὲν
τοι καὶ δύχηντερον ἐστί. ἐν τοντοῖς τοφράξην προ
θετοπατῶν. δικοὶ ἐν ἀττικῇ. δικα δὲν το
πολεμάρχον. πάντα δὲ τὸ προσῆκον εφίση
πρεμιάσει καὶ κινήσεως ἔξι προσκείμενον. οὐ
οὐδεῖκοι εἰμὶ πορεύομαι δικασθε.

παραθετικὰ.

καὶ τὰ συγκριτικὰ δὲν καὶ ὑπερθετικὰ δὲ
μοίως διεγενέντα μᾶλλον τῶν ἄλλων φίλος
σοφεῖ. καὶ μάλιστα πάντων, τὰ δὲ συγκριτικὰ
καὶ πρὸς δύτειαν μεσοσπλαβῶν τῷ ποσό
μᾶλλον δὲν ἄλλοι.

Ἐπί τὰς τοπικρυπτικὰ. κρύφα, καὶ λάθρα τῶν
ἄλλων ποιεῖ. καὶ τὰ στατικὰ. χωρίς ταῦθ
ἄλλων. καὶ τὰ ποσότητοι. ἀπόστολος δὲν τὴν
μέρας. τρισ τῷ μηνός, τετράκις καὶ πολλάκις
τῷ ἓνταυτῷ. καὶ τὰ τακτικὰ. τὰ δύο ἴφεξτα
γνός καὶ δευτέρα τῆς νου μηνίας.

Τὰ δὲ ἀπροτικὰ. δοτικῇ ὁμονοίαι ἀμάτοις

ποταθιτικὸν πάχω. καλεῖσθω δὲ καὶ ἐπειδὴ¹
ρόντι ὀλοειργυτικὸν ἐν τοῖς ὄυδετέροις οἷον
τὸ ἀναβαίνων καὶ τριτον οὐτοουμέτερον οὐθὲ
οὐ τὸ πλούτων ὁπεράντι πάλιν καὶ ὅλος
παθέσιτερόντι τῷ αὐτοειργυτικῷ ἀντιδιαστήσει.
Ρουμανοὶ κατὰ γένος τὸ εἰπειργυτικόν τοις
νον, καλῶν τοὺς ἐπειργυτικοὺς καὶ εἰπειργυτικούς τοις
παθιτικοὺς μὲν δὲ εἰς ἔχον φωνὴν, συμασίᾳν
δὲ τῇ μὲν ἐνεργυτικῇ οἷον μάχομαι τῇ δὲ
παθιτικῇ οἷον γίγνομαι.

Ἐπιτετάρτην διετέρων, τὸ μὲν ὑπαρκτικὸν
τὸ δὲ δύο καὶ τὸ μὲν τέλειον. τὸ δὲ ἀτελέσ.

Ἐπιδέκιμην τὸ δὲ προσώπου τὸ μὲν ὡς ἐνεργυτικὸν. οἶον προσήκει. τὸ δὲ δύος παθιτικούς
οἶον λέγεται. Συμπάντων δὲ τῶν φυμάτων τὰ μὲν κατένεις προμαθεῖσιν τοις παθιτικοῖς
οἴκοθεν προσλαμβάνοντά τι. τὰ δὲ καὶ περαποιοῦντες τοις παθιτικοῖς οὐδὲ μέτωπον
βάτωσται δὲ μεταβατικῶς. καὶ τὰ μὲν τελεῖσιν. τὰ δὲ ἀτελῶς.

Σύνταξις δὲ τῶν ἐνεργυτικῶν. δύο τὰ διαφοράν
τοις παθιτικοῖς διαβιβάζεισθαι ὑποκειμένοις.
Οἶον τέμνω τὸν λιθον καὶ ιατρεύω τὸν νοσηνταῖσις δή καὶ τὸ παθιτικὸν ἐκ προουφῆς
ταμένης διαθίσιως ἐνεργυτικῆς ἐπιφέρεται
ιατρέυεται ὄνοσῶν. τέμνεται ὀλίθος.

Διετέρων δικῆς ἔτι δὲ καὶ τὰ ὄυδετέρα δια-
μοιωσις τοῖς ἐνεργυτικοῖς. τοις τούτοις ὑπαρχων. ποτε
τὸν καὶ φρονῶν καὶ πλούτων καὶ ταχίνων καὶ

τὸν τοιούτων ἡ πάθητική σιάθεσις οὐχωρί^α
μένη δῆν εἴστε οὐκ τῆς ἐργατικῆς τούτων
πρηλίσσως ἐνεργοῦντα ὅταν καὶ πρεσβίτεροι
θίνται παρεισάται ωστ' ἕτις τὰ τοῖντα καὶ λίγη^ς
τις πάθητικάς προφίρας μελέτη με φωνήν
εἰς φυσικήν τινα καὶ συστικήν καὶ λίγην πάθητικήν
ταῖς γένοις εἰκαί ὀρθωνικὴν τηγαλουχίσσασα καὶ
πατρόβασις λέγοις Κατέρου Τούτων κατὰ φωνήν
μὲν συμπίπτοντων ἐν πάθητικών μόνον
νου ἐμφαίνεται πάθητικόν τοιούτον εἶναι τὸ συνάντετον τοῦ
μετανθισμοῦ οὗτον Τὸ γὰρ προνεῖρην ή γηράτην καὶ
τὸν ἵστον μακριστάλικέν τούτον προσιέται Τὸ πάθητικόν
πάσταν. Μέσων καὶ οὐ Τονεργατικῶν.
Αὐτεπάλιν δέ τὰ μέσαν καὶ ἄντονεργατικά
καὶ Τούτοις εἰς ἀπάραδητον Τὸ λήζον εἰσ
Βιδέζομάι μάχομαι μᾶλιν εὖν δῆτα πάθητικόν
θιτικόν εἰς μακρά λήζον Τὸ εἰνεργητικόν δῆτα πάθητικόν
πραξίσαθαι οὐδὲν μετὰ Τῆς λήξεως καὶ τὰ τῆσσαν
Τάξις πάθητικοί δικυνότας σάρκιτοιον φιλάσσεται
φιλέματι. Ἐχει δὲ οὐρανοπάθητοι πάθητικοί
φιλέμενοι ἐν περιόδου εργάτην καὶ συμφέρει
Ταῖς γένοις λεζομένην ἔνουμένην ἔθιται σάρκας καὶ λιστήν
καὶ ὀριθμού καὶ προσωπού καὶ χρόνου
παλήριαν εἰς ἀπαρίμφατων. Τάῦτα εἰς ἀπάτη
τικήν περιέχει.

Συμπλοκή λόγου.

Ηγέρην στινάπτεται εἰνι οὗτον Σωκράτης φί^{λος}
ασσοφεῖ. Ηγέρην Σωκράτης καὶ παλέτων φί^{λος}
ασσοφεῖ. Τότοις εἴται φύσει ηγέρηματι, φύσει

Νέο ίδεν τὸ βῆμα προτάγγιαι μέσο συλλογεί
βεὶ ἐνικῶς οἷον φιλοσοφεῖ Σωκράτης καὶ
πλάτων. Σωκράτης φιλοσοφεῖ καὶ πλάτων
των.   **Σχήματι προεπικύρωντικῷ**

Σχήματι δὲ προεπικύρωντικῷ ίδεν πλάτων
θυγάτης. φιλοσοφεῖ Σωκράτης καὶ πλάτων
Σωκράτης φιλοσοφοῦσι καὶ πλάτων.

Ἐπειδὴ ίδεν επιτάγγιαι πλανητικών
καὶ Σωκράτης καὶ πλάτων φιλοσοφοῦσι.

Σχήματι επικύρωντικῷ.

Σχήματι δὲ επικύρωντικῷ ίδεν ἐνικῶς Σω
κράτης καὶ πλάτων φιλοσοφεῖ τῷ ἀντίκε
ται πλάτων τὸ περιληπτικόν ὡς φάσκην πλη
θύσ καὶ ἐσκιδναντο ἵκας.

Ἐκδιχονται μὲν δὲ πλάτους τὰ βῆματα
μεταβατικῶς οὐδὲ μεταβάτως ἐνθεῖα συνε
τάσσεται.

Εἶδη τῷ μεταβατικῷ προσωπικῷ
Εἰδη δὲ τῆς καθ' ἕκαστα μεταβάσεως τῷ
προσωπικῷ υπόκειται πλάσματα καθόλου τεκνά
καὶ πλάτρια. πρῶτον μὲν οὐδεὶς γιατικήν
τῶν κατά τοι πλάτην θεωρούμενων οἷον
φίδεσκων καὶ διδάσκων πραγματικά.

Εὔτερον δὲ οὐδεινήν τῶν κατέσι πλάτην
οἷον φίο μαίον. Τρίτον δὲ οὐδεινήν τῶν
κατά πλάτην οὐδεινήν τῶν πραγματικά.
Τέταρτον δὲ συγκειμένην ἀπό της τῶν οὐρημένων
κοινά τὸ μέρον οὐδεινήν τῶν πραγματικών
τὰ πραγματικά. διό μαίον τὰ δίκαια δίδωσε
οὐδεις οὐρημένων διαβατικόν.

Τὸ δὲ οὐεντικόν· οὗτον διδάσκωσε τῷ καλῷ
φίομαίσου τῆς χρείας μεταθίσω μισσοῖς τῆς ἐν
θυίᾳς καλείσθω δὲ ἀπίτιολογικὸν. Ηὔλειστη
ἀλλ. Τὸ δέ οὐεντικόν· οὗτον διδάσκωσε τῷ
καλῷ φίομαίσου ὅλῃ τῇ σύχῃ διδάσκωσι χειρὶ^τ
φίον καλείσθω δὲ ἀρχικὸν. Τὸ δέ οὐεντικόν
φίμφατον φίχᾶ·, οὐ γάρ τοι ὡς εἰς τέλον. Ηώς
εἰς ἔπον· οὐθενὶ δὲ καὶ τῇ μὲν τελικὴν. τῇ δὲ η
μίκρην καλείσθω διδάσκωσε διαλέγεσθαι. Μίση
μαίσσονται σύχησι διδάσκωσι περισσάται.

Λίγω Σωκράτεω χρονέναι σοφὸν. οἷμαί
πάντες ὁμολογήσειν.

περισκείσθω δὲ καὶ ἐτερόντι εἰς ἀπίτιον
καὶ κοινότερον διδάσκωσε ψευδόνον στλνδην τὴν
φραμματικὴν. ὅμοιωσε δὲ καὶ ἡδί τῷν ἄλλῳ
καλείσθω δὲ ἐλειστικὸν φεύγειν.

Καὶ ἔτι ἐτερούτι ὁμοιώσεις ἐπίτιον τῷν περὶ^τ
φίσεων διδάσκωσε νῦν. Ηὔδεως. Ηώς ἄλλ
πλως κατιζορεῖν περὶ τῶν χρείαν δοκίην καὶ
ἀθεινῆς ἐν διαχειματίαν καὶ ὄπως ἄλλως
χειμῶναι περιθίβει κατὰ λόγου ἄντην. καλείσθω
δὲ τῇ μὲν περιφραμματικὴν. τῇ δὲ ἐτεροτελέην
περὶ σύνολον δίτοι συγκατιζοριματικὸν.

Τὸ δέ ἐλειστές οὐ πληρίσειρον τῆς συντάξης
ἔεισι περὶ τὸ δοκοῦν οὐκανῶς ἄλλον ἔχειν εἰσαγεῖν
τῷν ἐιρημένων οἵτον διδάσκωσε εδιαλέγεσθαι
διδάσκωσε τὰ γραμματικὰ διαλέγεσθαι εἰς. Εἴ
πει καὶ ἐν εἴρησι συλλαμβάνοντι τὰ συγκείμενά
περὶ περιθίβεις οὐκάστωι τῷν ἄπλων ἔτην ἄλλον

Περιηγήσεως ἀμφιροῆς εὐχέντου μετροφοι
Ρᾶς παθητικῶς συμαίνεται παθητικόν. γέ
ροι ματιά. ὄχθη ματιών ματιών.

Τόποι οἰστιμέσοι.

Σηκούσειν δὲ καὶ περί την οἰστιμέσον ποθε,
πιπεριποιητικόν. ἢ ἀντισατικόν. καὶ ίναντε
ωματικόν. ταῦτα διάφοροι αἵτινοι τρίτοι,
καθηματικοί. οἰστιμέσοι μάχηματι αἷγαν
ροματικοί. ιναντισματικοί. ἀνθίσαματι.

Εἴ τι εἰ οἰστικρατεῖσε συμαντικόν. ἀιτιοτε
καὶ διάφοροι τοι περιποιητικοί. κίκηματι, αὐθηματικοί.
κιμόματι. Εἴ τι εἰ ἀστελίος. ἀποκατεῖ διάφορον
πιστική έντινη. ὡς ίδι τῶν ιυδετίρων ίλιχθη
πορεύοματι ἀειναρχεί. ωχθηματικοί. τὸν θεόν.
κάθηματι, ή κεῖματι έν ταυθεῖ.

Εἴ τι εἰ κατ' ἀειθησίρ ἀναλιπτήκον ή ἀλ
λως ἀντιληπτήκον. καθ' ὑπεροχήν, ἢ δρεκτικόν,
καὶ γενική διάφοροι παῦτας φεύτεροι ἀπόγοματι
βοφραίνοματι διέυοματι ἵριζοματι. ἐφίεματι. πε
ριέχοματι ἀντί λαμβάνοματι. περιγίνοματι.

κοινὸν δὲ η τοι ἀιτισχήσις ἀποκανταχθεῖ. διό.
ἔφθη. ίνα καὶ διάφορος ἀλλως φράξειν καὶ πρός
τὰ μόξαντα. Αἱ πρόσωπον.

Τῷρ δὲ ἀπροσδιάφορον ενομαζομένων
διάτομον παριάσναται πρόσωπον. τὰ μόρ
καθ' ὄλτας κεῖται ίκισα πρὸς ἔτερον συντάτ
τεθατικούντα οἶον τὰ παθητικά λέγεται
θύεται. λείτεται έιρηται. ιπράθω καὶ τὰ ὄμοια
πολλήν εἰ μή περιποιητικῶς. οἶον ίκισ
εσκίμοι καὶ ἐγνωσκόμενοι. καὶ ὡς τὰ παθητικά

ΔΗΟΥΣΑΙ οὐτε ἐκείνων

κτιτικόν.

Τὰ δὲ πρόσθια ἔτερον ἀκτιτικῶς καὶ περισσά
πτικῶς, οὐτε πιβατικῶς.

Τὸ μὲν δὲ τηλέτην κτιτικόν ἐστι γενικήν καὶ ὁμοίωτικήν περιπολούσαν τηγανίτην καὶ τούτην οὐ μόνοις
φίρεσθαι μέλλουσιν, αλλὰ καὶ προσήκουσιν τούτην εἰς μοίρας

περιπολούσαν τηγανίτην.

Τὸ δέ περιπολούσαν τηγανίτην εἰς χαρίμφατον
καὶ μυτικήν ὡς ἐνθέσει. ἔξεστι. συμβαίνει προσῆκονται, περιπολούσαν τηγανίτην καὶ τούτην οὐ μόνοις
φίρεσθαι μέλλουσιν, αλλὰ καὶ προσήκουσιν τούτην εἰς μοίρας περιπολούσαν τηγανίτην.

Ἐπιβατικόν.

Τὸ δέ ἐπιβατικόν. εἰς ἀπαρίμφατον μεντονας
χῶς, μεταφένασι. λεπτή λαχεῖραν ἐνδίχτηι εἶνασι. φίλες
γενίστηι. μεταπέπιπρον. κοινόν δημόνον καὶ ταῦτα
τὸ ἀπαρίμφατον. ἀλλὰ παραχρημάτους οὐτε
πεσεῖται. μέλλουσαν δὲ δυσίποτε.

Αὐτάλυσις ρίματίθι.

Αὐτάλυσις δέ ἀπλῶς τῶν ρίματων εἰσετελεῖσθαι
σύστηχον ὄνομα τὴν μετοχήν καὶ εἰς Τὸ ὄμοιό
διστιθάριτην κατέσθετον οὐ κατέσθετον οὐ κατέσθετον
γενικήν. οἷον λύκιοι συνεμάχειν τοῖς τρωσίν
σύμμαχοι τοῖς τρωσίν δύον, τῶν συμμάχων δύον δύον.
συμμαχούτεις δύον. τῶν συμμάχων τῶν δύον δύον
τῶν τηλερουμένων εἰ μόνοις δημότοι εἰστοτε ταῦτα.
Ἐγκλισις

Τῶν δέ παραπομίνων τῷ ρίματι θηλίσ
στερνόν. λόγθι μέρος. βούλιμα εἴτε εὖρημα
εἰς χήνας φεγγάς συμμαχίαν δέμασον.

ΜΑΛΕΙΤΑΙ θέν ὅρισική καὶ ἀσθεφαντική. οὐ
θίως μέντοι ὅρισικά δτι σιὰ τώτις ἀσθεφιανά
κλησι ὅριζε μεθα. γερεν δὲ εἰ ναλούμ φέρεισια
Βεβαίωτικοι σύνδισμοι καὶ προσέτι εἰ ἀπίσιο
λογιοῖτεροι οὐδὲ παύτιν. γέραφα λίγω δῆ
γέραφα καὶ δτι προσατῶ κινοῦμαι. ἔχει
δὲ τὰ ὅρισικά σφισι τὰς κατάφασιν οἰκειμέν
νιν διὸ καὶ τὰ ἀσθεφτικὰ ἐπιφέρειμα καὶ
τάλλιλον τοῖς ταιούτοις. οὐα τὰς ἴνδον καὶ
τάφασιν ἀστάσι. οὐ γέραφα. οὐ μήν δὲ καὶ τα
ὶ προσακτικοῖς, οὐ ιυπτικοῖς οὐ ποτοπαντικοῖς
τριμένται ἀσταγοριστικὸν μὴ τοῖς ταιούτοις
τικεῖορ καὶ εὑρ λίγου μέρη. μὴ γινώσκε. μηγνοῖ
η. μὴ γνῶσ. οὐ μήν ἀλλ' εὐ δὲ τοῖς ἀσταρεμ
φάτοις τὸ δυ, σύνταξεται. οὐδὲν δὲν δὲ οὐ
τὰς κατανάσκει ἀστοβάλλουσας γεμήν ἡ ὅρισι
κή τὰς ἐνοδαρ κατάφασιν. οὐκέτι ἄρη ναλού
το ὅρισική. οὐδὲν ἐπερώτισιν μίτεισιν ἀτ
ραγόφεις.

προσακτική.

Η' δέ προσακτική. οὐδὲν δὲν ἔχει τὰς
σύνταξιν τῶν διετίρων προσάπων. οὐδὲ
ἔμέφωνας ἢ τοῖς δρισικοῖς. Ήτε γαρ σύνταξις
κλητική. τό τε σύνταξις μέμνον προσεριματέ
κα. ἀφίσισι τὰς ἀμφιλογίαρ. τὰ δὲ πρεωτος
προσωπούτας προσακτικά. ἀλλάδευτος
πότακτοι πλειστοι ναλούσιν. Εοικε δὲ τὰ τῆς
τεκλισιως συγκεχυθει καὶ δύο ζυκλισεις οὐ
κιαρ συμπλέσισιν.

260 θτι γάρ οὔτε προσκαλούμεθα ἐαυτούς, τε μήν προστάσιο μήν εἰσαυτοῖς. Οὐ ποτίθεμεν θαρρέονθετικὰ μὲν τὰ τοιαῦτα συλλιπότικὰ δη. Πράγμα γάρ ἐκκλινῆ τινενδιπτέρων περίστρεψιν διχεταὶ εἰς τὸ πρῶτον οὐ ποτίθετικὸν ὅπερ.

Τὸ μὲν οὖν ἐλεῖσθον τῷ προσακτικῷ πρῶτον. Καὶ τὰ ἐλεῖσθον τὰ τῷ προθετικῷ διέπεραν καὶ τριτα. Εἰς ἵνωσιν δέχεται τὰς οὐεγκλισθεὶς ἵνα εἰκατέρα ἀναπλιφθαται τὸ διτρίτον τῷ προσακτικῷ προσοξίν ἀπό τοῦ προσώπου δηλοῖ. Σευτίρε εἰς ἀνάγκης παράλληλονομένου εἰς μετάδοσιν τῆς προσάξεως, ἀπόσαται γάρτοιν προσάξεις ἀνημένητέρου.   Εὐκτική.

Η δευτερή νωδ τῆς γενομένης εὐχῆς οὐδε μηδει. Καὶ εἴστι πρήματα ἔχειτε. Αἱ τῶν μηδενὶ εὐκτικοῖς εἰς πλειονα. εἰσπάσιν παρατίθεται τοῖς διδριστικοῖς δεόνται. Εἴτε ἔγραψεν ἵνα καὶ διδριστική. Ιωκτικὴν ἀναδιζεῖται σύνταξην φιαφέρει δι. Τὸ πειρί τὰ πρήματα ἴνη τιμῆς. Τὸ πειρί τὰ εἰσπρήματα. Καὶ τὰ μηδενὶ πρήματα μετὰ τοῦ ἐνόντου πράγματος τῶν ιωκτικήν σημαντικά διάθεσιν. Τὸ γράφειν, οὐ τὸ φιλολογεῖν τοῦτο εἴτε ζειμόντι ὄνομα διπλεῖν εὐχῆς οὐδεὶς προσματάσκει καὶ τὸ ιφ' ω τὰ τῆς εὐχῆς, ὡσπερ ἄρα καὶ τὸ εἰς μιαφέρει τοῦ ἀνθρωποῦ καὶ τὸ μηδενὶς ὄνομα διπλεῖ μοναχοῦ ἀριθμό. Τὸ δὲ ἀνθρωποῦ πρόστιο τῷ τῆς κατα-

Βῆς Ρυθίας σημανθείνω παραφισάμενον τὸ χρήσιμον τὸ εἶδος. ἐσαύτως δὲ καὶ τὸ εἴγαρον περὶ τὸ τέλος τὸ λιόθερον. καὶ τὸ τάχιστον δὲ τὸν οὐτικούν τὸν οὐτικούν μίνα. σημαντίνει. δικέτιδὲ καὶ τὸ ἄγαρον. αὕτη δοξά μοναχῶν οὐτιτάσιον δηλοῦσα. οὐδὲιωσαν δὲ καὶ τὸ γράφον. περὶοστὸν τὸ ἄγαρον. ἀπόφελος ἀδάκρυτος καὶ ἀπάκμων ἀθαί. δικέτιδὲ τὸν παραγάλλον διάκρισιν τὸν παραφισιστὸν τὸ ὄφελος; οὐκέτι τῷ ἔνθετῳ οὐτοτακτικόν.

Τὴν δὲ οὐτοτακτικήν δικέτιδει μίσατικήν καλόσιν, ὅτι οὐκ δῆλον χωρὶς σύνδεσμου μίσατο καὶ τὸ εὖτος, οὐ καθόλαδον δὲ τοῦτο, καὶ οἱ καζλούμφοι τούτοις ἀποτελεῖσικοι σύνδεσμοι. οὐδὲ τὸν αυτὸν σύνταξιν φέρονται. Σωκράτης περὶ μίσατος τὸν οὐτικόν. δικέτιδει μὲν δῆλον οὐσιώτατοι εἰ μή οὐτοτακτικοὶ τοῖς περιγράμμοις σύνδεσμοις περισσοτέρευεται οὐτοτακτική. φέρεται δέ τοικαντι μετὰ την εὖτος καὶ τῶν ισων οὐδὲ μέλοντας οὐτοτακτικοὶ εἰνεσάται. οὗτον εὖτος φιλολογῶ, πας πίσαι διων. εὖτος αὐτοχινώσκω. παραγίνεται διων. εὐτοτακτικός δὲ καὶ μετὰ την εὖτος φιλολογίον, παρισαι οὐτοτακτικοὶ εὖτος καὶ μήν σύνταξις παραχυμένου ιστίμηται. οὐσιώτεροι δέ τοικαντι μεταβολογικοὶ. εὖτος φιλολογῶ ποτε παρεγίνετο διων. ποτε δέ καὶ ἀποτελεῖσθαις εἴχει ακούεισθαι. οὐδὲ μέντοι τοῖς εὔομένοις ποτε αἰτιολογικοῖ σύνταξις οὐκέτι δέλνεται. οὐδὲ γάρ θεούσι τὰ αἰτιαὶ πειλέγεται, δικέτιδει καταλε-

ΑΙΛΟΤΕΡΟΥ Τὸ διῆγο λογίκην ἐσπιρερομένων τότε
παρωχημένων. ἵνα διδάξῃ παρεγένετο σίων
ἐν παραγενήσεται ἵδι μὲν τοιτοῦ ἀποτελεῖ
κοῦ παραγενήσεται, ὡς δὲ πρότερον μίλλον
ἴνις εἰς τὸ βύστοτακτικὸν γυντω τὸ ἴσκητικὸν ἵδι
παρελιλυθότα. οἶον παρεγένετο ἵνα διδάσ
κοιμι. Αδιδάξαιμι. Βουλεταὶ τοῦτο καθόλου τοῦ τό^{το}
τοῦτο εἶναι. ηὔρη μὴν ἔτι γυντω χωμένος ὅρο
μὴν τοὺς λίγους τας.

Α' παρέμφατο.

Τὸ δὲ παρέμφατον, ὄνομα τῇ φύμαστο καὶ
οἱ νόσοι τῆς γοᾶς διετοῖο μὲν φύμακα λόσοι τὰ
φίλλα ταῦτα κατηγορήματα ἢ συμβάματ
α, διὰ τοῦτο ὡς ἵδι κανέντος ὄνομα τὸ δὲ παρέμ
φατον πεποιηθεῖσαν αὐτούς τοις κλισίσ. οἶον περι
πατεῖθιστο. ὅριζομαι περιπατεῖν θέων
τοῦ δὲ παρέμφατον μεταβάλλειν
λόγοτο. ὅμοιως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ιγνήσ
εων. περισκεμένους δὲ τῷ τῆς ιγνήσεως
ἰδιώματο. οἶον έυχομαι ἡ περισκάτω. ὁμοί^{το}
πο διὰ παρέμφατον κανεῖσιν εἶσαι οὐ^{το}
ιλίσις. Βουλήματο. τοῦτο δὲ περιστερός
κόρ. διαλόσιτο διὰ δὲν καὶ διὰ με. οὐτοῖνει διων
φασι διων καταγίγνεται. λέγουσι διωνατούσι
θεωνα. Ταῦτα δέ τοις διατάσσονται περι
θέντι κατάληπτο τοῖς διατάσσονται. καὶ
λόρη τοῦτο φαμέν τὸ ἀρετῆς ἀντιπειθατοι καὶ
το φιλοσοφεῖται, διδούντο. οὐδιόν. καὶ τῶν διατάσσων
τὸ ἀδωδίνοι. ἀντιπειθατοι εὖρη καὶ χρήσις.

Ι' διον διὰ παρέμφατο πρὸς τὰς ἀλ
λαχεῖσις καὶ τὸ τελείωτον καὶ το περιγένετο

ἐπειώσε ρῆμα τὸν τὸν δίδυμον
 οἵτινες μετέβασιν. οἷον συγγνώσκειν τὸν
 κυρτικότεν. καὶ τὸ παντὶ προσέπισται, καὶ
 παντὶ ὀριζμῷ συντάττεται τὸ ὄμοιρον
 τὸν τοιούτων καὶ τὰς ἄλλας ἐγκλίσεσθαι
 πεῖσσοις. καὶ εἰσι τῷ συντάττεται. ὅρωσε
 μελτᾶν ἀναφίνασκειν. καὶ μετοχὴ μετ
 λετῶν παναγινώσκειν ὄνόματι. καλὸς ἴδε
 οὐ. ἀνδρεῖθε μάλεθαι. καὶ τὸ τέλος μιωρίος
 κένοις τρόποις περι συντάξεως ἀπόστολος
 οὐ τετέναι προσκεῖθαι. διάσκωσε διαλέγει
 θαι. ἀπόδει τὰς τοῦ χρήματος δουλώσασθαι τοὺς
 χθρούς ἀκοῦωσσα μαθεῖν τὰ περι τὸν πέλιν
 ἀσθλώσεις τῶν δισμῶν προβεβαῖς θετο
 σοκίης δίσω μετοι ἀργυρίον προσθαῖται ἀνά
 στην κοινωνωσσι τῶν ἀγαθῶν μή φθονερός εἶται
 και δοκεῖν. προλαχχῇ μίντει τὸ σαφεῖτον χάριν
 ἀστεριῶν. προσθίτεον οὐδὲ ποσατίκεν τὸ
 περι πλευτικέν τὸ πολλοθετικέν οὐδὲ
 ἀρρώ, οὐ πάσας δὲν ἔχειει ὑπαγόρευι, παρακε
 λάσει παῦτα ὥστε τούχεν τούχεν ἐφ' οὐτούχεν το
 μῆτε καὶ μόξης. προσκιρτικάκι ὑπηρετικά
 μέλισα διέιδι τοῖς προσκιρτικαῖς καὶ οὐ πε
 πτικαῖς καλουμέναις τὸ ἀπόστολον μέτα
 φίρεται. βούλομαι οὐθέλω γράψαι. προσκιροῦ
 καὶ οὐθέματος φιλοσοφεῖν. οὐ πιθυμῶ οὐτείδε
 προθῶ οὐθεῖν, προθυμοῦμαι βοηθεῖν. οὐ πιστε
 καὶ οὐδὲν αμαρτυράφειν, καὶ οὐτις τοῖς οὐ προ
 πάσαις. οὐτις γεννέθηται ἀφικίθαι προλε
 λούσαι.

Εὐεσθές ἀδόπισθε.

Αἱ ποδούσιοι μὲν δὲ οἵτινες εἰσεῖν τῷ
μὲν τελικῷ κατάτελονται καὶ εἰνεσθέται ποδέ
ρύπουματι εἰντυχίην τὸνδρι. αὐτιβολῶσε παρα
γενέθαται οἱ παραγινεθαται εἰ τὸ ἄπαξ, οἱ τὸ πολ
λάχιστον χρεία. Εὐεσθές ἀδόπισθε. μέλλων.
Τῷ δὲ οἱ σικῶνται κατάτετο παρηκον καὶ τὸ
εἰνεσθέ. οἷον τὸ μέλλον ἀλλ' εἰς πάντας ἀλλ'
ἀφιγγιματικῶς μὲν καὶ σοξασικῶς, καὶ γνω
σικῶς ὅτιοῦν. φασίν ή μηκῶν ή ἔιδα τὸν σένδρο
ζειρικέναι. λέγουν. ἐρεῖν. οἱ παραγγελτικῶς σικῶν
παραγνύμως περὸς τὸ μέλλον. τὸ μέλλον. οὐ
ποιητικούματι ιριν. ἐλπίζω ὅφιθαται. μέλλω
στράσειν. κατάλλιλοθε κακὴν καὶ ὁ εἰνεσθέ τῷ
μέλλοντι μέλλω στράση. ἀποδοθήσεται δὲ καὶ
τοῖς οὐ προσάστοις τὰ περιτον χρόνον οἷον
ως τοῖς τελικοῖς ας ζειριται. πρόσωπα?

Τῷ δὲ παραπομένων τῷ, βέβηματι π
πρόσωπα τρίος οὐται πρώτον. οι περιέσαι
ποι φράσει διλέγων, δευτερον οι περι το περὸς
γνόλιζοθε. τρίτον. οι περι έτερο. οικισσού
γαμα ἀλλήλοις διτο. ἀλλὰ πολὺ τὸ τρίτον λεῖ
πεται ποι πρώτητε καὶ μιστίρου. τὸ δὲ δεύτερον
περι έτι το πρώτο. καὶ διτο πρώτο καὶ
δευτίρου λαμβανομένου διχα πο τρίτο. λέ
γοθε ἀντιτιτο, οἰον τότοις ξεύριζαν ἐριω. οὐ
διστιθε καὶ μοι ὅμοων. τρίτον δὲ οικισσού
λιγοιτο. μή καὶ πρώτητε μιστέρου λεζομένη
σονυπακουομένου.

Ἐτίτθε μέδιον πρώτον καὶ δεύτερον διηγεῖ
τὸν συλλαχμβάνειν. τὸ τρίτον εἰς πληθυντε
κόνιδιον. τὸ δέ τρίτον εὐδίτερον τούτων,
καὶ τούτον ἐγὼ μέδιον καλεῖν θεόν περιπάτησι
φαίνου. αὐτὸν καλεῖν θεόν περιπάτησι, διε
κτισθεῖσαν οὐκέτι περιπάτησιν. οὐδὲ
καὶ οὐ περιπάτησιν. αὐτὸν τὸ τρίτον
τὸν πρότερον τὸ πρώτον καὶ δεύτερον ἔχει οὐτε
καὶ τὸ δεύτερον πρότερον τὸ πρώτον. Τὸ μέδιον τούτο
πρώτον συλλαχμβάνει τὸ δεύτερον. οὐδὲ περιπάτησι
λιν δ' οὐ. ἐγὼ δὲν καὶ οὐ περιπάτησι μέδιον φα
μέδιον περιπάτησι δ' οὐ.

περί μετοχῆς.

Μετοχή δ' αἱ καὶ τόσυνομα φηλοῖ. μέρος δὲ
λόγου μετέχον τῷ ὄνοματι θεό. καὶ τῷ ρήμα
τοῦ, μετέχει δὲ τῷ μέδιον θεό καὶ πετῶσιν,
τῷ δὲ διάθεσιν καὶ κρίνεν καὶ συζυγίαν. διὸ
καὶ τῇ μέδιον τῆς ἀμφί τόσυνομα συντάξεως ἔχε
ται, τῇ δὲ τῆς ἀμφί τὸ ρήμα. ἡσε καὶ αἱ ἔχει
συντάξεως τὰ ρήματα πρότερον ἀλλιλάτε καὶ
πρότερον τὰ ὄνοματα διτοικαὶ μετοχαὶ πρότερον
ἀλλιλαῖς τε καὶ πρότερον τὰ ρήματα καὶ ὄνοματα
τὰ αἱ τούτοις γράφειν ἐθέλω. καὶ τῷ λίγῳ
ἔφερμαι. διτοικαὶ γράφειν ἐθέλων καὶ τῷ λέ
γειν ἐφίει μέδιον. οὐ βέλτιον γέ μη μέλλοντο
τὸ μετοχικόν. οὐκω ερῶν. περί μετοχῆς γελῶ
τα.

Ἐτιώς μισθωμι. Σωκράτει διτοικαὶ^{τοικαὶ} καὶ ὀδιδούσες Σωκράτει. Ετιώς φιλῶ τὸν
περιπάτησιν τὸν σωκράτην καὶ αἱ θεοὶ^{θεοὶ}
θεοὶ τοὺς γυμναστὰς διτοικαὶ διτοικαὶ τοὺς

δυμναζομένοις τὸ δὲ τέξων οὐ εἰδὼς. πεσιτε
καὶ κατὰ ἀντιμίριαν. ὁσανεῖ ἐλίχετο τέξων
εἰδήμων.

φέρονται δὲ ἀιμετοχαὶ οὐτὶ τὰς ἄυτὰς τοτε
εἰς τῷ ψήματι. καίτοι τῷν ἀλων πτωτοῖς
καὶ λίγῳ σῆτῃ ψηπτῷ ψήματι θριμένων
δικ οὐ τὸ ἄυτὸν τῆς συντάξεως φερομένων.
κόπτω πατοῦ ποτεύσ τούτου. οὐδεν καὶ σῆς
λογοτείτεντι τὰ πτωτικὰ οὐδὲ κυκλῶ πλάνη
τῷν μετοχῶν.

Ἐτιώς ἀπολελυμένως φαμὲν ἀνατενίσα·
καὶ τῷ καὶ γράφω καὶ χειρῶ. οὐτω καὶ σῆν
πονέων τῷ καὶ γράφων χειρῶ.

Φιάτι ιύρηται ἡ μετοχὴ.

Ζειν καὶ σῆλον, ζτι πτωλύτι οὐδὲ βραχυλος
γίαν καὶ ἔκατησμόν λέζου συμβάλλονται ἀ
μετοχαὶ πτωλύ γάρτοι διαφέρει οὐδὲ σφραδίαν
τὸ γράφων ἔλεγον. τῷ γράφον, καὶ ἔλεγον,
καὶ τὸ γράφας ὀφέλισα, τῷ γράφα καὶ οὐ
φέλισα, καίτοι σιμχοῖς οὐ τῆς ἀυτῆς, οὐδὲ
καὶ ἔτερος σέοντως, καὶ σῆτο ψήματα οὐδὲ τὰ πτω
τικὸν μετινέχθη ὀχημα. οὐδὲ τῆς μετοχῆς
πτωλὸς τῷ ψήμα σύνταξις. σῆλωμα δὲν οὐδὲ
τίας, οὐδὲ τὸ πσοργίεθαι τὸ γράφας ὀφέλισα,
οὐδὲν τῷ γράφας ὀφέλισα. πτλαγίως.

πτωλὸν δὲ χρήσισ καὶ τῷ πτλαγίου τῷ με
τοχαῖν. οἶον οὐδὲ σιδάσκοντ θητει Σωκράτ
τιος, καὶ οὐδὲ σιδάσκοντ θητει σύ μονθάνεις. τὸ
τε πτλαγίον οὐδὲ σύντάξεως πττο. οὐδὲ οὐδὲ
πτλαγίον. οὗτοι αἴτιων φῶς. οὐ κατὰ συμβιβικής

θύο μὲν τοῖς υπερτρόποις τῆς περὸς τὸ ρήμα
 μετοχῆς συντάξεως διέτημέν οι, διὰ μὲν κατ' Ἀ
 κολουθησίν ἀπό τοῦ ἐνθείκετος εἰς ρήμα διοιστρος
 περὶ τὴν τῇ ισθείσῃ. ἡ γέρτοι παχαλαζή τῷ
 περισώπου ἐν ταῦθα σολεικισμός. οὗτος ἔιρηται
 περὶ τοῦ Σωκράτης περιπατῶν σίαλετο
 παι, καλείθω δι' ὄτοιστος τοι τὸ περισωπό^{το}
 κός. ὁ διό. Τοῦτο γενικῆς ἀδιαφόρως ἐπεροπέρος
 περὶ περὶ τὸ ρήματος Σωκράτους σίαλετο
 γενικού. διὸν καὶ σύγράφεις περισωποείθεται
 διετέρῳ περισωπικός ἀμετάβολος. Τρίτο^{το}
 διό. Τοῦτο μοτικῆς κατὰ διάφορον καὶ οὐτο^{το}
 περισωπήν τὸ ρήματος, σίαλετο μένω Σω
 κράτης, παρήν. Τέταρτο^{το} διό. Τοῦτο ἀπίτια^{το}
 κῆς ἀδιαφόρως καὶ οὐτος. σίαλετο μέμνον ὄρθρο^{το}
 καὶ ξαρχ. καθολούσθε διοιστρογένως καὶ οὐκοισ
 πετότως τοῖς ἐκ περόπου πετωτικοῖς συ
 πανομένη μετοχή τῶν τὸ ρήματος περὶ ποιή
 σεται ἀκολουθησίρ. ὄρθρος κρυπτοντα. ἐμοὶ^{το}
 βουλομένων. τὸ μὲν ἀπέχοντο αἵ περιει^{το}
 δι^{το}. Αἱ περισωπέται. Ταῖς δὲ ταῖς
 περισωπών μετόχαις ιδίον μάλιστα τοτί^{το}
 ένθειαν τῷ περισωπέτερων, περὶ διναπλήρω^{το}
 σιν γίνεσθαι τὸ διυτίου τρόπου διστον, οἷον ἀδιν
 λεν οὐ διατίτις ἐπελθάν, ἀλλα^{το} ἀφαίρησε^{το}
 ται. καὶ ιδίωτης ἡν διαμετέρην περισηκορ
 διν τῷ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐπεραῶν ταῦτα, φίον
 ἐπερχ, τούτοις ἀντίτοις πολεμίσει πε
 ρίναι. ἀντίπειξ ἐις μάχην. οὐδείς δέ καὶ
 πειτῶν ἀλλων.

περισσότεροι.

Α' Ιδίτων περος ωπικῶν καὶ εὐθύλογῶν
ψευσι. ἀδιαφόρως τοῖς τῶν ρήματων περού
εἰπεῖσθαι σπουτάσσονται, γράφων ὀφελῶν ὥφετος
λεῖς ὀφελεῖ. διὰ τὸ μή διακριτικές εἶναι περού
εἰπεῖσθαι. καὶ εὐθύλοις μὲν συντέκονται.
Ἐν τῷ μάταιον πορείᾳ λαμβάνονται, τοὺς λόγους
επαντῶν ρήμασι διὰ τὸ μοιρᾶς διεύθυνται. Τοὺς
λέγοντας εἰπεῖσθαι καὶ μεταρρευτικά ἄτα καὶ
θηλυκά περιτάξιται μετοχῆς, τὰς τοῦ περού
κρατεῖσθαι γενούσι τοῦ τίσι τοῦ ὀρευνικοῦ μετοχῆς
χάριν εἰπεῖσθαι. οἷον ἄνθρες καὶ γυναῖκες καθάπερ
μένοι διαλίγονται, μῆλαν δὲ τὴν καὶ θηλυκῶν
περοτευομένων σύνδεστέρων, τὰς τοῦ θηλυκοῦ
διατομούσαν ἄτα περοτέρσοιον τὸ διμήρων
τοιμένου ἡ μέτερχιτος ἀλοχοῖς καὶ νήπιοισι τίκτε
να εἴσατο; οὐδὲ μεγάροις ποτίσιγματοι, ἢν διὰρ
ρευτικά καὶ θηλυκά διμήρωποι χρῆν κατά μετοχῆς
ψηματισμὸν φωνῆς ὀλλάξ μή κατά συμμοιχῶν
σύνδεστέρων ἀποδέσσοις μετοχῆς. οἷον δέ
καὶ τό, νοῦς μὲν ἡδι καὶ αἰσθησίς ἀπό τοῦ
λαρνακικριθέντα.

Ε' Τι ἔλεν διάφορα περοτάξιται γένιν χωρίες μετοχῆς ποτε οὐ γενοτέρους ἐσαι. Εὐδίκαρης λαβεῖσθαι διδίκαστην τὸν ιδοσσα διεύθυνται το. συνάπτονταίδικαί τοις ὑποστρικτικοῖς ρήμασι μετοχῆς θείρ πελείον διλούσσαι τῶν συστάχων ρήματος των. οἷον γράφων εἰ μὲν καὶ γυραφώς, οἷον γείρη τῷ γράφῳ καὶ γέραφα.

πειρί ἄρθρου.

Τὸ δὲ ἔρθρον δὴ μὲν λέγουσι τὸ τεκτίνμενό
ποτε ταῦτα μὲν τοῖς ἐνόμεσοι. σία, ρῆται.
Σὲ δέ τοι προτάκτικο τέκνον ὑποτάκτικόν, ὡς
σιώρισαι πρότερον. κυριως χειρὶ ἄρρεν Τὸ
προτάκτικόν. ποιεῖ δὲ ἀναστόλισμα προτε
νασμένου του εἰτὴ συντάξεως. οἶον εἰ μὲν λίσ
τοις. ἐνθρωπῷ πάντες ἀδηλότινα ἐνθρωπ
πον λίγαι, εἰ δὲ ὁ ἐνθρωπῷ. μήλαιν. προτε
νασμένον γάρτινα τῶν ἐνθρώπων πατε
σί αὐτοῖς βουλούται: καὶ δι φάσκοντες τὸ ἔρθρον
ειμαντικόν πρώτη γνώσεως καὶ μητέρας

Τὰ μὲν δὲ προτάκτικὰ πάντων τῷ
ἐνομάτων προτίθεται τὰ δὲ ὑποτάκτικὰ οἱ
τὰς αὔρισου τῷ τοι; ἴγκλινομένου ὅσις προτί^θ
θεται, δὲ παυτὸν ὁμοίως καὶ συνδισμού τῷ πρ
ει. ὁ πατερ καὶ τῷ γε, ὡς καὶ καὶ τῷ πατερ, διασ
ποιται δὲ καὶ ὡς πάτερ. καὶ οὕτου λίγοσιν. ἀλλά το
τῷ πάτερι πάντα λαμβάνεται. τῷ τοις συν
τάξεται μόνον οὐ τῷ τοι τοις εἰρημένων τῷ. Σπάρε δὲ
ἔντους τοις ἀγνοοῦται μηλῶσαι βουλιται καὶ τὸ
πρότερον τοις ἴγκλινόμηνον, οἶον
οἱ προτετῆρεις. ἐνθρωπῷ, προσκειθω δὲ τούτοις
καὶ τὸ ἄγτα ως μὲν το ἄγτινο προταῦμα μηνον
ἄττ, ἐντετέλης, ως δὲ τὸ τινὰ ὑποταῦμα μηνον
ὁ προτεττάπτης.

Ἐτί τα μὲν προτάκτικὰ. ὀνομάτων καὶ
μετοχῶν καθόλου προτίθεται. ἐντεννυμένη
θετεῖσα προσωπῷ. τὰ δὲ ὑποτάκτικὰ καθόλου ὅπο
κασίτεκνοι μετοχαῖς καὶ ἀντωνυμίαις τυχεῖ
EE I

καὶ ἐπέμενε. ἀκολουθητικὸν ἄρα, τὸ οὐρανόν
καὶ τὸν πάντων τῶν πτωτικῶν προηγεῖται
καὶ διὰ τῶν σύμματων. οἷον λέγει Τίσσος φρεών.
τὸν φαύλων κράτερι τοιδυνομιαῖν. γοῦν δῆ
καὶ εὐκυρίως ἀντὶ τοῦ ἀρεθρονταυτοῦ σύμματος
οὗτοί προηγεῖται τῶν μὴ πεφυκότων ἀρεθρούς
συνάπτεισι. Καὶ σις δὲ τῷ προτατικῷ
καὶ πάντων πτωτικούντων πτωτικῶν τούς
τοις μερισμοῖς καλομένοις συνδισμοῖς τῷ μὲν,
καὶ μετριχῶς διῃ, οὐδὲ κατέβοται. οἷον ἀντί^τ
πρωτούριον μὲν ἡδύντερον. οἱ δὲ πτωτικούντων
πέζοντο, καὶ κατὰ γνικήν. τῶν δὲ πρώτων πτωτικῶν
ελαττεῖς. διὸ βάρβαροι. Καὶ κατὰ στιλατικήν τούς
ερατιγούς τοὺς μὲν ἔλλαβον. τοὺς δὲ λαβεῖν
τυδεῖ μᾶς καὶ μυνθισσον πρόληψις.

Εἰνθα δὴ καὶ εἰ μὲν κατὰ πρόληψιν πλην
θυντικὸν σύμμαχον προτάσσεται πρόσοντατον
τὸ επόμφον. διὸ δὲ προηγεῖσθαι ἐντὸν
ἀπροσδοτοῦ ἀετοῦ στιλατικὸν μέν. δὲ μὲν. ἀπό^τ
ἀνατολῶν, οὐδὲν. πατέσσα μυσμᾶν.

Εἰδί τοις τὰ μερικόν μνατινικόν ἐπεται, γενικόν
δὲ τὸν ἀντίθετον καὶ πλιθυντικόν. δυστὸν δὲ
τῶν ὁ μὲν, ἀπό τοῦ ἀνατολῶν ἐπτῆν. οὐδὲν. πατέσσα
μυσμᾶν. Εἰς τοινικά τὸν ἀνατολῶν ὅτε
μὲν ἵστινικά σιελεῖται. δὲ τοῦτο τὸ πλιθυντικόν
τὸν θρόπειον γένεται τῷ μὲν ἀγαθῷ. τῷ δὲ
φαῦλῳ. τὸν θρώπειον γένεσι, διὰ μὲν ἀγαθοῖς οἷς
διὰ φαῦλοι. καὶ τὸν πλάνην τὸ πλιθυντικόν
οὐ μὲν. εἰς πλιθυντικά ὅτε διὰ τοῦτον ἐνικά. τοῦτον

Ανθράκων δι μὲν ἀγαθοῖ. οὐδὲ φάνται. σύνη
δρυ. Των, ο μὲν αὐτή της οὐδέ. οὐ.

Εἰ μὲν δὲν οὐδεῖν αἴχνεται, κείθω ἐν Τῷ ὅσ
Θροισθε τὸ ρήμα. οὐ δι γενική, εἰ τοις μεστομέ
νοις αἱ σιδερικται, Βουλομένοις δι κούπης ᾧ
Θροιστην καὶ τὸν μερισμὸν πλαχιών προοι-
νεγκεῖν, ἀνάγκη μηδὲ μετοχὴ χρήσαι πλαστ-
ρίκῃ εἰ μοιρᾷ λαμβανομένη ρήματι. Καὶ με-
Τάβασιν ἔτερο προσωπικῶν προσωπικῶν, ἀλλὰ
σιαστάντων τοι μὲν, ἀλλὰ άνατολῶν. τοι δὲ-
ντας μυσμῶν. Ισοριτοράχι, καὶ πρός ποτιν
καὶ τοις σιαστάσι τῷ μὲν γένει δι κούπης προ-
στικτηκότες αὐτοὺς σιαστάντας, Τίρη μὲν Τίρη
δι. Τὸ δὲ μήρευμα δι ιχομένων γεραρά-
τερο. Καὶ δι μυσμῶν, τολεικοφάνεια.

Ιδιον δι τοι προτακτικὸν διδετέρο τοῦ
εἰτοις τοι λόγο μέρει καὶ τῷ λόγῳ αὐτῷ συν-
τάξθαι δρικῶς. οἷον Τὸ ἄνθρωπος πρωτάρτη
Τὸ λίγω. Τὸ Σωκράτης σιαλέγοται ἀσθε, θυτικός
εἰτοις ἀνάσθετος πρωτάρτης καὶ σκλητός.

Εἰ τὸ δε, δινόματο. αὐτοτάκτης επεισθλ
κόμμον ἀνάγκη μη πρὸς τὸ ἀρόμμον ὄνος
μημόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συνημμένον αὐ-
τῷ, εἰτερον ρήμα προφέρειν. Ανθράκοις οὖτε
νεπε μοῦσα. δι μέλα πολλὰ πλάγχθη. μετά
βασις δι τοτε οὐτού προσωπου ήτο πρόσωπ
τον.

Εἰ διύθειος συντάκτητο διύθειος, πρὸς τοι αὐ-
τὸν προσωπον ἀμφα τὰ ρήματα αναφέρεται
ἔκειν αὐτορ διεπειλειν.

Εἰ διὸ πλάνηιαι ἵερητοι περὶ τούτων
περίσσωπον μετέβασις γίγνεται ἀντί, οἷον τὸν
Ἄνθρωπον ὅμοιόν τοι φέντε. Ηκατόντας
φέρεται τὸν φίλον φερασθίνω.

Εἰ δ' ἡ μὲν τῶν πετῶσιν ἵερητοι. ἡ δὲ
πλάνηια, ἐνίστε μὲν καὶ περὶ τὰς ἵερητοις
ἢ μετέβασις πρόμετρος γίνεται πάντα περὶ^{τούτης} περι-
εὐθεῖς περιστήσοντος. ἐπεινεῖς Τόβης δαναοῦς
ἢ μηροῦ ὃν τιμῶν καὶ πάλιν. τίθυντε, πᾶσα
προκλητοῦ ὅμοιος τοι φίλος ὁ ἀχιλλεὺς, τοις ἴδιοις πλει-
σον διὰ περὶ πλάνηιαν. τιμῶν ὁ μηροῦ θεός Τόβης
δαναοῦς ἐπεινεῖ

καὶ ἄλλαι πλάνηιαι διὰ τοῦ περὶ περιστήσοντος
ἢ πάλιν περιστήσοντος πετῶσιν, ἐναργίρονται
πάντα. ἐμηροῦ, ὁ ὅμοιος τοι φίλος.

καὶ ἀνάπταλιν. τῆς οὐρανοῦ, ἵερητοι πετῶσιν
πλάνηιαν πετῶσιν καταλλήλως συντάσσονται.
Ἐμηροῦ ὃς τὰς ἱλιάδας συνέρχεται. ὁ μήρος
θεός. ὁ μήρων θεός. ἐμηροῦ θεός. ἐμηρεύ θεός.

καὶ ἔτι οὐτοις. πλάνηιαι τοῖς τῶν πετῶ-
σιν πλάνηιαις ἀπόσσαις. ὁ μήρος ὁ ὅμοιος τοι
καὶ ἴδιος τοῖς λοιπῶν ὁμοίωσις καὶ ὁμοῖος πάνταις
περιστεροῖσιν. ὁ φέρεται τὸν φίλον φερασθίνω.

Εἴς οὖτε καὶ μετὰ μεταποντικὸν ἵερητον
μετοχήν επέζησεν ὁ μοιογνής καὶ ἐμοίστη-
πον καὶ ὁμοίριθμον καὶ πλάνηιο σύντακτον
κατέχεινικήν ἀεὶ καὶ ίτοι μόνην τὴν ὄντος
ματι. ἐπειρρήματι. οἷον αἱρέματι αἱρετίσθαι
περισσεύειν ἵερητον ἄν με ἀφίλοτε.

Επεινώ τὸν τρόπον Σωκράτους δὲ καὶ
Θηγυσαμένον εἰς αὐτὸν τὸν πλεῖστον ὃ
ναυτὸν τὰς εἰς ἀρετὴν λγὺν σύντι τοιούτην
δὲ ἀρεταῖς τὸν βίον διάχοντα.

Μετοχὴν δὲ ἐτεροποσωπικῶς τὸν καὶ
τῆς κυρίεις καὶ προσηγορίης ἴστρον μὲν τὸ
διάταξιν τὸν Σωκράτην ὃν ἀρετῆς ἐν ἑαυτῷ
ζυσμένης τελείας πολοὶ μιμισχόμενοι ἴστρον
εκπιπεῖ τὰ καλά.

Ἐτι τὸν αὐτοκτίκον πολλάκις, διπλός
ἐν πτῶσιν ἀποκιτεῖ, τὸ διάτροφον ρήμα
ἀποδιδοται, ἀλλὰ πρὸς ἐν τὸν οὐδένα μόνον. ἀτ
τίκον διτὸ τοιοῦτο. χρῶματοις ἔχω βιβλία.
καὶ απελαύνω δὲν ἔχω ἀγαθῶν.

Ἐτι τὸν αὐτοκτίκον δὲ μὲν δὲν πρὸς πόλιν
θυντίκον ἵνα κὸν ἀποδιδόμενον ζυριται. οἷον
ἀπρόφεστος τίννυνται. θεισκερον δὲ
μόνη, δὲν δὲν τὸ ἀνάπολιν μάτις ἀχαιῶν
ἔνθα δὲν πειλαθεὶς βουλιφόρος δι τέμοι ἀειβού
λακές βουλέυεσσι.

προσκείδω δι καὶ λαμβάνειν ἔνθα ἀν
δίον τεκτοντικὸν τὸ προτακτίκον,
καὶ ἀντὶ τοῦ ἱερούντον ρήματα τὸ μετοχὴν
τὸν ἀντί τοι λόγου φυλάττοντας ἔνθισαν.

Εἶναι γέμην ἐμοίστω καὶ ὁμογενῆ καὶ
ἐμοδεριθματὰ τὰ μεταλιφθέντα ἀλλὰ λοιστεκαὶ
τοῖς ἴστροινοις πτῶτοις δὲ, Σωκράτης, δε
πολλὰ πειροίνειρ ἀγαθά. ὁ πολλὰ πειροί
καὶ ὄγκει. καὶ μή ἡ δι τὸν αὐτοκτίκον
πρὸς τὸ διάτροφον ρήμα, μεταλιπτέον
τὸ σύνοικον. Η συνώνυμοντικὸν δέδει.

Σωκράτης δὲ λόγος ἐστιν ἀρετὴ πολεμία τὸ
μέλισα διάρετών εἰσαινομένη την πολεμία
ἐστιν ἀρετὴ λόγος ἔχοντος. Σωκράτης ἡ πολεμία
των μισθωτῶν ἐχόσατο. Τῷ διδάξαντι πολεμία
των καθηγουσαμένων πολέμων.

Εἰπειστικῶς.

πολάκις δὲ πᾶς ὁ συγγενής
πολέμων πολεμῶν καὶ ταῖς ἄκραις
λόγος. φείδημας δὲ φείδεις ἀξιος. καινὸν δὲ
τὰ τοιστοῦ πολέμωντῶν ἀναφορικῶν.

Εἶπεν πολεμῶντι δέ τι καὶ πᾶς πορτικός
καὶ ἀλλὰ περὸς γνωμήν καὶ ἀφιερωμένην τὴν
πολεμίαν συνεπιφέρονται νοσμίνην. οἷον λέπ
τος μέρος ὅμοιος πολεμῶν, πεντερῶν δὲ πολεμί^α
φιλοσόφων. Αὐτοῖς δοταὶ δέ καὶ τῷ τιστρε
τηματίκῳ τὸ δέσμοντακτικὸν μετάρχει μαχῆτος
τοῦ ὅμοιον τῷ πορονησμένῳ. Ηγεμόνιτερων
οἵστις εἰσοικεῖ τὴν ἀδύνατην, ὃς καὶ τὰς ιλε
άδης εἰσθίσει. Ηγεμόνιτος δέ τοις πολεμίοις λέοντας
καινούστις εἰσθίσει τὴν ἀδύνατην. Οὗτος καὶ τὰς ιλε
άδης οἴστις μετέτερος μοναχός. Τις κέρβερος
τοῦ ἀδενηγαρχοῦ δέ καὶ τὸν ἀρνεμένον λέοντα
αὖτις ιλερν. Ηγεμόνιστον πορτακτικῷ δὲ προθρών καὶ
μεταχειρίσινον ἀντίστοιτος ὁ μοίως. Τις δὲ πολε
μος τὰς ἀδύνατας δέ καὶ τὰς ιλιάδας πολίνοις
τις ἀνήγαγε κέρβερον. δέ καὶ τὸν λέοντα σέρε
λαρν.

Συνθήκη.

Βελτίων δὲ πολάκις συνθήκη λόγος ἀποτε
λεῖται τῷ προθρώντας ιδίαις πολεμίοις μη-

σπουδαστοις νωρὶς ἀλλάτινοι μεσοσθλαβῖν
Ἅγιοι Τέρσοιον. οἱ πώλη φροντίδα ἔχοντες. ἐνθα
δὴ καὶ συμβαίνει ἐπάλληλάτικεῖσι τὰ δέ
θρα, καὶ μήν τῶν αὐτῶν σύνταξιν ἔχειν τοῖς
ἰδίοις πεποντοῖς, ἀλλ' ἀντίσροφον. τὸ γαρ
πρᾶτον τῶν ἀρθρων ἀεὶ τῷ σεντέρῳ Τῶν
πεποντοῖς γίνεται. λίγω, δὲ περὶ σύνειν ἀεὶ^{τελευτῶν Τῶν.} ὡς εκάρη Τρία: πεποντοῖς
τὸ ἄρτον σεντέρῳ πρός τὸ πρᾶτον συμβαὶ
εἴησθε τὸ πεποντοῖς καὶ σεντέρον ἐμοιοτάκε
τεῖσθαι τοῖς ιδίοις αυτῶν πεποντοῖς, ἐνδέν
αιρεταλύσσεται. οἶον οἱ τῶν τῶν ἀπάντων ἀνεί-
ληφότες φροντίδα. ἀλλὰ τὰ μὲν τοιῶνταί εἰ-
σας δῆτε θεωρίας.

περὶ ἀντωνυμίας.

Αὐτῶνυμία δικατὰ Τόυνεμα λίξις δῆτε λαμπε
βανομένη ἀντίενδη μαζί. Τῶν γαρ δινομέτων
πρεστοὶ καὶ σεντέροι ἀμειρούντων προσφέσθ
αὶ δὲ πρόσεξει συναμένη πρᾶν πρόσσωπον πρα-
γίδην τοῖς φίμασιν οὐ λίγος τελείσσοιν, οὐδὲ
πράφω. σύγράφεις ἐκεῖνοι γράφει.

διακίρεσις.

Φιακίρειται δίχεις πρωτότυπη καὶ μητη-
ρίκην καὶ πατεργματικήν καὶ θεαὶ μάλλον σιώρα
ταις πρότερον. δῆτε δὲ καὶ ή μάδη, ἵντελής. παῦπι-
ζομοῖ. ή δὲ ηγαλίτική παῦτα μοι καὶ ἀι μάδη, οὖτε
το πραγματεῖς οὐτε δῆτε ιδιοπραθεῖς ἴμαυτόν δέ
φίτιροπραθεῖς. οἶον ημές.

πρωτότυπη.

Ταῦτα μὲν δὲ τῷ πρωτοτύπῳ ἀντίστησι
περὶ οὗ τὸ μέσον καὶ τὸ ἄκρον λαμβάνονται
καὶ μεῖς ἐπομένῳ καὶ ὑπερόπιστοι ἵζεται γένος
φα καὶ ὑπερόπιστοι. οὐδὲ πλάγια οὐδὲ πλάγια
θετονταί ταῦτα. καὶ ὅπουται δὴ τῷ πρώτῳ πλάγῃ
λουσιν. οὐδὲ ἀκατάχει καὶ ὑπερόπιστοι. οὐδὲ πλάγη
κτικὴν ἀποβάλλωσι φωνῆν, ἀπολύτως λίγον
τονταί ἐγκλινόμενοι μηδουσάσμενοι καὶ ἔμωκάσθαι
μοι, καὶ ἐυφρανάσμενοι, πάντι δὲ ὅπουται τε καὶ
ἀπαλούμενοι: φεικτοὶ καὶ ὑπερόπιστοι, οὐκ
ἐπιμέλη χρονταί ἀρέτοροι.

παράγωγοι.

Τῶν καὶ ἡμῶν παράγωγών, τὰ ἄρθρα τῷ πρώτῳ
ταῦτα. ὁ πατέρας καὶ τῶν γένεσιν εἰστι. οὐτων δέ, τοὺς τῶν εἰ-
νομέτων. ταῦτα δέ τοι γάρ πλάγας ἐκείνοις συναντάσ-
θλωσε σύντοξειν ἔχοντας. Καὶ τὰ εἴσιτα ταῦτα
ἀπετοχαί. περὶ τὰς κύριά τε καὶ προσηγορί-
ας. ὁμοιογενῆς δὲ καὶ ὁμοιοπλάγων καὶ ὁμοιο-
πλάγιων τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συν-
τάσσονται. δέ εἰς οἷς τοῦτον καὶ ἐμήσικία. τὰ εἱμέν-
θικιμά. ὁ τοῦ περίπλάγη πλάγη. οὐ μητίρα μητηρί-
τη καὶ μήτερον τίκνορον.

Αὐτάρκη δὲ ταῖς κτιτικαῖς ταῖς δὲ φύματι
πρώτου καὶ διπλέρου προσώπου συναπτότες
μέναις τὰς πρωτοτύπας συντάξτειρ, καθότι
περὶ καὶ τοῖς ὄντοις σιριν. οἶστι σὲ δὲ εὔμενος πλάγης
μακράνδει. ἐγὼ δὲ ὀσόσγε πλάγη πιθάσκω ὡς
περὶ σὺ μὲν δὲ πλάγην σιδάσκη. ἐγὼ δὲ δὲ
πλάγης πιθάσκω.

Ἐπειδὴ μὲν τοῦ πρώτου καὶ διπλέρου προ-

Θεών κτιτικαί. τοῖς ἔξω θερόν μάλα περ
σώσσις συνάπτοντα. οἷον ὁ εμὸς παῖς σὲ
ἴκεινον φίλη. ἀιδή το τρίτο. σίχα ποιέτερον
τὸν κακτημένον διλῶντ^θ ἀν τὸν συντάχει
θῆναι περὶ ἕτερον περίσσω περὶ ἐνι ιθίλουσι,
σολοκισμὸς γάρ τὸ φάναι ὀσφέτιρ^θ παῖς
φίλει· μίαν δὲ ὀσφέτιρ^θ ἀντῶν παῖς γένεται
τίον. Η δὲ παῖς αὐτῶν ἀνευ ποιητικό.

Αὐτιμετάβασις.

καταμίντοι γένεται μετάβασιν ἰν τοις οὐκ
τάξις. Γέ σφέτερον μόνον αἱ κούτα το περ
το κούτιαντιρο περισσώπου, καλῶθι αὐτί με
τάβασιν, ἵνα εἰκαθίρωθεν ἀποθάτηρα μετά
βασις, θεωρεῖται ρήματ^θ, οἶον δίονταί σοι τοι
ἔδεσφέτιρας εἰπικουρησκι· τοις δελτοῖς ἔυχος
ματι πεποντούς πεάσαις τοσούτην ὑπάρχασιν
περιμένειν. Εἳ τι ἀικήτηκεις ὡς ἀπλῶς τοι
πειρι περὶ τὰ ἔχοντα ἵν περὶ τὰ ἔχόμενα, οὐ
οὐ περὶ φῶς τῶν ἴμων ἀφθαλμῶν· ενίστε μήν
τοι κούτια περὶ τὰ ἔχόμενα, τὸ ἴμόν φᾶται τῶν ἀφ
θαλμῶν, ἐμοιον δὲ καὶ τὸ ἔγνωσις ἐννοεῖται
ἴμην ἐνισήθεσι βουληρί.

Μαφορά.

Μαφίρεις διτὰ περὶ τῶν σύνταξιν ἢ περιέ
γω^θ ἀντωνυμία τῆς περιωτού που ἢ δὲ
ἢ μὴ περιωτότυπ^θ σύνταξεται ρήματι
κούτινόμελτικού μετοχῆς. παῖδες δίμοι λύσαν
τε φίληρ. κούτι μὴ μεν βουλίων ξυνιον ἀικον
τ^θ ἐμοῖο. τοι ταυτοπερίσσω πεικῆς κούτι
ροπερίσσω πεικῆς ίκειν^θ τῆς ἀρχῆς λαβέμεν

τοῦ πατρὸς σεβόμενος δυνάμεως, εἰς οὐδίτους
πρὶς ἀντέν συνδιηγούμενος δυνάμεως, εἴς οὐδίτους
πολεμίους καὶ, μὴ μεταβολέων ξύνιονοῖσιν
δή καὶ τὸ δικαιοθένοντος κατασκευάσας γραφήν
τοι εἰς τὸ μετάλλιον τὸν θεῖον μετάδιπτον παρέ-
τωγενόν διδομένοις μέντοις, τοῖσεισκρημάτοις πάκριδοι.

Α' ΣΤΟΙΧΑΓΓΑ.

Εἰς πάντα τοις αὐτοῖς καὶ μὴν οὐτὸύ δὲν τῷ περι-
τοτύπῳ, διὰ τὸ πάντα τοις προσωποῖς οὐεργάτῃς
καὶ πάντα χρ. εἰτε δὲν παραχθάνω χράμεσσα. ἀλλά
τοῖς συνθέτοις. εἰσαγόντοις βοηθῶν μὲν καὶ δρασ-
τοῖς.

Ε' παναφορά.

Συμβαίνει δέ τοι διανομή καὶ εἰπονος
φερὲτεν τριτῷ προσώπῳ, διὸ τοις προφλεγμέ-
να ἄττα δινόματα σύραντα μνήσθεντανομέρια
τοῦτον, ληφθῆναι γε μή. δυνάμεις μηδὲ τοι. Ρεύς δὲ
πειδεντὸν Τραχεῖτον Εἰς κτοραντινοῖς πιλασ-
σεν. οὐτὸς μὲν πάλιν τρέπεται οὐαε φαενώ. εἰ
γάρ τοις Ρεύσις πάλιν λίγαι κατέβηκεν οὐτός, οὐασ-
τεξέδε μεφότερος πρὸς τὸν δίκαοντα δέρχεται
περι λόγου τοις πειδενταῖς.

Εἰς γεύσις δέ τοι Τούτος. καὶ τὸ οὐαπήρχεται κύρω-
σιν τὸν μᾶλλον φίλοτα εἰς μέρον δή διανομέ-
ται, καθάπερ καὶ ιδιοτῶν οὐλων διανομέ-
μισται εἰπονοσαῖς διτέροις. ὁλόκληρος δὲν αφέρεται
τοι διπεριεισκόντων οὐλῶν εἰπονοσαῖς διτέροις
λαβόντων τὰ ἀρθρά.

Δειπνήτικαι.

Βακαλάριοι δέ τοι διαναφορά καὶ διατήτηκαν

αἰδήπτικός, ἀντιστρολεχθέντων οὐ μάτων
λαμβάνονται τίνων ἀλλὰντίταροφτικῶς
ἔξενεχθῆναι μή συναρπένων.

Ι. διοργίται τῷ ἀντωνυμίῳ καὶ τῷ πας
τάξιαφόρος φωνὰς διάφορα ποιεῖν πρόσωπο
πατρίτα ταγάρτορίματα κατὰ μίαν φωνήν
πάντη πλείοντα τρίταις ἀνάντη προσώποις. Λίστοι
μέσην δῆν δῆτι γράφει Σωκράτης. Κακλίσις. Η
όντισσην θυκεῖται δίκαιος ἀντωνυμίας ωστε
τως. ὠρισαίσι τῷ τῷ πάντωνυμίῳ πρόσωπο
πατρίτα μόνη τῷ τῷ προφόρον παραδείξει, ἀλλὰ
λαχεῖται τῇ ἀναφορᾷ καὶ αναπλήσει τῷ πάντη
πατρίτων.

ὅθεν δή καὶ τῷ Αἰριστάρχῳ πίρηται συρρίζεται τοῖς προσώποις τὰς ἀντωνυμίας.
Θρίξεται δούριος ὁμοίως πατέρων πάντων πρόσωπο
πατέρων ενδείξει δίκαιοφορᾷ τῷ πάντη πρόσωπον τρεῖς
τῷ προσώπῳ πάντη προτίσθιται πάντη πρόσωπον, εἰμι τῷ πάντη προτίσθιται
τὸν πάντην βροντή, καὶ αἰράπτεται. καὶ νείτη. Τὸν
δούριον θεόρητον επινοητίον, ώς ταῦτα ἐνεργεντα. εἰ
πει τότε τρίτον δύνανται μίαν τούτων πατρίσαι.
καθόλου δὲ ὡς περ τῷ πάντη ματαδίκη
τῷ καὶ διάντωνυμίᾳ τοῖς πρόμασι κατέπλευσιν
τοῦτον ἴκαστην συντάσσονται. καὶ ταῖς μάρτιοις
θείαις ἀμετεβάτως. οἷον δύτητρίχη. ταῖς δὲ
πλαγίαις μετεβατικῶς. τούτοφείδοματι. Τοῦ
τῷ χαρικοματι. ποτον ἵππαντα. Καὶ μή τὰ πρόπτερα
ματαδίκητα ἀπτα καὶ ἀρχετακοῖον τὸ δέσμον
καὶ πλευτῶν. καὶ οὐκαίνω. σιακριτικόν-

περος θεμέρο δι τὸν ἴνθετον, τοῖς δὲ μεταβολαχῶσι ως μὴ ἵνοῦσαι συνάμφη καὶ νοούμενη. ἀλλ' οὐτοι πλείου Θεοὺς εἰξεισαν οὐκέτι οὐδεις διατολῆς. διακριτικωτάτη γάρ τοι προσώπων ἡ ὁντωνυμία. ἀλλωσει καὶ σύνδεσμος προσλαμβάνηται; οὐδε. σύμβολον διακοπεῖ γάρ διαφορτων.

σύνθετοι.

Τῶν δὲ συνθετων χρήσις μὲν ὡς πρότεροι
ρηται οἱ πάντες Τὸν ἄλιτρὸν προσωπῶν ἐνεργῆτεο
πολλῷ, οἷοι δὲ οὐδεὶς τὸ ἐνεργῆτην αὐτὸν προτί^ρ
ψει οὐδεῖς τὸν αὐτὸν, ὡς πρότεροι εἰς αἴτιαν ακλω
μένη. σῶρος ἐμαυτὸν σῶρος τὰς ἐμαυτὰ. οὐτοὶ δὲ
φάναι καὶ τὰς ἐμαυτὰς ἐμὲ σῶρεις ὡςει διχῶς ή
προτί τὸ ἄλιτρον προσθίειται σύνταξις. Ητο
πάσσονται ηγετιμένοις οὐδεὶς τὸν ἄλιτρον ή αὐτόν τοι
λιπεῖν θεοὺς δή καὶ μεταλαμβάνειν ἔξεσιν ὅνος
ματισμούσι οἶτον τὸ ἰδίον. Η δικτύον οὐτοι
οὐ τοτε. Σωκράτης τὸν ιχυτὸν προστίθει
πεντέ, καὶ τὸν ἰδίον προστίθει, προστίθει αὐτῷ τῷ
υδματικῷ τῶν κυνικῶν τοι. σύνθετο σύνταξις
εἴη ἀφικμένη καὶ λιρούστηρ τὸν ἰδίον ἐμαυτὰ
προστίθει, φιλεῖ πρᾶσιστοισοῦν τὸν ἰδίον ἐκατε
ρίδην. ὅμηρος ἰδίον τὸ βυθούσιον. τῇδε δὲ τοι λέ
γοντος εἰς πρωτελεία.

καὶ οὐδὲν δι ταῦτα τοτε καὶ πρότερας τὰς ητοι
ηλεῖσοι οὖτοι οὐδεὶς ἄρα δήτην οὐ Σωκράτες καὶ τοτε
πρωταντι τοι πράσιτα τὰ δίκαιασιν ήμενον οὐδεῖτο
καὶ τὸν ἐμέδην μὲν ἄλιτρον τοι προστίθεται
οὐ τὸ δέ μείς ἄλιτρον ἀφελεῖς εἰς πρωταντικῶς λέε-

Μπαὶ περὸς τὸ ἴμε ὀφελεῖ ἀπολελυμένον. οὕτι
δὲ τὸ σύνθετον ἡδί μόνων τῷ εὐηθῶν. διὰ
τοῦτο ἀναφορικὴ συντάξουσι ταῖς ἀπλαῖς
χρόμεθα ὅμοιο περίτως ἡδίτε μυικῆ καὶ πελλή
θυντικῆ. οἷον νῦν τὸ αὐτὸν ὀφελεῖ μὲν. ταῦτα ὁμοία
τῷ περὶ ἀπτήμεθα. σφᾶς ἀνταί ὀφελεῖται. οὐκ
ἔτι δὲ καὶ ἡδί το τρίτονοιώς. καὶ περὶ τῶν
πελλήθυντικῶν δίται ὀδαύτως. οὐ μᾶν ὁμοία
τῷ πελλήθυντοι, οὐ μᾶς ὁμοίας. σφᾶς ὁμοία
τῷ πελλήθυντοι σφᾶς ὁμοίας.

Ἐσιγεμήν πελλήθυνοντι λέγειν. καὶ οὖν
τῷ πελλήθυντοι εἰαυτούς. κοινῆ κατὰ πελλήθυντοι
περισσώ πελλήθυντοι. εἰαυτούς ὀφελεῖ μὲν. ὀφελεῖτε.
ὠφελεῖσιν. οὐκ ἔτι δὲ καὶ εἰαυτὸν ὀφελῶ. οὐδὲ
φελεῖται. διελέγχεται γάρ τοι ἀναταλλῆλως ἔχον
ὑπὲρ τῷ ἐμάκυτον οὐ σκυτόν οὐδὲ ἔιρηται.

Α' ληλοπεταθέες.

περιπατλήσια δίπερος πουτεσὶ καὶ ἄπε
κλήλου σύνταξις. διὰ τὸ περίθεαν τούτο
ἔλου ἀθροίσματος καὶ ταῦτα ἡδί τῷ πελλήθυντοι
πελλήθυντοι λαμβάνοντες λίγο μὲν ἀλλά
λους ὀφελεῖ μὲν ὀφελεῖται ὀφελεῖσιν. οὕτι γέ
μάρτιον μέρι μαθήσῃς τοι τοῦτο, ἀλλά ἀλ
ληλοπεταθέεσι μῆλον δέ τοι καὶ ως ἀταί
ἀντωνίμια. βήματα οὐκ δέντιστοι πετα
θητικά. τὸ τούτο ἀντωπαθέεσι εὐέργεια τοι εἴε
εἰαυτὸν ἐνεργεῖσι οὐδὲν οὐδὲ ἔιρηται.

πεταθέεισεν.

Η' δέ προτίθεμεν λέξις σύντων γένουται
λόγου μερῶν καὶ διὰ ταῦτα πρόσθετος ἐνομάζεται
ρομένη. Μετὰ ταῦτα μὲν πρότερον. ἐν πάστοις δέ
πρώτως σύντάξεται θεωρῶνται. προτίθεται
μὲν. ὅπερ τὸν τοῦ λόγου μερῶν. ἡ κατὰ σύνθετον.
ἡ κατὰ παράθεσιν. σύνθετος μὲν γάρ
τὸ σύνοικον. πάροικον. ἐπάροικον. μίτοικον
παραχθίσεως διὰ τὸ οὐδὲ τὸν αἰτικὸν. ἡ κατὰ
τῆς αἰτικῆς. παυτὸς διὰ τὸν ἐκπαραχθίσεως
σύνταξιν μηλόν βούλονται. καὶ οἱ προτίθεσται
οἱ λίγοντες, ἔντε σύνθετος καὶ σύντάξει.

Εἰσὶ δέ τοι πάντα προθίστας σύνθετος σύνθετος. σύνθετος
τάξεως γενούμενοι παρεμφαντικοί. ὅπερ καὶ
τοῖς γοικοῖς πρόσθετοι σύνθεσις ἐνοχλοῦνται,
τὸ γάρ διατί λυπή. τὸ γενεκα τὸν πάντα λύει
πάντα, παρεμφάντι. καὶ τὸν φύσιμον τὸν εἴναι
κα φύσιμον εἰς φύσιν αἰτικόν παρεμφαίνον, εἰ καὶ
τὸ πάντα παραχθέμενον τὸν διὰ καὶ κατὰ σύν
ταξιν επίσχει σύνθετος σύνθετος. τοῖς γε μὲν φύσικοῖ
σύνθετοι κατὰ σύνθεσιν ἀπροθίστας οἶον κατεχόντες
γράφω. καὶ προκαλούμενοι, ἔνθετον τὴν καταλίσιον
εκτιγράφον, εἰ τοις αἰτηλοῦ μιαφέροντο μηλόν
ταῖς εἰς τῆς σύνθετος. οὐδὲ μιθεῖται πλέον
ἔξωθεν ἡ καταλίσιος καθαπτεῖται τοῖς αἰτηλοῖς,
καθεύδω, ἵνα θειώδον. καθίζομαι ἵνα θείξημην.
πρόθεστος δὲ κατὰ παραχθίσιν σύνθετον
κατικῆδον πρόσθετά τετάξεται. σύνταξεται διὰ τοῦ
τολαχίσιος σύνθετος.   Ε' η.

Η' μὲν ἐν, ἀεὶ μοτικῇ ἐν ὄικῳ ἐν αἰγαρᾷ. τὸ
δέ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν σιρακέλου ἀλειπτικῷ

Φέτι έπειρ καντάυθα ἵπποις, τών τοι πάνω καὶ
βίκω δοτικάν.

Ε' ισ.

Η' δι' οὐς, ἀεὶ ὁιτιατήκη. Εἰς ἔκκλισίσην τοι
ἀγοράν. τὸ δὲ εἰς ἄδου, καὶ τοι σιδάσκαλος ἡλε
λειπτικῶς ὡς καὶ ἡδὶ τῆς ἐν ὅλᾳ οὐρανῷ
μέρῳ ἀπόχων τῇ οὐσίᾳ ἡδὶ διμητύχων. Τῇ πρὸς
μάλιστῃ χρισίον. περιεύσκαι εἰς ἀγοράν.
πέμπω τὸ χρυσίον πρόσσε. ιδιαίτερον δὲ
τῇ μὲν οὐσίᾳ ἡδὶ ἐπαίνου καὶ ἀναφορᾶς. τῇ δὲ
πρὸς τὸ ἀνάπολιν. ἀνέγνη μὲν οὐρανῷ τὸ
ἄρχοντα φαμέν. καὶ ὑμνούσης οὐσίᾳ ἀπόλωνα περ
λεμεῖ δὲ πρὸς ὄμβρους καθ'. Καὶ δὴ ἔννοιαν
καὶ τῇ οὐσίᾳ διηρέετε χρισίον καὶ γνωμονήσαν
τοι μάτις.

Ε' ξ.

Η' δεῖ ξέν, ἀεὶ γενική οὐσίᾳ τῆς οἰτικῆς. ἐκ μεγάρων
σύν. Η' δεῖ σύν, ἀεὶ δοτική σύν θεῶν σύν
λόγω. πρός,

Η' δεῖ πρὸς γενικήν, καὶ δοτικήν. καὶ ὁιτιατήκη
γενική μὲν διὰ τὸν τῶν νεανῶν προσώπους μαζὸν
καὶ κίνησιν πρὸς θεοῦ τάχαθά. καὶ τάσιται οὐδὲ
ὄρκου. καὶ πρὸς θεοῦ. καὶ τὸν αντίον μηλέτη,
πρὸς θεῶν μακάρων. πρὸς θεντικήν οὐν=
θρόπων. καὶ τὸν καθηκόν οὐ πρὸς ιατροῦ σος
φοῦ θροεῖν οὐσιώδες, δοτική δὲ διὰ τὸν τὸν ιηγύσε
καὶ περιφρείμαδον οἶον πρὸς τοῖς ποσιν ἀε
τιατική δέ. διὰ τὴν κίνησιν πρὸς ἑμίτυχον μά
λιστι. καὶ ὡς ἀλλως. δή τοι ἔιρηται καὶ ἔτι διὰ
κρίσιν τινὰ καὶ λόγον. ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ
τίων αριθμούς, δυτω καὶ τὰ τίων αριθμούς πάντα
καὶ παραδειγματα, ἀλλὰ πρὸς άνθρωπον

πρό

284 Ή δὲ πρό. ἀεὶ γενικὴ πρὸ τῶν θυρῶν
πρὸ τοῦ χρόνου. Ή δέ ανα, ἀεὶ ἀιτιατικὴ ἀε-
ράτε ἔντεο. Αἴνα. καὶ μίλαρά θίμα.

κατὰ. Ή δέ κατὰ γενικὴ καὶ ἀιτιατική
καὶ γενικὴ μὲν ἵδι κατερρεῖς καὶ κατυγορίας
κατὰ ἀιτιατικής λόγου πρὸ τοῦ τοῦ πατέντος καὶ
περίτικής πρίτου συλλογῆς κατὰ γῆς καὶ θηρίων
καὶ ἀνθρώπου. τὸ λέων. τὸ δὲ κατ' ὄντα μὲν
ποιοκρύνων ἀντὶ τοῦ λέων. Αἰτιατικὴ δὲ
πάρ τὸ παραβαλλόμενοντες καὶ ὅμοιον. οἷον
καθ' ὅμιρον. καὶ κατὰ νέρη προχωρεῖ. Η τὸ
περίτικη ἔργον. καθ'. ὁδὸν ταῦτα ἐσόισι.
καὶ ἐμπορικὰ κατὰ χώραν. Η λέονος ὁκαθ' ἡμᾶς
τερονάς σὺνηρ ἐνθοξύ. διὰ

Η δέ διὰ γενικὴ μὲν ενεργειατικά. Η τὸ μέσον
συλλογικός τοι τοῦ πατέντος μέσον γίνεται. καὶ
ἐπορευόμενος διάφορα. Αἰτιατικὴ δὲ ἀιτιατική
διὰ σὲ ταῦτα γράφω. ὅμιρος δὲ καὶ τὸ μέσον
ἀιτιατικὴ ινιότε φράσῃ σιάτε ἔντει καὶ μὲν
λαχανάμια. Μέτα. Η δέ μετα. γενικὴ μὲν
τὸ ὄμβρον μετανοσάκηδος μετὰ φίλων ὁ β. Τὸ
δὲ μετὰ τριτά τοισι τῷ ἀνδρῶν ποιητικὸν. οἱ τις
τικὴ δὲ τὸ ὄσέρον μετὰ τῶν ἕορτῶν καὶ πλε-
τῶν μετὰ Σωκράτους. παρέ.

Η δέ παρα. γενικὴ μὲν τὸν λέων προσαῦ
ποιητικανοσάκηδον ποιητικόν παρὰ θεῖο τάχε
θε. Καὶ μέντοι τοῦ λέων καὶ ἐκ τοῦ λέων τόπο μάζη
λισακινήσφεικείσι. Η δέ παρα καὶ πρὸς τὸ
λέων προσάωπο. ποτικὴ διεσάσιν καὶ τὸ ἐγ-
γειός παρέμοι διὰ τριβὴς. ἀιτιατικὴ δὲ κίνησι

πελάτης, καὶ χώρις. Τὰ δὲ ὅμοτικὰ. ἡ Γιατρὴ με
τωσενή σέας εἰς πόρον μάστιγον εἰς πόρον. Τὰ δὲ
ἔρωτηματικὰ. ἀστρισουμάστιγον. καὶ τὸ τροπαικὸν
τιγρύματα ἴχνα λίνεται. εἰ μάτη τρισυλλαβία καὶ
λύγησθεντὸν πάρτη ἴχνα λίνεται. ὑπερβολὴ λαβόν.
ὅρ. αὐτὸν ἔρχηται λέπων δια πάθεν. πάσης ἔχθρους
τῷ πάσης ἔχθρος. ἐξεισισθεὶς καὶ τὸ πάθεν καὶ ποὺς
πειρώτησθε τῷ θεῷ καὶ μίχη καὶ ὄχρι. ὑπερ-
τάσθρον οἶον λίνεται πάθεν. ὄχρι πάσης μέχρι πάθους.

Τὰ δὲ βιβακιωτικὰ ὅριστος λίγειστι ἔξει
ἴντωσικηρίνδη. τότε μήτη διτικαῖον πάρος ἵνα τις
κέρνῃ πάρι παρεφχυμένου τούτοις διηγημα-
τικῶς. οἷον κατέλαβε τὸ ὅτι γίνετο καὶ ἔινα καὶ
λίγειστο διχῶς τὸ διδιγηματικόν.

Ἐθεὶν σῆλον καὶ ως διχῶς τὸ διηγηματικόν.
ἢ πάρτη πάρτη ἵντοντο τίρως. ὡς τὸ ἀπαρέμφατο
τοῦτο. λέγεται γενίθετο ή πάτητίρως. ὡς τὸ
τε ὅρισικόν καὶ ἱντικόν ως ἔιριται οὐλωσθε
ἴστην τὸ παρελιλυθός φιλευκτικότητα ἔστι
κέρνεται. Αἱ παροριωτικὰ

ἢ πάθεν καὶ τὸ ἀπαρεμφατικόν πάσης μάστιγος
πεσεῖται πάρος ὑποτακτικόν δέσμοικα μὴ δι-
πάσθεν δια παρεφχυμένου πάρος ἵνα τικόν δέσμον
δικήρη μὴ ἔιμικατο τὸ πάθεν καὶ ἐπειδὴ κρονια-
κόν εἰ μόνον πάρος ὅρισικόν. ἀλλὰ καὶ πάρος
ἵνα τικόν δέσμον γίνεται. Τὰ δὲ ἱντικά. ἵνα
καὶ τικῶς καὶ ὅρισικῶς ὡς ἔιριται τὰ δέσμα παρακά-
λευτικὰ τοῖς διευτέροις τῶν παροσακτικῶν
καὶ παροσείται τοῖς ἀσθυπατάκτοις. ἢ μὲν λίγο
μη. φέρεται τοῖς τρίτοις δι τὸ ἀπαρεμφα-
τικόν. Ι

πικδν μὴ λεγέτω μὴ τυφλῶς εἰκεῖον δὲ φέ
βιριται καὶ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι. μὴ γνῶσμη
γράψῃς. μὴ γνῶναι.

πελὴν τὴν ὄρισικὴν τεύθης δὲ τὸ ἀστοφαντίς
κερῆσιον δυ λέγω. ναὶ λέγω τό δὲ μὴ διεμήν
ἔρτιτα ἀντί τοῦ ὅυ.

όμοιώς δὲ καὶ τὰ εἴναις ικαὶ ιωστρό. οὐ δὲ
εὐτικῶ. εἰκὸν ἀντί. χαρίς συνδίσμου. ιωσ
φαίνεται. κοινὸν δὲ πετοτῶν ρύματικῶν
συνταξομένων ἀστάντων οὖν οὐδὲν ἔχει
πόρρω δὲντί. τὸ δὲ εἰ πομός ἀντίσμοιως δὲ
καὶ ιδει τῶν ἄλλων. καὶ τὰ περιφολε
κὰ δὲ ὄρισικῶς. οὐδὲν πορθυτως ἔγραψα.

καὶ τὰ εὐτικὰ ρύματικῶς ιδοι τηνὶ^τελθό. οἷον δὲ μνδοντικῶς πορθυτικῶς πορθυτικῶς
καὶ τὰ ἀνετικὰ, ιρέμα λέγεται. μέ
γις δύναται. Τὸ δὲ ἀστοσατικόν. ἀπορεμάτω
των, ὥσε λέγεται. καὶ εὐτικῶ. ὥσε λέγεται οὐκον
ἔτι ὄρισικῶ. ὥσε λέγεται εὐτικόντεδυ μόνον
ἴστιρρήματθο, ἀλλὰ καὶ οὐδόματθο τοι ὄμη
σιστικοῦ ή περισσωτικοῦ. οὖν τοιοῦτο
εἶται. ὥσε καὶ νοεῖν καὶ λέγεται τὰ σίενται. τιλι
κοῦτο. ὥσε ἀποκυτας οὐ περβάλλεται. καὶ δυς
τως ὥσε πάντας θαυμάζεται,

Τὸ δὲ ἀστοετικὸν εἶται λόγου μακροτέρῳ
περιχεκαῖτις ἀρχὴ ἔσαιτητον εὐτομένων, εἴτε
πιδίος ποτίς ὡς πο λαέρτιου,

περι συνδίσμου.

ἢ δὲ εὖδι. σμθολέγεις συνδετικὴ οὖσα τοι

Επίρων τῷ λόγῳ μερῶν οὐκατέλλιλον σύν
θεσιντεκόνταξιν, τὰ δύμοις συνθετῆσσεν. ὁ νο
μος εἰς ὄντα μαρτύριματι κούνιον θεία
αριστείας κούνιον διλασίν πατῶσιν ὁμοίᾳ πατῶσει
καὶ χρόνον ὁμοίως κούνιον διλασίν κούνιον τὰ λοιπά
δι ὁμοίως. σύνταξιν δὲ διαφόρως κατάτην αὐτὸν
πατῶσιν διαφοράν τῷ οὐδὲν ἔχει.

Συμπλεκτικός.

Τῷ οὖν οὐδι τῷ αὐλανθεφορμένην τὴν ἴρι
μηνίαν σύμπλεκτον παρακούσιον κούνιον ποτόν
πλεκτικόν παλαιόν.

Οὐδὲν κούνιον παρατάσσεται τῷ λίγεων. οὐδὲ
τε ἐπιφέρεται ἐργαλινόν μὲν Θεοῖς τε κούνιον
πρεσβύτεροι πατέρεσσι συντάσσονται, ὡστε
τὸν τε προκατίθαι πατέρι, ἀρκτίκος δὲ οὐ πάρε
δεινόν. οὐ κούνιον. Φ. ι πάντως κούνιον πατέρου κούνιον
φέρεσθαι, οὐτοις δὲ μη συμπλέκοντα μαρτύριματι,
ἴνομος ὄντα μαρτύριματι, διπλωματεῖ
οὐ περιττότερον οὐδὲν εἶδον ἀνάγκης, κούνιον
διηγήσαι οὐ τοιστότι, οὐδὲν εἶδον Σωκράτης γράφει
λίγοι, οὐ ποίσας διπλώσου κούνιον παλάτων οὐδὲν Θεοί^{τις}. καθόλου γάρτην ίχούν μὲν Θεοί συμπλεκ-
τικός, οὐ διακευτικός. δύμοις ἀποτάτει μέν
ει Καὶ τα πατῶτικόν οὐδὲ πατῶτον κούνιον εἰ μὲν
πατῶτικόν, τὸν ἀντίν πατῶσιν οὐδὲ πατῶ
τον τὴν ἀντίν εγκατείν. ἀλλ' οὐκ εἴδοντες
οὔρη κούνιον γράφω κούνιον νοῦ, οὐ γράφω οὐ νοῦ κούνιον
εἴπος δοῦλος Κούνιος κούνιον εἶται δὲ οὐδι τῆς ἀν-
τῆς συντάξεως συνάπτεται ἀρθρικάς θείας
ΗΗ II

πάντες γραμμαῖς οἶστον δέρισα τὰ ὄμηρικά ἔπεικα
τὰ κόσιόδου. διαφερούσις δὲ τῆς ἐγκλίσεως τὸ
αυτόρημα φυλάξτεθαί γε ἀνάγκη. οἷον καὶ
γράφω καὶ γράψομεν καὶ ἔλεγος καὶ λέγε.

Τῆς αυτῆς δὲ ὁμοίας διάφορα καὶ ταῦτα τὰ ἔργα
τὰ καὶ περιποτάταὶ καὶ δικλίζομοι καὶ ποταὶ ποτῶ
σις δὲ τὰς αὐτὰς ἀποτιμοῦν δίτε στήματα
κτικοὶ καὶ διαχειρίκοι ἴδρυματε καὶ μετα
τύπων μηδναι ἀπόκριστοι ἀναφέρενται
ἔργα. οἶστον καὶ ἡγάπει τοῦ γράφομεν. οὐκέτι
καὶ σοῦ φείδεται, οὐδὲ μὴ λίγεως μὴν ὁμοία
ἀρκτικὸς λόγου διέσπειτοι δὲ ἐπιστάκτικος ὡρ
καὶ λόγος καὶ λίγεως ἐπακολούθητικός εὖ πε
μβού. οὐλλοι μὴν δέ τις οἱ οὖθινοι πονητοί. διάδο
τινι ἐχεινόμυμα ὑπόποτον θεού. τυγχάνει δὲ αὐτοῖς
καὶ μεταβοτικὸς ὡρ, οὐδὲ μὴ αὐτῷ γνωμένων
τῶν ποτε τὰ νηματά καὶ διάγυμα μεταβάσε^ς
τον ὁ δὲ ἀτάρ καὶ ἀπάρ ἀρκτικοὶ, καὶ τοι τῷ
δικοὶ ισοδυναμοῦντες. ἀντίρριον ἐντο αὐτῷ τὸν τίμονα ἐντάσσε
τοῖσον. οὐδὲν ἀλλα δέ τοι ἐπιστάτης. τυδεῖς μα
κρᾶς μὴν ἔην μέματα δικλα μαχητῆς ἀστεῖη ἀρ
γοῖς τοι μὴν ἐπακολούθητοι δικαὶοι εὗται
οὐδὲν μέρος καὶ δὲ ἀρκτικοὶ ἀλλα, οὐ μὴν τοι
λόγος καὶ λίγεως. οὐδὲ καὶ λίγεως μόνις τῷ Η
μέν ἐπακολούθητο μὴ μέσοι ναίσσοι εὔρατον
ἡ δὲ θσοι κληρώσαντο χθόνα τοιντιοὶ διῆ
ἔντο: οἱ θεοὶ δικαὶοι ὄνται. ἀρκτικὸς λόγος
καὶ δύντος ὡρ. Ητοι δηλοῦνται κάτιον εἴς
τοτο.

κατῶν ρήματων ποιῆσιν οὐτοῖς τούτων ἐάν
μάθω ἵνα. διδάξω καὶ εἰπειρηματικῶς ἐπει-
δὴν διδάξω. οὐ δέ τοι διδάξω δικαιονία καὶ
τὰ ισοδυναμῶν τακτά πρὸς θεοτικὴν οὐ-
τῶνται. Εἰ τερι πορωχημένο λέγει Θεοῖς
ἀρικέτο γνωθεῖτο. καὶ πρὸς ὄρισικὴν πορω-
τατικὴν ἔνθατι πτερι πορωχημένο δέξιο μέσο
ὑπεράχειν ἡ μή. οἶον γένετο αὐτὸν λαβεῖτο στο-
γραφήν ινέλχεται ποτιτοῦ ποτὲ νόμους. Τι
γεμίνοσσάς ἀγτιτο ποτῶς. πορωχημέλοτε
καὶ πρὸς ὄρισικὸν μελλούται. σκοτεῖτε δι πο-
τοῦ ποτῶς μόλις οὗτος οἴρουσιν. ἀλλως δι ποτανῆς
ἐφαρμόττε φέρεται.

πρὸς ὄρισικόν δι ιδοτικού τὰ ισοδυναμῶν
τα. θτι εἰσθεῖσι μισθοῖσι δι τίχνη. Τὸ δὲ ἵψω
πρὸς τε ὄρισικόν. καὶ πρὸς ἀπορέματον
ἴρω ἐγραφεῖν ἐφῶ κομισθαί. ίφω μεμυνῆσ-
θαι. Τὸ δὲ ἐνεκακώνης τὸ δι. δυνεκατέντοι λόγοι
ειπούντιμος, ἀριτέρα, ιωνικέν.

ὁ δὲ γαύρ ποτιτοῖ μίρε λόγοι οὐ ποτέ ποτικού
ἀριτιπός εἰσθαμέθητο γαύρ οὐ δι γαύρ οὕρουσι
ποτε μόρος.

Ἐναντιωματικοί.

ὅι δὲ λιγόκλισι εἰναντίωματικοί, καὶ πρὸς
πάνονται τῶν λίξεων καὶ οὐ ποτέ πονται λό-
γο μέντοι ποτικαεῖδαι εἰσθαμέθη ποτεφύνασιν,
ἔκαμπον ποταπινῶν. ἀλλ' ίμως ποταπινέος
ματι ἔτι. καίτοι ποτεύσων, θμωσιεν τοὺς
καταλαβεῖν.

Τῶν δὲ συλλογίσικαὶ πότερον τῶν ἐπιφορ
ράτις τε καὶ σύμπερδομαῖς προσωκειώμεν
υπὸ μέλαντον οὐλαμηροτάτην δὲ λέ
ξις μόνως, οἱ δὲ ἄλλαι πάντες καὶ προτάσσ
ειθαὶ καὶ μετέπειτα σύνανται πᾶς ἢνθρω
πος γὰρ μάλα μήτε πάντας οὐταί πᾶς
ἄρα μένθρωπος οὐσία.

Α' αὐτοματικοί.

Οἱ δὲ ἀυτοματικοί. οὗτοι ἀπερῶντικαὶ
ἐρωτᾶντι εἰς χρήσιν θητουσιν. ἔργον ὅπερ
θερ τὸ οὖτον. προηγθοῦνται δὲ τῶν λόγων οἱ μή
τιγκαθ' οὐτε βατέρων.

παρατελιμανικοί.

Οἱ δὲ παρατελιμανικοί. τὸ μὴ γνω
ματικόν. ταῦτα τὰ τὰ φράσιν παρατελιε
ρῆνται μέτρον οὐσιώσιν χάριν. ἔχουσι δὲ παντάς
κινητούμασι αὐτοῖς φορούοισιν οὐταὶ μέσωτες
καὶ οἵδι οὐτεριγραφικαὶ καὶ μεταβατικοὶ καὶ
βιβατικαὶ οὖτεροι μέσωτες καὶ ἀκοριστοί.
πάντες γε μήτε τοῖς ἑτέροις τῷ λόγου μέρεσιν
οὐτούτωνται. οἷον ἄλλοι μὲν βάθεοι οἱ δὲ ἀνηκότε
οὐτούτων διαριζολογικοὶ ὦν. δεκα ὡν λέγεις δι
εις ἄριστον τοῦτον τοῦτον λέγεις δι
καὶ μίλον γένετο πρότερον οὐκ ἄριστον
οὐκ ἄριστον δικαίον λέγεις. οὐτε προτάσσοιτο
οὐτε οὐτάσσοιτο. καὶ πρότερος διατίκηρος οὐκ ἄρι
στεις. ἀλλὰ παντίκας τῷ τοινατάδε παρέ
μενει γένετο πρότερος διατίκηρος οὐκ ἄριστος οὐτε διατίκηρος.

ὅτι δὲ Σιακείοις ταῦτα σιακείων αὐτοῖς
καιδὲ καὶ ἡ περάγματα τὰ περάγματα Θεοὶ ή
περόσω περοὶ τὰ περόσω περοὶ σιακείων τοῖς
τῶν φράσιν ταῖς συνθέσιν. νῦν δέρκιον ή ἀπό-
λεθρικόν εἰσωθῆναι εἴς μέτις ἀγάρον βουλιφόρος
ἔσω. Ηδειας· οἱ ιδομένεις ή δ. Θεοὶ οδυσσεύς
ἐργὸν ητοι ισοδυναμῶν τῷ ή περοσακτικὸς δην
τῷ ή ητοι ἀγαθὸν ή φάντορ. ισοδυνυμῶν διηγεί-
αδὺ ἀρκτικὸς γίνεται λόγον τοῖς πεντακοσίοις
χειριται. Ητοι διγ' ὧς ἐιπών. Σιακείων ωρ μάρ
ποινυρ ὅ ή αόριστως οὐκ ἔνει πέτρον ή λίγεται. Υπ
ται περοσκειμένον ή νοσμένον αρισμένως δὲ έι-
τε δῦν Σιακεφιτικᾶς. μόν Θεοὶ κεῖται. βούλομεί
γω λαθρόσορ ίμματι ή ἀπελέθαι. σικοῖν
γαῖρ το καὶ οὐκ ἀπολιθαι δθειρ ής ώς καὶ ἀ-
νακρετικὸς ἀρ δικείως περοσογορεύσιτο. Μο-
ναδικᾶς δὲ συντάσσεται καὶ ἀπορριματικᾶς
ωρ ή λυτικᾶς τις ἀπονέρματικᾶς. τιθέται
εν ἄγαρ' ἐνθέδε ή ξυχετέλενος ήνεκ' ήν κόμποι.
Τι δὴ πετίτις ἀγνοεῖ, τὸ το ή. σικοῖν δημιε-
νον. Η δὲ θυδεπάποτε ἔμαθεν. Τηδέτη μά-
λος δὲ τιθυνε μάμοιτισ δέλκιμ Θεοὶ ηδειας.
ζμοιακεπιρριματικόν σύνταξιν ἔχει τῶν βε-
βαιωτικῶν οἶον δέκατη τὸ δέκατης τῶν δημιε-
ρικτικῶν.

Συναπτικὸς

ὅτι δὲ συναπτετενοί. τοτέσιν δὲ οὐ πεπάρξιν μάλι-
στο. ἀκολεθίαρ διτινακαὶ τάξιν δηλοῦντες συ-
νάπτουσι μάματελείσ ἐννθίας. συντάσσονται
HH III

εἰκατάτειρθὸν καὶ ἀντεραμμένον. Η̄ τοῦ
προηγόντων ὁ ἐπάγονται καὶ προηγουμένοις
μὲν τὸ ἔρθρον ἐπεργάρτε χόλους καὶ ἀυτῆ
μαρνατασίφι. ἀλλὰ καὶ μετόπισθεν ἔχει
κότορ ὄφρά τελωγεῖσι φερομένοις δὲ τὸ ἀντ
πειρχμένον. ἐκεργάσαις τοιαύτης περιστ
ροιστε τοιαῖς ἀλλοι τετράεις, οὐδὲν ταῦτα
πεάντα πεντεῖκο μαρναμένοις καὶ πρᾶξι
πεποιηθεῖσιν τὴν οὐ συντακτέον ἄλλ
λως τε καὶ εἰ σύντῷ καὶ λαμβάνοιτο. καὶ
λως μετ' ἑτέρων συνδέσμων. καὶ περὶ τούτων
ητικὸν καὶ πρᾶσι ὄρισικόν ας ἔτυχεν ὄμολε
ζίας καὶ μφίλεγίας καὶ ἀκολούθησις. Εἴκε
περὶ αὐτῶν μὲν ὄμολογομένων. Τὸ ὄρισικόν τοι
πεποιηθεῖ βούλεθαι.

Εἴπει δὲ οὐδεὶς μίνωρ τὸ ιυκτικὸν θεῖν
δή καὶ τὸν συνιτικόν ἢν μητὸ τοισθούσιον
τέρως ἢν ἀπειράτημέν. οἶον εἰ καὶ οὐ τάχαθεν
τοι ταῦτη ἢν ὄριζετο καὶ ευθαιρευία. ἀλλ' ίακ
αἰτιώντως οὐχούσικατα παρωχημένοις
περάγματος τὸ ὄρισικόν ἀσέε οὐδὲ εἰ καὶ ἡν
παραχωναστικός.

παραπλανιώς δίτην καὶ οἱ παρασυρά^π
πτικοὶ συντάσσονται πλήρης τοικόνις περίεξεν
μετὰ ταῦτας τημαίνουσιν ὄπτεικο.

Αἰτιολογία.

οἱ δοκίτιοι λογικοὶ, προτακτικοὶ τέ ήσοι τοῖς
λέγειν πλήρη τοι εἰπερ καὶ παθεῖσιν καὶ
πειρχμένον συντάσσονται καὶ τὰς ὑποτάξεις

Εἳ τι δέ γνωρίμοτερον ἂν μὴ κούπερτον
φίματό καὶ μετά τὸ φέμα σύνηται ὁ ἔργειο
ρεῖθαι ἀδιαφόρως πέρας ἵστικεν ἢν μὲν
ἴσταμφοτιρίζῃ τοῖς τόποις περὶ οὐτοτάκτα
καὶ μόνον καὶ μεταλαμβάνοντες τὸ ἀπόσ
τρίμφατον πέρας τὸν το ὄρισικό κατάληλον
σύνταξιν λέγομέν συνιτικᾶς κατὰ τὰς τριῶς
παχόν σιαφορὰς λίγειν ἂν εἰσεῖν ἅρ. καὶ
ἔρειν ἡν καὶ πέρας μετρήν εἰσαντας ἕρκει
ἴρουτας καὶ εἰσώρ ἢν καὶ οἰσάντων ὅμιτ
ως ἢν μὲ καὶ οὐδὶ τῶν ἄλλων ἥκισαδ' ὁ πόρ
ρακείμβος το ἡν οἴσιμεντικίς τὰ μέρη σημά
ρη δυτωσυντάσσοντες κατ' ἄλληλον ἢν περι
στίμεν τὴν λόγον.

περὶ τὸ ἀπαγγέλλειν σιακολῆς.

Αἱ παγγέλλειν σὲ τὰ συντεπρέμενα μήμε
τον καθίσκοντες: ντε καὶ προσωδίαν, ὄντας
καὶ κατὰ σιακολήν. θυτῷ χαῖρ ἡν καὶ το λόγον
σιδένσια ἐι συμφάνισέρχ. καὶ γράφοντας θῦτῷ
σικτίον ἱσ σιακολήν, καὶ φεγγομένος σιακηρ
τίον τριχῶς. Η χαῖρ τελείως η ἀτελῶς η μέτ
σεως. Εἳνθα μὴν χαῖρ τὰ περὶ τὰς ἔνυσιαν σο
ναποτελούμψα λίγει τοῖς καθλοις, σιακαλτίς
εν οὐδὶ τίλφεννοίκας τὴν λόγον μὴν πελίον τι
χόνον ἀποσιματίσιον ἵσ ἀπόδοσιν το τει
λειου Εἳνθα μὲν ἀτελῶς περὶ μετραν ἔχει
περιεντας τι τῆς φωνῆς καὶ οἴστελάχισον
σιακιματίζοντάσης ἀπαγγελτίον.

Μίεως σῖτοι, τὰ καθλούτε καὶ το ἴτελος
HH V

294
πεπαρτιγικά κόμματα ἀποδοτίον, οἷον ἡ γένεσις
μὲν διβάσιω, σὺ δὲ μανθάνεις.

καὶ τοῦτο γένεσις γράφοντας κατὰ τὰς ἐιρημένας
σιαγοράς. τὸ μὲν τέλος ἴφεξῆς ἐν τῷ μὲν
εἰω. τὸ δὲ ἀτελίς παρεκκλίνοντας περὸς τὸ
κάτω. τὸ δέ μέσον παρεκκλίνοντας περὸς
τὸ ἄνω

καὶ περὶ μὲν κλίσεως καὶ γηματίσμου
καὶ σιαγίσεως καὶ ὄνομασίας καὶ προσωδίας
καὶ ἑρθογραφίας καὶ χρόνου καὶ συντάξεως
τῶν γραμματικῶν, καὶ ὅλως περί βαρβαρισμοῦ
καὶ σολοικισμοῦ, ἕσω δὲ ἐιρημένον ἀπόχρεωντας
ἀπὸ πλεον. καὶ ἀκριβέστερον περὶ
τούτων ἐιπεῖν. Ήκισθήτω
παρούσις ἐν προθέσεως,
μετὰ ταῦτα δὲ ὅπως
διηροτιμοτίρδην
κατά τὸν ἄκα
τεθεῖσαν
τὸν δὲ
μήν μιθοδον,
λίγων μὲν

Τίλος τοῦ τετάρτου τῶν ἐις τίσαρα τῆς θεού
δώρου γραμματικῆς ἱσαγωγῆς. καὶ
ἴνος λειτεῖ πλείσι λάρισ.

Ex. 5-40 to apwler
" 41-112 to dawson
" 13-210 to apwler
211-294 to apwler

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023540